

DJURGÅRDAREN

1891

1977

När det gäller
Kapital-Pensions-
Sjuk- och Grupp-
försäkringar

Välkommen till Valand
för information, rådgivning,
utredningar och förslag.

VALAND
Försäkring med personlig service

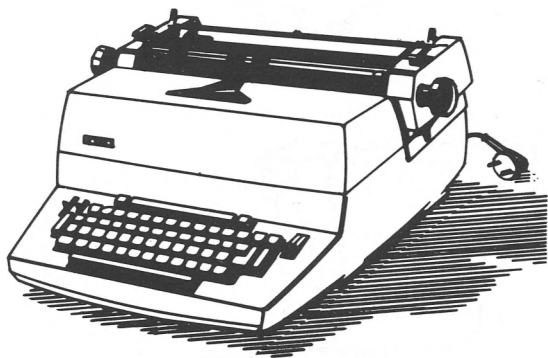
Valands distriktschefer finns på de flesta större orter i landet.
Ni finner dem i telefonkatalogen under bokstaven V, Valand.

Huvudkontor: Birger Jarlsgatan 43, Fack, 103 80 Stockholm
Tel. 08 - 22 34 20

OMSLAGSPOJKE av stort format i detta jubileumsnummer av Djurgårdaren är Sven Lindman, här i sällskap med Djurgårdens förnämliga hedersmärke och med en annan väsentlig pjäs i höger hand: den fotboll, som vi alla hoppas skall gå Djurgårdens väg under 1977 och kanske få oss att vittra guld igen. Det var länge sedan sist...

OMSLAGSPOJKEN av mindre format är hämtad från ishockeyns plantskolor och får här demonstrera, hur Djurgårdens ishockeydräkt egentligen ser ut. De senaste säsongerna har vi mest spelat i de röda reservtröjorna, vilka får motståndarna att också se rött. Lättare att vinna upphöjelse med de ursprungliga färgerna.

Facit, för kvaliténs och urvalets skull!

Facit 1820

Vår mest avancerade kontors-skrivmaskin. Den är så automa-tisk att fingrarna nästan aldrig behöver lämna tangentbordet. Facit 1820 har tangenter för så gott som allt man normalt måste göra för hand. Skrivmaskinen har dessutom dubbelt "kom-i-håg", dvs dubbla tabulatorsystem och är perfekt anpassad för svensk skrivstandard.

Facit 1840

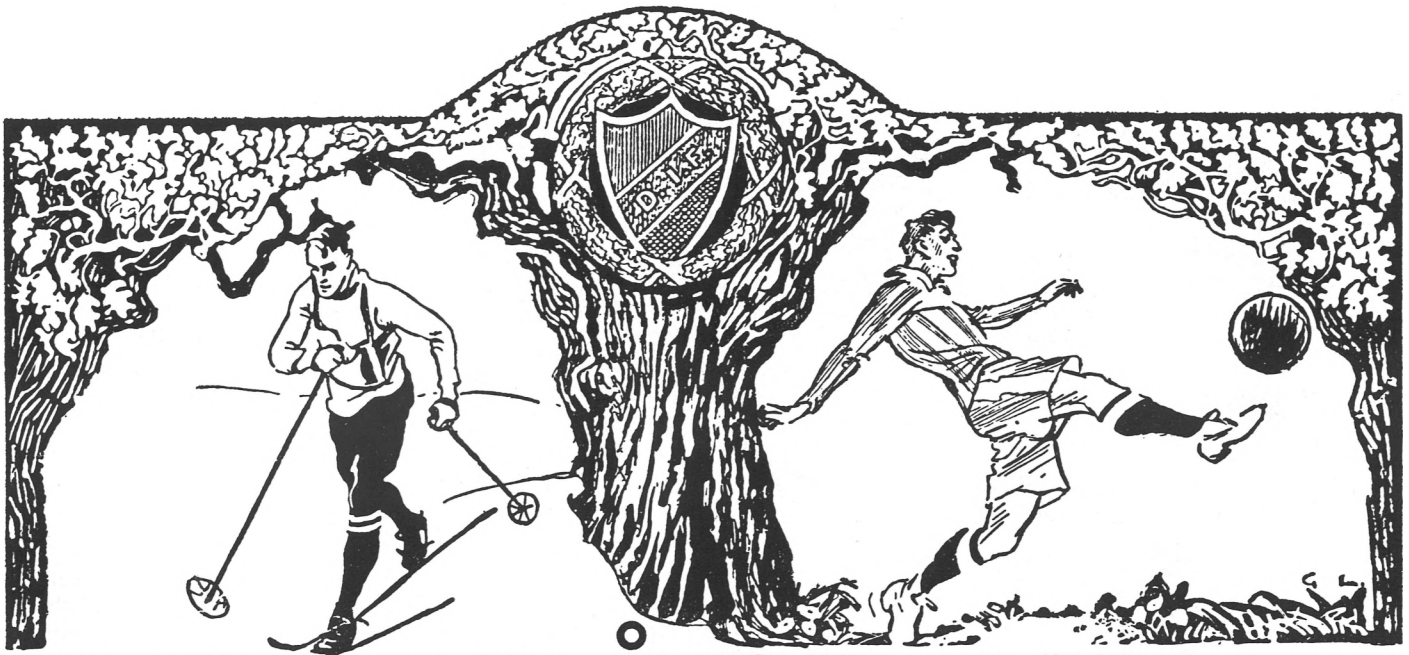
En kompakt, smidig elskrivma-skin för den som skriver litet då och då. Utformningen av tangent-bordet och en hel del funktioner är samma som på den stora kon-torsmaskinen. Facit 1840 väger bara 10 kg och har hjul och bär-handtag på undersidan, så den är lätt både att flytta på bordet och bära med sig. Finns i två färger.

Ring ditt Facitkontor!

**vi klarar alla
transportsätt**

DJURGÅRDAREN

Redaktör: KARL LILIEQUIST

ÅRGÅNG 1976 – 1977

Utgivare: DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING

Efter 85 år:

Pärlor och personer bakom Djurgården

Under de mer än 85 år som Djurgårdens Idrottsförening nu lagt bakom sig har det naturligtvis hänt åtskilligt, som är värt att historiskt berättas. Djurgården har blivit en institution, ett begrepp för framför allt oss som bygger och bor i Stockholm. Ingen har kunnat förbli helt likgiltig för detta begrepp under beteckningen "Gamla Djurgårn". Och då förhåller det sig ju egentligen så, att vår förenings födslovåndor på 1890-talet var så besvärliga, att stor oro utbreddes på Kungl. Djurgården för föreningens fortsatta existens. Historiskt berättas det i gamla papper om att medlemmarna redan första året var på väg till ett sammanträde, där man skulle besluta om föreningens nedläggande!

Dagens medlemmar torde åtskilliga gånger ha stiftat bekantskap med den devis, som förekommer på något så profant som våra badhanddukar – "En Djurgårdare kastar aldrig in handduken!" – och ett faktum är att vår 85-åriga historia kan visa upp många situationer, som i normala fall kunde ha föranlett oss att slå vantarna i bordet och finna det mesta meningslöst. Som t.ex. när vårt kära fotbollslag gjort en störtdykning ner i division II eller som

när vårt minsta lika kära ishockeylag av betydligt färskare datum gav sig respass ur elitserien.

I den äldre historien har vårt fotbollslag varit längre nere än i division II och vårt ishockeylag var på sin tid så skröpligt att styrelsen beslöt lägga ner verksamheten. Men alltid har det kommit tillbaka i våra led.

Förgrundsfigurerna i Djurgården har varit många, men det är tillsammans med den stora massan djurgårdare, som kanske aldrig fått chansen ens i ett juniorlag eller i en boxningsring eller på fäktarnas pister eller i skidbackar eller på bowlingbanorna, som de stora stjärnorna och förgrundsfigurerna skapat vår förening och dess sätt att leva och vara. Envishet och kämpatag har betytt lika mycket som talangfullhet och teknisk förmåga.

I STÄLLET FÖR LEDARE

I vanliga fall brukar denna första sida av vår tidskrift disponeras för en ledare, dvs ett antal tankeväckande och manande ord från föreningens ordförande. Emellertid har Rudolf Walldén, vår president alltså, tyckt till och bestämt att en hävdateknare med en smula vetenskap om våra gångna 85 år borde ställa upp och åstad-

komma någon form av rapsodi kring upplevelser och minnen i dur och moll.

Beställningen gick till föreningens sekreterare sedan ett antal år tillbaka, Karl G.D. Liliequist, och med all slags reservation för diverse möjliga stillestånd i hans hjärnvindlingar tror han sig ha åstadkommit ett någorlunda material att bygga

upp läsekretsen med. »Om jag varit förutseende att i god tid göra minnesanteckningar hade detta nummer av »Djurgårdaren» blivit tjockt som bibeln, ty mycket har hänt och skett, men vad som nu saknas, lovar jag återkomma med till 100-årsjubileet. Då skall det bli en minnesskrift av format», lovar han optimistiskt.

Han blev inte bara en guldman i den olympiska fäktningen förra sommaren i Montreal, han blev även utsedd till "årets djurgårdare" av Sällskapet Gamla Djurgårdare. Leif Högström avslöjar att han hemma i den egna lyan har fyra stora Djurgårdsdiplom på väggarna för lika många SM-titlar.

Vi som varit med några år i Djurgården minns ju gärna tillbaka en smula och utan att direkt vilja påstå, att "det var bättre förr i tiden" eller "tacka vet jag Nocke, Tumba, Nisse Ramm och Knivsta", så är väl ingen främmande för uppfattningen, att de stora individuella stjärnornas tid är svunnen. Konkurrensen har utvecklats därhän att utrymmet är för trångt för individualisterna.

Visst dyker det upp stjärnskott även i våra dagar. Felet är bara att de snabbt måste stöpas om i en form, som bättre passar för kollektivet. Endast i de individuella grenarna finns det alltså plats för den personliga stilen och förmågan. Långt bort i hednatiden har vi naturligtvis haft ledare av format för att gälla den tidens rätt enkla förhållanden, men i och med att idrotten växte ut och blev landets största folkrörelse, kom anspråken på heltidsinsatser av ledarna i blickfånget.

Två fyrbåkar

Vad minns man mera så här i en rapsodi? Jo det slår mig att vad hade Djurgården varit utan sina stora monumentala ledargestalter, som fört arvet från 1891 vidare fram mot den 100-årsdag, som vi ju alla hoppas att vår förening skall få uppleva.

Och ledare med förmåga att blicka in i framtiden och att vara ett steg före utvecklingen. Vi har haft rader av sådana

Ett leve för Djurgården – vem skulle inte höja det om inte allas vår Nocke Norden-skjöld, som här gör det vid 60-årsjubileet.

DJURGÅRDENS IF:s STYRELSE 1977

Ordförande:	Rudolf Walldén
Vice ordförande:	Roland Erixon
Sekreterare:	Karl Liliequist
Skattmästare:	Reine Gustafsson
Ledamöter:	Kaj Alm Hilding Lövdahl Rolf Theblin
Suppleanter:	Suzanne Dettner- Mathiasson Sture Danielsson
Klubbdirektör:	Bengt Stagman
Adjungerad:	Lennart Öberg
Revisorer:	Curt Berggrén, Ingvar Norén, Sven Jansson
Revisors- suppleanter:	Bernt Gyllenstam Anna Dettner

NYA KOMMITTEER

En del nyordningsarbete är på gång i Djurgården, och bl.a. har en särskild ekonomikommitté fått ansvaret att sköta den finansiella sidan av vår verksamhet med Rudolf Walldén i spetsen och med Rolf Theblin, Reine Gustafsson och Sture Danielsson som ledamöter.

En-mansbas för bingoverksamheten i Allians med HIF/RIK är: Kaj Alm.

En särskild sektionskommitté med uppgift att intensifiera kontakten mellan ÖS och de olika sektionsstyrelserna har också utsetts med Roland Erixon som ordförande och i övrigt Hilding Lövdahl, Reine Gustafsson och Suzanne Dettner som medlemmar.

förmågor. Jag stannar emellertid vid ett enda namn: Bertil »Nocke» Norden-skjöld!

Inte för att han kanske var före sin tid – mest ville han prata gamla minnen och agera för att yttrarna skulle springa efter långsidorna – utan för att han karakteriserade på något sätt Djurgården. Hans mullrande röst, hans hårdhet i samma stund som han kunde vara lika mjuk och fin, hans krav på respekt, hans minnesgodhet och hans spänst och tålmod att lyssna även på de vanvettigaste anspråk och idéer och hans ständiga försök att ställa till rätta vad andra lyckats få att gå snett. Nocke var hård och frän på fotbollsplanen, en Brunkebergspump, som ingen ostraffat hoppade på, men utanför planen var han allas vår Djurgårdspappa och beundrade vän. Han hade stora krav på alla. Inte minst på sig själv.

En annan ledare av Nockes generation har vi alltså förmånen att ha kvar i vår krets: Lill-Einar Olsson.

Vår meste mästare i fotboll, backhoppning, orientering och budkavle och ännu 90 år gammal piggast i kretsen av skidåkare på Ladugårdsgärde. För mig personligen har Lill-Einar alltid framstått som en fyrbåk. Går numera tyst sin stig fram, men han är alltid med oss. Binder ihop våra generationer. Hans like finns inte.

Korvhandlarens kupp

Vad minns man mera? Naturligtvis när Sirius i Uppsala med en korvhandlare bakom sig slog till och värvade halva guldlaget från oss. En halv miljonaffär för spelarnas del. Inte ett korvöre till Djurgården. Så var djungelns vilda lag på den tiden.

I stället för att gå ner för räkning samlade sig fotbollsstyrelsen att på rekordtid bygga upp ett nytt lag ur de spillror som lämnats kvar. Och det lyckades ju så otroligt, att spillrorna tog guld på en gång. Tala om revansch-lusta och segervilja!

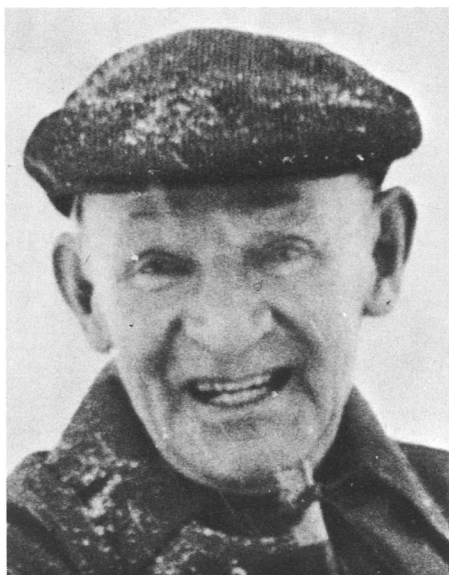
Sirius fick så småningom sitt straff av högre makter. Respass till mindre rubriksammanhang och barkbrödstider. Då var korvpengarna slut.

Till arvfien

På tal om spelare, som låtit sig lockas av kosing och önskedrömmar, är färskaste exemplet det kanske bittraste. Och det som varje äkta djurgårdare haft svårast att smälta. Kent Nilssons övergång i ishockey till arvfienerna i AIK. Då fanns det tillgång till stora rubriker och då gräts det floder över Kent, som vi ju alla trodde var djurgårdare långt in i själen och aldrig kunde tänka sig annat än möjligen ett proffskontrakt medan han mognade i vårt läger.

Men till AIK . . . Det kunde inte vara sant. Jo då, visst var det sant. Kent ville helt enkelt inte följa Djurgårdsskutan till lugnare farvatten och sedan hjälpa till att lotsa den tillbaka till de andra guldskutorna. Nej, och åter nej, sa Kent och tackade för allt hans gamla förening gjort för honom. Ja, tackade han förresten?

Men vilka triumfer och vilka målfester, när allt var som det skulle vara. När AIK och Hammarby hyvlades av, när Ahearne cup kom med alla kanadensiska slagpåsar och fyllde »Hovet» till bräddarna med en blodtörstig men välvilligt betalande publik. Kassakistan var då aldrig tom. Inte som i dag, då

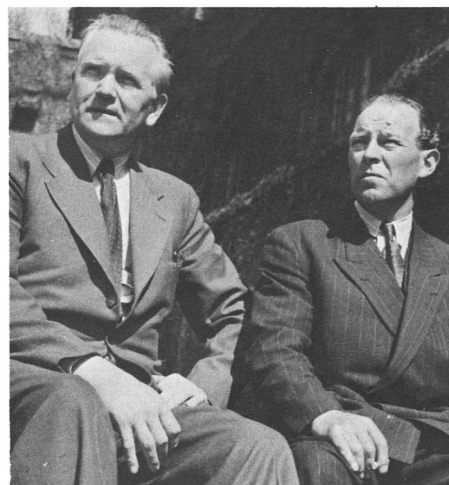

Lill-Einar Olsson 90 år, still going strong.

Gunnar Rinman möts av mal när han öppnar kistlocket.

*

Även bandyn och handbollen hade sina stora dagar. Visserligen inte något bandy-SM i modern tid, men snudd i alla fall i en plaskdamm på Stadion i final mot Tirfing. Innan all is försvann och gräsmattan stack fram på Stadion hade Tirfing lyckats slå in ett skott från 75 meter i vårt mål och sedan gick det inte att spela bandy över huvud taget. 1-0 till Tirfing.

Stor-Klas Svensson gjorde ett ofantligt jobb under våra barkbrödstider på 1930-40-talen och klarade både fotbolls- och ishockeysidans fortsatta existens. Här är han tillsammans med tränaren Pära Kaufeldt, det bästa AIK släppt ifrån sig till oss, men det var mest Stor-Klas, som höll sin hand över oss och styrde och ställde både på planerna och vid styrelse-borden.

NOCKE: VI ÄR EN KUGGE...

Vi djurgårdare ska icke glömma att vi utgöra en liten men icke desto mindre viktig kugge i det stora maskineri, som syftar till fostran för högre mål. Tävlan betyder strävan efter fullkomning. Idrottens dygder äro många: Kroppens och andens härdande i yster kämpalek, självtukt, försakelse, disciplin, självbehärskning — i med och motgång lika — och icke att för-glömma den stora sociala betydelsen. Redan på 1790-talet skaldade Anna Maria Lenngren i sin dikt »Pojkarna»:

*»Ej skillnad till personer
jag såg i nöjets dar;
bondpojkar och baroner
allt för mig lika var.*

*I glädjen och i yran
den av oss, raska barn,
som gav den längsta lyran,
var den förnämsta karln.*

*Ej sanning av oss döljdes
uti förtjänst och fel;
oväldigheten följdes
vid minsta kägelspel:*

*den trasigaste ungen
vann priset vid vår dom,
när han slog riktigt kungen
och greven kasta bom.»*

Säkerligen skulle författarinnan med välbehag se på idrottens sociala betydelse, om hon nu kunde skåda ned från sin himmel efter snart 200 år.

Nocke

Närmare ett SM kommer vi aldrig. Trots att Knivsta Sandberg alltså försöker visa vägen på konstisarna. De allsvenska säsongerna ligger så långt tillbaka i tiden så att av nu levande spelare är det väl egentligen bara Sigge Bergh som kommer ihåg hur det såg ut. Alltjämt är bandyn dock något att satsa på. Den amatöranda, som så många av oss tycker om, frodas i samband med »leken med det lackröda nystandet».

Hasse Guldfot

Hur annorlunda var det inte med en vida mer lyskraftig stjärna. Hasse Jeppson i fotboll. När han var spelklar för oss, hade det gått på tok för laget med respass ur allsvenskan. Men inte sa' Hasse »nä tack, jag sätter inte min fot i Djurgården». Tvärtom menade Hasse att nu ska det bli kul att motsvara allas förhoppningar och se om jag kan bidra till att föra upp Djurgården ur division II.

Ingen bidrog så verksamt till att Djurgården kom upp i allsvenskan igen som

just »Hasse Guldfot». Djurgården gick igenom div II utan ett enda nederlag och nästan alla målen, hela 50 stycken, tryckte Hasse in.

Att han senare föll för engelska och italienska locktoner och blev proffs-stjärna och ganska snart miljonär och världsman i olika avseenden var helt på sin plats.

Åkande irrbloss

Vilka underbara upplevelser kring ishockeylaget, som tog sex raka guldmedaljer i följd och som fyllde Tre Kronor med djurgårdare! Då var det lätt att överleva de mörka och kyliga vintrarna, där vi stod och trängdes utomhus och under dåliga lampors sken försökte följa med när den röda lampan glimtade över motståndarmålen. Våra djurgårdare åkte omkring som irrbloss och gjorde det lättare att se vad som pågick.

Lasse Björn, Sven Tumba-Johansson och Rolle Stoltz! Och så Hasse och Stig Tvilling som var först i Sverige med radarspel och kollrade bort motståndarna så att dessa glömde vad de hette.

Sedan började allmogen ute på landet att samla ihop sig och med hjälp av konstis plocka ihop diverse lag, som skulle »lära ståholmarna» att inte vara så styva i korgen. Det blev så småningom konkurrens alltså. Leksand, Brynäs (hovleverantör från Kiruna), Västerås, Västra Frölunda, Rögle, Mora, Södertälje m fl hörde av sig och det blev allt svårare att leva upp till vår gamla storhet. Ja, det började rentav bli svårare att överleva.

Tennis-schismen

Schismer? Hur sällan har sådana förekommit i Djurgårdens historia. Medan andra klubbar då och då skakas av inre strider, av schismer och utbrytningar och palatsrevolutioner och allt vad det nu handlar om, har vi i Djurgården mera sällan hamnat i rubrikerna i sådana dystra sammanhang. Visst var vi ute och seglade i samband med någon s k skatteaffär, när spelarna tvingats hålla sina pengar under bordet på grund av amatörbestämmelserna (vilka annars diskat dem som lirare), och visst har våra talangscouter ibland utmålats som landets största skurkar, när de jagat upp ett och annat byte ute på vischan. Senast osade det katt kring Anders Grönhagen, men även när Göteborg, Surte och Kungälv fick släppa till »Svarte Filip» och Hasse Jeppson var vi måttligt populära.

Till några direkta schismer inom föreningen har det dock varit långt. Visst

Förmodligen inte Sigge Berghs roligaste uppdrag: här kliver han upp på flygplans-trappan tillsammans med Hasse Jeppson för att vara till hands vid underhandlingarna med Atalanta i Italien. Hade en sådan försäljning skett i dag kunde Djurgården fått en halv miljon i övergångspengar. I forna tider gick hela bytet till spelaren. Senare blev Hasse Guldfot miljonär inte bara på sin fotbollsförmåga.

bläste det litet kalla vindar, när vi körde i gång tennis på ny kula för en del år sedan och därvid råkade få en ledare på köpet med ambitioner att via Djurgården komma personliga motståndare till livs i Tennisförbundet.

Han trodde sig att med hjälp av Djurgårdens ca 4.000 medlemmar ha fullmakt att gå till tennisårsmötet och kasta ut hela styrelsen. Och det ville vi i Djurgården inte vara med om. Det blev inga fullmakter, och därmed skulle Djurgårdens egen styrelse kastas i Norrström med de tyngsta kvarnstenar som fanns att uppbringa om halsen . . . Slutet på den visan blev att tenniskapitlet fick bli en avslutad parentes i vår historia. Carl-Hjalmar Bodman hade som vice ordförande då all användning för sin diplo-

matiska förmåga att återställa ordningen i huset.

Monumentet i Hammarbybacken

Den gången handlade det inte så mycket om pengar som orsak till schismen, men det fanns slantar i botten till en del bråk med fotbolls- och skidsektionerna för ett 20-tal år sedan. Det var då skidbacken i Hammarby byggdes upp i modern nivå för ungefär 150.000 friska kronor, som hade hämtats ur fotbollens överflöd. »Ett monument över enskild företagsamhet» betygsatte en myndig och ironisk ledare (Guds jämlike) på fotbollsidan den stackars backanläggningen.

När sedan skidornas ekonomiska detalj i samband med evenemangen i denna backe utsattes för klander på ett årsmöte blev skidfolket så tvärliskt att man lämnade mötet, smållde i dörrarna och lovade att gå över med hela baletten till Skade. Någon mera allmän folkvandring från vårt skidstall blev det förstas inte, men bråket var inte trevligt. Och inte blev det trevligare längre fram, när alla landets backhoppare menade att skidbacken i Hammarby var livsfarlig att hoppa i. Därmed blev det inte några tävlingar, som skulle ge fotbollen deras insatta pengar tillbaka.

Sedan befolkningen i Hammarbyhöjden undan för undan börjat knycka av virket i backens konstruktion för att elda i de egna öppna spisarna blev backen ännu livsfarligare. Så småningom lyckades vi tigga oss till 50.000 kronor av stads-

Äntligen

en storbacke i Stockholm! Hammarbybacken klar att invigas söndagen den 28 januari 1951 kl. 13.00.

HELA SVENSKA ELITEN STÄLLER UPP I SM.

Slagnummer:

VM-silvermannen Thure Lindgren, den flygande Kiruna-örnen i duell med

DANNE NETZELL

Djurgårdens världsrekordhoppare från Oberstdorf (135 meter!)

DE STÖRSTA BACKTÄVLINGAR SOM NAGONSIN AGT RUM I STHLM MED KUNGLIG GLANS ÖVER DET HELA

KOM I TID Ett tillfälle som aldrig kommer åter. Köp gärna biljetter i förkop i tidningskontoren.

Övriga

SM-tävlingar i Hammarbybacken: lördag 27 jan., kl. 12.00 kval, backhopp, tisdag 30 jan. kl. 12.00 komb. löpning, onsdag 31 jan. kl. 12.00 komb. löpning backhoppning.

PM för trafiken.

Parkvägen från Hammarby bollplan måste tyvärr avstängas från kl. 12.30 på söndag. Besökande hänvisas därefter till Hammarby fabriksväg.

Reklam inför nya storhetstiden i stockholmsk backhoppning: utvecklingen blev inte den vi hade hoppats. Ett stort SM-arrangemang och sedan ingenting mer...

fullmäktige, som i stället fick backen som rivningsobjekt. Det fanns inte så många i stan på den tiden. Man rev och brände upp hela kalaset.

Aldrig mera ett öre till skidbackar finns numera som motto i fotbollens levnadsregler.

Pigga nykomlingar

Bland mera glädjande händelser under senare år som en hävdatecknare i Djurgårdaren inte får glömma är upptagandet av fäktning, konståkning, cykel och pingis. Allt har slagit väl ut. Det finns anledning tro att även basket, som då och då stöter på vår dörr, skall komma inför och förnygra vår krets.

När cykel kom till Djurgården skedde det inte utan tystnad. Ett stall åkare från Stefaniterna trampade in med pedaler och allting och eftersom det handlade om mästare och 6-dagarsryttare, var det bara att räkna med att den stora dagstidningen skulle klippa till och fördöma metoderna. Men även den stormen be-darrade.

Konståkningen återupplivades från epoken Maj-Britt Röningberg med en helt ny och mångfalt större giv i vilken Britt Elfving var vårt stora lilla russin med diverse SM-titlar i släptåget. Det var en härlig satsning, som senare skulle bli ännu större och därmed också kosta värdiga pengar, men i samma veva gjorde bingon sin entré på riktigt och födde våra isprinsessor mer än väl.

Och samtidigt ynglade pengarna av sig till pingissidan med följd att vi där började återta en del av tidigare förlorade positioner. De stora åren med ständigt guld både på herr- och damsidorna –

»Lången» Johansson; Björne Mellström, Elisabeth Thorsson och Signhild Tegner för att nu som hastigast nämna bara några – kommer kanske aldrig tillbaka, men visst var det underbara år.

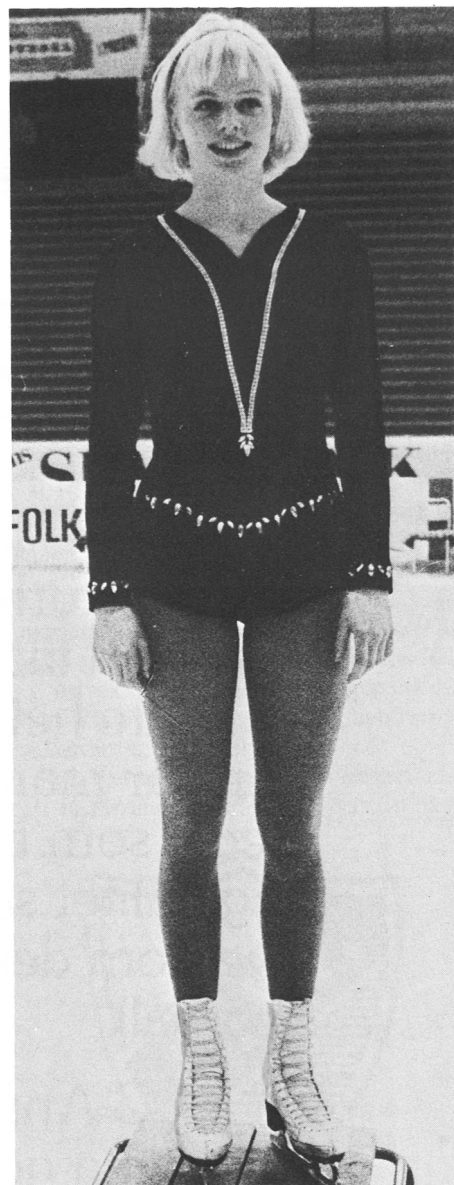
Och varför inte också minnas ett namn som Kathinka Frisk, som i slalom och störtlopp åkte till oss fem raka SM-titlar och som innebär ytterligare be-lägg för att skönhet och talang, kraft och elegans gick så fint in i vår förening!

Och medan slalom är på tapeten minns man den glädje, som vederfors alla våra skidentusiaster, när den långa raden av backhoppningsmästerskap, som förr i tiden gjorde Djurgården till landets ledande SM-klubb – vi är ledande allttjämt – äntligen i modern tid följdes upp av ett SM-hopp i Falun av Tommy Karlsson. Då låg det 60 år mellan det hoppet och Lill-Einars första SM-hopp . . .

Dessa fäktare...

Och så dessa fäktare, som under senare år varit våra säkraste leverantörer av mästerskap av både nationellt och internationellt slag och som betytt så mycket för att fäktningen börjat bli en folksport. Tidigare en sluten exklusiv krets på hög militär nivå – den militära sidan finns allttjämt med en smula – men nu mera en populär ungdomssysselsättning och därtill en av landets stora olympiska idrotter.

Dystert minne under uppbyggnaden av vår fäktsektion; den tragiska olyckan i Helsingfors, då Herbert Wahlstedt, som stiftat sektionen och var dess förste ordförande, fick se sin son dö för ett florettstick i hjärtrakten. En av de mycket få dödsolyckor, som vår familj drabbats av i tävlingsammanhang.

Fem SM i konståkning blev Britt Elfving skörd, innan hon tog adjö som vår hittills framgångsrikaste isprinsessa.

Kring allt som numera händer och sker kring vår fäktningsvärld går en röd tråd fram till fäktmästaren Béla Rerrich. Se honom bara i ögonen och du skall finna att där brinner en eld. En fäktare kan inte undgå den blicken och på en gång bli trollbunden.

Inför Rådhusrätten

Bland de minst lustiga hägkomsterna är sådana, där vår förening varit inblandad i rättegångar. En del fotbollsspelare fick chavottera för att de glömt bort en del belopp i sina deklamationer. En annan mera flyktig spelare stämde oss för att få ut kosing, som han skulle fått om han fullgjort sina skyldigheter. Det blev en lång och segdragen match, som först i slutet av 1970-talet kunde avföras.

Matchen på Rådhuset när Skara-Claesson och Leif Silbersky försökte övertyga varandra om att det mesta inte stämde. Skara menade också att han fortfarande var så attraktiv, att han vilken dag som helst kunde ta en plats i ett allsvenskt lag. Men det kom visst inga erbjudanden..

Reklam skall sälja Inte ge applåder

Reklamens heliga ko heter Originalitet. Och det är naturligtvis alldeles som det ska vara. Kan man inte skilja sig från mängden kan man inte heller vinna framgång. Men för den skull får man inte vara annorlunda med vilka medel som helst. Ansträngd och skev originalitet säljer vanligtvis inte särskilt bra. Även om den skulle råka knipa applåder på sina håll.

På ABC Annonsbyrå är vi varken villiga att åsidosätta god smak eller saklighet när vi ska vara originella. Just härigenom kan vi åstadkomma reklam som är lite annorlunda. Reklam som folk tar på allvar och som verkligen fungerar.

Pröva får ni se.

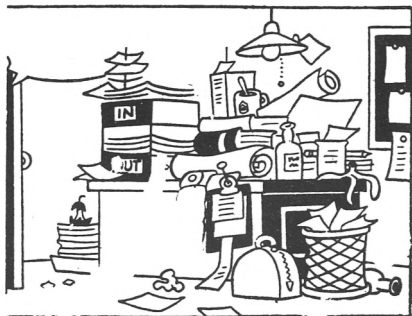
ABC Annonsbyrå AB

Stockholm
08/23 46 60

Göteborg
031/20 08 50

Malmö
040/10 05 75

Redaktionellt

Så här ser det ut på Djurgårdens redaktion under tillblivelsen av ett nytt nummer. Redaktören som synes osynlig bakom alla pappershögar på skrivbordet. Men bakom detta hittar man honom i form av chefredaktören själv alias Kalle Liliequist. Har haft jobbet som redaktör sedan 1957.

Det här numret av Djurgårdaren var från början avsett att bli ett jubileumsnummer av aktningvärd tjocklek. 500 sidor var planerade och förarbetade, men så höjde Kungl. Postverket portot och då fanns inga möjligheter att gå vidare. Det fick bli ett tunnare nummer med blandat jubileumsinnehåll och mera dagsfärska inslag.

Det här är alltså senaste men förhoppningsvis inte det sista numret av vår kära tidskrift. Fast får vi inte snart del av det s.k. presstödet blir det kärt att komma ut. Vissa stora drakar – i Stockholm, Göteborg och Malmö – får av staten ungefär 15 miljoner pr blaska, och ingen vill väl påstå att dom är mer berättigade att komma ut än "Djurgårdaren". Men vi får alltså inte ett korvöre.

Gamla regeringen sa nej till oss, men vad nya regeringen har för svar anar man bara...

Nu hämnas vi emellertid genom att inte komma ut med ett så tjockt nummer som var planerat, varmed Ove Rainer i Kungl. Postverket bara får en liten del av våra portopengar att leka med. Han kunde väl i alla fall lämnat oss ett bidrag med en liten annons på mottot "ett brev betyder så mycket". Nu får vi skriva ett brev mindre pr dag för att hålla balans på vår ekonomiska verksamhet.

Första gången "Djurgårdaren" kom ut hade chefredaktören förmodligen inga besvär med portokostnader och motsvarande elände. Första gången, ja – det var i maj 1909, som Johan C.N. af Klercker utnämndes till redaktör och ansvarig utgivare. Han kastade snabbt in en brasklapp med att förklara, att "några skönlitterära saker kan redaktionen ej utlofva men mycket möjligt är att skämtsamma anekdoter från föreningslivet komma att inflyta". Även senare tiders redaktörer har försökt leva upp till denna målsättning att glömma de skönlitterära talanger, som de säkerligen besitter (?) och i stället gissla och skämta en smula med allt allvar, som väsentligen kännetecknar vår vardag i Djurgården.

Johan af Klercker var en tung redaktör, vägde 103 kilo, men "även om jag lägger all denna vikt i vågskålen går det inte att få några medhjälpare till att fylla våra spalter", klagade han redan i 4:e numret och efterlyste bidrag. Dagens chefredaktör klagar på ungefär samma melodi.

Inge' intresse . . .

Att ragga annonser till Djurgårdaren är inte världens lättaste jobb. Ofta möts

man av idel vänlighet och rara leenden, men när det blir dags att slå till finns det »inget kvar av anslaget». Den gamla grammofonskivan vevas ideligen av folk, som inte vill tala sanning. Men faktiskt har det också hänt att företag hört av sig själva och bett att få vara med bara »för den goda sakens skull». Tack, tack!

I mina yngre dar gick jag på en ordentlig nit. Djurgården hade då låtit bygga upp en 200.000-kronors backe för skidhopparna, och i min enfald trodde jag att byggföretaget skulle vilja visa sig i form av en annons. Det blir väl en hel-sida, tänkte jag.

Jo, pyttsan. Den store byggmästaren snäste av mig med detta svar:

»Jag har inte det minsta intresse av Djurgården».

Min kommentar: inte var det mycket att göra reklam för med den dåliga backanläggningen. Den måste ju rivas några år senare.

Lägg ner . . .

För att berätta hur "uppmuntrande" det kan vara som redaktör för vår tidskrift kom ett brev från en av våra medlemmar

BRYDERI FÖR ORDFÖRANDEN..

Det var vid senaste årsmötet i samband med utmärkelser. Man hade hunnit fram till utdelningen av årets hedersmärken och just fått upp enda flickan på podiet, Ulla Bjerkaug, spänstig fotbollsstjärna.

Ordföranden Rudolf Wallden gjorde sig klar att sätta hedersmärket på hennes bröst men kom av sig, när han ställdes inför en flicka, som med en tättåtsittande blus avslöjade två de rundaste och toppigaste liljekullar.

– Hur ska det här gå nu? undrade han i en teaterviskning till närstående sekreteraren och tvekade någon sekund.

– Raska grepp bara, föreslog sekreteraren och ställde sig att skymma proceduren för övriga delen av årsmötesdeltagarna.

Varpå Ulla snart framträdde med hedersmärket helt rätt placerat och fick en extra applåd.

med förslag att lägga ner Djurgårdaren!

Han var en bitter man i en förort och tyckte inte om att vi hade annonser i våra spalter. Och på glättat förnämligt papper också!

"Visst ligger det en tillfredsställelse i att betala 40 kronor pr år till den klubb, som ligger närmast hjärtat, men man tycker väl att det borde gå att få ut mera av sitt medlemskap.

Vad jag fått i information är utom tidningen en inbjudan att för 85 kr delta i en jubileumsfest och därtill en invit att komma till en julbasar på Stadion. Det är inte mycket.

Höj gärna medlemsavgiften en tia om det kan hjälpa till en bättre kontakt med medlemmarna", skriver en av våra djurgårdare.

*

Beröm till sist åt de av våra sektioner, som kör med sin egen tidningsproduktion och också gör förnämliga resultat. Närmast att få lovord är konståkningsstyrelsens senaste upplaga av SAX-Bladet med pigg text och snygg layout. Man får den gjord utan kostnad för sektionsskassa. Och tackar därför i första hand Dick och Gertrud Olsson.

Vad vårt eget alster av Djurgårdaren skall få för betyg är andras avgörande, men som redaktör för hela jobbet säger jag som en av forna tiders redaktörer av "Djurgårdaren" utlät sig:

Gör bättre själv din jäkel

Efter den salvan fick han fortsätta att vara redaktör

K.L.

Det här är Djurgårdsstenen på Skansen, där vi samlas varje år på Djurgårdens födelsedag. Tavlorna på stenen visar dels vår stora bronsrelief med bågskytten dels en kopparstavla (stulen några gånger!) med uppgift när stenen restes till minne av Stockholms första backtävlning.

Samling vid stenen 14 mars

Ingen av våra nära 6.000 Djurgårdsmedlemmar får vara engagerad i privata ärenden den 14 mars. Då blir vår förening 86 år, och dagen högtidlighålles på sedvanligt sätt med bl a »Samling vid Djurgårdsstenen».

För nya medlemmar kan det upplysas, att denna samling sker vid ett minnesmärke på Skansen med erinran om Djurgårdens arrangemang av Stockholms första backhoppningstävling. En särskild Djurgårdssten är rest vid startplatsen för tävlingen i närheten av Bredablick.

Den 12 mars samlas vi här varje år men den här gången måste det bli den 14 mars och då finns det extra anledning till talrik uppslutning. Det är bara att komma. Skansen bjuder på entrén.

Födelsedagen firas även i andra former – med bl a en festmåltid – på klubblokalen i Stadion, och därför fordras anmälan i förväg till kansliet per telefon 21 15 83.

Alla Djurgårdare är naturligtvis välkomna att fira minnet av den dag, då vår förening föddes, den 12 mars 1891 på klassisk mark på Skansen. Djurgårds-Stenen står på den plats, varifrån Stockholms första skidbacktävlning startades.

Det är inte svårt att hitta dit. Stenen finns vid värdkasen i närheten av Bredablick något bortom björnarnas och älgarnas hemvist. Facklor markerar den sista delen av vägen. De som aldrig närvarit vid denna ceremoni kan lämpligen

NÖDROP FRÅN SKOGEN . . .

Vilken sektion, som är Djurgårdens minsta, råder det väl inga delade meningar om. Det måste gälla våra bobåkare, som är ett 10-tal friska krafter vilka är internationellt mycket framstående och just nu siktar på att bli världsmästare.

Närmast i fråga om att inte vara så många kommer väl den nya sektionen squash – som lovar att växa mycket snabbt – och så orienteringen. Våra skogskarlar lever i det tysta, springer sina vändor i skogarna och håller traditionerna levande.

– Men det räcker inte, jag börjar bli lätt oroad för utvecklingen, säger sektionensbasen Lars-Erik Forsberg, när vi träffas en dag efter det han sett till att hissarna i DN:s tidningsskyskrapa fungerar som de skall.

– Vi måste få mera ungdom till oss. Nu är det mest vi äldre, som håller i gång och sliter ut kartor och kompasser. Och visst har vi det trivsamt på alla sätt och vis. Men det måste komma efterföljare, annars är det fara värt att Djurgårdens orientering går emot sitt slut.

Vi är beredda att öppna famnen om någon mindre klubb ute i stans omgivning skulle tycka det vara trevligt att slå sig ihop med oss. Vi kan bjuda på underbara skogsmarker och har en stuga med all slags komfort med bastu och allting.

Orientering är verkligen en sport, som skapat historia i Djurgården och därför hoppas vi nu på en uppräckning och en förnyring i våra tävlingsled. Kan inte någon i Överstyrelsen hjälpa oss? frågar Lars-Erik Forsberg.

Vi ska tala med kontaktmannen och se till att det händer något är allt som redaktörn för den här tidskriften tors lova.

komma överens om att träffas utanför Skansens huvudingång (strax bortom gamla Cirkus) och i gemensam trupp ta sig fram till Djurgårds-Stenen. Samling i så fall kl 17.45.

Vid Djurgårds-Stenen börjar ceremonin kl 18.00. Därefter går färden raka vägen till Stadion, där vi kör i gång kl 19.00.

På Stadion är utrymmet begränsat. Alla 6 000 medlemmar kan inte få plats på en gång, och därför måste vi ha förhandsanmälan från sektioner och andra vanliga medlemmar, som vill vara med. För en ringa peng bjuds det på mat och dryck.

Välkoma till Djurgårdsfest. Samling vid Djurgårds-Stenen!

Dags att ändra på Djurgårdens struktur?

Ur öppningsanförande vid 85:e årsmötet

Det gångna verksamhetsåret har blandats av idrottsliga framgångar och besvikelser. Ett förhållande som i en så stor förening som Djurgårdens IF och med en så omfattande verksamhet kan synas höra till det normala skeendet. När emellertid Djurgårdens ishockeylag, en av våra mest uppmärksammade idrottsgrenar och där vi under åren har firat så stora framgångar, mist platsen i elitserien är det en företeelse som inte rimligen kan räknas till det normala skeendet. Å andra sidan hör heller inte de fantastiska framgångar som Béla Rerrich och hans fäktare har nått till det normala för vår förening. Fyra olympiska guldmedaljer saknar motstycke i föreningens historia.

Om än alltså de idrottsliga framgångarna har växlat har det gångna verksamhetsåret i likhet med tidigare år, karakteriserats av en livlig aktivitet i föreningens alla sektioner. Utan att vilja framhäva någon sektion framför andra vill jag ta ett av många exempel på hur arbetet bedrivs för att nå ut till nya grupper ungdomar. Det jag har i tankarna är ungdomsfotbollens satsning bland ungdomarna i Tensta. Här har Djurgården under året i samarbete med skolorna och kommunen startat en verksamhet som omspannar ca 400 ungdomar 8–11 år, där såväl A-lagsspelare som övriga inom fotbollssektionen sköter det löpande arbetet.

För att nå kontakt med barnens föräldrar planerar man också inbjudningar till bildandet av föräldraföreningar. Denna verksamhet i Tensta är en social insats av stora mått och att det så småningom kan växa fram duktiga fotbollsspelare till Djurgårdens A-lag torde vara en extra fin drivfjäder.

Som kommer att framgå av årsredovisningen har föreningen under det gångna året inte kunnat balansera sina kostnader. I det sammanhanget kan det vara på sin plats att notera att föreningens årliga kommunala och statliga anslag uppgår till ca 400.000 kr. Bara i planhyror betalar vi dock tillbaka till kommunen över 1 miljon kronor. Man ger alltså med ena handen bidrag för att vi skall kunna bedriva idrott och tar tillbaka nära det tredubbla beloppet när Djurgården utövar idrott på kommunens idrottsanläggningar. Om man håller i minnet den omfattande ungdomsverksamhet föreningen har i gång och som har sin sporre i just matcherna på idrottsarenorna vore det ganska rimligt att vi fick till stånd en uppgörelse om att planhyrorna som föreningen betalar betalas tillbaka som stöd för föreningens ungdomsverksamhet. Detta inte minst för att vi känner till att det ute i landet förekommer olika slag av uppgörelser

mellan kommuner och andra klubbar, uppgörelser som många gånger är mycket mer gynnsamma för idrottsklubbarna än den som gäller för vår förening här i Stockholm.

Att kommunen har svårigheter att fördela sina knappa resurser så att alla blir nöjda har vi respekt för. Skriverierna i tidningarna om övergångspengar i kvartsmiljon-klassen torde emellertid kanske föranleda dem att tro att storföreningarna gnäller i onödan, men vad som inte trängt igenom är att sådana exempel är enstaka undantag som svenska idrottsklubbar definitivt inte har råd med.

Eftersom bingo-intäkterna, som svarar för en stor del av föreningens intäkter, nu av olika skäl minskar, understryks nödvändigheten av att finna nya intäktskällor. Kommunen bör i det sammanhanget vara en naturlig samtalspartner. Men vi måste också söka andra lösningar. Vad jag kan förstå lutar flera av sektionerna åt att arbetet med marknadsföringen av föreningen och jakten efter intäkter bör anförtros en anställd professionell kraft. Detta skall bli ses mot bakgrund av att det faktiskt måste finnas tid över för våra ideellt arbetande idrottsledare att också få ägna sig åt det idrottsliga arbetet.

Vad jag här har redovisat aktualiserar behovet av en kritisk granskning hur vi skall ha det i föreningen inför 80-talet. I takt med att samhället förändras, förändras också förutsättningarna för idrottsrörelsen. Behovet att planera inför framtiden är därför stort.

Överstyrelsen har nu efter samråd med förtroenderådet tillsatt en kommitté med uppgift att arbeta fram förslag till ett handlingsprogram för vår förening, ett handlingsprogram som skall innehålla riktlinjer för Djurgårdens framtida verksamhet.

Vad som kan komma ut av detta arbete är det inte möjligt att sia om, men bara det faktum att representanter från sek-

Rudolf Walldén funderar i en kommitté hur vår förenings framtid skall se ut. Kanske mera en specialklubb än en all-roundförening som i dag...

tionsstyrelserna och överstyrelsen sätter sig ner och funderar kring framtidsfrågor är i sig betydelsefullt.

Låt oss emellertid inte överbetona problemen. Dom finns där och kommer att lösas i sann djurgårdsanda. Det borgar inte minst föreningens största och värdefullaste resurs för, nämligen Djurgårdens stora kader av kunniga och hängivna idrottsledare. Viljan och uthålligheten att nå uppställda mål lever kvar hos dem som en del av den kända djurgårdsandan.

Samtidigt som jag med dessa ord vill hälsa alla hjärtligt välkomna till Djurgårdens 85:e årsmöte ber jag också att å föreningens vägnar få framföra ett djupt känt tack till alla ledare, aktiva idrottsutövare och supporters som under det gångna verksamhetsåret utfört ett så förtjänstfullt arbete för vår förening.

Rudolf Walldén

**Vi är proffs.
På pengar.**

PK
PKBANKEN

Gör som Djurgårdens IF!

Anlita oss när det gäller transport med modern helturistbuss. Som standard har vi toalett, dusch, pentry, radio m.m. i våra bussar.

UNION

RESEBYRÅ AB

Västmannagatan 55 – 113 25 Stockholm

En svunnen guldepok i DIF:s pingis

Erik Extergren och Arne Grunander de skyldiga

Gamle ishockeypappan Arne Grunander står direkt ansvarig för att vi har pingis i Djurgården! Han var före sin tid någon gång 1947, då han ännu inte upptäckt att det fanns något som hette ishockey utan mera handlade hans fritid om pingpong i Norra Latin, där en klubb vid namn Minerva höll till. Han intresserade Erik Extergren, då vice ordförande i pingisförbundet, att ta kontakt med Djurgårdens ordförande Sven Tattar-Lasse Larsson för att få pingis upptaget som sektion.

Närmast hade vi på programmet att ta över pingissektionen i Stockholms IF, men det stötte på patrull och i stället vände vi oss till Fredhälls BTK, som redan fanns i högsta serien, berättar Erik Extergren. Därmed var Djurgårdens pingissektion ett faktum, och i den blev jag styrelsemedlem i fyra olika perioder för att slutligen avgå i samband med att jag togs upp i Överstyrelsen. I stället trädde Kalle Fagerstedt till som pingisbas. Om jag nu minns rätt. Man börjar ju glömma ett och annat..

Med Fredhäll följde även ledare som Arne Weldner och Bosse Karlsson. Mina egna meriter som pingislarare var inte enorma. Det kan jag erkänna. Jag hade försökt min på fotboll i Kungsholms Sport utan större framgångar och ett försök även i bandy i samma klubb blev ännu mindre framgångsrikt. Jag spelade en match på Stallis och det avslöjades att jag inte kunde åka skridskor. Att jag petades var därför inget att säga om. Mera lycka gjorde jag som pingislarare i Swolder och det var kanske därför jag fick hövdingarna att i Djurgården att förstå att bordtennis var något att satsa på.

Vår första värvning gjordes i form av Tage Fliesberg, och han kom i fortsättningen att betyda mycket när det gällde att göra Djurgården till landets ledande klubb. Vi vann lag-SM 1948, 1951, 1954, 1955, 1960, 1961 och 1962. I det första mästarlaget spelade Tage Fliesberg, Arne Neideman och Bengt Grive. I de övriga mästarlagen kom andra spelare in som Lennart "Lången" Johansson, Bosse Malmqvist, Åke Rakell, Björne Mellström, Hans Weltenius, Anton Bolgar, Christer "Pille" Heyderdahl, Stig Elmblad och Curt Österholm.

Detta var vår storhetstid på herrsidan, och därefter var dags för damerna att under åren 1955 – 1960 vinna sex raka SM.

I det första SM-laget ingick Inga-Britt Mohlin, Signhild Tegner och Elisabeth Thorsson, vilka vann SM tre år i följd. Sedan kom Siw Pettersson in i laget och hon vann också ett individuellt SM-tecken 1958.

Ja, det var tider det och jag skulle kunna berätta ännu mera om de lyckliga tiderna, men detta kanske räcker, undrar Erik Extergren.

– Det räcker, säger redaktören och intervjuaren eftersom utrymmet i alla fall är begränsat och vi dessutom har andra idrotter på Djurgårdens program.

PINGISBASEN: Nu kommer vi!

Ingen annan klubb i vårt land kan visa upp så många svenska, nordiska och internationella mästerskapstecken som vår. Detta gäller på både herr- och damsidan.

Bland klubbens storheter kan nämnas herrar som Bengt Grive, »Stickan» Elmblad, Lennart »Lången» Johansson, Åke Rakell, Bosse Malmqvist och sist men kanske störst Björne Mellström. Den sistnämnde hemförde flera titlar i herrsingel-SM, framskjutna placeringar i internationella mästerskap, var mångfaldig landslagsman och är givetvis »stor grabb». Hans otroliga matchkvot med årsresultat som 27–2, 26–1 och 28–3 är ännu rekord för i allsvenska matchsviter. Inte ens de världsberömda herrarna Hans Alsér, Kjell Johansson eller Stellan Bengtsson har presterat liknande siffror. Sektionens guldepok avslutades 1963, det år vi gick ur allsvenskan. Efter 9 mödosamma år tog vi oss tillbaka till div 1, men sejouren blev bara ettårig. Dock leder DIF ännu den allsvenska maratontabellen med betryggande försprång.

Otryggt dagsläge

Vårt spelarmateriel i dagläget håller en oerhört hög klass på ungdomssidan. Våra B-pojkar (icke fyllda 15) torde ha få övermän i landet. Våra tidigare värsta

Vårt A-lag, som spelar i div 2 Norra, var ytterst nära gå upp i allsvenskan igen. Vi var det enda lag som tog poäng av Ängby i serien. Tyvärr förlorade vi seriefinalen och våra motståndare gick obesegrade genom kvalet. Vi drabbades av en svår åderförlåtning när israelen Dror Polak, bestämde sig för att återvända till sitt hemland i somras. Studier tvingade honom ta detta steg. Han spelade bara ett år för oss, men vilket år!

Vi har i förra numret av Djurgårdaren beskrivit hans start i Sverige. Den var mer

Det var då det... Sex raka svenska pingismästerskap vann våra flickor. Här signalerar Elisabeth Thorsson (numera gift Jan-Erik Lundqvist, som också blivit svensk mästare i Djurgården, i tennis) samt Signhild Tegner att ett av mästerskapen är i hamn.

än sensationell och han höll stilen för resten av säsongen. I januari 1976 stod han rankad som nummer 1 bland huvudstadens juniorer och femma i Sverige-rankningen.

I Pripp-spelen, som anses vara en av landets toppturneringar och som avgjordes i Brännkyrkahallen, slog han till arrangörens stora förtvivlan ut toppseedade Åke Liljegren, Mölndal, i första omgången. Spelade storstilat hela dagen och VANN elitklassen, till inte minst Mölndals tränare exmästaren Hasse Alsérs stora förvåning.

Saknaden efter Polak är enorm bland alla hans klubbkamrater, inte minst genom hans förnämliga personliga egenskaper. Som spelare finns inte hans motsvarighet i 16-årsåldern i detta land. Vi får trösta oss med att till våra led ha knutit hans upptäckare Björne Mellström, en mycket uppskattad tränarkapacitet som också spelmässigt ännu håller god div 2-klass.

Övriga spelare i ettan är Thomas Karlsson, förra säsongens östsvenska mästare i såväl singel som dubbel samt Björn Carlsson, med förbundstränarutbildning och unge Leif Pettersson. Med denna kvartett hoppas vi kunna hålla ställningarna i seriesystemet, helst på den övre halvan. Vi hoppas också på myndigheternas välvilliga inställning till idrotten. Utan deras positiva inställning till landets idrottsutövare och ledare, går den svenska idrotten en plågsam förintelse till mötes.

Bertil Ferséus

Kungen, AIK, Djurgården och Kar de Mumma

Marginalens red.,

Svenska Dagbladet, Stockholm.

Kära kollegor, Kardemumma m.fl.

Det kan väl inte vara meningen att sanningen skall komma fram bara i Aftonbladet... Även i Svenska Dagbladets spalter borde sanningen få sitt utrymme.

Därför finner jag det nödvändigt att sätta Kardemummas trovärdighet i fråga. Vid mer än ett tillfälle har hans varma känslor för AIK lurat honom att påstå, att Kung Carl XVI Gustaf enbart har AIK som hemortsadress och tillåta sig att samtidigt uttrycka sin belåtenhet över att i varje fall Djurgårdens Idrottsförening inte har kungen som medlem. Senast framhärdat Kardemumma i denna uppfattning i sitt kåseri den 5 ds. kallat "Heja Sverige..."

Ett faktum är emellertid att kungen blev medlem i Djurgården långt innan han nåddes av AIK:s underdåniga önskan om han ville bli AIK:s beskyddare och i den egenskapen efterträda Kung Gustaf VI Adolf. Märk väl beteckningen "beskyddare". AIK har behövt beskyddare i många utsatta lägen, medan vi i Djurgården reder oss i största allmänhet på egen hand. Men medlem ville vi gärna att "Lillprinsen" skulle bli, medlem i våra djupa led, där vi tidigare hade hans systrar, prinsessorna Birgitta och Désirée.

Därför tog vi kontakt med hans moder prinsessan Sibylla vid "Lillprinsens" 1-årsdag och erbjöd honom medlemskap. Vi möttes emellertid av beskedet, att saken kunde bli aktuell först någon gång i framtiden. Vi hade emellertid "första tjing" på honom, och inte minst med tanke på att Djurgården hade en kunglig medlem vid

föreningens tillblivelse kring åren 1891–1893 i form av Prins Wilhelm, som tävlade för oss i backhoppning i Rosendalsbacken på Kungl. Djurgården, var vi helt övertygade om att "Lillprinsen" skulle bli vår man.

Så blev det också under hans senare år i Sigtuna humanistiska läroverk. Där var föreningens kungliga talangscout närvarande i samband med en fotbollsfinal mellan Sigtuna och Solbacka. Trots att prinsens skola förlorade matchen, bjöd man på måltid efter slaget, och när denna pågått en stund hade talangscouten nöjet att dels placera Djurgårdens klubbmärke på prinsens kavaj dels högtidligt meddela honom att han nu var medlem i samma förening som hans kära systrar Birgitta och Désirée.

Vår nye medlem tackade artigt och belevat, som seden är på internatskola, och omsvärmades sedan av lyckönskande skolkompisar. Alla ville fram och titta på Sveriges vackraste klubbmärke i gult, blått och rött. Detta klubbmärke, som Svenska Dagbladets forne sportchef Johan af Klercker skrivit en så glödande kärleksdikt om.

Kardemumma erinrar om hur Sven Tumba via prinsessan Birgitta skulle "fixa lillprinsen" som prisutdelare. Tumba lyckades inte, men senare ordnades det som sagt att "Lillprinsen" inte behövde lockas med att få bli prisutdelare utan

föredrog ett vackert klubbmärke och ett prydligt medlemskort. Han var då 17 vårar.

Långt senare kom AIK:s framstöt om att få "Lill-prinsen" (som nu blivit kung) till klubbens höge beskyddare. I vanliga fall gäller att Djurgårdens medlemmar inte får tillhöra någon annan med oss konkurrerande klubb, men i detta särskilda fall och med tanke på AIK:s behov att ha någon som kunde beskydda sig mot bl.a. vi deras "arvfjender" lät vi inte hans enrollerande i AIK leda till några förvecklingar. Vi trivs ju rätt bra med varann. Framför allt med kungen men även med AIK.

På tal om vår kungliga avdelning kanske jag även kan få erinra om vårt 75-årsjubileum, där Prins Bertil berättade att han utsatts för ett stillsamt försök att liksom Birgitta och Désirée bli medlemmar i vår förening. "Jag måste dock tacksamt avstå av olika skäl och fortsätta att vara neutral, men det skall jag säga er alla, att egentligen är det bara jag som bland alla edra medlemmar, gäster och andra här i kväll har rätt att säga, att jag är äkta djurgårdare. Eller finns det någon annan av er som bor på Djurgården? undrade prinsen i sitt tal i Gyllene salen. "Därför känner jag också extra varmt för Djurgården" blev hans slutreplik.

Som sagt – jag anser inte att vi i Djurgården i något avseende står offside för AIK på de kungliga fronterna!

Med lyckönskan till alla Sv.D.-läsare att nu ha fått reda på konungens klubb-tillhörighet.

Karl Liliequist
(sekr. och i förekommande fall talangscout)

KUNGLIGT TACK TILL DIF FRÅN CARL-GUSTAF OCH SILVIA

*För all den vänlighet som visats oss
i samband med vår lysning och vårt bröllop
vill vi framföra vårt varma
och hjärtliga tack*

Carl Gustaf Silvia

I DE DJUPA KÄLLARVALVEN...

TROTJÄNARE

Trotjänare i Djurgården har vi några stycken, som allttjämt är i gång. Till dessa hör "materialaren" i fotboll, Harald Gustafsson, som gjort sina bortåt 25 år och därunder retat en och annan fotbollsspelare för att han utom doxor, strumpor, tröjor etc. även slängt åt dem ett och annat stickord. Harald tycker nämligen om ordning och reda. Vad en lirare tycker om dessa begrepp vet man alltför väl.

Han har ungefär 177 olika detaljer att hålla i, där han sitter i sitt rum på Stadion för att vara tillhands mest dygnet om, när det drar ihop sig till matcher och träning.

Det är om Harald denna historia berättas:

Djurgården hade varit nere i Portugal och lärt ut hur fotboll på hög nivå skall bedrivas. Hemfärden blev nervpirrande. Ett tekniskt fel hade uppstått på DC 9:an över Zürich och piloten tog det säkra för det osäkra och bemannade alla nödutgångar. Man kunde ju aldrig veta. Allt gick emellertid lyckligt.

På Arlanda vankade oroliga anhöriga omkring. Sedan landningen gått normalt och alla visat sig helskinnade blev Harald tillfrågad:

– Var det rusligt?

– Usch ja, de första 25 minuterna var otäcka, dom pressade och pressade och vi kom inte utanför straffområdet...

Här har Harald Gustafsson tagit sig en kort paus bland alla sina fotbollsgrejer i de djupa valven i Stadionbygget.

Årsmöte med bakslag på kassasidan gick lugnt

Det 85:e årsmötet i vår förening hade förlagts till gammal klassisk mark på Östermalm, även om själva möteslokalen, Fältöversten, är en helt modern skapelse. Det hade i förväg sagts att det skulle dra litet kalla vindar genom lokalen med anledning av att den gångna säsongen lämnat stora revor i den ekonomiska byggnationen. Ett större underskott hade aldrig redovisats i vår historia.

Men medlemmarna är härdade och var också väl medvetna om orsakerna till att det kostat stora pengar att hålla rörelsen i gång. Mest hade de goda åren med bingon börjat svikta, och så hade ju ishockeyns gamla skulder måst börja regleras. Allt hade till följd, att bokslutet blev negativt.

Några meningsyttringar kring vare sig det ena eller det andra trängde dock inte fram. När det kom till val blev det också förnyat förtroende för de avgående ledamöterna. Rudolf Walldén omvaldes med acklamation till ordförande. För skattmästare Reine Gustafsson samt Rolf

Theblin och Kaj Alm klubbades också omvalet igenom på några röda sekunder.

Bengt Stagman hade bett få vila från allt det jobb, som även en suppleant plötsligt kan bli pålastad (i det här fallet stora krav på sig att skapa ekonomiska resurser!), och drog sig under alla slags hedersbetygelser tillbaka, varmed det blev plats för valberedningens Sture Danielsson, tidigare kanslist på Stadion hos oss och senare sekreterare i skidsektionen, att stiga in i kretsen. Och givetvis blev Suzanne Dettner/Mathiasson (första kvinnan i föreningens överstyrelse) omvald och senare utnämnd till klubbmästare.

Bland revisorerna behövdes ett nyval efter Gunnar Rinman, som åtagit sig att bringa reda i ishockeysektionens affärer, och på hans plats invaldes Sven Jansson.

Samma medlemsavgifter som närmast

Skräll bland fäktarflickor

Samma år som våra fäktare blir olympiska guldmedaljörer får våra flickor stanna på hemmaplan. Så har det ofta varit.

Kanske var detta anledningen till vad som senare under säsongen skulle hända och som skakade om i fäktningvärlden. Det hände sig nämligen att som alltid oslagbar ansedda Kerstin Palm måste stryka på foten för Maud-Ann Tesch, året innan svensk mästare på florett, men då utan att Kerstin fanns med på pisten.

Den här gången var Kerstin emellertid med, och det gjorde vår fäktarflicka extra skärpt inför chansen att äntligen få visa att en djurgårdsflicka inte är att leka med.

Efter sensationssegern tyckte Maud-Ann så här till intervjuarna:

Inte så dumt, va? Det här har jag väntat på under 8 år. Det är tydligt att man aldrig skall sluta hoppas. Kerstin Palm har ju varit väldigt överlägsen i åtskilliga år och även klagat på att konkurrensen här hemma är för dålig för att hon skall kunna utvecklas på internationell nivå. Det har sporrat mig att ge henne konkurrens in på livet, och nu slog det också till.

Jag har länge studerat hennes stil och undan för undan tappat respekten. Med mina 24 år på nacken var det på tiden att jag fick något som väl kan kallas ett genombrott. Nu hoppas jag bara att förbundet kommer att satsa ännu mer på oss flickor med sikte på olympiska spelen i Moskva 1980. Jag har mina studier klara om ett år, och då måste i varje fall jag ha besked om förbundet ställer upp . . .

–Visst ställer vi upp, kom svaret från förbundsledamoten Tor "Tossan" Henning.

Bara för Maud-Ann att gå vidare. Den här segern över Kerstin Palm ger nog mer-

smak. Det var första gången på tre år som olympiska Kerstin fick dra det kortaste strået i match mot en svenska.

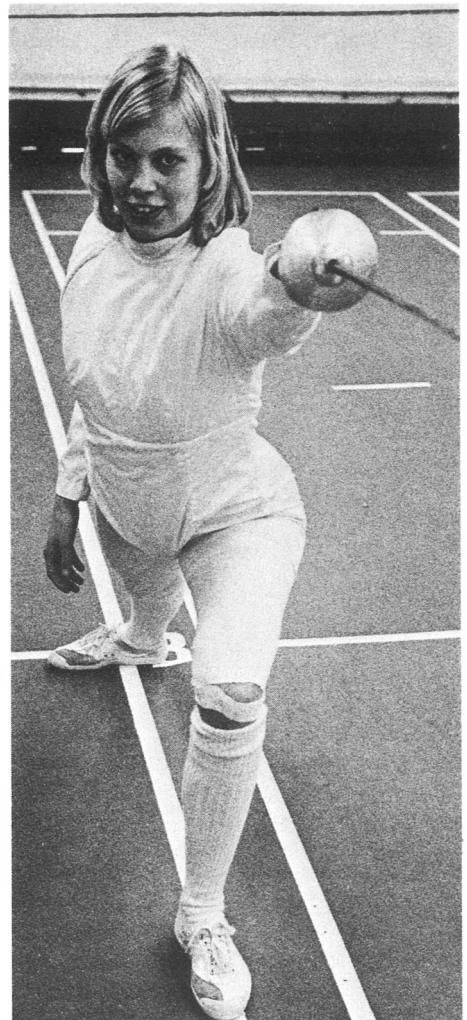
Vad Kerstin själv sa? Inte ett endaste ord. Enligt en DN-rapport. Hon blev dock tvåa.

Men inte nog med den triumfen för Djurgården. När det började julas och SM stod på spel räknade vi med att våra herrar som alltid skulle visa mästarclass och plocka hem lagtiteln på värja. Men så blev det nu inte, mycket genom att Hasse Jacobsson inte fanns i landet och genom att laget även i övrigt var lite för orutinerat.

Men vad händer väl då? Jo, flickorna tar över som SM-leverantörer och vinner lagmästerskapet på florett! Inte något år utan ett SM till fäktarna i Djurgården har varit parollen sedan lång tid tillbaka. Nu blev det flickornas tur att leva upp till denna stolta paroll.

Tack, tack!

Hon som äntligen kunde slå till mot en tidigare som övermäktigt ansedd motståndare: Maud-Ann Tesch poserar för fotografen utan mask, annars gömmer hon sig givetvis bakom en sådan, då det gäller allvar.

föregående år spikades, vilket innebär att man inte behöver betala mer än 20 kr pr år så länge man inte hunnit bli myndig. Denna dag detta sker, kostar det 40 kronor att vara medlem.

En valberedning utsåg årsmötet att ha denna sammansättning: Bo Hedvall, Pelle Bergström, Åke Barrling, Hans Troedsson och Bengt Stagman.

Ovanpå förhandlingarna kom dagens mest efterlängta punkt, utdelning av utmärkelser av alla de slag. Dessa redovisas på annat ställe i denna tidskrift. Mesta jublet drabbade fäktarna och deras allt i allo Béla Rerrich, som också fick ta emot ett medlemskort att gälla på livstid.

Och sedan stod ett rikligt matbord och väntade på att slukas. Hilding Lövdahl och diverse hjälpredor från Supporterklubben hade gjort ett gott jobb.

Varför kan man inte träffas oftare i motsvarande sammanhang undrade flera av de äldre, som nu sammanfördes med tidigare kompisar och yngre upplagor.

DUKAT PÅ DET ALLSVENSKA BORDET

Nu är det dukat för en rad aptitretande fotbollsmatcher i allsvenskan. Höjdpunkter är i första hand mötena med arvfjenden AIK den 2 juni och den 23 augusti. Då finns det åtskilligt att ge betalt för. Senast vann ju AIK med 5–0. Ack, ack...

Här är vårt program:

Våren

11 april	Djurgården–Landskrona	13.30
16 april	Sundsvall–Djurgården	15.00
21 april	Djurgården–Norrköping	19.00
1 maj	Kalmar–Djurgården	18.00
7 maj	Öster–Djurgården	15.00
12 maj	AIK–Hammarby	19.00
15 maj	Djurgården–Göteborg	18.00
23 maj	Djurgården–Derby	19.00
30 maj	Örebro–Djurgården	19.00
2 juni	Djurgården–AIK	19.00
12 juni	Elfsborg–Djurgården	19.00
19 juni	Djurgården–Malmö	19.00
22 juni	Hammarby–Djurgården	19.00
29 juni	Djurgården–Halmstad	19.00

Hösten

3 aug.	Halmstad–Djurgården	19.00
8 aug.	Djurgården–Sundsvall	19.00
11 aug.	Landskrona–Djurgården	19.00
14 aug.	Djurgården–Elfsborg	19.00
23 aug.	AIK–Djurgården	19.00
29 aug.	Djurgården–Öster	19.00
1 sept.	Göteborg–Djurgården	19.00
11 sept.	Malmö–Djurgården	18.00
15 sept.	Djurgården–Hammarby	19.00
25 sept.	Derby–Djurgården	18.00
2 okt.	Djurgården–Örebro	13.30
9 okt.	Djurgården–Kalmar	13.30
16 okt.	Norrköping–Djurgården	13.30

Lill-Einar störst bland mesta mästarna

Det är många djurgårdare, som blivit både svenska mästare, olympiska mästare (inte så många) och världsmästare (inte heller så många), och därmed har de också för alltid blivit ständiga medlemmar. Det är en hedersbevisning och det är samtidigt ekonomiskt fördelaktigt i och med att vederbörande då ej längre behöver betala någon årsavgift.

Mest svenska mästerskap har Lill-Einar Olsson nöjet att redovisa under sina många år i vår förening. Han håller ett unikt rekord att vara Djurgårdens mångsidigaste mästare. Han blev svensk mästare i så för varandra "främmande" idrotter som fotboll och backhoppning.

Ingen kan väl tänka sig att en fotbollsspelare av i dag går frivilligt upp i en skidbacke och kastar sig i väg ut i rymderna. Inte ens Sigge Sluring Parling, som var en modig hejare på fotbollsplanen, går att tänka sig som backhoppare. Han kunde hoppa på en lirare så att det knakade om'et, men hoppa i en skidbacke. Sällan.

Men Lill-Einar Olsson kunde. Han blev svensk mästare i fotboll, i backhoppning, orientering och budkavle.

Totalt vann han 16 SM. Samma siffra har brottaren Edvin Vesterby nått inom

sin specialgren, men i det här sammanhanget måste han nämnas ett stycke efter Lill-Einar. (Vad skulle Edvin förresten inte betytt för vår brottning, om han efter den aktiva tiden stannat kvar och tränat de våra i stället för andra klubbars brottare).

Efter Lill-Einar och Edvin kommer två pingisspelare som våra mesta mästare, nämligen Elisabeth Thorsson och Björne Mellström med vardera 13 SM-titlar. Sedan följer Signhild Tegner (också pingis), Harald Hedjersson (skidor) samt Sven Tumba-Johansson (fotboll och ishockey) och Lasse Björn (ishockey) med vardera 9 SM-titlar.

De som plockat hem bara 1 SM är många. Ännu flera är de som inte vunnit ett enda. Men ge inte upp. Kanske startar man snart någon ny idrottsgren...

DYRT REDAN DÅ . . .

Det kostar stora pengar att spela ishockey i dag, men det var inte billigt ens under den gamla goda tiden. När Djurgården 1957 kunde knipa SM-titeln hade man ett rejält back, innan det blev dags för slutspelet. Här mötte Djurgården Gävles Godtemplare inför rekordpublik med 18.070 betalande på Johanneshovs mänskenrink. I brutto kom det in 78.890 kronor. En blygsam summa på så många åskådare, men då höll man inte heller dagens entrépriser. I dag hade man väl plockat in närmare 300.000 riksdaler.

Nåja, av de 79.000 kronor, som flöt in 1957 mot Godisarna fick de båda klubbarna nöja sig med 17.000 vardera, varpå Ishockeyförbundet rev åt sig 8.700 och Stockholms stad knep 20.000 i planhyra. På den tiden fanns det även nöjesskatt, som tog 12.000. Polis och vakter ville ha 3.000. Spelarna fick 50 kronor per skalle.

FAKTISKT SANT!

Djurgården—Malmö FF 6—2 i allsvenskan.

Faktiskt sanning. Den historiska ned-sablingen fick MFF uppleva mot ett Djurgårdslag, som var helt obevekligt och bara mosade skåningarna den 18 oktober 1951 på Råsunda. Det fanns 30.444 betalande åskådare, som ännu i dag kan vittna om hur Folke »Hinken» Holmberg, som sökt sig till oss från Hammarby, klappade in fyra av målen. Så här såg segrarlaget ut: Ove Nilsson — Cacka Andersson, Ingvar »Mysing» Petersson — Birger Stenman, Bernt Ivegren, Arne Larsson — Stig Eriksson, Jompa Eriksson, Folke Holmberg, Nisse Cederborg, Gösta »Knivsta» Sandberg.

En vecka senare åkte detta lag till Malmö för returmatch. Och nu råkade MFF på något underligt sätt vinna med 6—1 . . .

Det var i alla fall roligt en hel vecka att suga på karamellen.

10-MILA

Rapporterades att Djurgårdens orienterare placerat sig på 100:e platsen bland 107 fullföljande lag i 10-mila-orienteringen den 4/5 maj och noterades att sektionsordföranden Hammar löpt första sträckan. Utan direkt samband härmed ventilerades åter frågan om ordförandeskifte i sektionsstyrelsen.

Protokoll nr 6 6/5 1957

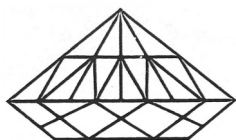
I detta mästarlag i ishockey (årgång 1950) finns några av Djurgårdens mesta mästare, som t.ex. Lasse Björn och Tumba med närmare 10 SM-titlar; spelarna är från vänster stående: Lill-Lulle Johansson, Bengt Bingen Larsson, Stig Tvilling, Hans Tvilling, Lasse Björn, Yngve »Rappan» Karlsson och Sven Tumba-Johansson; främre raden: Hans Stelius, Yngve Johansson, Cacka Andersson och Bertz Zetterberg.

EN STARK KOMBINATION

Hur ska kedjan se ut? UK:s uppgift inför en landskamp är nästan lika krävande som själva matchen — det gäller att ge laget den mest genomtänkta sammansättningen! Fantasi, kombinationsförmåga och snabb uppfattning hos elva individer skall länkas samman till ett effektivt, samspelt lag.

Den moderna affärsbankens verksamhet är ett komplicerat spel, där de olika avdelningarnas specialister måste hjälpa varandra, så att de tillsammans bildar ett effektivt samspelt lag. Variationsmöjligheterna är många — Götabanken hjälper Er att finna den kombination av tjänster som leder till Ert ekonomiska mål.

GÖTABANKEN

UTMÄRKELSER VID 1976 ÅRS ÅRSMÖTE

Förtjänstmedaljer:

i guld:

Harry Holmberg boxning
Carl Axel Haglund brottning

i silver:

Pelle Bergström ishockey
Oscar Bernadotte fäktning
Bo Brattlöf fotboll
Olle Pettersson fotboll
Gunnar Dyvik bandy/fotboll
Carl-Erik Eriksson bobsleigh
Bengt Fridh brottning
Rangvald Gottfridson allmänna insatser
Rune Isaksson (Ylipää) brottning
Harry Wolff boxning

i brons:

Kaj Alm ÖS/bowling
Gösta Arkinger bowling
Sören Egerblom bowling
Leif Fransson bandy
Rolf Fransson bandy/fotboll
Olle Hellström fotboll
Conny Johansson bandy
Ulf Johansson bowling
Bertil Ohlsson bowling
Bela Rerrich fäktning
Leif Westerdahl supporterarbete
Lennart Ljungqvist ishockey
Hans Troedsson handboll/fotboll
Gert Strid bordtennis

Plakett i guld

Hans Jacobsson för olympisk lagtriumf på värja 1976
Carl von Essen dito
Göran Flodström dito
Leif Högström dito
Rolf Asp för förtjänstfull mång-årig föreningsinsats/fotboll

Stora diplom

för förtjänstfull föreningsinsats:
Jan Skoog fäktning
Herbert Wahlberg fäktning
Ivar Brandelius fäktning
Björn Rylander ishockey
Dick Olsson konstakning
Gertrud Olsson konstakning
Lennart Nord Supporterklubben
Tor Hultgren Supporterklubben

Stora diplom för värdefullt idrottsligt stöd

Göran Andersson för SM värja lag 1975
Hans Jacobsson för SM värja lag 1975
Göran Flodström för SM värja lag 1975
Leif Högström för SM värja lag 1975
Carl von Essen för SM värja lag 1975

Dito för värdefullt idrottsligt stöd (till icke DIF-medlemmar):

Olle Gustavsson
Henry Fredriksson

Ulla Bjerkehaug

HEDERSMÄRKET

För att tilldelas Djurgårdens hedersmärke är stipulationerna hårda. Som sig bör alltså, när det gäller en förnämlig utmärkelse. Ett av villkoren är att under minst 10 år ha tillhört föreningen och därunder givetvis ha betalt sina medlemsavgifter. Men det räcker inte. Man skall även rent idrottsligt ha visat klass på tävlingsnivå eller också som ledare gjort stora arbetsinsatser. Man kan också i det tysta ha dokumenterat sitt intresse för föreningen på olika sätt.

Vid senaste årsmötet fick ett litet antal djurgårdare ta emot vårt hedersmärke, och för ovanlighetens skull fanns även en flicka med bland de hedrade: Ulla Bjerkehaug, som inte minst på fotbollsplanen varit en drivande kraft och på ett trivsamt sätt hedrat Djurgårdens namn.

Här de senast utmärkta:

Ulla Bjerkehaug	fotboll
Björne Mellström	boardtennis
Rolf Fransson	fotboll/bandy
Lennart Ljungqvist	ishockey
Björn Palmquist	ishockey
Stig Larsson	ishockey
Per-Allan Wikström	ishockey
Lennart Ericsson	bowling
Rune Nordenberg	bowling
Lennart Nordsten	bowling

NÄR BLIR DET DAGS FÖR DESSA UNGA FOTBOLLSTALANGER?

En lång väg att vandra, innan utmärkelserna kommer våra medlemmar till del från själva föreningen. Det är nästan lättare att vinna utmärkelser tävlingsvägen. Att bli allsvensk fotbollsmästare eller att bli juniormästare i ishockey leder omedelbart till utmärkelser från de olika förbunden

Det här laget i fotboll kanske har långt till allsvenskt guld, men visst finns det bland dessa talanger sådana, som i tidernas fullbordning kommer att finnas med på Djurgårdens listor över utmärkelser. Bara att heja och gå på . . .

Bästa ungdomslaget i DIF: stående från v.: Peter Carlsson, tränare, Ingemar Lindvall, Leif Eriksson, Claes Adams, Thomas Bodström, Ulf Johansson, Lars Lundqvist, Michael Thelin.

Nedre från v. Anders Billby, Per Ivarsson, Håkan Wennerström, Thomas Hansson, Thomas Pusic, Anders Bark, Per Fredrik Skiöld.

Skall Benny nå sina drömmars mål i år

Det är många som anser att vi som sysslar med utförsåkning och är bosatta i Stockholm måste vara lite smått »tokiga» fantasier, kanske har dom rätt om man ser det mot bakgrund av de senaste 5–6 årens dåliga vintrar, dock är den senaste vintern som var fin borträknad. Den slutade för Idrottsförvaltningens del den 15 mars trots att både snö och kyla höll i sig väsentligt längre och en bra bit in i april. Säsongen hade kunnat förlängts en bra bit om man inom idrottsförvaltningen fått resurser i form av pengar. Då hade man kunnat köra med snökanonerna i slalombackarna runt omkring i Stockholm. Man får hoppas att dessa resurser finns om en liknande situation skulle uppstå. Det finns dom inom slalomsektionen som tycker att en fotbollsspelare är bra dum som springer omkring och jagar en boll i nittio minuter, så »tokiga» fantasier finns det överallt.

När föreningen i år firat sitt 85-årsjubileum, är det fullt naturligt att man gör en tillbakablick på vad som skett inom föreningen. Så gör vi även inom slalomsektionen och kan med glädje konstatera att vi hållit oss väl framme i prislister under årens lopp. Redan när utförsåkning på allvar började bedrivas i Sverige visade DIF att i elitskicket ville man höra hemma.

1937 infördes för första gången SM i utförsåkning då enbart i specialslalom och så var det ända t o m 1950 då även storslalom och störtlopp kom på programmet. År 1937 vanns damklassen av Irène Söderbaum från Djurgården. När Hans Hedjersson hörde detta och fortfarande befann sig på startlinjen så tänkte han som så att kan Irène, så kan jag! Och även han gick och vann. När det var dags för storslalom och störtlopp så vad var naturligare än att en Djurgårdss Seger skulle hemföras. Även denna gång skulle det bli en dam som vann i DIF's färger. Nu hette damen Kerstin Winnberg-Ahlqvist. Samma år så fick juniorerna egna mästerskapstävlingar. Från och med 1974 delades juniorklassen i yngre och äldre. År 1966 inträffade en sensation. Djurgårdens unga damer Pia Degermark, Louise Mörner och Ann Röhss vann nämligen lagsegern i storslalom för juniorer. Den förstnämnda blev senare känd som »Elvira Madigan» som visades på alla Sveriges biografier. Det var synd för hon var mycket lovande som utförsåkarska. För i och med filmandet la hon mer eller mindre av att åka skidor. Slutade att åka skidor gjorde i samma veva även hennes kompis Louise Mörner. Hon var nog ett större löfte än Pia.

Trots allt är det seniorerna som hemfört de flesta mästerskapen till DIF. Men vi fick vänta ända till 1942 innan ett nytt mästerskap kunde bärgas hem. Återigen visade sig damerna vara bäst. Våra damer kunde vinna SM i lag i specialslalom. Margareths Florman, Maud Härleman och Mary Strömberg i laget.

Kathinka tog 5 raka

Efter detta dröjde det 16 år innan en ny dam trädde fram i rampljuset. Denna gång var det Vivi-Anne Wassdahl som vann specialslalom 1958. Året efter sökte en flicka vid namn Kathinka Frisk medlemskap i föreningen. Ingen visste om hon var fågel eller fisk. Och eftersom hon varit bosatt i Schweiz större delen av sitt unga liv, var det ingen som trodde allvarligt på henne vid hennes första SM-deltagande. Men redan 1959 susade hon ner för pisterna i Åre på sådant utmärkt sätt att SM-titeln i störtlopp blev hennes.

Alla trodde att detta måste vara en tillfällighet. Men att så inte var fallet visade sig senare under säsongen då hon nådde flera framskjutna placeringar vid olika tävlingar. Hon vann sedan oavbrutet fram till 1965 och alla gånger i störtlopp utom 1963 då hon gjorde en fruktansvärd vurpa. Alla trodde på en allvarlig olycka, men så var dessbättre inte fallet utan hon kunde helgen efter i Hammarstrand i stället vinna SM i storslalom. I och med sina framgångar så tillhörde hon under sina tävlingsår, innan hon gifte sig 1964 Svenska landslaget i utförsåkning.

Sedan dess har konkurrensen hårdnat till betydligt och det är svårt att vinna SM i dagens utförsåkningsbredd. Men att vi i Stockholm inom några år har en ny Ingemar Stenmark är alla överens om som sysslar med sporten här i huvudstan. Det är bara att hoppas att det är en Djurgårdare. En som varit nära vinna SM i störtlopp under många år är Djurgårdaren Benny Lindberg. Att han haft otur kan alla hans konkurrenter skriva under på. Bennys placeringar har hittills varit -71 8:a, -72 3:a, -73 mycket svårt fall, -74 2:a, -75 6:a och 1976 4:a. Men varje år har han haft den bästa mellantiden, som man tagit vid ungefär halva banan. År 1976 trodde alla att äntligen hade Benny vunnit sitt SM till efter andra åket och sedan de 12 bästa hade gått i mål, ledde

Benny och var strålande glad och lycklig. Men plötsligt meddelade högtalaren att man måste åka om andra åket för eltidtagningen hade slutat att fungera. Detta medförde att nu vann i stället Anders Hansson från Åre som alltså tjänade på vad Benny förlorade på eltidtagningen.

Benny är en kille som aldrig ger sig utan alltid kommer igen. Redan i maj så började han träningen inför kommande säsong och i midsommar åkte han till Norge för att där träna fartränning som man har nytta av i störtlopp. Vidare så har han fått erbjudande att få träna med det Schweiziska Landslaget i mellan-europa. Hoppas bara att det går att lösa sig ekonomiskt, för sektionen har inga möjligheter att bidra till sån träning. Sektionen består inte bara av Benny Lindberg. Vid DM-tävlingarna de senaste åren har Djurgården dominerat i prislister på herrsidan. Några namn som kan nämnas de senaste åren är Jan Hansson, Sune Johansson, Torbjörn Jonsén. Dessa är alla tre från norr hitflyttade etablerade utförsåkningskanoner som nu mer eller mindre avslutat sin karriär som aktiva och istället hjälper föreningen med träningen. Detta gäller i första hand Jan Hansson som av de flesta anses vara en av Stockholms absolut bästa tränare. Deras flyttning till Stockholm har i alla fall medfört att utförsåkning i Stockholm har blivit bra mycket bättre på senare år. Namn i sektionen som förutom Benny bör nämnas är Matts Flodin, Lars Hedberg, Lars Andersén, John Wiggers och Lars Östlund. Den senare har varit ytterst nära i flera år att kvala in till SM.

Det ungdomsarbete som sektionen planerat i många år men som p g a snöbrist och dåliga träningsmöjligheter ännu ej kunnat genomföras.

Blommensbergsbacken som numera räknas till vår tränings- och tävlingsbacke skall bidra till att det blir genomförbart.

Sektionen har inte bara varit framgångsrik när det gäller det idrottsliga. Varje år så har sektionen arrangerat ca 7–8 tävlingar och har ett mycket gott rykte om att arrangera fina tävlingar. Ett arrangemang som fordrar stor arbetsbörda är DM i storslalom där man tvingas flytta tävlingarna till ett annat distrikt som Hälsingland eller Dalarna beroende på att det fordras större backar än vad vi har i Stockholm. Det är ett arrangemang som tydligen DIF får ta på sig varje år eftersom det inte är så många andra som klarar den uppgiften. Då fordras det mycket folk.

Man vet inte när man befinner sig i Stockholm hur snötillgången på tävlingsplatsen är m m. Att åka 25–40 mil för att genomföra dessa arrangemang är ingen omöjlighet. Man kan hålla med Bibbo Nordenskjöld från Åre när han för ett 10-tal år sedan sa: »Flytta ÅRE-skutan till Sergels torg så blir vi snart världens bästa utförsåkningsnation.»

Vid alla tävlingstillfällen rinner det in en del fina slantar för den som arrangerar, men ett dyrt konto är prisanskaffningen. Om det är någon som läser denna artikel och känner att han vill göra oss en stor tjänst kan hon/han skänka priser till våra tävlingar. Kontakta någon inom slalomsektionen!

Den största slalomtävling som någonsin arrangerats i Stockholm var när Blommensbergsbacken invigdes av borgarrådet Thorsten Sundström. Då arrangerade DIF en internationell kvällstävling med hela världseliten på startlinjen. Före tävlingen hade slalomsektionen en del samtal med myndigheterna om att få spärra av gatorna runt omkring, men det gick inte för sig. Det var ingen som trodde på arrangemanget. DIF:s huvudkassa kunde inte heller stå som garant för evenemanget. Genom att tävlingen inte fick genomföras enligt sektionstyrelsens planer genom att spärra av och ta inträde som man gör på Råsunda och Johanneshov gick slalomkassören miste om ca 50–60.000 kr. Enligt polisens uppskattning besågs täv-

lingarna av 20.000 personer. Nu fick DIF:s supporterklubb, som gjorde ett utmärkt arbete gå runt omkring i backen och försöka sälja program och biljetter.

Det var ett arbete som från början var dömt att misslyckas. I alla fall gick tävlingarna nätt och jämnt ihop. Världstjärnorna var inte helt nöjda eftersom de trodde att vi gått med en jättevinst. Tävlingarna vanns av spanjoren Frances Oshoa. Han blev senare olympisk Guldmedaljör i specialslalom.

Trots dessa provningar har slalomsektionstyrelsen inte räknats ut utan rest sig på 8 och fortsatt med nya tag.

Året efter var planerna återigen långt framskridna för ett liknande arrangemang. En dagstidning hade visat sitt intresse som medarrangör. Men nu satte vädrets makter stopp. Och när vädret och snön infann sig i Blommensbergsbacken, var världseliten i Amerika.

Ett arrangemang av denna storleksgrad finns alltid i sektionstyrelsens tankar. Det vore underbart att få se hela världseliten med Ingemar Stenmark i spetsen tävla i Stockholm. Tänk vad folk det skulle bli! När föreningen nu firar jubileum skall vi inte falla i törnrosesömn, nej framåt har alltid varit slalomsektionens tankegång. Det är bara snötillgången som oftast satt en käpp i hjulet.

Lars Eric Pettersson

Vår främsta slalomflicka, Kathinka Frisk, som vann 5 SM-titlar i följd, var dessutom en vacker flicka, som föll för franska locktoner och gifte bort sig i Frankrike.

Står och faller vi med bingon?

Ja, frågan kan med berättigande ställas. Som inkomstkälla står vår bingo högt uppe på listan. En god säsong väcker stora förhoppningar hos sektionsskassörerna, lika väl som en dålig stämmer dem i moll. Man får dock aldrig glömma bort att det är frågan om ett spel där man kan vinna såväl som förlora. Och utvecklingen under de senare åren har verkligen gått upp och ner. Den som läst sin tidning, – och vem har inte det – har kunnat följa Riksförbundsbingos uppgång, nedgång och nära på fall och bakom detta ligger nära tusentalet idrottsföreningar, som med oro följt denna mångmiljonrullning. Låt oss hoppas nu till ett lyckligt slut.

Huru är vår bingo upplagd?

Från berömliga pionjärsatser av bordtennis- och konståkningssektionerna administreras bingoverksamheten numera av överstyrelsen. Detta inte minst till följd av ändringar i lotteriförordningen som styr verksamheten. En ekonomisk koncentration ansågs dessutom nödvändig för att föreningen på ett bättre och rättvisare sätt skulle fördela inkomsterna mellan sektionerna och täcka in ev uppkomna förluster. Inom ÖS svarar underteknad närmast för verksamheten som till sin hjälp har fotbollens Lars Magnus Wester.

Bosse Andersson på kansliet får också sin beskärda del av »kakan» när det gäller att »göra jobbet».

Vad spelar vi?

Djurgården spelar f n på tre ställen:

EPA, Odenplan och Skärholmens Centrum arrangeras av Riksförbunds-förbundsbingo. Vidare driver vi själva genom en allians med Djurgården, Hammarby och Reymersholm Domino Bingo vid Hornstull. Sistnämnda ställe har efter dramatiska och långdragna förhandlingar med Riksförbundsbingo övertagits av alli-

ansen. Genom denna transaktion har en ny fas i föreningens bingoverksamhet inletts.

Hur ser framtiden ut?

Genom den lyckade starten runt månads-skiftet september–oktober på Domino finns förhoppningar om att nedgången från sista halvåret 1975 skall brytas. Att sia och då i synnerhet om framtiden konstaterade emellertid redan Kipling var svårt. Men vilken idrottsledare vill inte tro på sitt lag? Möjligen kan dock utvecklingen gå därefter att föreningen i ökad utsträckning får gå in och själva driva bingospelet. Flera sådana ställen ligger på lut och under 1977 kanske vi nära på kan bli lika kända som bingoarrangörer som vi är på idrottens vädjobanor. Kanske är det just det steg vi måste ta för att den framtid som är vår skall bli ljus.

Kaj Alm

Byggnadsingenjör Reinhold Gustafsson

Holländaregatan 20, 104 30 STOCKHOLM 45 - Telefon 23 55 25

Projekterar och bygger

industribyggnader, förvaltningsbyggnader, sjukhus och bostäder

**Skandia, Trygg-Hansa och
Folksam har man ju hört talas om.**

Men RKA?

RKA, Ränte- och kapitalförsäkringsanstalten, är Sveriges näst äldsta och sannolikt mest okända livförsäkringsbolag.

Under senare år har dock en kraftig expansion ägt rum och företaget – som ägs av försäkringstagarna – har en rad mycket gedigna liv- och pensionsförsäkringsformer att erbjuda.

RKA kan i samarbete med sparbankerna även erbjuda mycket förmånliga grupplivförsäkringar för t. ex. husägare och företagare.

Så ägna även RKA en tanke när försäkringsfrågor blir aktuella, ring gärna direkt 08/24 09 90.

Ränte- och kapitalförsäkringsanstalten

RKA

Box 19044, 104 32 Stockholm 19

Nya brottare hämtas bland de små

Brottningssektionen har för närvarande ett 40-tal ungdomar och knattar i träningslokalen varje måndag och onsdag som under Bosse Hjulströms ledning slår nacksving och står i brygga så att det är en fröjd att se det. Brottningsporten har väl som alla andra sporter fått gå ner i åldrarna, det är skillnad om man ser på sporten i dag mot för 25 år sen. Då började man inte träna brottning förrän man var så där 14–15 år.

I dag börjar man vid 7–8 års ålder. Man börjar tävla redan i 10-årsåldern, så när man är 20 år då är man veteran i sporten och är rätt less på det hela. Det är svårt att få fram seniorer under sådana omständigheter och man får vara nöjd om 1 på 10 fortsätter. I år har vi bytt tränare då Benke Fridh hjälper BK Ares. Vår tungviktare Ola Sandberg har åtagit sig att leda träningen, och efter den tid som Ola hållit på så verkar det positivt. Det behövs nya idéer i träningsprogrammet och Ola har en hel del nya träningsmetoder.

Sektionen kommer i år att delta i

Elitserien div II och vi satsar hårt på våra ungdomar. Jag kan tänka mig från följande manskap kommer representationslaget att tagas ut. Tore Stennek, Pecka Mackonen, Björn Lindgren, Jan Stennek, Kent Sånemyr, Björn Tilly, Peter Dahlin, Karlo Hiltonen som kommer från Flen, Roger Haglund, Zevat Erdogan, Göran Bergström, Tony Porsby och Ola Sandberg. Som synes en lagom blandning av unga och gamla kämpar, och vi i sektionstyrelsen tror att vi skall vara med och slåss om seriesegern. I skrivande stund har det bara tävlats i fristil och vi var med och kapade åt oss

en hel del förnämliga placeringar på Distriktsmästerskapen i fri-stil.

Ekonomi är som vanligt vår värsta motståndare, men vi tror att med de bidrag vi får från ÖS och det som vi själva kan jobba in till sektionen i form av lotterier och annat som kan förbättra ekonomin, så skall vi kunna ro brottarskutan i land även i år.

Som vanligt har vå meste internationelle kämpe Acke Brun varit ute och representerat Sverige och Djurgården vid ett flertal stora brottningstävlingar i vida världen, jag tänker då främst på hans sista resa till OS i Montreal där Acke korades till en av de 3 bästa domarna. Har vi ej brottare så har vi i alla fall en domare som gör internationell reklam för föreningen.

*Carl Axel Haglund
ordförande*

DAHLFORS & SÖNER AB

☆ **Glasmästeri**

☆ **Glassliperi**

☆ **Spegelfabrik**

☆ **Byggnadsglas**

☆ **Planglas en gros**

☆ **Metallfabrik**

DOBELNSGATAN 65, 113 52 STOCKHOLM

TELEFON 30 87 37, 30 87 49

Djurgårdens cykel rullar mot nya mål i Järva

Cykelsporten har under de senaste åren kunnat glädja sig åt stora framgångar, vilket ökat nyfikenheten främst från ungdomen att känna på hur det är att tävla på cykel. Man kan se tydliga exempel i den bredda startfälten som ungdomstävlingarna haft i år.

Djurgården har under decennier haft förmågan att fostra goda cyklister, och kan se tillbaka på många framgångsrika säsonger.

Och årets segersugna upplaga är inget undantag.

Bästa SM-placeringarna på 10 år

SM-tävlingarna kördes i år på utmärkta banor utanför Kumla – och gav som facit utomordentliga placeringar för både Djurgården och övriga stockholmsklubbar. Av Djurgårdens seniorer blev *Berthold Helgesson* framgångsrikast med framskjutna placeringar både i tempoloppet och i linjeloppet över 18 mil.

SM blev något av en injektion för *Berthold*, som sedan spädde på med 2:a och 3:e placeringar i Orustloppet och Flyingesvängen.

I juniorklassen var under SM, *Bengt Baldestens* 18:e plats i tempoloppet en utomordentlig prestation i det 99 man starka startfältet. Bengt har under hela säsongen visat att han har sin styrka i tempoloppen. Ex. vann han sin klass i Falkenmilen – och gjorde bra i från sig med topplaceringar i Ölands 2-dagars och spårvägens högsommartävling "T-banan".

Mantorpsfemetta för Djurgården

Stefan Törner vann en meriterande seger i juniorklassen när Mantorp park GP kördes i slutet av maj. Tävlingen gick som varvlopp på racerbanan Mantorp park utanför Linköping.

Stefan har även i övrigt haft betydande framgångar med 2:a och 3:e placeringar i Hjälmaren runt, Mörlunda GP och Järfälla Grand prix.

Till de flitiga poängplockarna i täten hör även ungdomsklassaren *Bo Hamerin*. Hans främsta prestationer har gjorts i Södertäljeloppet, Ungdoms-sexdagars och Gaffeby TT.

Sista backen för Djurgårdens lagtempo-juniorer i Svealandsmästerskapet. En bra placering i sikte!

MEDLEMMAR I HIMLEN OCH PÅ JORDEN

AIK redovisade i höstas sin 11.000:e medlem, en flicka 8 månader gammal. Man säger gärna grattis. AIK redovisar sina medlemmar alltifrån födelseåret 1891, medan vi i Djurgården nöjer oss med att redovisa våra i dagsläget levande medlemmar, vilka därtill fortsätter att betala sina medlemsavgifter.

Skulle vi låtit alla, som en gång varit medlemmar alltifrån 1891, stå kvar i rullorna, hade vi i dag varit över 20.000 stycken. Många av dessa är numera uppe i himlen, och vi här på jorden sänder gärna våra bästa hälsningar dit upp. Gamle Nocke Nordenskjöld får en särskild hälsning att vi numera har snabba spelare på ytterkanterna.

Yngst men alltid med i toppen

I den yngsta klassen, pojkar B, har 13-åriga *Jan Banfors* varit mycket framgångsrik i sin första riktiga tävlingssäsong. Topplaceringar i flera tävlingar, bl.a. en sammanlagd 5:e plats i ungdoms sexdagars bådär gott för framtiden.

Ny klubblokal i Järva

Sibeliusgången 8 i Akalla, ute på Järvafältet, är Djurgårdscyklisternas nya hemvist från i år. Här har man skapat en egen trevlig klubblokal som har fördelen att ligga nära till träningsmöjligheter och de tävlingsbanor som Djurgården av tradition oftast haft norr om Stockholm.

I Akalla-lokalen samlas cykelgänget regelbundet varje måndag under tävlingssäsongen för att prata igenom tävlingar – och sedan är ju lokalen också en naturlig utgångspunkt för träningspassen.

Motvind i ekonomin – men kämpatag i gänget

Tyvär är cykel en sport där man till skillnad från arenaidrotterna har små möjligheter att få intäkter från publik. Intäkter måste tas från ex. försäljning i samband med tävlingar o dyl.

1976 blev ett ekonomiskt magert år för Djurgårdscyklisterna bl.a. beroende på att vi var en av de sektioner som råkade illa ut vid lotteritrasse.

Trots de ekonomiska svårigheterna har gängen kämpat tappert, och sätter nu målet högre inför kommande säsong.

På programmet står bl.a. en intensiv ungdomspropaganda. Vi tror att det finns gott om cykelintresserad ungdom inom vårt nya verksamhetsområde.

Djurgårdens cyklister trampar vidare mot nya mål i Järva!

DJURGÅRDEN – LAGET I VÅRT HJÄRTA

Djurgården är det fotbollslag, som står svenska folkets hjärtan närmast. I varje fall den del av detta folk, som har Expressen som sitt hus- och livorgan. I detta har det nämligen röstats i ämnet "Laget i vårt hjärta" och därvid samlade Djurgården de flesta rösterna på fotbollssidan bland allsvenskarna. Alla snälla människor, som klippte kuponger, skrev Djurgården som hjärtelaget och skickade in dem till Expressen, får nu ett tack från den stora Djurgårdsfamiljen eftersom tätplatsen innebar att Djurgårdens ungdomsavdelning tillfördes ett belopp på 20.000 kronor. Tack, tack, säger bl.a. fotbollskassör Bengt Lindbergh, som hellre tar emot slantar än delar ut sådana till höger och vänster.

Hammarby kom tvåa, Halmstad trea och AIK fyra bland allsvenskarna. I div. II vann Sirius med nära 19.000 röster, medan Göteborgs publikstarka "Änglar" fick nöja sig med en 5:e plats med bara 1.920 röster. Eftersom "Änglarna" har ungefär 20.000 åskådare pr match, undrar man förstås varför dessa åskådare inte röstade fram sitt lag hos Expressen. Hade man inga saxar att klippa kuponger med? Det rapporteras för övrigt ha varit ett väldigt uppsving i sax-tillverkningsbranschen under den tid omröstningen pågick. Sammanlagt klipptes över en halv miljon kuponger ur Expressen.

Som ishockeylag fick Djurgården en 5:e plats i div. I och som bandy i div. III med 142 röster. Ungefär lika många åskådare går i lyckliga fall på Djurgårdens bandymatcher.

Röstsiffran i fotboll med 9.680 personer motsvaras inte riktigt av frekvensen i vändkorsen för Djurgården. Se bara på läktarna här i dag!

Publikraste laget i Sverige är Selånger i bandy med över 50.000 röster. Tänk om

Skall reklamen bannlysas?

Bannlys reklamen inom idrotten! Så föreslår i Riksidrottsförbundets officiella tidning Svensk Idrott en specialidrottsordförande och säger sig hellre se att skattebetalarna finansierar idrotten . . .

Det är Kjell E. Johansson i Frisksportförbundet, som är så radikal och som tycker att idrotten utnyttjas i allt större utsträckning av reklamindustrin. Det är egentligen bara en reklam, som finner nåd inför hans ögon, nämligen den som går under arbetsnamnet "Spola Kröken" . . . Den reklamen avser inte att animera svenska folket att köpa någon vara utan i stället att låta bli.

Framför allt är det de väldiga pengar, som sättes i omlopp kring Björn Borg och motsvarande stora affischnamn, vilka den kritiske ordföranden retat upp sig på.

Han vill kanske att firmorna skall reklamera negativt. Då skulle annonserna kanske se ut så här:

Åk inte Volvo eller BMW

Ha inga pengar eller affärer ihop med oss
Handelsbanken

Köp inga premieobligationer
Riksgäldskontoret

Gå inte på fotbollslandskamperna,
knyt en rya i stället.
Fotbollsförbundet

Om du ska spela bandy,
gör det inte med vår klubb.
Sirius

Köp inte bensin och olja hos oss,
det finns väl billiga pumpar.
Esso och Shell

dom också gick på våra matcher och inte bara gömde oss i sina hjärtan, suckar Selångers fattiga generalstab....

Drick inte mjölk, låt korna sina
Arlabolaget

Var god och dröj, ja dröj hela livet,
innan du beställer Taxi hos:
Taxi-Bolaget i Huddinge

Anlita inte våra advokater,
kryp in på Kumla direkt. Du vinner tid.
Juristhuset

Vill du bli stjärna i golf,
kom inte till mej!
Tumba

Se till att du inte blir född i Sverige,
hellre då Monaco eller Uganda
Borgs Intresseförening

Vill du tappa håret – lita på oss
Bröderna Gahns

Passa dej för vårt bröd
Solna-Bagaren

Ät minst 8 limpbrödskvivar per dag,
men ordna först att du får statsbegravning.
Kungl. Socialstyrelsen

Skäll inte på domarna, skäll på oss istället
Ishockeyförbundets domarkommitté

Undvik folkträngseln på Änglarnas
matcher, se våra istället.
Djurgårdens fotbollssektion

Flyg hellre med något annat bolag,
vi garanterar bara att du kommer ner.
KLM

Berthold Helgesson i full fart under tempoloppet i Svenska Mästerskapen i Kumla. Facit: Bästa Djurgårdsplaceringen på många år.

Samtliga ovanstående "annonser" är helt gratis. Hade vi vänt dem i positiv riktning kanske vi kunnat få ut så mycket slantar att vi haft råd att köpa in en användbar bandyspelare.

Vi har tjuvtittat i din garderob.

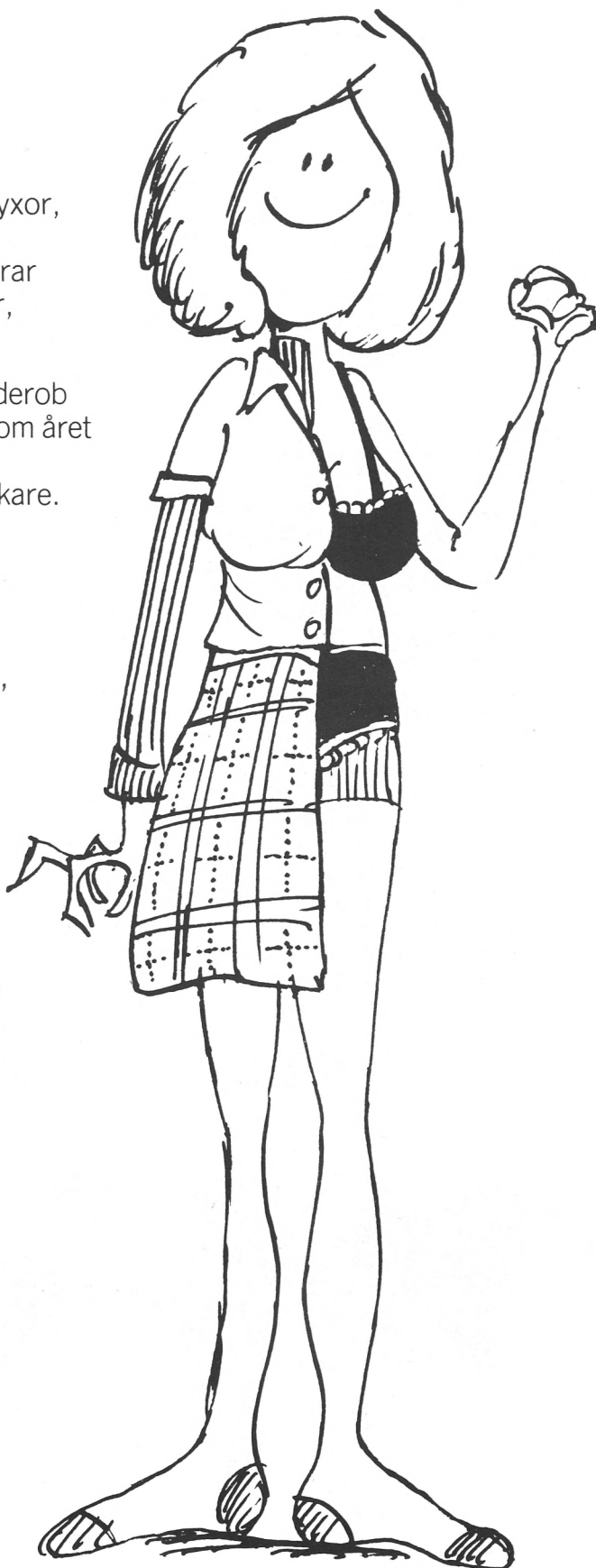
Det var precis som vi trodde.
Du har en hel massa plagg från Eiser.

Vi tillverkar strumpor, sockor, strumpbyxor, nattlinnen och pyjamas, träningsoveraller, kalsingar, underkläder, behå, korsetter, jumprar och pullovrar, klänningar och träningsdräkter, baddräkter, badbyxor och strandplagg.

Att du har några av våra kläder i din garderob är inte så underligt. Vi gör 40 miljoner plagg om året (eller 175.000 varje dag).

På det blir vi nordeuropas största trikåttillverkare.

Eiser Kläder för hela kroppen,
för hela familjen och för alla årstider.

Sven Öberg, en av eldsjälarna i Supporterklubben, efterlyser Djurgårdsandan.

Djurgårdens Jubileumsår (85 ÅR) 1976 har som vi alla vet varit ett motgångens år. Det började med att vår Ishockey spelade sig bort från Elitserien. Handen på hjärtat, det kändes tungt.

Men våren som kom straxt efteråt fick oss Djurgårdare att smälta liksom vinterns snö och vi såg fram emot en fotbolls-säsong där vi enl all expertis skulle bli årets guldlag.

Tidningen Expressen startade sin serie »Familjen Djurgårn» med presentation av alla de vackra sidorna hos årets tänkta guldlag.

Var är Djurgårdsandan?

Så långt var allt frid och fröjd, tills dess kulan startade sin rullning och allt eftersom matcherna genomfördes blev även fotbollssituationen allt mörkare och mörkare och därmed enl min egen högst personliga analys även de sk Djurgårdarna missmodiga och nedstämda.

Nu så här efteråt kan vi skylla på ledare och spelare ja t o m på Djurgårdens ledning vilket man också ofta får höra.

Men vad beträffar ledning och ledare vill jag inte kommentera den sidan enär jag anser mig icke vara så initerad att jag varken kan eller vill.

Däremot vill jag stödja våra spelare som säkerligen går ut till sin match för att göra sitt bästa, att det sedan inte lyckas får från läktarhall och av folk som kallar sig Djurgårdare inte besvärjas med en massa okvädningsord om hur illa den eller den spelar.

Nej käre Djurgårdskamrat jag börjar tvivla på att Du förstår vad det menas med att vara Djurgårdare eller om Du så vill IDEALIST. När motgångarna kommer då försvinner Du från arenorna, då törs Du knappast säga till din granne eller arbetskamrat att Du är Djurgårdare.

Det kallar jag för feighet. Nej min vän

kom igen och stötta din Idrottsförening ditt Djurgården detta gäller att Du finner Dig till matcher likaväl som att Du stöder ekonomiskt.

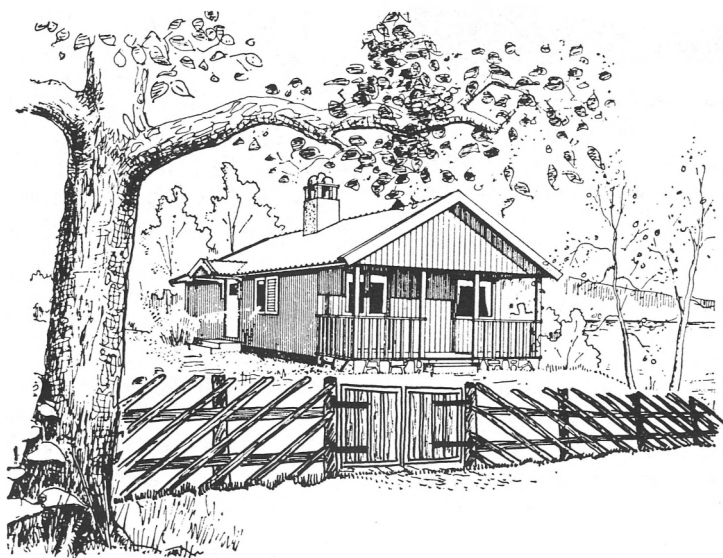
Från vårt supporterhåll lägger vi ner oerhört mycket arbete för att stötta ekonomiskt, men från Dig i Djurgårdsledet hörs och syns ingenting.

Tag detta med Jubileumstallriken vilken supporterklubben satsat 45.000:– på för att vinsten 20.000:– skall gå till DIF därför att dom behöver det, har inte vunnit gehör hos de flesta utav Djurgårdarna och detta mina vänner är otroligt när Du trots allt kallar dig Djurgårdare.

Här gäller att Djurgårdsandan kommer igen och kommer nu och kommer starkt eljest tror jag att vårt kära DIF går mot ännu sämre tider. Skyll inte på ledning o s v tag dig själv i kragen ty det är på dej det beror till syvende och sist.

Möjligt är att dessa mina rader går dig förbi med en axelryckning men kom sedan inte och kalla dig för DJURGÅRDARE.

Utan insats – Ingen seger
Sven Öberg

INGARÖ TRÄVARU AB

ALLT FÖR BYGGET
FRÅN GRIND TILL TAK

TEL. 0766 - 27100

Medlem i
SVEBINK
SVERIGES BYGGMATERIALHANDLARES
INKÖPSFÖRENING

Välkomna, alla föräldrar att bygga upp unga Djurgården

Djurgårdens överstyrelse är i första hand en administrativ inrättning som skall samordna alla sektioner inte till en enhet utan till slagkraft på alla deras olika fronter genom att bli ekonomiskt skapa förutsättningar för deras verksamhet. Det har tidigare varit så att varje sektion kunnat få anslag ur en huvudkassa, men numera har de flesta sektioner kunnat skapa egna inkomstkällor inte minst med bingons hjälp. Och när bingomedlen börjat tryta har sektionerna fått gå ut med andra aktioner.

Djurgårdens värdefullaste material är våra ledare och inte minst de ledare, som arbetar långt ner i djupet utan att egentligen synas eller ens få det tack som de så väl gör sig förtjänta av. I dag är vi ännu mer beroende av dessa krafter. Tyvärr är det dock så att bristen på ledare blir större och större. Den gamla pålitliga stammen ledare får sällan några efterträdare. När en aktiv gjort sitt på tävlingsbanan skulle man gärna tro att han ville fortsätta och bli ledare, men så är det ingalunda. Den aktive verkar då så trött på allt som varit och nöjer sig med att som enda kontakt med sin gamla klubb ha den att gå och titta på en match då och då.

I och med att Djurgården måste satsa hårt på att bygga upp egna förmågor och framför allt på att hålla föreningen ung och konkurrensduglig har under senare år gjorts en rejäl satsning på olika ungdomsfronter. I början bara med egna ledare, men undan för undan har föräldrarna kommit in i bilden.

Föräldrarna har blivit en avgörande part i vårt arbete och det positiva gensvar som vi fått från föräldrar, som fortsatt att hjälpa till även när det gått upp för dem att deras telningar inte har anlag att bli världsstjärnor har betytt oerhört mycket. Vi kan nog vara uppriktiga och konstatera att vi står och faller med föräldrarnas insatser.

Trots att föräldrarna inte kan kompenseras för sitt arbete utan snarare får göra egna uppoffringar för att deras barn skall få sin idrottsliga daning hos oss är det ingen som tvekar att hjälpa till.

Denna föräldrarkontakt har redan betytt mycket och den kommer att bli ytterligare värdefull för alla parter inte bara för vår förening och för ungdomarna och deras föräldrar utan för hela samhället. Därför är det så viktigt att samarbetet kan byggas upp ytterligare och det sker på förtröendefull basis. Djurgården har givetvis i bakgrunden den lilla beräkningen att några av alla dessa ungdomar i tidernas fullbordan skall bli stjärnor och sprida ära och berömmelse

Ett fint exempel på föräldrastöd: hur långt skulle vår konståkningsmästarinna Lotta Crispin kommit, om hon inte haft allt möjligt stöd av mamma Mona-Lisa?

över sin förening, över sig själva och sina föräldrar – se bara hur ofta Björn Borgs föräldrar är med och får sola sig i glansen!

Djurgården har som målsättning att ta hand om så många ungdomar i så tidiga åldrar som möjligt. Just nu är det fotbollen som går ut med det bredaste programmet men även ishockey och andra idrotter finns att erbjuda.

Djurgården vill omhänderta ungdomarna i en annan form än som de polisiära myndigheterna har på sitt program. Där gäller ett omhändertagande att plocka in dem i arrester och till förhör för diverse »stötter». Vi vill ta hand om ungdomar innan det blir dags för den typen av omhändertagande.

Vi vill också bli djurgårdare

BÄTTRE UNGDOMSSPELARE

Jag tror att en miljö med betyghets, familjegemenskapskrav, tidigare pubertet, ökade tränings- och matchmängd i föreningen, gör att våra ungdomar hämmas i sin fotbollsutveckling. Kanske rentav består juniorlaget 1980 av en stor procent »nervsjuka» ungdomar.

Genom att vi får fram våra (genomtänkta) budskap till föräldrarna, (det får vi inte idag) genom att föräldrar är med (deltager) i samma fritidsverksamhet som barnen tror jag att ungdomarna på ett bättre sätt kan möta de krav som samhället och vi ställer på dem. En icke obetydlig faktor är att nästan 50 procent av alla äktenskap upplöses. Barnen behöver det stöd som vi kan verka för att ge dem.

Frågan är om vi inte, i vissa fall, skall vara stödjande även i skolarbetet, för att få fram det bästa fotbollsspelet hos en del ungdomar????

Detta är vissa delar av vad ett föräldra-engagemang betyder i dagsläget. Allt är givetvis inte berört och mycket har glömts men detta är nedtecknat i starten, efter första stormötet som var glest besökt, av vårt försök att utveckla vår verksamhet genom att inte glömma bort föräldrarna. Kan tänkas behöver även de oss?!

Lars-Magnus Wester

Därvid är föräldrarna den avgörande instansen och det är därför vi så gärna räcker fram handen och hälsar alla välkomna att stötta vårt och därmed ert eget arbete att ge ungdomarna en fin start inte bara inom idrotten utan i deras framtida liv över huvud taget. Vi har redan fått ett fint gensvar från föräldrar och målsmän och för detta tackar vi, men ännu mycket mer finns att göra. Och att vinna! Ty det bästa vi har, är vårt stora sparkapital, barn och ungdom och därmed också alla föräldrar och målsmän. Vi i Djurgården känner mycket för denna stora samhällsuppgift.

Medan fotbollspamparna grubblar försvinner publiken från matcherna

Var expertisen finns när det gäller att råda bot på den publika frånvaron på svensk fotboll och då framför allt på de allsvenska matcherna kan det naturligtvis råda delade meningar om. Fotbollsforbundet har satt till olika utredningskommittéer. Den senaste blev överkörd av olika kritiker.

I dessa spalter har vi tidigare tagit oss friheten slå ett slag för en återgång till serie-spel höst-vår i stället för som nu vår-höst. Därmed låter vi oss nöja. Det kan räcka att en fotbollshövding som Eric Persson i Malmö FF är inne på samma linje.

Vi kan dock ge en stor morgontidning och en stor kvällstidning i Stockholm tillfälle få föra sina synpunkter vidare i detta väsentliga ärende.

Huvudlöst

Aftonbladet kostar på sig att på ledarsidan kalla förbundets kommittéförslag för huvudlöst och skriver således:

Slutspel om mästartiteln ska bli en metod att locka åskådare till fotbollsmatcher, tror en kommitté inom Fotbollförbundet.

Det är ett huvudlöst förslag. Det är högst osannolikt att folk i mängder slår sig ner på kalla läktare i slutet av oktober. Det är dessutom sportsligt orimligt att mästerskapstiteln ska kunna vinnas efter ett kort, ofta slumpartat, cupspel. Det lag som vinner en lång serie är givetvis värda att kallas svenska mästare.

En del andra reformer förefaller mer rimliga, t ex att återgå till en serie som börjar på hösten och avgörs på våren, då folk vill se fotboll. Serien bör reduceras till att innefatta tolv lag, högre är inte standarden.

Dessutom kunde kanske Stockholm och Göteborg någon gång skaffa ett fotbollslag av någorlunda duglig allsvensk

standard. I de städerna finns ju åskådarunderlag, men som sagt inget fotbollskunnande.

Varför halsstarrig?

Svenska Dagbladets mångkunnige Martin Lehman efterlyser initiativ hos Stockholms allsvenska klubbar och skriver bl.a. så här:

Vad gör Stockholms tre lag och de andra? Är det initiativlöshet eller – i Stockholm – en omöjlighet med spelare spridda på tre mils radie eller mer från planerna? Om det senare gäller kanske att det är lika bra att vi redan nu dränker framtida guldhopp i huvudkommunen med omnejd och rättmätigt börjar applådera det som är möjligt: att snubbla omkring nedflyttningsstrecktet.

Om det förra gäller – då avvaktas krafttag från folk som vet bättre, har produktiva idéer och den (närmast) heltid som krävs för ledarjobb.

Allsvenskan gick alltså avstannande i mål – det är alltid risken i en rak serie. Om det nya förslaget med slutspel går igenom skulle i oktober, kanske november återstå minst fyra omgångar. Sportsligt spännande, men skulle det komma något folk i regn och rusk och kyla – när de verkligt idrottsintresserade aktuella söndagar har att välja på t.ex. ishockey inomhus, basket, handboll och en del annat.. Det är möjligt att Halmstad och MFF kan locka ut 10 000 på sådana höstliga övningar mot guld, men i Stockholm – om vi nu någon mer gång får ett av Sveriges fyra bästa lag – behövdes nog en mut-

ARBETS- MARKNADEN

LEDIGA PLATSER

TALANGSCOUT

får omgående anställning för intressanta uppgifter i fotboll och ishockey. Gärna halvmiljonär.

Svar till
"Guldfåglar", denna tidnings redaktion, Stadion, Stockholm.

FOTBOLLSPUBLIK I FJOL

	Hemma	Borta	Totalt
Malmö FF	145.492	115.236	260.728
Hammarby	126.943	115.193	242.136
Halmstad	131.057	98.150	229.207
AIK	106.649	114.208	220.857
Öster	88.396	104.476	192.872
Kalmar	98.886	92.784	189.670
Djurgården	90.986	98.534	189.520
Norrköping	84.330	80.276	164.606
Sundsvall	78.932	80.018	158.950
Elfsborg	87.746	67.915	155.661
Landskrona	66.458	85.144	151.602
Örgryte	56.397	88.975	145.372
Örebro	71.064	74.035	145.079
Åtvidaberg	33.423	76.010	109.433

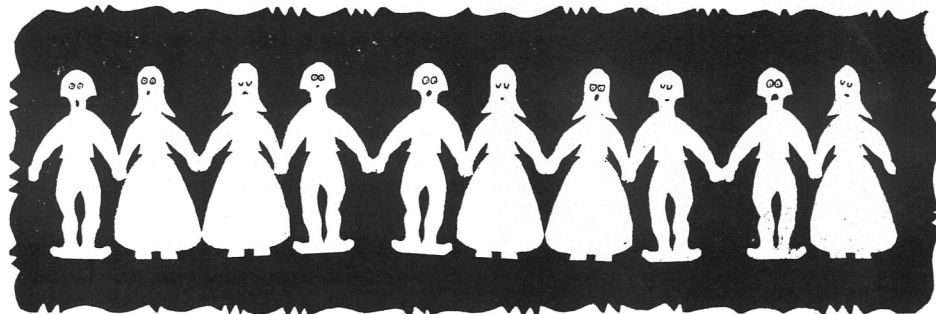
skicklighet a la Lockheeds för att nå upp i femsiffrigt antal.

Det är förvånansvärt att fotbollens högsta myndigheter är så halsstarriga mot att vända serierna från vår-höst till höst-vår.

Motvalls kärring och utan mellanöl

Vi är Motvalls kärring i hela Europa och jag kan årligt talat inte finna något annat skäl till nuvarande förhållande än att "ett år är ett år" och att det ju är så bekvämt för seriemakare att lotta nytt under mörka långa, lediga månader höst och vinter. Spelar vi höst-vår blir det till att bekväma sig att lotta i juni-juli. Det får en att tänka på att vi journalister faktiskt jobbar på annandag jul, på påskafton, annandag påsk. Det var längesedan vi protesterade. Folk vill ha tidning. Om Fotbollförbundet skulle våga fråga sitt folk, så vill man säkert ha grädden på moset när det är sol och varmt, inte den månad då man tvekar om man skall gå ut i raggsockor eller krypa tillbaka i fällbänken.

Skall vi våga hoppas på Representantskapet, som har ärendet om hand... nej, det låter för bra för att vara sant. Vi riktigt fotbollsintrasserade får nog anpassa oss efter ett spelprogram med den stora festen (slutspelet) när termometern pekar kring noll. Då vill det till fotboll och spänning för att höja stämningen på läktarna – allrahelst som mellanölet försvinner före kick-off.

Den allsvenska publiken blir mindre och mindre. Här är alla åskådarna samlade vid 1980 års derby mellan AIK-Djurgården. Bara ståplats fanns då att tillgå. De stora läktarna har rivits eller gjorts om till atomverk.

Nu satsar vi på knattarna!

Är kraven för stora?

När vi startade ungdomsavdelningen 1969 hade vi bra juniorkull. Även den närmaste säsongen efter var juniorena bra. Övriga turneringssegrar eller långt framskjutna placeringar var det tunnslätt med.

Allt eftersom åren gick förbättrades våra lag och segrarna kom. Glädjen var stor framförallt i början.

Det stora året kom 1974 då vårt juniorlag vann allt som gick att vinna i Sverige förutom JDM. Året efter hade vi ett B pojklag som också gjorde rent hus. Samtidigt fanns det även andra lag som presterade goda resultat och gjorde att prisskåpet fylldes.

Under säsongen 76 har vi vunnit dussintalet turneringar dessutom varit framme i flera finaler och mängder av kvarts- och semifinaler.

Ett lag har vunnit inte mindre än fem turneringar. Ändå saknas den riktiga »glädjen» många tycker att »det här var väl ingen speciell säsong» eller att »har Ni gått tillbaks».

Löjligt snack, vi har gjort en av våra främsta säsonger, det är bara så att kraven stiger så ofantligt att det blir svårt att leva upp till dem. Låt oss istället vara glada över varje liten framgång vi har. Konkurrensen blir även på ungdomssidan hårdare år från år. Vi har trots detta hållit ställningarna och även utvecklats en bit.

Några punkter om u-avd:s verksamhet

Under åren 1974–75 har ungdomsavdelningen präglats av goda lag och fina framgångar. Förväntningarna inför säsongen 76 var därför naturligt nog inte lägre än de två tidigare säsongernas resultat.

Arbetet med de sk elitlagen har i alla fall helt lämnats till berörda ledare för lagen och kansliet har endast skött rutinarbeten på ett stödjande sätt.

Vårt egentliga huvudmål har varit och är att ge avdelningen en profil som samtliga i DIF känner till, samt starta ekonomiska projekt som leder till att vi behåller standarden utan att begära bingopengar.

Den skrala rekryteringen i de yngsta åldersgrupperna var också en detalj som nu måste åtgärdas efter två, tre års »slarv».

Hur gick då säsongen?

Resultatmässigt kan vi säga att vi hållit ställningarna, vi har dock inte, som tidigare, haft ett riktigt topplag som vunnit

allt, utan turneringssegrarna har spridits över flera lag.

Juniorlaget, som i år haft dubbelserie i allsvenskan och en tuff säsong belade en fjärdeplats, vilket är klart godkänt, 13 poäng före Hammarby och 16 före AIK.

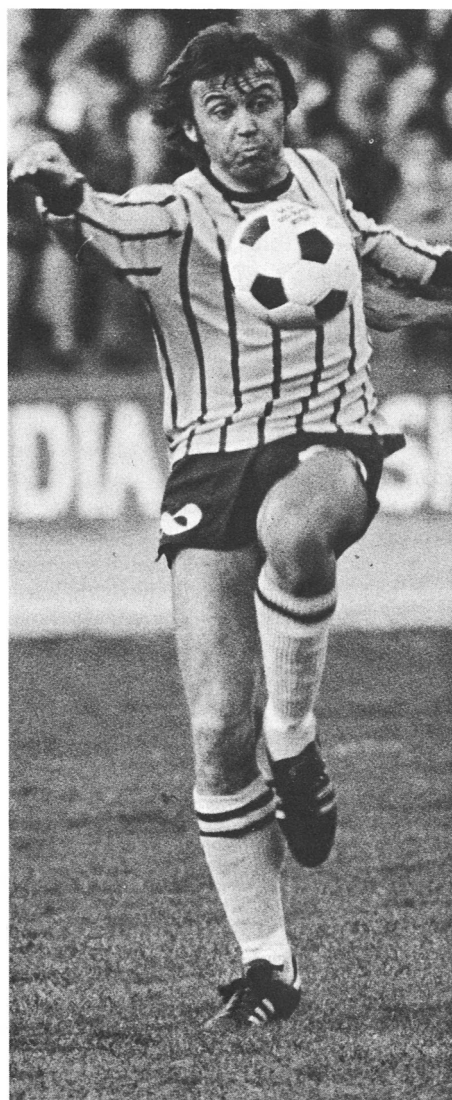
A pojkarna, de äldsta, vann den internationella turneringen Flagg

A pojkarna, de yngre, vann den internationella turneringen Denmark Cup

A pojkarna, de yngre, vann Allan G Carlsons Minnesturnering i Stockholm

A pojkarna, de yngre, vann Regionsfinalen i 70-iaden

B pojkarna, de äldre, vann Arno Cup, Pingstpokalen, Kamratträffen i Udde-

Vilken av våra knattspelare drömmer väl inte om att bli en lirare av det här slaget: Curt Olsberg, en bollkonstnär och viljestark länk i vårt fotbollslag.

HUGG OCH SLAG

Hugg och slag har ofta blivit Djurgårdens »lön» ute i landsorten, där man aldrig tyckt riktigt om järnspisar och hårdingar av vår modell. Särskilt i Borås står Djurgårdens aktier inte högt, även om det blivit bättre samtidigt som de egna knallarna i Elfsborg haft svårt att hävda sig mot flera lag än Djurgården.

Hur som helst läser man i en tidning för 10 år sedan, att över 12 000 åskådare visslade ut Djurgården på Ryavallen, där stockholmarna vunnit med 2–1 och gått upp till ledningen i allsvenskan. Åby-Erixon, som vid denna tid bara tjänstgjorde som biträde till Orvar Bergmark, var på UK-inspektion, och sa så här i sitt betyg: »Obegripligt att sänt här får förekomma på en fotbollsplan. Osympatiska och ojusta metoder med ligistrick – inte går det att rekommendera någon djurgårdare till landslaget. Man har tydligen satt bustagen i system i Djurgården, menade Åby.

Och i DN citerades Boråspublicens avskedshälsning till Djurgården: Åk hem, busar!

Medan Knivsta Sandberg, tränare på den tiden, tyckte efteråt: Väl enkelriktad kritik. Det är aldrig ens fel när två träter. Elfsborg hade inga söndagsskolegossar.

★

Längre fram började järnspisarna att accepteras, det är alltid svårt att bli erkänd på en gång.

valla, Köpingscupen och Elitserien i S:t Erikscupen.

(Snacka om krav, 5 turneringssegrar men missnöjda?????)

B pojkarna, de yngre, vann turneringen i Lomma

C pojkarna, de äldre, vann Höjdens Livs Cup

C pojkarna, de äldre, vann en inomhus-turnering på Åland

D pojkarna, de äldre, kom tvåa i Tyresö Cupen

Som Du ser, en hel del fina resultat fast pricken över i-et, seger i S:t Erikscupen, saknas. Men frågan är, om det är i den turneringen som vi spelar de utvecklande matcherna??

I och med att vi tycker att vi nått upp till tidigare års sportsliga resultat får man beteckna säsongen som mycket givande. Vi har nämligen satt igång en mängd aktiviteter för framtiden som ser till att utvecklingen går framåt och att vi ligger främst.

Blå Randen

Började bra med två nummer, gjorde sedan ett halvårs uppehåll för att nu ha blivit en månadstidning. Redaktionellt är det nu fem, sex man som ständigt arbetar fram läsbart och intressant material.

Rand Kavalkaden följer i dess släptåg och här hoppas vi kunna få en hel del pengar samtidigt som vi ger våra medlemmar och supporters en möjlighet att komma närmare verksamheten och i fler gemensamma nämndar.

Barnens Ö

Blev i år två läger. Lägren var de klart bästa vi haft. Ledarna var kvalitativt och kvantitativt väldigt bra. Maten var god och deltagarantalet det dubbla.

Grunden lagd för framtida PR-verksamhet, sysselsättningsprojekt och även en viss del ekonomi.

Fotbollsskola

Har under hösten startats för att motverka den egna dåliga rekryteringen, samt att sprida DIF över stan, och ge arbetstillfällena för A lagsspelare. Tillsammans med Team Tensta sysselsätter vi ca 400 ungdomar två gånger i veckan. Gör dessutom en otrolig social insats samt räknar med att från 1 juni -77 få ekonomi på det hela. Projektet i Hagsätra beräknas komma igång under januari -77 och då kanske vi får ytterligare 200 DIF:are i våra led.

Julkalendern

Ytterligare en detalj där vi gått i spetsen för föreningen. 3 000 stycken kalendrar tryckte vi upp. Det kunde varit det dubbla. 8 sektioner inom DIF har på detta sätt förstärkt sin klubbkassa med ringa arbetsinsats.

A lagsspelarna på Hjortis

Är en ny detalj i den alltmer positiva integreringen mellan u-avd och f-sekt. En förutsättning för de ovanstående har faktiskt dessa spelare varit. Dess deltagande i arbetet har varit en vitamininjektion och när nu den första osäkerheten lagt sig fungerar själva arbetet utmärkt. En viss tendens till för mycket matchsnack med alla besökare förekommer dock fortfarande. Kanske är det en blivande hörnstensupporter-spelare???

Föräldraföreningar

Bifogar de papper som hittills satts ihop för ändamålet så tar du ut själv det som vid det här tillfället är värt att sägas.

Givetvis har jag glömt något men detta är en »skumning på ytan» som i stort talar om vad som hänt.

L-M W

Tensta och Djurgården

Varför var i intresserade att etablera oss i Tensta och fördubbla vårt deltagarantal???

Jo, alltsedan starten för DIF:s u-avd 1969 har rekryteringen av nya E pojklag till stor del berott på ledare som verkat och haft bostad i Hagsätra. Det har varit grannar, kamrater och bröder som har varit vårt underlag, rekrytering, till DIF lag.

I och med att dessa spelare har flyttat ut och de lokala klubbarna mer och mer satsat på ungdomsverksamheten så har vi helt enkelt blivit utan nya spelare förutom den mängd som ringer till »Hjortis» och vill spela i DIF.

För att råda bot mot den uppkomna situationen försökte vi, och försöker, att etablera oss inom skolans ram i varje »förort».

Att vi vill engagera oss inom ramen för skolans arbete, beror på att det finns redan nu vissa kommunala pengar att få, lokalproblemen för oss är redan för den befintliga verksamheten oss övermäktig. Dessutom ser vi en möjlighet att A lagsspelare, som alltmer vill arbeta inom fritidssektorn, här har möjlighet att få erfarenhet, meriter, pengar, utbildning, möjlighet att träna dagtid, fördelar som måste vara oerhört viktiga för seniorlagens resultat.

En annan stor aspekt som vi la på verksamheten är följande:

»För Stockholmare är Djurgårdens verksamhet en aning abstrakt.»

Ett vågat påstående, men vi tror att DIF vinner mycket på att ha verksamhet i de områden där folket bor, på så sätt kanske vi kan få en ny generation DIF:are på matcherna. Givetvis öppnar sig även möjligheten att de ekonomiska vinningarna kan vara större än utgifterna och även det ger oss en stor anledning att driva verksamheten.

När vi nu skulle starta verksamheten den 20 september gjorde vi på följande sätt.

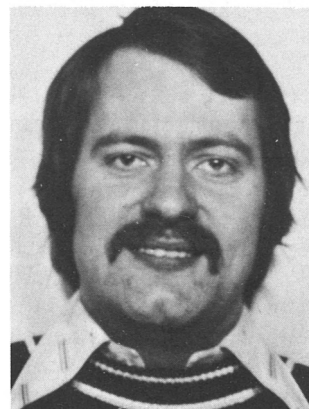
A lagsspelare gick in i varje klass och pratade om verksamheten samt delade ut en informationslapp med anmälningstalong. Vi vände oss till åldrarna 8-11 år. Denna anmälningstalong lämnade de intresserade till sin klassföreståndare som vidarebefordrade den till fritidsassistenten, som är våran man.

Han delade upp dessa ungdomar i grupper och delade ut listor till varje deltagare. Sammanlagt fick vi ca 400 anmälningar och vi håller fortfarande på med »katalogiseringen» av alla deltagare.

HÄR JOBBAS DET

Hjorthagen har mer och mer blivit Djurgårdens fotbollshem. Här håller ungdoms-avdelningen till i egna ändamålsenliga lokaler och härifrån administreras den väldiga apparat, som så småningom skall tillföra vårt A-lag diverse talanger. Flera är redan i det närmaste färdiga att stiga fram i den större uppmärksamheten.

Hälsa gärna på hos Lars-Magnus, Peter och de andra jobbarna på Hjorthagen!

Lars-Magnus Wester är en av de mest pådrivande krafterna i fotbollens hårda ungdoms-satsning.

De som från DIF:s sida är med och leder verksamheten är Tommy Davids-son, Birger Jacobsson, Anders Grönhagen, Jörgen Lindman och Göran Aral. Dessutom finns det en lagledare för varje lag som alltid är närvarande, våra spelare kan ju ibland spela matcher.

För att det hela skall fungera finns det en grupp på tre personer som håller i alla administrativa trådar. Det är Ego, Olle Gustavsson och Henry Fredriksson. Dessutom håller Björn Lindgren och Sven-Olof Åsbrink från de folkvalda i trådarna.

Bifogar det samarbetsavtal som vi har med Team Tensta.

Förutom fotboll är det meningen att vi skall ha en mängd andra aktiviteter bl a för att göra DIF känt och för att få en god ekonomi.

Under 1977 räknar vi med att ha rekamlappsutdelning i områdena Tensta-Hjulsta-Rinkeby-Husby-Akalla varannan månad.

Meningen är att vi skall ha ett Barnens Ö-läger med ungdomar bara från den här verksamheten.

De skolor som vi har verksamheten i heter Kämpinge-Hjulsta- och Elinsborgs-skolan.

Lars-Magnus Wester

Varför behövs föräldrarna på ungdomssidan

Så här svarar
Lars-Magnus Wester

Utan att anledningarna står i prioriteringsordning vill jag nämna följande skäl:

- ... ekonomiska
- ... organisatoriska
- ... administrativa
- ... »klubbkänsla»
- ... del av nyskapandet av DIF som »laget i mitt Hjärta»
- ... vår nuvarande verksamhet kan utvecklas i och med att större kontaktytor skapas för av oss redan startad verksamhet
- ... ge oss bättre ungdomsspelare

Jag skall här, nu, försöka ge en förklaring för varje ovanstående påstådd förbättring vid fungerande föräldraengagemang.

Ekonomiska

Vad gäller de ekonomiska är *inte* meningen att *föräldrarna* skall lägga pengar till vår verksamhet. Det vi skall tjäna på är den *större kontaktyta* som erhålles samt den stora mängd »försäljare» varje förälder innebär.

Tanken är att *varje spelare* representeras av *en förälder*. Då skall vi tre eller fyra gånger om året ha en aktivitet där föräldrar med lätthet kan göra en insats och på så sätt bidra till verksamheten.

Nu befintlig är Julkalendern. Om 800 föräldrar sålt 10 stycken kalendrar var (vilket hade varit lätt) hade vår förtjänst blivit $800 \times 7 = 56\,000$:-.

Som Ni ser ingen större arbetsinsats men ett utomordentligt bra resultat. Andra liknande aktiviteter är loppmarknad, T shirts, handdukar m m.

Dessutom räknar jag med att om föräldraengagemanget är stort har varje familj ett kort i Rand Kavalkaden vilket ger $800 \text{ föräldrar} \times 60 = 48\,000$:-.

Deltagandet till Barnens Ö ökar om informationen är bättre, vilket ger större netto. Allt ovanstående gäller »massan» föräldrar (alla), givetvis skall inte alla arbeta utan de flesta kan bara tänka sig att göra den »lilla» insatsen på någon timme eller två, tre, fyra gånger om året, men dessa timmar blir verkligen pengar.

Organisatoriska

De arbetsgrupper som kommer att bildas med fyra till sex personer i, kommer att

Vill man komma långt måste man gå långa vägen och börja på ungdomsnivå som t.ex. spelarna på det här A-laget kring 1930-talet. Vi har fiskat upp fotot ur vår historiska pärm som berättar att spelarna från vänster heter: Birre Dana Danielsson, Thure Strålin, Ivar "Packarn" Andersson, Kalle Pettersson, Olle Eckerström, Hugo Sitting Söderström (något skymd), Agge Haglund, Kalle Liliequist, Gösta Greven Andersson, Ivar Avesta-Larsson, Georg Ehmke.

ha skiftande arbetsområden. En del av dessa blir enbart organisatoriska, enligt följande.

Transporter inom Stor-Stockholm.

Under april månad vet vi i stort hela säsongens program. Vi tar ut vilka matcher som det behövs extra hjälp vid vad avser transporter.

Denna lista lämnas till denna transportgrupp som har gjort ordning register för varje lag vilka föräldrar som har bilar, sedan ombesörjer gruppen att transporter ordnas på något sätt.

Loppmarknad, julgransförsäljning, julmarknad, valborg- och midsommaraftonsfestligheter.

Detta är projekt som blir lönsamma om vi har föräldragrupper som organiserar dem tillsammans med ungdomsavdelningen. Inte nog med att de blir lönsamma, aktiviteterna skapar en sammanhållning och många gemensamma nämnare för de som arbetar med dem. Efter ett par år »blir man inte av med dem» som sysslar med aktiviteten. Det blir en del av livsföringen.

Administrera

Administration är idag dyrt, därför vore det lämpligt om vi kunde få en grupp eller två som sysslade med Rand Kavalkaden, in- och utbetalningar. Lokalt aktivitetsstöd, lotteriernas distribution och redovisning m m.

Klubbkänsla

Klubbkänsla kan finnas i olika former. Inom Djurgården är det dags att försöka täcka upp det totala utbudet. Troligtvis finns det mängder av Djurgårdare som aldrig på något sätt kommer i kontakt med klubben. Vår uppgift är att täcka in några områden där det kan »bjudas» klubbkänsla.

Det finns även motiv att driva politiken att det finns folk som *inte* just är Djurgårdare men har behov av klubbkänsla, det skall vi ge dem och de *blir* Djurgårdare.

Ju fler genuina Djurgårdare vi »kan skapa» ger mer folk på läktarna. Desto bättre stämning i samband med matcher desto fler vill bli Djurgårdare . . .

Genom föräldraengagemanget skapas det en form av klubbkänsla. De som aktivt arbetar i grupperna får en stark känsla och i och med att det är dessa föräldrar som håller i kontakten med »massan», föräldrar kan ytterligare svag känsla bli stark. Föräldrar har fler gemensamma nämnare än ledare-föräldrar.

Vår motionsverksamhet *kan* bidra till ökad klubbkänsla.

Blå Randen rätt utarbetad *ger* bättre klubbkänsla.

De nya aktiviteter som planeras att bli årligen återkommande *ger* bättre klubbkänsla i och med att de är de aktiva föräldrarna som ordnar arrangemanget och

ÅRETS SPELARE

Under ett långt fotbollsår 1976, som väl inte riktigt gav vad alla djurgårdare hade hoppats, har Sven Lindman framstått som den bärande kraften i laget. Gammel-Sven är som en pojke bland pojkar och tycker alltså att fotboll är det bästa som finns.

Som kapten på skutan har han haft ett extra tungt ansvar och fått visa vägen för ungdomarna kring sig, när dessa kommit i otakt och inte varit vän med bollen. Då har Sven klivit fram och satt extra tyngd bakom varje ingripande och därmed skapat respekt kring sig. Senast gjorde han det i säsongavslutningen mot Örebro. Det blev därmed en trivsamt historia att minnas, när det drar ihop sig till nästa spelår.

Sven Lindman är numera 34 år. Han kom till Stockholm från Ormsjö och Lycksele i Västerbotten för 12 år sedan med en färsk studentexamen bakom sig och med militärtjänst på Jägarskolan i Kiruna som konditionsstärkande inslag. Han kom in på GIH, blev gymnastikdirektör och plötsligt proffsspelare i Rapid i Wien! Lednade efter diverse intriger, återvände till Djurgården och så vart det solskens igen. Inte minst när Djurgården tog allsvenskt fotbollsguld med Svenne som nyckelman i uppställningen.

Sven Lindman, kapten och klippa i Djurgårdens fotboll, var årets lirare i fjol. Kan bli det i år också.

de mer »passiva» som är en stor del av deltagarna i aktiviteten.

Laget i mitt hjärta

Mina farhågor är att de som idag är Djurgårdens anhängare till stor del tillhör de äldre generationerna.

Genom våra nyetableringar i »förorter» skapar vi ett visst PR-värde för föreningarna, men om vi engagerar ungdomarnas föräldrar med dem har »positiva» aktiviteter är jag helt övertygad om att Djurgården som förening får en mer grundmurad förankring bland »folket».

Kontaktytor

En av de större anledningarna till att vi skall ha föräldraengagemang är det positiva i att fler »bryr sig om» vår verksamhet. Vi behöver en tjänst, en känner till den i förhållande till att *alla* känner till den, ger det senare alternativet en större möjlighet till en mer positiv lösning.

Blå Randens spridning . . .

Öppet hus verksamhet på Hjorthagen . . .

Föräldramotion . . .

Julkalendern . . .

Rand Kavalkaden . . .

Företagssouvenirer . . .

är ting som vi idag har svårt att utveckla till något verkligt stort. Med ett grundmurat föräldraengagemang har vi däremot möjlighet att med en liten insats per person nå oanade framsteg i verksamheten.

Mesta rafflet för Japanresenärer

Mycket har man varit med om, men det här var nog det mest spännande som jag upplevt, tyckte juniorlagets ledare, nyblivne bronsmedaljören Lennart Ljungqvist, sedan han varit med och fört fram Djurgården till att bli distriktsmästare genom seger i finalen över Hammarby med 3-2.

Vi låg under med 2-0, och det var ju inte precis vad vi räknat med. Vi ville ju ta ett snyggt avsked av fosterjorden, då vi just då stod i beredskap att åka ut på vår turné till Japan. Ja, faktiskt Japan. Vi har internationella kontakter, va? Den här resan har vi själva på juniorsidan ordnat utan att det skall kosta Djurgården ett rött öre.

Hur som helst, så ville vi inte gärna

förlora mot Hammarby, men det såg illa ut med deras 2-0-ledning. Mina grabbar kom emellertid igen och lyckades kvittera till 2-2. Sedan stod det och vägde. Vad som helst kunde ha hänt, men det lyckliga hände åt rätt håll. 10 sekunder före full tid åkte segermålet in och vi hade blivit mästare med 3-2. Det smakade fågel. Vilket nervdaller. Nu slapp vi förlängning, där första målet skulle avgjort. Det hade blivit en ny pers. Det kunde räcka med vad som varit.

Får jag presentera namnen på grabbarna, som gjorde't och liksom visade vägen för A-lagsgrabbarna i div I hur det skall gå till?

Här är listan på våra distriktsmästare: målvakter: Reino Sundberg, Robert Nyqvist;

backar: Tomas Eriksson, Claes Nordström, Jimmy Haglund, Ralf Sundberg, Jan-Åke Danielsson, Lennart Nilsén;

forwards: Tommy Mört, Hans Särkijärvi, Håkan Södergren, Anders Pettersson, Kenneth Nordström, Hans Karlsson, Arne Orrestedt, Peter Wallin, Michel Andersson, Anders von Seth.

Ett och annat av namnen har redan förekommit i A-laget. Vår plantskola fungerar med andra ord.

Nu kommer flickorna inklivande...

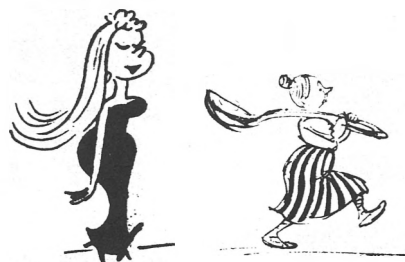
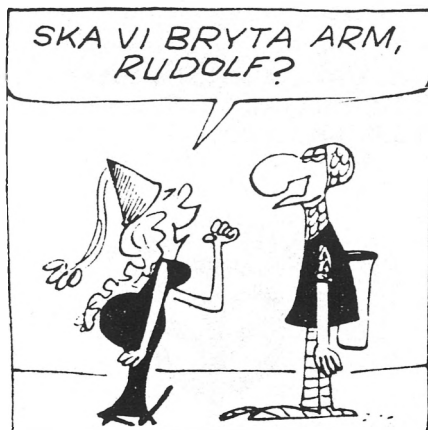
I början rådde mycket snäva bestämmelser kring vilka som hade rätt att få bli medlemmar i Djurgårdens Idrottsförening. Då fick man betala för att bli medlem. Nu händer det faktiskt att folk får betalt för att komma in i Djurgården. Och bra betalt dessutom. Under förutsättning att man kan något i fråga om fotboll eller ishockey.

Men som sagt – i början rådde en annan tillvaro, och då måste man visa prästbetyg för att ha någon chans att bli medlem. I prästbetyget skulle det nämligen stå, att vederbörande bodde på Kungl Djurgården. Det var den absoluta förutsättningen för att upptagas som medlem. Bodde man i närheten, som t ex på andra sidan Djurgårdsbron, i aldrig så förnämliga hus vid Strandvägen eller Narvavägen, blev det nej. Endast äkta djurgårdare göre sig besvär – så lød den tidens motto.

Omsider upptäckte man att kretsen behövde utvidgas och började släppa in även folk, som hörde hemma på Östermalm och undan för undan gick man längre och öppnade famnen även för bebyggare i Vasastan, på Kungsholmen och även en avstjälningsplats som Söder kunde ju tänkas ha någon rumsren invånare, som borde få fraternisera med medlemmar från den rätta sidan av Slussen. Sedan gick ledningen i all sin välvilja ännu längre och gav hela svenska befolkningen möjlighet att skicka in sina medlemsansökningar. Och i dag har vi medlemmar långt utanför Europas gränser.

I början fanns det inget utrymme för kvinnor i Djurgården, men allt eftersom även dessa började visa framfötterna både på kolstybb och i skidspår öppnades dörrarna även för det då täcka könet, numera ofta det starkaste könet.

Djurgården var förmodligen föregångsförening, när det gällde att ge kvinnorna deras rättmätiga chans att träna och tävla eller att få sitta och skrika på läktarna. Bara på ett ställe var de portförbudna, och detta i den enligt mångas uppfattning

Teskedsgummor och andra gör entré och bläser nya vindar.

förnämligaste kretsen »Sällskapet Gamla Djurgårdare». Där blev det alltid arm-bågen vid varje försök av någon oförvägen flicka att övertyga »di gamble» om att dessa bara skulle bli yngre och raskare, om de ville omge sig med en och annan »gammal djurgårdare av kvinnokön». Men nej och åter nej, hette varje besked.

Visserligen fanns det ingenting i Sällskapetets bestämmelser som fastslog att kretsen var att betrakta som en ren herrklubb och att kvinnor därmed var helt offside, men det hade utvecklats någon form av misstanke, att trivseln skulle försvinna den dag en kvinnofot kom innanför tröskeln. Kvinnan tige i församlingen . . . I det här fallet fick kvinnan inte ens tillfälle att öppna munnen i och med en aldrig så fager »tärna» inte fick komma innanför dörrarna och argumentera för sin sak.

Men så hände att gamle skattmästaren Gunnar Rinman fick blodad tand. I samband med att ha kommit i stöten genom det upplivande uppdraget att reda ut ishockeysektionens affärer, började det svänga om honom, och så satte han sig ner och skrev en formell motion till Styrelsen för Sällskapet Gamla Djurgårdare med förslag att ett antal Djurgårdsflickor borde beviljas medlemskap i det ärevärdiga sällskapet.

SOM FLUGOR KRING EN SOCKERBIT . . .

Två "långvariga" ordförande i skönt sällskap, Åke Dunér (till vänster) och Sven Larsson trängs kring Anna Dettner. I bakre ledet har två andra kommit med på bilden, Gunnar Rinman (t.v.) och Ingvar Norén (t.h.). I svart slips Karl-Erik Nordlund. Så här gott om uppvaktare blev det kring de få flickor som hunnit bli medlemmar i Gamla Djurgårdare.

Flickorna fyllde kravet att dels vara tillräckligt gamla (minst 35 år), dels ha varit vanliga medlemmar under åtskilliga år och dels bli rekommenderade av en tidigare »gammal djurgårdare» för inval. Styrelsen sa' nej, men Gunnar Rinman talade för varan och fick stöd av bl a Harry Wolff och några till vid årsmötet.

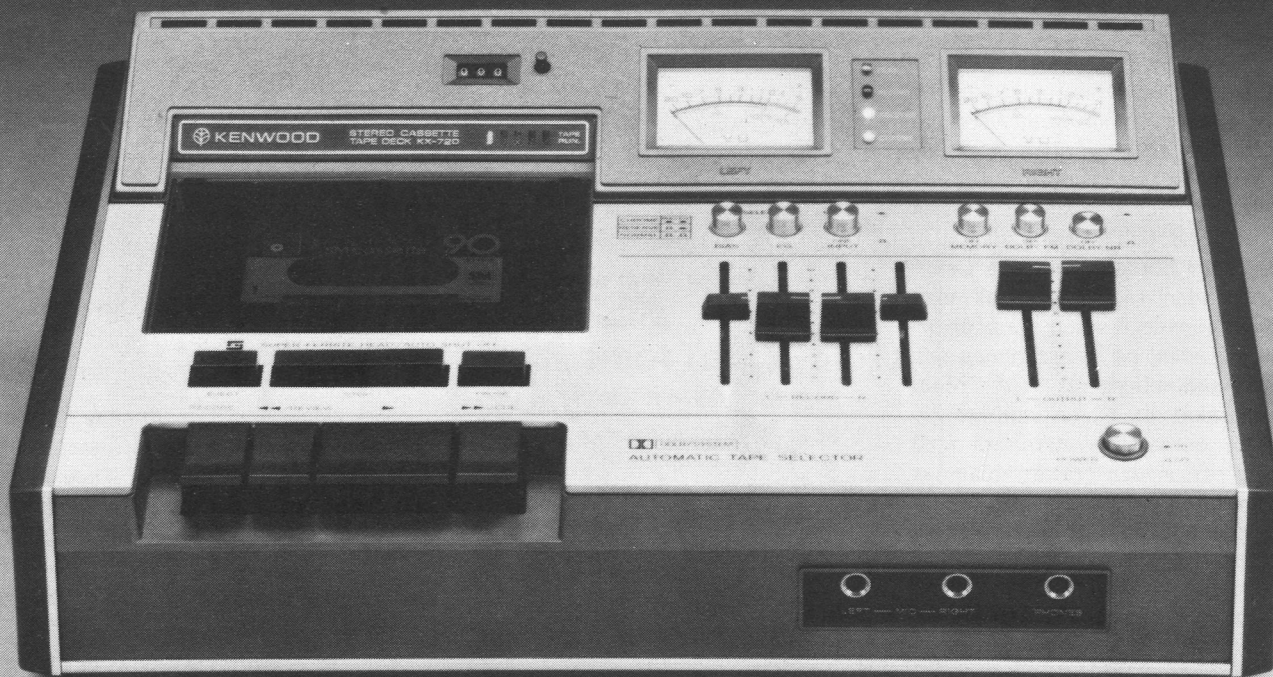
Därmed blev det ett majoritetsbeslut i enlighet med motionen. Och kvinnan hade stigit in i församlingen. Styrelsen fann det hela var botten och beslöt att lämna sina uppdrag.

Det var synd. Ty nu plockades det ihop en styrelse, om vilken man bara vet att de gillar att få se Anna Dettner, Aina Ekvall, Inga Gentzel och några andra berömda tjejer kring sig. Kanske hade man också räknat med att få små puddingar från konståkarnas, fäkterskornas och fotbollstjejernas världar kring sig.

Hur som helst: Sällskapet Gamla Djurgårdare är inte längre en herrklubb. Gula ärtor, punsch och pannkaka hade man förr i tiden på middagsbordet hos Sällskapet. Säkert kan flickorna läras att trivas med samma matsedel.

Biasväljare. Equalizerväljare. Dolby. Toppnivåindikator. Medhörning vid snabbspelning.

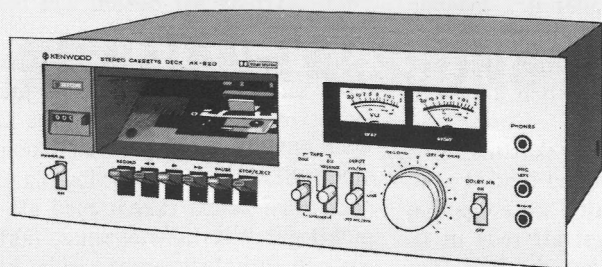
KX 720 - Kenwoods nya kassettdäck har det. Därför hör man skillnaden.

KX 720 är ett nytutvecklat kassettdäck från Kenwood. Det har många användningsmöjligheter och en rad detaljer gör det lätt att hantera.

KX 720 är utrustat med Dolby brusreduceringssystem, reglerbar utnivå, automatiskt återspolningsminne, automatisk bandtypsväljare, medhörningsmöjlighet vid snabbspolning och toppnivåindikator med lysdiod.

Tvåstegs ingångsväljare samt bias- och equalizerväljare är andra finesser liksom auto-stop i alla lägen. Frekvensområde: 30-15 000 Hz (Chromeband enl. DIN), signalbrusavstånd 64 dB (Chromeband med Dolby).

KX 620 är ett annat kvalitetskassettdäck från Kenwood. Det är frontmatat och försett med Dolby brusreduceringssystem.

KENWOOD

Generalagent: Elfa Radio & Television AB, 171 17 Solna

 MEDLEM AV SVENSKA HIFI INSTITUTET

Guldet gjorde att det blev trångt hos fäktarna!

Den på sitt sätt livaktigaste och framgångsrikaste sektionen, fäktningen, har plötsligt fått bekymmer.

– Ja, det olympiska guldet för våra fäktare förde med sig, att var och varannan pojke och flicka ville börja känna på våra vapen, berättar fäktarordföranden Oscar Bernadotte. Precis som när Björn Borg blev ett världsnamn skulle alla spela tennis, nu vill ungdomarna pröva på fäktningens möjligheter.

Detta intresse har gjort att vi fått problem med utrymmet. Vår relativt nya fäktsal i Ropsten är redan för liten. Vi kan inte ta emot alla fäktintresserade, och det är naturligtvis inte med någon glädje, som vi måste låta många stanna utanför våra väggar. De är redan bristfärdiga av trängseln på pisterna, och kanske blir vi tvingade att se oss om efter större ut-

rymmen.

Och naturligtvis vill de flesta träna under Bela Rerrichs ledning men han har ju inte mer än 24 timmar pr dygn. Även om han tillbringar de flesta av dessa timmar i vår fäktsal, kan han naturligtvis inte ta hand om invasionen. Våra aktiva tävlingsfäktare hjälper nu till med instruktionen så långt de hinner med.

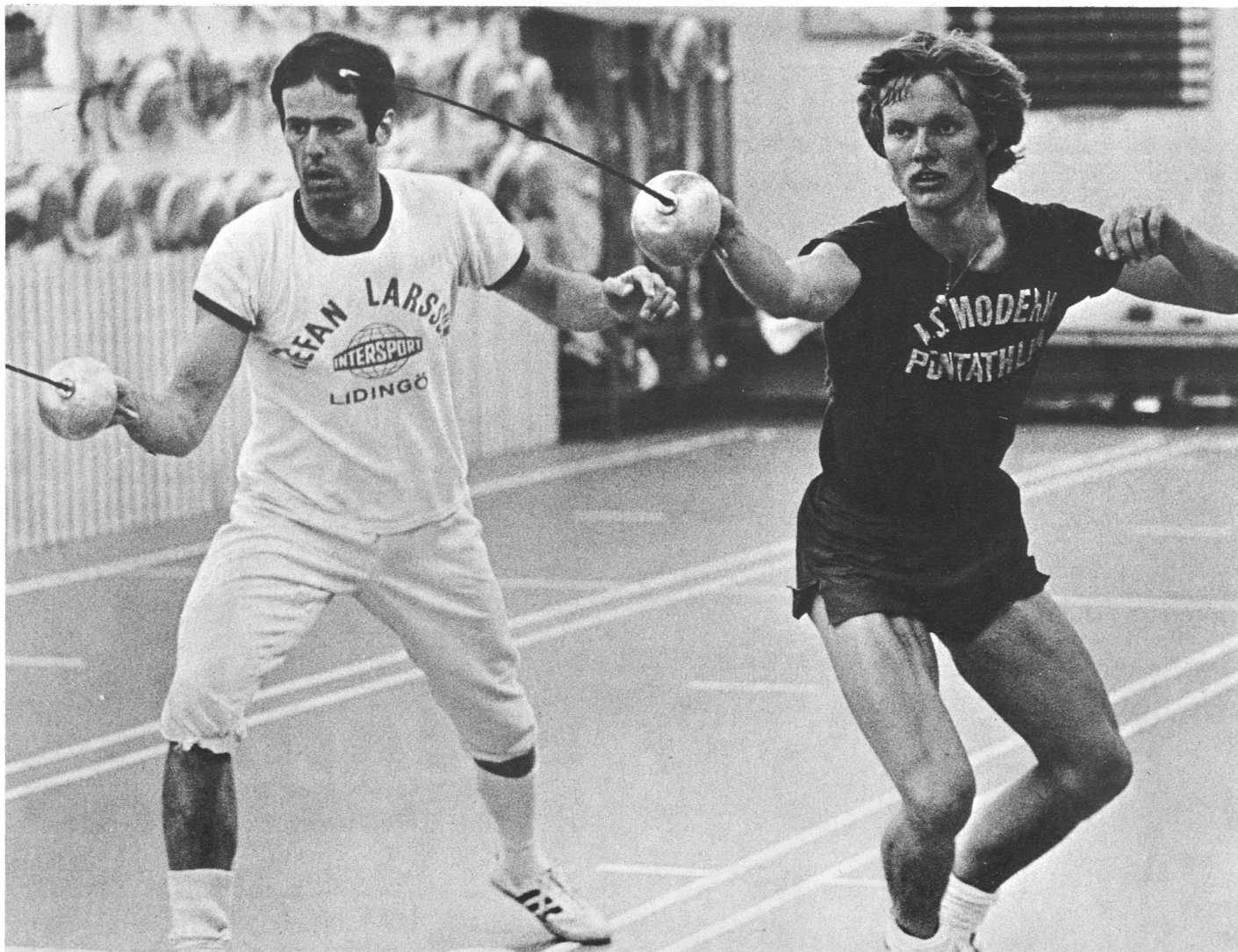
Visst är det glädjande med detta intresse, och det gör att jag tror att vi kommer att kunna hålla våra fronter mot all konkurrens utifrån. Kunde vi sedan få bättre ekonomiskt stöd från ansvariga instanser vore mycket vunnet. Som det nu är kostar det nämligen de aktiva en hel del slantar att hålla på med sin sport. Större amatörer finns inte, försäkrar Oscar Bernadotte, som samtidigt kan glädjas åt att hans son Carl är på god väg

Fäktarnas hövding Oscar Bernadotte är belåten med utvecklingen men samtidigt lätt orolig hur det skall ordnas utrymme för invasionen av nya ungdomar.

mot elitklassen. Han siktar på olympiska fäktningen i Moskva 1980. Redan i dagens läge skulle pappa "Oskis" inte få in en enda stöt på sonen.

K.L.

Träning, träning och åter träning – det är vad som krävs för att bli mästare. Här är två av våra olympiska guldmedaljörer och svenska mästare i arbete på träningslokalen i Ropsten: Carl von Essen och Hasse Jacobsson. På fotografens begäran har de plockat av sig maskerna, annars pågår givetvis även träningen med skydd för ansiktet.

CHALLENGE NO.1. ESSET I TENNIS. **Slazenger**

Generalagent för Slazenger: Tempelman Sport AB, Box 1227, 111 82 Stockholm. Tel 08-24 23 55

SKALDJURS- RESTAURANGERNA

I ÖSTERMALMSHALLEN

En annorlunda miljö att
bjuda på lunch i.

Lisa Elmquist

Gerda Johansson

HAR'RU HÖRT ATT HONKEN E SÄLD TE CANADA?

SKA HAN BÖRJA HOS CANADAKÖKET? DÅ MÅSTE HAN VARA I VERKLIG KANONFORM!

CANADA KÖKET AB

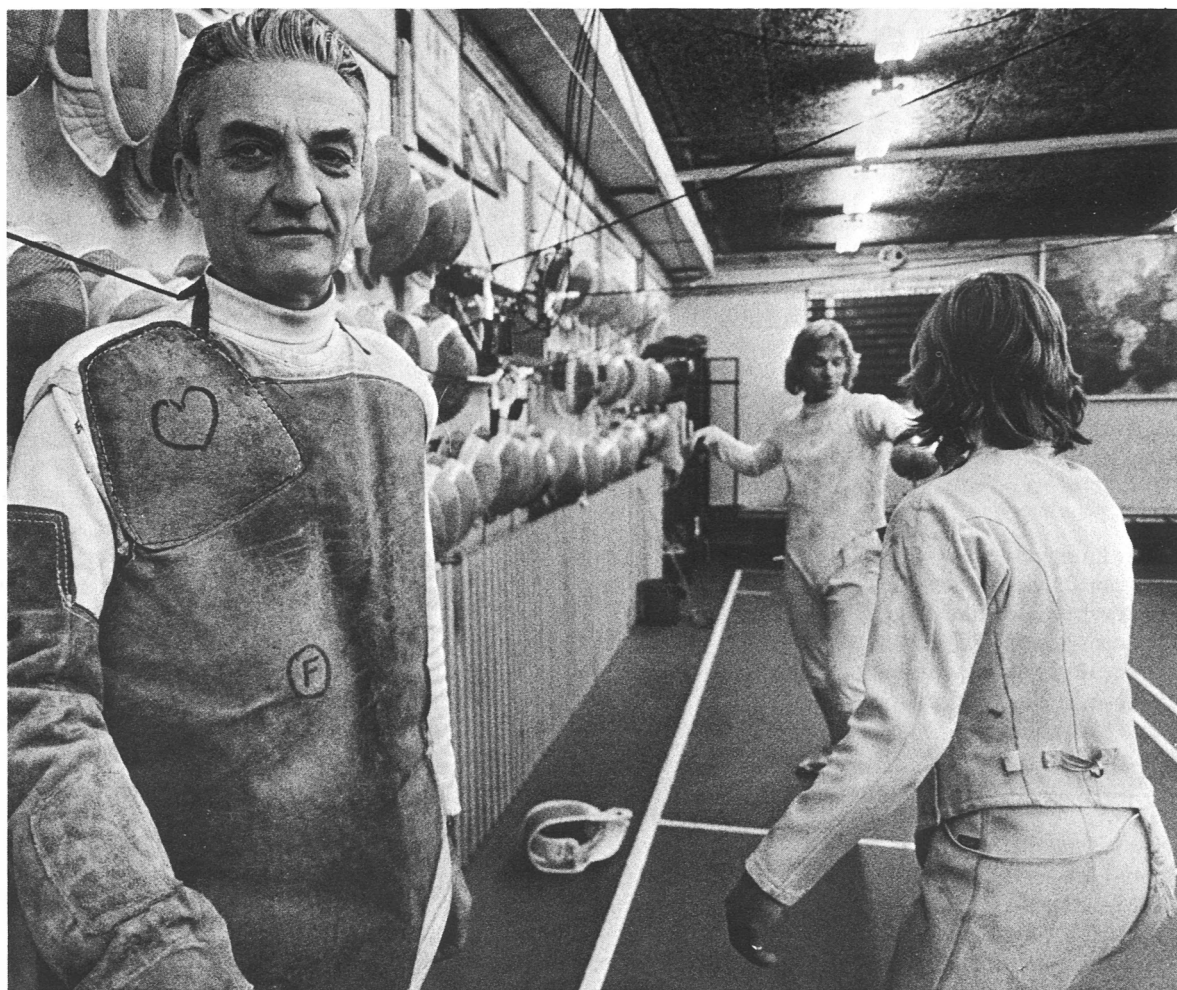
HAGALUNDSGATAN 38 A BOX 3044, 171 03 SOLNA TEL. 08-82 00 80
KUNGS GATAN 35 111 56 STOCKHOLM TEL. 08-20 45 43

- Exklusiva kökssnickerier • Arkitekt hjälp
- Förmånliga priser • Garderobsinreden
- Hushållsmaskiner av de flesta fabrikat

STÅL- MANNEN

Fäktmästare Béla Rerrich i sin vardagliga och käraste omgivning, i fäktsalen vid Ropsten, tar här en paus i samband med instruktion av två av våra flickor. Som synes har Béla ett hjärta inritat på höger axel. Om den som får in ett fullträff på detta hjärta blir bjuden på kaffe är okänt.

Djurgårdsfäktare bäst i världen...

Det som vi alla hade hoppats på – händelsen med stort H – inträffade när den svenska sommarnatten var som vackrast. Vårt svenska värjlag i OS i Montreal kämpade till sig OS-guld därborta på pisterna efter en lång dags färd mot natt. Spänningen var från tidiga morgonen enorm, men trots den oerhörda pressen klarade våra underbara gossar det hela. Seger mot Sovjet. Sedan semifinal mot Ungern.

Leif Högströms sista match mot ungraren Kulcsa var en prestation utan motstycke. Leif den unga OS-debutanten höll nerverna under kontroll och lyckades få in sista stöten och det svenska laget var klart för OS-final mot Väst-Tyskland. Historien upprepade sig Sverige-Väst-Tyskland i final, förra året motståndare i VM, finalen där Sverige tog hem segern.

Finalen blev enormt spännande och säkert enormt psykiskt påfrestande för våra gossar. Med Flodström som skadades under matchen och Calle von Essen som fick hoppa in. Till sist Rolf Edlings avgörande stöt på Reinhold Behas underarm och segern var ett faktum.

Att sedan 5/6-delar av OS-laget bestod av Djurgårdare, Leif Högström, Hans

Jacobsson, Carl von Essen, Göran Flodström (Diffare fram till 1/7 under OS, Umeå fäktklubb) säger en hel del om DIF:s fäktsektions kapacitet. Det måste vara underbart för deras tränare Béla Rerrich att få uppleva när alla hans år av uppoffringar och hårt arbete kröns av sådan framgång. Även Rolf Edling hade ju tränat tillsammans med Djurgårdarna under det sista halvåret, ett fint sammansvetsat gäng med andra ord. Vi bugar!

Våra fäktarflickor har skött sig med den äran under säsongen som gått. Uppladdningen inför OS inom sektionen har inte rubbat deras lugn eller påverkat deras kämparglöd. Man tycker kanske och fler med oss att Svenska Fäktför-

bundet trots allt kunnat satsa på ett damlag till Montreal. Men varför gråta över spilld mjölk. Herrarna i förbundet kanske tänker om till en annan gång. Ann Molvidsons största prestation under året var då hon i Berlin hämtade hem segern i dom öppna tyska mästerskapen. En tysk mästarinna inom DIF:s fäktsektion inte dåligt. Maud-Ann Tesch kom i Berlin tvåa. Maud-Ann blev för övrigt under tävlingar i Halmstad Skandinavisk Mästarinna, en av dom titlar hon hade kvar att erövrå.

Våra unga juniorer på herrsidan har inte skött sig så värst illa heller. Dom kom trea på JSM i lagvärja. Kent Hjerpe, Jens I Pettersson, Peter Sellie, Ulf Lundvall och Magnus Tesch. Individuella prestationer, Peter Sellie segrade i S:t Erikscupen på värja. Magnus Tesch blev Svealandsmästare på samma vapen. Ulf Lundvall blev bästa svensk, trea efter två polacker vid Ystadtävlingarna på florett i somras. Heder åt dessa unga gossar som Béla säger.

Det är Béla man först tänker på när det gäller vår sektion. Mer än heder åt denna underbara man.

»Esste»

Spelarna värda miljoner... men de är inte till salu

I en öppenhjärtlig intervju berättade DIF-ordföranden Rudolf Wallden för Svenska Dagbladets läsare hur det stod till bakom fronten hos vår förening. "Vi måste sitta på varje krona för att få rörelsen att gå ihop", var en av hans teser. Elaka herrn måste därför komma med kommentaren att man tydligen inte satt tillräckligt tungt på slantarna i fjol, eftersom året gav ett underskott på något mer än en kvarts miljon . . .

Så här kommer pengar in i vår kassa:

- 3 procent är medlemsavgifter,
- 54 procent matchinkomster,
- 7 procent kommunala anslag,
- 2 procent på souvenirförsäljning,
- 3 procent reklaminkomster,
- 1 procent lotterier,
- 20 procent bingo,
- 4 procent spelaretransfers,
- 6 procent "diverse" (materialförsäljning, gåvor, räntor etc.)

— Vår värdefullaste tillgång är våra ledare, betonade Rudolf Wallden. En gång i tiden lär föreningen dessutom ha haft tre premieobligationer, men de måste visst säljas under en bister period.

Det går inte att jämföra oss med ett affärsföretag. Vi disponerar våra ledare gratis. De går inte att sälja. Skulle vi sälja våra spelare kunde vi säkerligen få in ett par miljoner på slavmarknaden, men naturligtvis är ingen till salu.

Största glädjeämnena? Det finns många sådana, men just nu är satsningen på ungdomsavdelningarna det bästa som hänt vår förening. Ett 30-tal lag i fotboll och nästan lika många i ishockey handlar det om. Om inte deras föräldrar ställde upp bittida och sent med bl.a. bilskjutsar till matcherna skulle det mesta spricka.

Många i kö efter våra pengar

Mängder med pengar flyter in på stora matcher, men dessvärre är avbränningarna också våldsamma. Planhyror upp emot 25 procent på bruttot, förbunden skall ha massor med procent i "avgift" och sedan står domare och funktionärer, vaktmästare, poliser, sjukvårdare och allt möjligt folk och vill ha resten.

Några kronor brukar dock bli över så att även spelarna får sitt. Det skulle dock

BOXARNA BILLIGARE

Våra boxare är billigare i pris – vi har ingen Mohammed Ali – men jobbigt ändå är det förmodligen att få rörelsen att gå ihop för boxningssektionens nya "innertrio" fr.v. Henrik Bromfält sekr., Johnny Persson ordf., Torsten Almqvist kassör.

inte räcka om vi inte hade bingo och andra resursskapare. Reklamen måste kunna ge oss mera, inte minst vad det gäller reklamen på idrottsbanorna. Där har kommunen kontrakt med ett företag, som varit förutseende och räknat ut att TV-kamerorna skulle göra affischplatserna runt fotbolls- och ishockeybanor till eftertraktade objekt. När kontrakten går ut, hoppas idrottsklubbarna få vara med. Det är ju dock "deras" matcher, som drar publiken.

Vi siktar på att bli flera medlemmar inte minst för att deras årsavgifter till föreningen är skattefria. 10.000 medlemmar borde vi kunna bli. Skattefogdarna jagar annars varje liten extra inkomst, som vi försöker åstadkomma. I början har jag för mig att man spelade bingo utan att betala några 5 procent till staten, och inte behövde vi betala reklam- och annonskostnader för våra programblad och tidskrifter för att nu inte tala om arbetsgivaravgifter. Nu är ju statskassan nyfiken på om inte spelarna skall räknas som anställda med följd att vi i idrotten skall betala för dom också. Hittills gäller bara arbetsgivaravgifter den heltidsanställda personal, som vi har i form av några tränare och en mindre styrka kanslipersonal.

Våra medlemmar är verkligen hyggliga, när det gäller att ställa upp och hjälpa till efter egen fattig förmåga. Då och då droppar det in ett bidrag från någon okänd medlem med önskan att slanten skall komma till glädje och helst till förvärv av någon storspelare . . .

Med många sådana små bidrag – alla lika välkomna – kan det så småningom kanske bli en rejäl slant i detta vällovliga syfte.

Det gäller att hålla i varje krona, menar Rudolf Wallden och demonstrerar sin sista silverpenning. I bakgrunden verkar hans ÖS-kollegor inte ta så allvarligt på kassabristen, från vänster syns Hilding Lövdahl, Karl Liliequist, Kaj Alm, Suzanne Dettner, Lennart Öberg och Roland Erixon.

Pressens makt är stor – för stor?

Det finns naturligtvis många orsaker till att den stora publiken numera sviker fotbolls- och ishockeymatcher, ja snart sagt sviker all idrott. Som en förbisedd men viktig orsak – vad Stockholm beträffar – att publiken håller sig hemma måste dras fram något som heter "pressens makt är stor".

Förr i tiden, innan det fanns så mycket att skriva om, ställde tidningarna gärna upp med reklam i långa banor. En match på en söndag hade dessförinnan hunnit skrivas upp med olika "nyheter" dag för dag kanske en hel vecka. Att "nyheterna" oftast bestod i rapporter om att en spelare var skadad, en annan hade fått feber och en tredje kanske riskerade att bli diskad betydde inte så mycket som detta att allmänheten fick sig itutat att det skulle bli match.

Nu får man läsa i tidningarna med förstoringsglas för att hitta att det skall bli match samma dag som matchen skall gå. Välviljan är inte vad den varit. De stora braskande rubrikerna plockas fram först när någon skandal, någon schism eller något proffsryckte dyker upp.

Egentligen är det bara när någon tidning är direkt engagerad i ett evenemang, som den stora reklamtrumman kommer i gång. Samtidigt tycker då de andra tidningarna att evenemanget mår bäst av att tigas ihjäl. I den mån man inte på annat sätt kan få publiken att begripa att man blir lurad av att gå och se på evenemanget. Som t.ex. när DN brakar i väg om Ahearne cup, som DN under 25 år gjort till ett av Europas stora ishockeyevenemang. Då plockar Expressen fram sina svartaste katastrofrubriker med uppmaningen "Skrota Ahearne cup". Och andra blad har då redan tidigare smutskastat arrangemanget med att föreslå Konsumentombudsmannen att granska det hela för falskskytning.

Så är det att komma i kläm när tidsningsdrakarna inbördes ligger i fejd...

Att DN:s Bobby svarade den från Gävle inflyttade Expressenmannen med att beskriva hans artikel som "förvirrad" och "lögnaktig" var i och för sig på sin plats, men visst bidrog den till att skrämma bort en del publik. Så stor är pressens makt även när den missbrukas.

Ack gamla tider, då idrotten hade direkt stöd av sportjournalisterna. Ute i landsortspressen finns alltså denna anda kvar.

På tal om Ahearne cup var det kanske sista gången turneringen ägde rum i samma regi som tidigare. Det rörde sig alltså om den 25:e turneringen, ett jubileum alltså, och nu undersöker Dagens Nyheter, Djurgården och Södertälje om det inte finns någon ny form att samspela med. Kanadicker måste det tydligen vara. Och helst sådana som gärna delar ut en smocka...

Hästskon slår ut Vasatrissan...

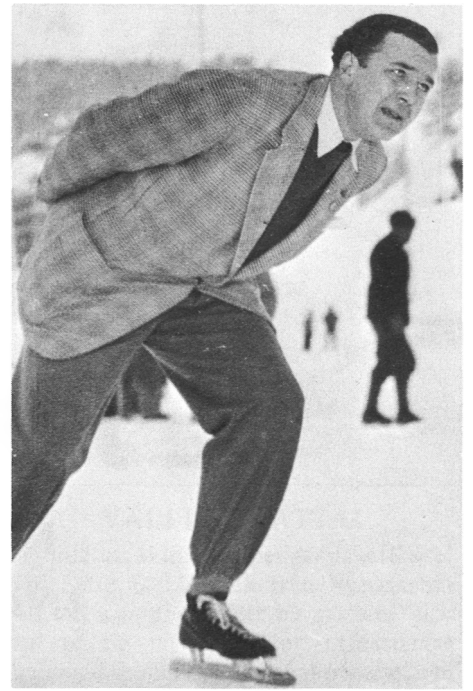
När vi för några år sedan instiftade vår särskilda ordensföreläse i form av en silverhästsko, kunde vi inte ana, att den skulle bli så populär. Nu när det inte längre finns någon möjlighet att bli riddare av Vasaorden – det var visst Wolf Lyberg, som blev siste djurgårdare att tilldelas denna – tycks Djurgårdens hästsko jämföras med det allra förnämsta i utmärkelseväg.

Det är kanske möjligt, att en och annan av oss inte känner till bakgrunden till denna utmärkelse, varför det här i korthet skall erinras om att den ursprungliga hästskon föll av en kunglig häst utanför Nordiska museet och efter en lång vandring så småningom hamnade i Djurgårdens ägo. Vi hade ju laglig rätt till allt som upphittades på Kungl Djurgården såsom en liten erkänsla till att vår förening hade stiftats på dessa marker.

Som sig bör förärades det första exemplaret till gamle kung Gustav IV Adolf i samband med hans 90-årsdag och som traditionen numera kräver fick denna silverhästsko numret noll. I de flesta fall utdelas denna utmärkelse vid bemarkelsedagar och som en lagom gräns har passerandet av 50-årsstreckets fastslagits av vårt sekreta utskott. Utom i samband med att vår hedersmedlen, nuvarande kung Carl XVI Gustaf, förmälde sig med Silvia. Det blev en silverhästsko med nr 100 som vår gratulationspresent. Tillsammans fyllde Carl Gustaf och Silvia ungefär 50 år.

Till riddare av vår hästskoorden, som kan sägas vara en viss slags motsvarighet till Danmarks Elefantorden, har under senaste året två kungligheter haft nöjet att bli utnämnda.

Kungens farbror prins Bertil gick också sta' och gifte sig med sin Lilian och vår

En av dem som senast dubbats till riddare av vår silverhästsko är Prins Bertil – här på vår bild i aktiv verksamhet som skrin-nare med svenskt juniorrekord på 500 meter.

ordensdetalj ryckte snabbt ut till Slottet och förärade de unga tu det hittills vackraste exemplaret av vår hästskoorden med förslag att låta den uppsättas i den kungliga sommarstugan utanför Halmstad.

Tidigare under året hade några av våra vanligaste medlemmar blivit uppvaktade i samband med stora födelse- och högtidsdagar. Därmed har listan över dessa hästskomän – ännu ingen flicka, märkligt nog! – utökats med följande per eller mindre kända medlemmar:

Sven Öberg, C-H Bodman, Karl Liliequist

En enda flicka finns med bland dem som fått utmärkelsen, nämligen: Aina Ekvall, på sin tid allt i allo i damsektionen, och mamma till Tokics, som nu hör till den aktiva sidan i olika former.

Bland känt folk i övrigt hittar man Olle Ekberg (som styr och ställer på Stadion), Thorsten Sundström (länge idrottsborgarråd i stan), Sten-Otto Liljedahl (idrottsläkare och professor av världsförmat), Per-Gunnar Ericsson (PG i cykel), Bert Ackered (idéspruta i slalom), Gillis Florsjö (trotjänare i handboll), Elvir Westman ("Knutte Knopp" med knutpiska mot sponsorer...)

Jobba och ligg i, så kommer turen kanske även till dig. Ännu är det ett stycke till 100 riddare av denna vår orden. Efter 100 blir det stopp.

Vänd Er till oss när det gäller

LJUSREKLAM

NEON- och PLAST-SKYLtar
NYANLÄGGNINGAR — SERVICE

BRÄNDSTRÖMS NEON

HOVSLÄTT, 550 09 JONKÖPING

Tel. 036-756 00, 751 80

NÄR DET GÄLLER

Gas-, vatten- och sanitära anläggningar

KONTAKTA

Pipersgatan 8, 112 24 Stockholm

Telefon 23 02 70

SOM EN MUR

När Djurgården 50-årsjubilerade 1941 i Stadshuset höll fullmäktigeordföranden Fredrik Ström högtidstalet och överraskade kanske något med att prisa – scoutrörelsen. Kanske berodde det på att Prins Gustaf Adolf, scoutprinsen, var närvarande . . .

Jag har aldrig träffat en ungdom, som så fyller måttet av god, tapper, och trofast och kulturellt hyfsad ungdom som den i scoutkåren. Vore all ungdom så beskaffad, skulle vi med trygghet kunna se framtiden an. Samma anda finns hos idrottsungdomen, men jag skulle önska, att idrottsutövarna nådde samma höga kultur som man möter hos scouterna. Till sist beror allt på det hjärta vi äga, den viljekraft vi kunna presteras, den kultur vi höjt oss till.

Jag har tyckt mig finna att Djurgården har något av det gamla äkta svenska, något av det som skänkt vårt folk så många segrar i gången tid.

Vilka tyranner som än kommer att sitta i Stadshuset, tors jag lova, att staden kommer att stå som en mur kring ungdomen och hjälpa fram den efter mesta möjliga förmåga.

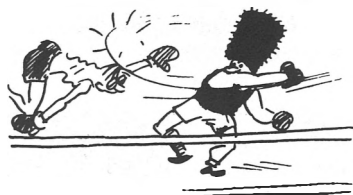
Så talade Fredrik Ström. Något för dagens kommunalare i Stadshuset att komma ihåg.

INTERNATIONELL DEBUT

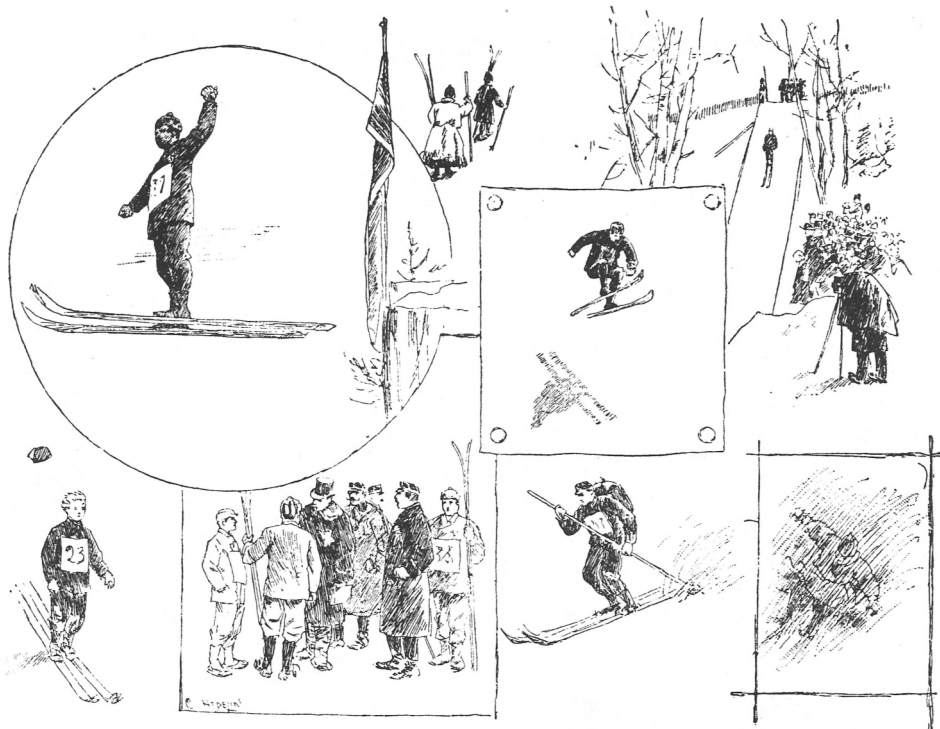
Plötsligt fick Djurgården en landslagsman i boxning hösten 1976. Thomas Strålin togs ut i 63.5 kilosklassen mot Finland att möta Lasse Friman. Dessvärre var hela svenska laget ihåligt och Finland vann den största landskampssegern genom tiderna med 10–0. Alla svenskar fick med andra ord på skallen. Även våran Thomas.

Sedan detta skrivits har svensk boxning drabbats av ytterligare smällar. Även vår tungviktare har gått på en propp och därför dragit in hakan ett tag framöver.

Samtidigt funderar Boxningsförbundet på att övertyga riksdagen om att 15 år är lämpligaste åldern att börja lära sig rak vänster och krokig höger.

I svenska riksdagen ropar man på bättre skydd för våra boxare, och det har tecknaren tagit fasta på med detta förslag. En rejäl rysk pälsmössa är kanske rätt modell. Den går att dra ner hur långt som helst, om det börjar smälla.

Tecknarens reportage på den tid det begav sig, eller när Djurgården 1892 ordnade sin första internationella baktävling i Sirishofsbacken på Djurgården. Kunslighet och militär ingick i bilden och stilarna varierade.

Djurgården tjuvstartade på cykel

Djurgården började som en skidlöparnas förening, men innan man kommit så långt handlade det om velocipedåkning i regi av Stockholms Velocipedförening vid Kaptensudden på Djurgården. Det rörde sig om de höga cyklar med ett jättehjul fram till, vilka numera bara finns som föremål på museum. Nybörjarna fick två kärrhjul monterade på sina åkdon, tunga grejer, som gav ”mangeln” en vikt på 40–50 kilo. En av dem som fick lära upp nybörjarna, blev senare en av Djurgårdens historiska ledare och stiftare August Björkdahl.

Det är också från honom uppgifterna om Djurgårdens första tillvaro emanerar och därför också är tillförlitliga. Han var uppfödd på Kaptensudden, även kallad Pontinska egendomen, på området mellan Djurgårdsbron och Wennerbergstatyn, där en trädgård låg i vilken stans grabbar var och ”pallade” äpplen så snart tillfälle gavs. Han berättar också att Skansens ursprungliga område bar namnet ”Durmans Fåfånga” och nuvarande Bredablick hette ”Bellvidären”. Det var från denna ”Få-

fånga” som Djurgården startade sina första skidtävlingar vid ”Kärleksudden”.

AIK hann före...

Att Djurgården – och även AIK – kom till världen berodde egentligen på en uppmaning från arrangörerna av en stor gymnastik- och idrottsfest, vid vilken ett representativt lag från England bjudits in. Med anledning av detta besök uppmanade Viktor Balck, en av organisatörerna, ungdomen landet runt att bilda idrottsföreningar för att medverka i detta sammanhang. AIK var först ute och några veckor senare kallade John G. Jansson till ett möte den 12 mars 1891 på ett mindre café med namnet Alberget 4. Därmed hade Djurgårdens Idrottsförening bildats. Bara på Djurgården boende och tidigare Djurgårdsbor skulle få vara med i föreningen.

Sammanträdena, varje torsdag en gång i månaden, förlades till konditoriet ”Nannylund” vid Beckholmsbron för att senare flyttas till fröken Anderssons nya kondis, som hon kallade ”Blå Porten”. Kanske var det början till att vi blev ”blåränder”?

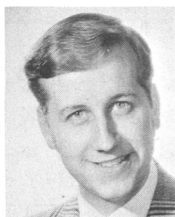
Det här kommer vi helst i håg

Jag blev medlem 1964 och tio år senare hade jag nöjet få ständigt medlemskort. Vilka härliga 10 år. Mest fotboll och ishockey förstås. Stora individuella prestationer har kommit i skymundan. Jag tänker på t.ex. våra bobsleighåkare, som är av hög internationell klass.

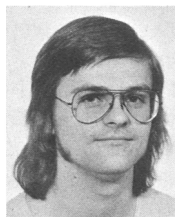
Svårt bakslag? Ja, naturligtvis när ishockeylaget måste gå ner i "plommonserien". Det är alltid dystert att få stryk av "gnagarna". Dags för SM-guld snart?

Jag önskar bättre kontakter mellan medlemmarna, vilka kanske blir ännu flera när de stora framgångarna infinner sig. Till dess kan man ju låta yngre medlemmar få entré till billigare priser vid vissa matcher. Det kan förhöja stämningen.

Kenn Ekner

Kenn Ekner

Håkan Loberg

VINN EUROPACUPEN!

Jag blev intresserad av Djurgården för att Tumba spelade där och för att min mamma också höll på laget. Genom en arbetskompis till henne fick jag ett inbetalningskort på 5 kronor och blev medlem.

Gladaste minnet: då vi vann fotbollsguldet 1964 trots att Malmö FF ledde med 6 poäng, när fyra omgångar återstod.

Ledsen blev man när Djurgården missade slutspelet i ishockey 1965 med förlust 1-2 i Södertälje i sista matchen. En poäng hade räckt för slutspelsplats. I fotboll 1968 vann Öster allsvenskan i ett läge, då Djurgården "bara" behövt slå Göteborgskamr. i sista matchen i stället för att som nu spela 1-1. Där rök guldet.

Önskemål: snabbare utskickning av medlemskortet och så seger i Europacupen i fotboll.

*Håkan Loberg,
Täby*

NÄR GULDET GREJADES

Jag hade sett Djurgården spela fotboll i Norrköping och Örebro och tänkte då på laget, men inte förrän 1966, 10 år för sent tycker jag, blev jag medlem på rik-

STÄNDIGA MEDLEMMARNA BLIR ALLT FLERA!

Efter att ha varit medlem (betalande sådan) i minst 10 år är det många djurgårdare, som utnyttjar förmånen att bli ständigt medlem. Därmed är vederbörande befriad från alla medlemsavgifter och får ett prydligt livstidskort att visa upp.

För att bli en sådan ständigt medlem fordras att 150 kronor inbetalas i ett för allt. Den dag, då medlemsavgiften måste höjas till 50 kronor, fordras alltså bara tre års avgifter inbetalade på en gång för att det skall vara lönsamt att bli ständigt medlem.

Bland på senare år tillkomna sådana medlemmar har vi lyssnat en smula på varför de hamnade i Djurgården, vad som berett dem mesta glädjen och åstadkommit mesta bitterheten. Vidare har vi lyssnat på vissa önskemål från deras horisont.

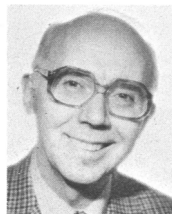
Här några summariska rapporter från dessa medlemmar.

tigt. Det skedde direkt efter det att Djurgården slagit Norrköping med 3-0 på Råsunda och därmed tagit hem guldet.

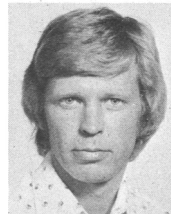
Bittert minne? I fjol då ishockeylaget ramlade ur. Säg ut att bli bittert också för fotbollens del, när det trasslade till sig och ingenting stämde. Det ordnade sig dock.

Önskemål: givetvis guld i fotboll och att ishockeyn kommer åter bland de stora.

*Christer Rosenqvist,
Motala*

Bertil Andersson

Rolf Fransson

"TÄNK OM HASSE JEPPSON VARIT MED" – DET TÄNDE ROLF FRANSSON

En av få spelare, som hinner med både bandy och fotboll i Djurgården, heter Rolf Fransson och håller vid sidan av det aktiva idrottandet – arg särskilt på bandybanorna – en plats i fotbollsstyrelsen. Invandrad till Stockholm från Småland.

Berättar så här:

Mitt intresse för Djurgården vaknade, när jag någon gång i början på 1950-talet såg laget förlora på Stadion mot Norrköping med 3-0. Jag hade med mej en släkting, som mest hela matchen satt och suckade "Tänk om Hasse Jeppson varit med, då skulle det sett annorlunda ut..." Men Hasse var då och proffsspelade i Italien. Då beslöt jag att bli djurgårdare, kanske inte någon ny Jeppson, men i alla fall.

Roligaste minnet har jag från 1966, då just Norrköping var med igen, men nu vann vi med 3-0 och säkrade guldet.. Dystraste minnet skulle man väl inte berätta om, men gissa hur det kändes i höstas att förlora med 5-0 mot AIK.

Vad jag skulle vilja se utträttat är en bättre kontakt med alla människor, som säger sig i hjärtat vara djurgårdare men aldrig blivit medlemmar. Det borde vårt kansli kunna organisera. Då skulle vi snabbt bli landets största förening. Och håll sedan ordentlig kontakt med dem, t.ex. genom att ge dem en tidning åtskilliga gånger om året.

Ett annat önskemål: guld i fotboll 1977.

Rolf Fransson

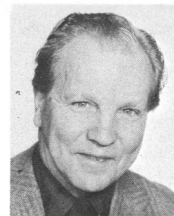
GILLAR KAMIN-STILEN

När jag blev djurgårdare... Omöjligt svara hur och när kärlek uppstår, det bara blir så. Har alltid uppskattat järnkamin-stilen med hårda men därför inte ojusta tag, att ge men också ta en smäll utan gnäll. Fostrande för ungdomen.

Det trevliga med Djurgården är att man har så många grenar i gång, att det alltid finns glädjeämnen. De största, – ja varför inte när ishockeyn blomstrade och kanske för att använda en sliten klyscha segrade ihjäl sig då.

Något att göra bättre? Ett och annat kan väl bättras på, men i stort tycker jag att styrelsen har fin kontroll över utvecklingen och följer upp dagens debatt.

Förhoppning i fråga om segrar: ja gär-

Yngve Arnell

*Christina Gustafsson/
Allinger*

Match mellan giganter.

På onsdag är det dags för höstens match på Råsunda. Serieledande Malmö FF visar för första gången i år sitt granna spel i Stockholm och det är Djurgården som svarar för motståndet. En match i matchen blir den mellan lagens båda kapteener "Knivsta" Sandberg och Prawitz Öberg. Så här ser TECKNAR-LASSE situationen.

Utom derbyna mot AIK och Djurgården är det särskilt matcherna mot Malmö FF och på senare år även Öster som varit de stora händelserna i vårt allsvenska liv. Här demonstreras tvekampen mellan Djurgården och Malmö för ett 10-tal år sedan.

Sammanlagt har vi spelat 61 allsvenska matcher mot MFF, av vilka Djurgården vunnit lika många, 23, som skåningarna, medan 15 slutat oavgjorda. Matchen på Tecknar-Lasses plansch? Jo, den slutade 0-0. Ingen av giganterna gav efter en endaste tumsbredd mark.

na på alla fronter men även "ovännerna" i AIK och Hammarby kan man väl ge ett visst utrymme – som omväxlande tvåa och trea – annars finns ju ingen att träta med.

Bertil Andersson
Stockholm Ö

CHRISTINA: VÄRVA PAPPOR OCH MAMMOR!

Jag blev djurgårdare genom att min pappa Ruben Allinger 85 år, svensk ishockeymästare, var medlem där. 1949 började jag spela bandy och handboll och några år senare fick jag jobbet som kassör i damsektionen.

De stora glädjeämnen: ishockeylaget kring 1950 med Lill-Lulle, Tumba och Tvillingarna och så fotbollen under Hasse Jeppsons tid.

Bland mina önskemål: mera damidrott i Djurgården.

Och så ett förslag hur vi ska bli 10.000 medlemmar: värva pappor och mammor till alla våra yngsta knattar.

Ännu ett förslag: gör något för pensionärerna – dom kanske kan både simma, bowla, spela bridge m.m. Motionsidrott är inte dumt.

Christina Gustafsson/Allinger
Västerås

NEJ TILL LILL-LULLE

Yngve Arnell, i många år bas för våra fäktare:

Jag fick mitt intresse väckt genom Djurgårdens backhoppare i Fiskartorpet, dit jag som boende på Walhallavägen inte

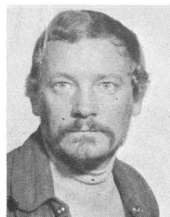
hade så långt att vandra. Jag blev medlem 1934, men 1938 svalnade intresset och gick över på min nuvarande hustru Maud.

Men 1962 var jag i gång igen och nu i fäktning. Alla SM-titlar och så förstås det olympiska guldets för min sektion är naturligtvis de stora händelserna.

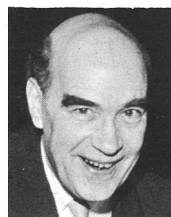
Ett bakslag upplevde jag som ledare i IK Götas B-lag, där jag hade en spelare vid namn Lill-Lulle Johansson. Jag föreslog pamparna att han skulle få sin chans i A-laget men fick besked att killen mådde bäst av att vänta. Samma år gick Djurgården upp i allsvenskan och Lill-Lulle gick över. Ett bakslag för mej, men...

Något jag vill ha ändrat i Djurgården? Nej, jag tycker klubben är trivsamt i alla sina former.

Yngve Arnell

Hans Samuelsson

Helmer Jansson

FÖLL PÅ MÅLLINJEN

Hasse Samuelsson, trotjänare i bowlingsektionen:

Jag föddes förmodligen med blårandigt hjärta eftersom Djurgården redan under skoltiden var mitt favoritlag. Därför var det litet av en dröm, som gick i uppfyllelse, när urdjurgårdaren och arbetskamraten Böre Gundberg värvade mig från

Aftonbladet till Djurgårdens bowlingsektion 1965.

Bland roliga minnen: givetvis när bowlingen vann div. III och steg uppåt igen. Mindre lustigt när laget i fjol snuvades på mållinjen till div. I med samma poäng men något sämre snitt än serievinnarna. Extra bittert eftersom jag suttit med i UK det året.

Vad jag skulle önska utvecklat är kontakten mellan de olika sektionerna. Det finns ju sådana som man inte vet ett dyft om. Gör något...

Hans Samuelsson

STIFTARENS SON

1) Eftersom min fader bildade Djurgårdens IF och jag hade »Djurgårdsblod» i ådrorna ända från födseln är det helt naturligt att jag blev Djurgårdare. Blev medlem på riktigt 1962.

2) En ruggig höstdag på Råsunda på 60-talet? Planen var delvis täckt av snö, och matchen gick mot Hälsingborgs IF. Djurgården låg under med 4-1 när ca 15 minuter återstod. När slutsignalen gick stod det 5-4 till Djurgården. Då var det roligt att vara Djurgårdare.

3) När ishockeylaget i år åkte ur elitserien. F ö äro alla nederlag vare sig i fotboll, ishockey eller bandy där Djurgården är förlorande part bittra bakslag, medförande dålig sömn och dåligt humör dagen efter.

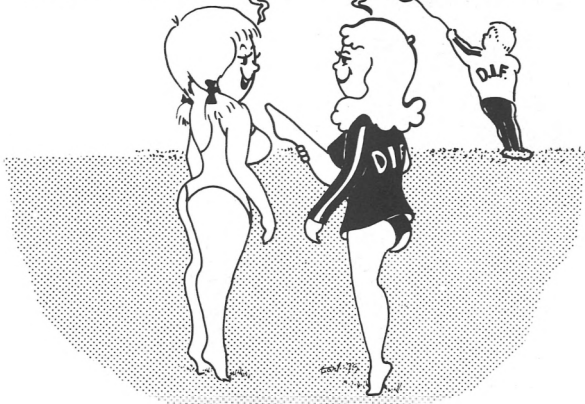
4) Att den vackra traditionen den 12 mars med samlingen på Skansen samlar större anslutning av medlemmarna.

5) Givetvis att bli svenska mästare i fotboll och ishockey igen.

Helmer Jansson

EN DJURGÅRDARE ÄR SOM ETT CANADAKÖK. STOR, STARK, VACKER, LÅNGLIVAD OCH VÄLDIGT PRAKTISK ATT HA!

DÅ SKA JAG GIFTA MIG MED EN DJURGÅRDARE MED EGET CANADAKÖK !!

CANADA KÖKET AB

HAGALUNDSGATAN 38 A BOX 3044, 171 03 SOLNA TEL. 08-82 00 80
KUNGSGATAN 35 111 56 STOCKHOLM TEL. 08-20 45 43

- Exklusiva kökssnickerier • Arkitekthjälp
- Förmånliga priser • Garderobsinreden
- Hushållsmaskiner av de flesta fabriker

JOHAN G. STRANDHS

BROTTAR- och GYMNASTIKMATTOR

fortfarande bäst

BEGÄR OFFERT!

Box 102 KÄVLINGE

Telefon 0412-304 66

Det näst bästa med Guldfynd är det stora urvalet.

Guldfynd är landets största gulddaffär. Vi har över 4.000 smycken i vårt sortiment. Så nog bör Ni kunna hitta något snyggt hos oss, antingen Ni nu vill lyxa upp Er själv eller glädja någon annan. Kom in och titta. Då kommer Ni också att upptäcka det bästa hos Guldfynd: hög kvalitet till låga priser.

Hög kvalitet, låga priser - därför störst i guld

70 butiker över hela landet 20 butiker i Stockholm
Drottninggatan 10, Sergelgatan 11, Sergel-Arkaden, Vasagatan –
Continental, Kungsgatan 35, Stureplan 19, Hamngatan/Gallerian,
Odengatan 83, S:t Eriksgatan 34, Hornsgatan 45, Götgatan 88,
Ringvägen 129, Vitess Mästersamuelsgatan/Regeringsgatan, Hög-
dalsgången 10, Skärholmshälsan 20, Farstagränd 3, Vällingby-
plan 15, Täby-centrum, Sundbyberg: Sturegatan 31, Kringlan
Södertälje.

Ulrike Elger

Ingvar Nilsson

Brev till kungen: ge oss en guldgruva!

MAN FÅR TÄNKA MYCKET

Tacka för äran att få bli ständigt medlem i Djurgården. Jag började fäkta 1973 och blev då samtidigt medlem i DIF. Vad som fick mig att börja var först och främst, att man får jobba både psykiskt och fysiskt, att man får tänka mycket. Ingen fäktsmatch är den andra lik, det blir aldrig tråkigt. Varje match innebär en ny erfarenhet och ett nytt steg i utvecklingen av ens egen fäktnings. Men grunden för tävlingar och en vidare utveckling är den dagliga träningen, som leds av vår fäktsmästare Béla Rerrich.

Det finns nog inga segrar, som jag särskilt minns, förutom några enskilda matchsegrar, där jag har kämpat för att vinna. Däremot minns jag särskilt ett nederlag, som "kändes". Det var Lag-SM 1974, när vi förlorade mot FFF i finalen. Att förlora i lagtävlingar känns mycket värre än i individuella tävlingar.

För Djurgårdens framtid önskar jag mig en blomstrande ekonomi och stor framgång inom alla områden!

Ulrike Elger

PYTT-I-PANNAN

Tacksam för att äntligen ha blivit medlem i alla våra hjärtans lag.

Min stora önskan är ett nytt guld i fotboll – det fattas tyvärr någon kamin.

För en Djurgårdare finns det inget värre än att förlora emot våra tvillingar, de är ibland mjölsäckar, kolsäckar och ibland blandat då kallar jag det för pyttepanna.

Varför man blivit Djurgårdare det är känslan, en samhörighet och ett gott kamratskap.

Vad vi behöver göra för att få mera medlemmar är svårt att säga, men ett, när inbetalningskortet till våra medlemmar sändes ut, så uppmana dem att sända 2 st inskrivningskort för nya medlemmar och ett par tior extra kan också skickas med!

Hälsningar Ingvar Nilsson

ORDFÖRANDEN SKREV BREV

Med tiggartaven fick även forna tiders Djurgårdsledare utrusta sig för att få in en och annan slant. Vi har bläddrat en smula i gamla handlingar och fastnat för några skrivelser:

Till KONUNGEN

Djurgårdens Idrottsförening, som har till ändamål att utöva och befrämja alla slag af idrott, får härmed i underdånighet anhålla om tillstånd att i likhet med åren 1906–1910 få anordna ett lotteri under form av s.k. tombola i samband med den basar och försäljning, som vi ämna anordna under dagarna 1, 2 och 3 November innevarande år.

Ändamålet är att använda uppkommande vinst till bl.a. betalning af skulder, som föreningen åsamkat sig vid byggandet af föreningens nya idrottsplats vid Traneberg.

Tretusen lotter a 50 öre skall säljas, hvaraf vinst å hvar tredje lott med ett sammanlagt vinstvärde af 750 kronor.

Samtidigt få vi i underdånighet anhålla om tillstånd att i samband med berörda basar anordna ett lotteri i form af s.k. guldgruva.

Stockholm den 29 Augusti 1912

Underdånigst

DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING

Carl Hellberg

Ordförande

/J. C. N. Klercker

Sekreterare.

(Det blev bifall. Ett tips till Lennart Öberg: varför inte anordna en guldgruva även i dagens läge).

*

Ett annat brev till Centralföreningen, Stadion, Stockholm.

Vi få härmed värdsamt anhålla om ett understöd från 1914 års lotterimedel och statsanslag av

Kr. 5.000:–

till anläggande av en löparebana vid Tranebergs idrottsplats. Vi begagna tillfället bringa till Eder kännedom, att föreningen dels genom gåvor, dels med upplånta medel sätts i tillfälle att nedlägga cirka Kr. 50.000:– på berörda idrotts-

plats. Mot denna summa svarar ett belopp av Kr. 500:–, som vi mottagit av Eder som enda bidrag från någon idrottsorganisation. Under dylika omständigheter torde det icke vara förmätet, att göra en värdsamt ansökan om att anläggandet av en löparebana bekostas av idrottsmedel.

Carl Hellberg

Ordförande

(Det blev avslag men löparebanan kom till ändå).

*

Mera brev, till Överståthållarämbetet för Polisärenden Stockholm.

I egenskap av ordförande i Djurgårdens Idrottsförening får jag härmed anhålla om tillstånd att, i samband med föreningens basar å Grand Restaurant National, anordna en skjutbana.

Carl Hellberg

(Det blev tillstånd, men var låg denna restaurang?)

*

Ytterligare ett brev, som ordföranden fick ta hand om;

Undertecknad anhåller härmed om inträde i Eder ärade förening, och vore tacksam att snarast möjligt få svar. Under förutsättning att inträdesansökningen beviljas, ber jag få mig tillsänt Edra stadgar etc. Det skulle vara mig ett nöje att få deltaga i Eder fotbollsträning för att sedermera få spela i något av Edra fotbollslag.

Med utomordentlig högaktning

Erik Ohlsson, Kandidat

Tulegatan 35 2 tr. Stockholm

(18/3 1914)

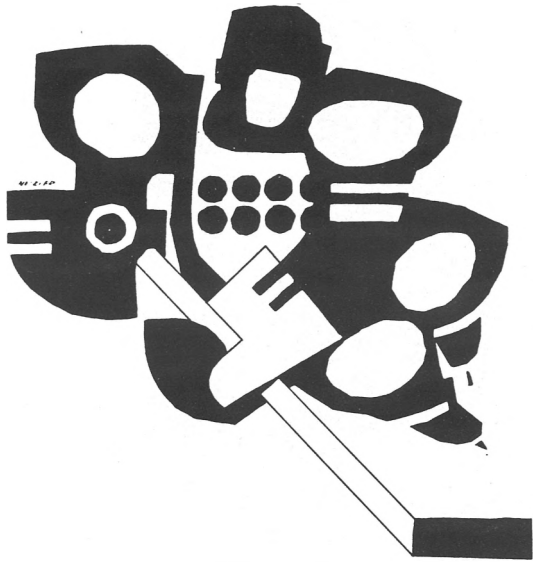
Svaret den 23 Mars blev: Besvarande Eder ärade skrivelse av den 18 ds få vi härmed översända en blankett, som vi bedja Eder i kompletterat skick returnera, åtföljd av inträdesavgiften Kr. 2:–.

Föreningens expedition på Olympiska Sällskapet lokal, Fredsgatan 8, hålles öppen alla helgfria tisdagar och fredagar kl. 6.30 – 9 e.m.

Högaktningsfullt

Djurgårdens Idrottsförening

Carl Hellberg, ordf.

AHEARNE CUP

**DAGENS NYHETERS
ISHOCKEYVECKA**

**DJURGÅRDENS IF
SÖDERTÄLJE SK**

**CANADA
KÖKET AB**

HAGALUNDSGATAN 38 A BOX 3044, 171 03 SOLNA TEL. 08-82 00 80
KUNGSGATAN 35 111 56 STOCKHOLM TEL. 08-20 45 43

- Exklusiva kökssnickerier • Arkitekt hjälp
- Förmånliga priser • Garderobsinreden
- Hushållsmaskiner av de flesta fabriker

**Folksam
för
idrottsfolket
FOLKSAM**

TILL FLYDDA TIDER ÅTERGÅR . . .

Jag är en gammal inbiten djurgårdare, ända sen 1916. Min brorsa, som är 4 år äldre, drog med mej till Stadion för att se Djurgården spela boll. Jag kommer nästa ihåg hela laget. Rudén, Hemming, Norden-skjöld, Wicksell, Öjermark, Köpings-Gustafsson, Karlstrand, »Gotte» Johanson, »Knata» Söderberg och Sundberg. Då fick man s k blodad tand. Nio år senare (jag var 15 år då) började jag känna att jag ville slåss, så jag gick in i Boxningssektionen på Döbelnsgatan 97.

Tränare var då Konte-Jonsson. Då fick man ställa sig 2 och 2 samt börja med skolboxning. Raka vänster, raka höger och krokare. Efter 2-3 veckor var man mogen för debut i ringen. Vi hade då träningstävlingar varannan fredag (eller var det torsdag?) inför betalande publik. Det var inga åldersgränser då. Själv var jag nyss fyllda 15 år och vägde welter. Jag mötte en 3-4 år äldre slugger. Men man var ju med på noterna och det blev en s k sluggerfest. Idrottsbladet refererade tävlingen och skrev: »Så var det en match i welter mellan E Andersson och O Zettergren. Det blev en match där det togs och gavs. Det var så träden i Vanadislundens formligen bågnade av luftdraget.»

Jag vann på poäng, men jag gick inte ner till lokalen på över en månad. För jag tyckte att den här sporten var väl hård. I mitten av december fick jag se anmälningslistan för 1:a avd. JM och jag var med. Det var i Social-Demokraten! Hur skulle jag göra, men bestämde mej för att åka ut till Cirkus. Packade min lilla trunk och smög mej hemifrån, för jag ville inte säga något till föräldrarna.

Vägrade in, fick gå ned till Lindgården, och blev bjuden buljong med äggula, för att bli starkare! Mötte en kille från Balder, han hette visst Ljungkvist. Det blev poängförlust, och slut för den gången. För att återgå till träningen i klubblokalen, var det inte så lätt att få plats för skuggboxning och rephoppning bland alla tränande. Det var ju så populärt med boxning tack vare HP-febern. Vilka ess det fanns att se upp till. Nisse Ramm, »Myran» Eriksson, Oskar Kjällander »Kalle Småland», Harry Wolff, Gösta Dahlberg, Jonne Pihl, Johnne Andersson, »Gurra Magnus», Kurre Liljedal, »Kryckan», Gerhard Pettersson och Karlsson m fl

*N O Stalgier Andersson
En gång Djurgårdare
alltid Djurgårdare*

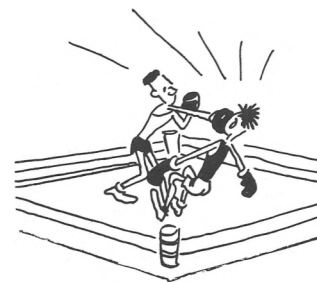
På väg bli bäst i ringarna...

Säsongen har för boxningssektionens del börjat med att styrelsen fått en delvis ny besättning med före rikstränaren Johnny Persson i spetsen som ordförande. Det tycks ha varit ett gott val för redan nu märks det vad en iderik och entusiastisk ledare som Johnny betyder för sektionen. Det blåser friska och optimistiska vindar genom sektionen och vi har stora förhoppningar inför framtiden. Man hyser nämligen vissa ambitioner att göra DIF:s boxningssektion till vad den en gång varit, nämligen Sveriges bästa. Detta går ju givetvis inte att åstadkomma över en natt utan vi jobbar långsiktigt och vi befinner oss nu på första etappen.

Redan i förra numret av Djurgårdaren meddelades att sektionen fått en ny träningslokal, belägen i samma hus som Centralbadet, efter mer än 30 år på Pontonjärsgatan. Efter ett jättejobb av både aktiva och ledare har nu lokalen byggts om och är enligt mångas mening Sveriges förnämsta boxningslokal. Den som skall ha störst tack för detta är sektionens kassör, eldsjäl och allt-i-allo, Torsten Almquist, som lagt ned ett fantastiskt jobb på ombyggnadsarbetet. Lokalen används nu alla vardagskvällar men står oanvänd övriga tider och vi är därför på jakt efter lämpliga andrahandshyresgäster. Hör av Er om Ni behöver en toppenlokal för t ex motionsgymnastik.

Föregående säsong har bjudit på ett livligt ungdomsarbete, så på den aktiva sidan börjar situationen ljusna efter ett par magra år. Vår bästa boxare just nu är tungviktaren Karl-Åke Ekström (21 år) som går från klarhet till klarhet. Karl-Åke var i våras uppe i Sundsvall och blev Norrlandsmästare. Han mötte i finalen Ivar Bredin från BK Älgen som i tredje rondan hade fått nog varför domaren blev tvungen att bryta matchen. Tidigare under säsongen blev Karl-Åke 2:a i junior-SM. Andra grabbar som bör kunna bli något är Ronny Fröström i weltervikt och Ali Dil i flugvikt. Ali är bara 16 år och har nyss fått sin startbok men förutspås en fin framtid som boxare. I övrigt har vi ett flertal grabbar som nyss fått sina startböcker och som kommer att gå sina första matcher denna säsong. Vi har även fått vissa förstärkningar i form av redan etablerade boxare som vi hoppas mycket på. Bland dessa kan nämnas Kenneth Jonsson från BK Älgen, Thomas Strålin från BK Masen och Karl Holmsten som kommer från Finland. De båda sistnämnda lär t o m vara mycket bra.

Vi har vidare haft våra boxningsolympier, Ove Lundby, Ulf Carlsson och Leo Vainonen, på besök i en vecka då de under ledning av rikstränaren och Djurgårdaren Sten Berglund fintrimmade en olympiska formen. Det blev en nyttig och lärorik vecka även för våra killar som

tränade samtidigt och fick sparra mot OS-boxarna.

Av ovanstående torde framgå att boxningssektionen hyser en försiktig optimism inför framtiden. Som alla vet krävs det dock ekonomiska resurser för att bedriva idrott på toppnivå vilket även en liten sektion som boxningssektionen får känna på. Av den anledningen har några boxningsentusiaster och Djurgårdsanhängare bildat en stödjande sammanslutning som skall få till uppgift att stötta boxningssektionen ekonomiskt. Detta tycker vi inom sektionen är jätteroligt och vi börjar så smått drömma om fornstora da'r. Du som vill göra en insats för att föra tillbaka Djurgård's boxningssektion till toppen kontakta någon i sektionensstyrelsen. Din insats behöver ej alls vara stor eller märkvärdig. Alla insatser och bidrag är välkomna.

Henrik Bromfält

FRÅN CURLINGFRONTEN

Bland de sektioner som ligger i s k »malpåse» återfinns sådana grenar som tennis och curling. Man skall då akta sig för att tro att dessa ärorika sporter inte låter tala om sig. Se bara på Björn Borg.

Nu har också rapporterats att curlingstenarna börjat glida över isen igen. ÖS-ledamöterna Rolf Theblin och Kaj Alm har under de senaste tre åren tillsammans med Djurgårdarna Clas Thorén och Torsten Samuelsson sopat hem någonting som heter byggkorpen. Låt vara att dom inte uppträder i Djurgårdens namn, men på stenarnas gång känns dom igen. Föreningens ekonomi gör dock att deras försök att på riktigt väcka liv i sektionen vänligt men bestämt kommer att avvisas.

3M arbetar för alla ...

för alla Er som tejpar med "Scotch", som kopierar på en 3M-maskin, som slipar med 3M-slip, limmar med 3M-lim, trycker med 3M offsetplåt, arkiverar med 3M microfilmsystem, bandspelar på "Scotch" tonband eller reflekterar med "Scotchlite", eller..... eller....

DETTA
är en betald annonsplats, som vederbörande företag beställt i
uteslutande ändamål att stödja vår förening, som därför säger

TACK

Jobbigast sköta huvudkassan?

De som längst haft de tunga posterna.

Det har tydligen varit slitsammare att ha hand om Djurgårdens ekonomiska ärenden än andra positioner inom föreningen. Det avslöjar i varje fall en återblick på hur styrelseposterna varit besatta under en period, som vi låtit gälla från 1920, alltså något över 75 år. Då visar det sig att medan ordförandena varit sex, så har skattmästarnas antal uppgått till 13 stycken. Samtidigt har sekreterarposten innehaft av fem man.

Härmed en förteckning på trotjänarna i toppen av föreningen:

ordförande:

Nils Adolf Hedjersson	1924–1928
Bertil Nordenskjöld	1928–1942
Sven Larsson	1942–1952
Åke Dunér	1952–1961
Hugo Caneman	1961–1966
Carl-Hjalmar Bodman	1966–1974
Rudolf Walldén	1974–

sekreterare:

Axel Lindgren	1936–1929
	1932–1939
	1929–1932
Karl Lundberg	1939–1944
Arne Grunander	1944–1949
Karl Liliequist	1949–

skattmästare:

Karl Sundholm	1920–1926
Knut Sandlund	1926–1932
Gunnar Rönn	1932–1934
Axel Lindgren	1934–1940
Sven Hellborg	1940–1943
Arne Malmgren	1943–1946
Gunnar Rinman	1947–1958
Stig Eckerbrant	1958–1960
Bo Hedvall	1960–1971
Reine Gustafsson	1971–

Som synes var Gunnar Rinman den som förstod att uthärda längst med den kroniska penningbristen, medan två man fick nog efter två år. Stig Eckerbrant hoppade av efter två år. Då gjorde han som "Styvben Starke" (se Djurgårdens äldre historia).

Nu vakar Reine Gustafsson (uppfostrad i föreningens fotbollsstyrelse och hos KF) över vår kassakista.

ÄLDST I EN STYRELSE

De flesta styrelseåren inom föreningen har ingen av ÖS-medlemmarna. I stället håller Gunnar Lundqvist i fotboll och Lennart Öberg i brottning rekorden med 30 tjänsteår! Och båda ser alltjämt ut att vara vid bästa hälsa.

FOTBOLLSBASEN:

En makalös utveckling på 30 år

Gunnar Lundqvist – hört talas om honom någon gång? Jo, alldeles säkert eftersom han suttit och verkat i Djurgårdens fotboll i precis 30 år! Han måste alltså vara en intressant figur och alltså ha anledning att bli intervjuad. Att överleva i 30 år i ledningen för ett allsvenskt lag – några säsonger för all del i div. II också – gör honom verkligen förtjänt att kallas "seg gubbe". Det finns inte så många av det slaget. Eric Persson i Malmö FF var en av de sista i branschen. Han har nu fått staty på Malmö Stadion och tackat och gått. När får Gunnar Lundqvist staty? Det dröjer nog ett tag. Just nu sitter han och funderar över vilken gata som skall heta Ewert Taubes gata i Stockholm. Det handlar om hans civila jobb. Han har ett sådant också. Sysslar mycket med att döpa gator och torg.

Men det här skulle alltså handla om fotboll, och där lever Gunnar Lundqvist snabbt upp till de stora minnena med allsvenska guldmedaljer och de mindre glada minnena, då Djurgården ramlade bort från de allsvenska härligheterna.

– Omväxling förnöjer ju, men det får räcka med att vi växlar på olika platser i allsvenska tabellen, några besök utanför denna krets avstår jag från. Vi har en väldig press på oss från alla våra supportere.

Jag har haft nöjet vara med om en enorm utveckling om jag tänker tillbaka till 1946, då jag började i Djurgårdens fotbollsstyrelse, som då även omfattade ishockey och bandy. På fotbollssidan hade vi då ett A-lag, ett B-lag och ett C-lag samt två junior- och pojklag. Sätt detta emot vad vi har i dag i form av A-lag och reservlag samt ett 30-tal ungdomslag med 400 grabbar och 50 ledare, som har sin egen styrelse.

Vi skildes från ishockeyn och bandyn, som blev sina egna sektioner, hur skulle det annars gått? Nu går det ju inte att ekonomisera fotbollen med vad som kommer in via vändkorsen, utan vi måste

Dags för staty för Gunnar Lundqvist efter 30 år i fotbollsledningen – vad säger Stockholms kommun om det?

spä på med försäljning av souvenirer, reklam, annonser och allt vad det nu handlar om. För att inte glömma bingon förstås.

Vi har haft våra stora publika år, som framför allt 1959, då allsvenskan omfattade 1 1/2 säsong och avslutades med våra stormatcher mot Norrköping och Göteborg med 50.000 åskådare på Råsunda. Då blev det klirr i kassan och då kunde vi dela med oss till fattiga sektioner. Nu får vi inget över för sådan välgörenhet.

Då var det lättare att leva. Ofta kunde spelarna nöja sig med att de och deras fruar och fästmör bjöds på en skiva då och då. Och efter slutad säsong kanske en uppmuntringsresa till Fjärran Östern eller annat avlägset mål. Nu handlar det om större pengar, kontrakt, bostäder, jobb, skolor och mycket annat. I gengäld är också kraven större på dagens spelare.

Det är här tränarna kommer in i bilden. De har en helt annan utbildning än förr och gör fotbollen närmast vetenskaplig med sin förmåga att analysera spelet och lägga fram särskilda mönster för hur ett effektivt spel skall gå till. Förr kunde enstaka spelare ges tillfälle blomma upp och verka som soloartister. Det går inte i dagens fotboll. Viss skall vi ha profiler, men de måste i alla fall gå in i mönstret för att få lagspelet att fungera.

DIPLOM

Sedan ishockeyn, där Djurgården blev svenska mästare 1927, varit nedlagt ett antal år, gjordes ett försök att återuppliva intresset vid ett sammanträde den 15 oktober 1934.

Intresset var obefintligt. Bara ett par spelare hade infunnit sig till mötet, och "därför beslöts att ej utrusta något lag till stundande vinter" läser man i ett gammalt protokoll. De två närvarande spelarna Erik "Tattarn" Lindgren och Alvar Sköld belönades för sitt intresse med var sitt diplom.

Guldmedaljörer av 1976 års modell: Carl-Axel Haglund i brottning och Harry Holmberg i boxning.

Boxande guldmedaljörer

Vid senaste årsmötet i Djurgården hade två medlemmar nöjet få kliva fram och ta emot föreningens högsta utmärkelse, förtjänstmedaljen i guld. Bägge hade gamla kontakter i boxningsvärlden, och detta torde särskilt förvåna dem, som känner brottningssektionens ordförande Carl-Axel Haglund.

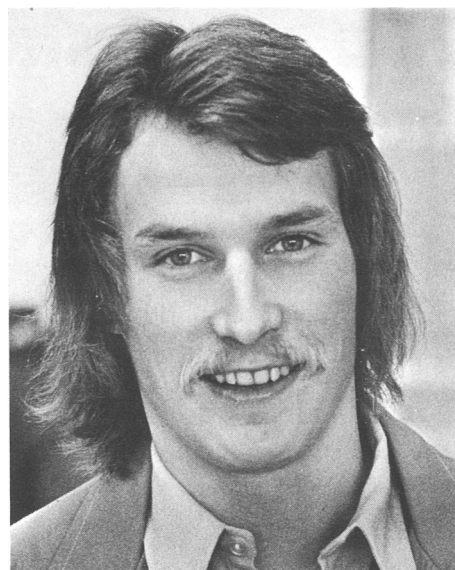
– Jo, det är riktigt, ty innan jag kom till Djurgården sysslade jag med boxning och hann också bli svensk juniormästare i Linnéa år 1941, berättar Carl-Axel. Jag hade då flyttat från min födelsestad Arboga och blev intresserad av boxningssporten. Sedan flyttade jag tillbaka till Arboga för att återvända till Stockholm för något över 10 år sedan. Då blev det Djurgården och då blev det brottning. Men inte för min egen del utan för min grabbs, Roger, del.

Själv har jag aldrig sysslat med brottning, men i och med att grabben blev intresserad och började visa stora talanger, smittades även jag att tycka att brottning var alla tiders. Sedan jag blev ordförande i sektionen fanns det ännu större anledning att gilla brottning framför allting annat, menar Carl-Axel.

Vår andre guldman vid årsmötet blev Harry Holmberg, och han har från början bekant sig till boxningssporten. Utom att han själv har slagit ner mycket folk i ringen

har han dock vid åtskilliga tillfällen i sina yngre dar visat sig behärska the noble art of selfdefence, och mycket därför sattes han tidigt i styrelsejobb i Djurgården. Började som sektionssassör under ledning av Sven Holmberg, och när denne emigrerade till Amerika gick det raskt undan för Harry. Djurgårdskretsen blev för trång och snart var han ordförande i Svenska Boxningsförbundet. En dynamisk herre, som nu är tillbaka i sin ursprungliga krets och hjälper våra boxare av i dag till rätta med ett och annat.

Vid årsmötet var det meningen att Harry skulle presenteras vid mottagandet av guldmedaljen, men det blev ingen chans eftersom Harry raskt klev upp i ringen, förlåt på podiet, och viftade med båda armarna för att få folkets hyllning som både kändis och mästare. Det blev också ovationer och inga möjligheter att berätta vem Harry var. »Det vet väl alla» menade oljekungen från OK . . .

Det här är Djurgårdens främste backhoppare av i dag. Christer Karlsson är namnet och hans pappa är ordföranden Karl-Harry i vår skidsektion.

Christer har redan kommit upp i de internationella längderna och vid en backhopparvecka dokumenterade han sin stora förmåga med att vinna med så säker marginal, att han i sista tävlingen kunde gjort ett magplask. Men han hoppade långt och stilrent även då. En vacker dag kanske åter en backhopparmästare i Djurgården? Vad säger du om det, Lill-Einar!

HISTORISKA HOPPARE

Efter att ha legat i malpåse återuppstod i fjol Djurgårdens backhoppare och blev »historiska» genom att på en gång vinna DM och Svelandsmästerskap. Allt hände i gamla Fiskis, där Christer Karlsson hoppade längst och vann med två hopp på 40 1/2 och 40 meter, vilket var ungefär vad backen räcker till. Christer Jolevi kom på 5:te och Christer Windh på 7:e plats, varmed även lagmästerskapet gick till Djurgården.

I DM-hoppningen upprepades det hela med Christer som vinnare på hopplängderna 44.5 och 46.5 meter, vilket var ungefär vad backen räcker till för. Jolevi blev 4:a Illka Öberg 5:a och Windh 12:a och Djurgården därmed även lagmästare.

Resurskommitterade av i dag får in betydligt större pengar på annonserna i våra program än på den gamla goda (?) tiden. Att det var magrare förr med intäkterna framgår väl av detta kvitto från 1936 – för 40 år sedan – i samband med ett program vid en match på Tranebergs idrottsplats. Hälften av annonsen måste som synes tas ut i varor för 10 kronor. Kanske räckte det till en gammal keps, och vem fick den i så fall?

No. _____

Av A.F. Bodecker, Stockholm emottagit

för räkning annons i Djurgårdens program 3-5-56

Kronor Tjuga kronor (varav kr. 10:- kontant, kr. 10:- presentkort)

som härmed kvitteras.

Stockholm den _____ maj 1956

Djurgårdens Program

4775

Så började det en gång med Djurgårn

Egentligen är begreppet Djurgårdens Idrottsförening något äldre än vårt officiella födelsedatum 1891. Redan 1889 kläcktes tanken på att åstadkomma den förening, som senare skulle bli landets i många avseenden ledande. Det var nämligen ett gäng på Djurgården infödda grabbar, närmare räknat 12 stycken enligt de oskrivna historieböckerna, som satt och lät tiden gå på brobänk intill gamla Beckholmsbron. Året var 1889.

Vi bildare en idrottsförening och börjar tävla på landsvägen, var det någon som tyckte, och snabbt blev det gensvar i hela gänget.

Medlemsavgiften bestämdes till 25 öre i månaden. Då man skulle utse kassaförvaltare föll valet på en yngling som hade styvt ben, och som därför lystrade till öknamnet »Styvben Starke». Någon annan styrelse ansågs obehövlig. Samlingslokal hade man inte, man träffades i det fria, och anspråken var små. Det gick emellertid dåligt för den föreningen. Det visade sig nämligen, att kassören och någon annan festade upp kassan, varför »Styvben-Starke» hastigt avpolletterades.

Det började se dystert ut för den lilla föreningen och gänget hotades med upplösning. Men då lyckades man få tag i en något äldre grabb, som hette John Jansson. Han satte fart i gänget och ryckte upp intresset och visade de verkliga ledaregenskaperna, och den dag, då han den 12 mars 1891 slog klubban i bordet på ett litet café, Alberget 4, räknade vi som föreningens egentliga födelsedag. Jansson var outtröttlig då det gällde föreningen. Han ordnade lokaler — när medlemsantalet ökade och det lilla kaféet ej räckte till för sammanträdena, överflyttades verksamheten till ett större kafé i Nannylund — han höll ordentliga sammanträden och skaffade medlemsmärken, och på hans initiativ beslöts, att även Ladugårdslands pojkar skulle få inträde i föreningen. Tidigare var detta endast förunnat riktiga infödingar från Djurgården.

John G Jansson var således vår förste ordförande, och han var den, som gav föreningen dess stil. Märket blev sammanhållning och framåtanda, en stor del kärvhet och egensinnighet — det är sant — men framför allt en riktig del idrottsanda. Det blev hans ovanskliga ära inom klubben, att han först och sist var *idrottsman*, och det vill vi att djurgårdaren skall vara än i dag.

I den nybildade föreningen roade man sig med skridskoåkning och skidåkning och någonting, som man väl skulle kunna kalla för allmän idrott. På den tiden nämnde man det för kappspringning, hoppning, spjutkastning och hinderhoppning över bockar.

Ack forna tiders storrännare på skidor: här en av våra främsta i branschen när seklet var ungt och Djurgården dominerade längdtävlingarna. O.B. Hansson inför starten i det lopp, där han vann SM-titeln på 30 kilometer.

Skidåkning bedrevs då i stort sett endast i backe och den förnämsta backen var Sirishofsbacken. Den kallades också rätt och slätt för Kärleksudden. I den backen förekom den första egentliga skidtävlingen i Sverige, och den anordnades av Djurgårdens Idrottsförening.

Från dessa tävlingar i Sirishofsbacken är många roliga och dråpliga minnen bevarade. På den tiden hade man ju inte skidorna fastbundna på fötterna utan endast en rem över tårna. Det fanns en yngling, som oftast brukade tappa skidorna i guppet. Han lär ha hetat Olle —

ÅSKA OCH DUNDER

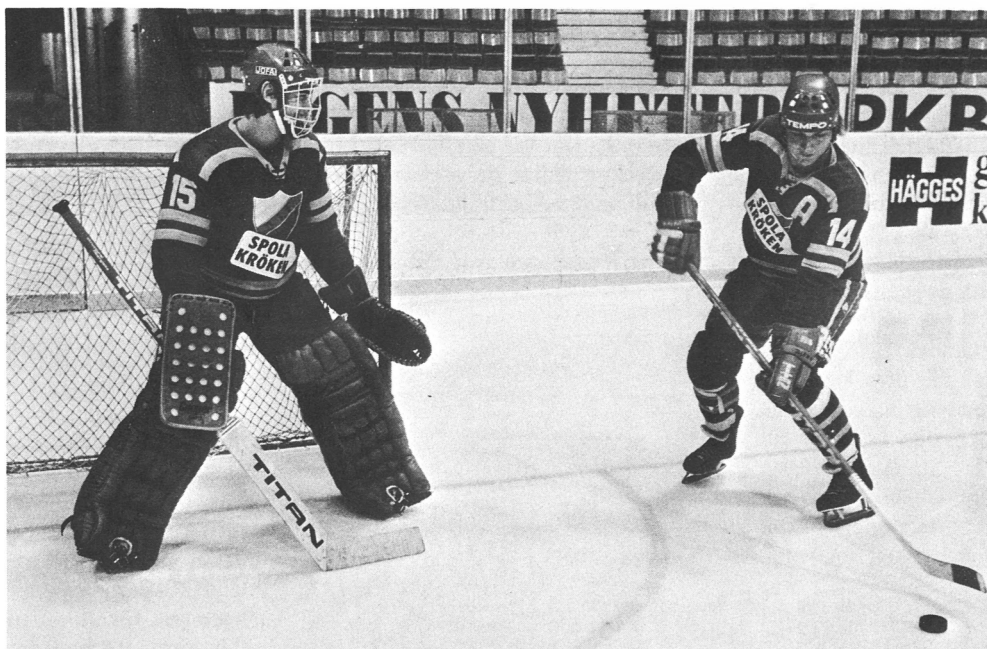
»När man tänker på Djurgården är det inte sol och glitter, nej det är åska, brak och dunder. Djurgårdsväder är också motsatsen till vackert väder. Det har alltid varit något olycksbådande över Djurgården och vi vill ha det så.»

Gunnar Danielsson

något efternamn är inte bevarat — men så mycket kan det sägas, att Olle Tandberg senior var det inte, ty han hade inte börjat tävla i någon backe då. Nå, till en tävling hade denna Olle utan efternamn hittat på ett eget patent. Han hade lånat sin äldre broders stövlar, vilka visserligen var för stora, men han skulle i alla fall visa, att han *inte* skulle tappa skidorna den här gången. Patentet bestod i, att han skruvat fast stövlarna på skidorna. När det var hans tur att åka, tog han god fart uppe på krönet och satsade allt vad han orkade på stupet, med följd att han damp ner på rygg med bakändarna på skidorna först i backen. Han formligen hoppade ur skidorna, vilka ensamma och majestätiskt fortsatte nedför backen med båda stövlarna vippande fram och tillbaka till stor munterhet för publiken. Efter rymlingarna kom Olle lunkande i strumpfötterna, hoppade i sina stövlar och fortsatte tävlingen.

Sommartid var det Friesens park, som fick tjäna som egentlig idrottsplats. Där sprang man första gången i kapp med den klassiska väckarklockan som tidtagare, och där hände mycket annat. August Björkdahl, en av de stora kämparna från föreningens tidigare år, har i sina efterlämnade skildringar berättat, att på våren 1894 kom Hazelius på Skansen med ett förslag, att föreningen skulle förlägga träningar och tävlingar till Skansen. Man skulle där få en hel stuga till sitt förfogande, och det var ju minsann inte fy skam, skulle man tycka. Men i Björkdahls berättelse heter det: »Detta förslag behandlade föreningen, men vi ansåg, att vi trivdes så bra i Friesens park, så att vi *tillmötesgick* ej Hazelius önskan».

Det är ju ganska märkligt, att vi först 41 år senare, tog emot Hazelius inbjudan. Man skulle ju kunna undra, vad den gamle Hazelius skulle tycka och tänka, om han för en dag fått leva upp på sitt kära Skansen mitt i ett Skansenlopp och sett Mora-Nisse, då han svepte förbi de grånade, knuttimrade bodarna.

**Mindre kröken, fin vigör
Heja Djurgår'n friskt humör!**

SYSTEMBOLAGET

Ät snabbt

Ät bra

Ät internationellt

hos Stefan Dolderer

Bofri-Bar

SURBRUNNSGATAN 46

113 48 STOCKHOLM

Tel. 31 99 64

**CANADA
KÖKET AB**

HAGALUNDSGATAN 38 A BOX 3044, 171 03 SOLNA TEL. 08-82 00 80
KUNGSFÄLLESGATAN 35 111 56 STOCKHOLM TEL. 08-20 45 43

- Exklusiva kökssnickerier • Arkitekt hjälp
- Förmånliga priser • Garderobsinreden
- Hushållsmaskiner av de flesta fabrikat

FARLIGT ATT LEVA i minnenas värld

I skolorna får vi lära oss ur Odhners historia hur det styrdes och ställdes och byggdes och boddes i Sverige förr i tiden. Även om man i den ålder, där dylikt historievetande är obligatoriskt, inte är särskilt road av kunskapsinhämtandet, så går det inte att komma ifrån att denna bakgrund är nödvändig för oss. Är det likadant inom en idrottsförening? Måste vi inte känna till en smula om vår egen förening för att rätt bedöma, vilken förmån det är oss för alla och envar att vi just hamnat i Djurgårdens Idrottsförening. Ödet kunde ju ha fört oss in i något annat sällskap . . . Inga namn just nu, men tänk om Olle Tandberg, Nocke Nordenskjöld, Lill-Einar Olsson, Cacka Andersson, »Tvilling-Anderssonerna», Sven Lindman m fl stått på andra sidan . . .

Ju äldre en förening blir – och förutsett förstås att den håller sig uppe – kan dess historia emellertid innebära vissa risker. Vad nu då? Jo, jag skall snabbt förklara påståendet. När en förening lever i medgångstider och allt går väl, mästerskap och triumfer ramlar in som på beställning och pengar flyter in – då finns lätt risken att en och annan slår sig till ro. Man underskattar framtiden. Man tror att resten skall gå av bara farten. Man lever snart på gamla minnen. Längre dröjde det innan det för ansvarigt folk stod klart, att Djurgårdens fotboll måste upp i topp, om inte hela föreningen skulle gå kräftgången. Alltför länge levde ledare och spelare kvar i minnenas värld. Vi hade dock varit svenska mästare, vi hade haft spelare med i landslag och olympiska uppgifter. Det skulle nog bli fart på fotbollen igen. Allt går i vågor. Snart är vi ur dalgången. Detta enkla resonemang bar inte alls. Fotbollen började knappt synas i dalgångarna. Då äntligen vaknades det till liv bland ledare och spelare. Nu har vi en fotboll av högsta klass. Ett lag som skriver ny historia. Sin egen historia.

Det är farligt att leva i minnenas värld. Flera sektioner kan intyga detta. Vill de inte intyga det, så är de i alla fall bevis på det. En gång i tiden var Djurgårdens skidlöpare landets främsta, en gång var Djurgårdens orienterare landets bästa, en gång i tiden kunde ingen klubb konkurrera med våra brottare, en gång kämpade våra handbollare i SM-final, en gång var våra bandyspelare svenska mästare etc. En gång i tiden . . . Det är länge sedan. Några av sektionerna har undan för undan slutat upp att leva i minnenas värld och förstått att den hårda krassa nutiden fordrar nya insatser. Bara för att Djurgården

Två gamla djurgårdare minns tillsammans, Sigge Steinwall (t.v.) och Lill-Einar Olsson. Vid ett av sina årliga besök i USA vederfors Sigge äran att placeras i den amerikanska skidsportens "Hall of Fame", där USA:s främsta skidåkare genom tiderna har en hedersplats.

GAMLA DJURGÅRDARES GULD

Sällskapet gamla Djurgårdare – trotjänarnas och veteranernas förening inom DIF – bildades den 12 mars 1920 med huvudföreningens ordförande J.G. Jansson vid klubban.

Sällskapetets förnämsta utmärkelse, guldplaketten, utdelas varje år vid Djurgårdens årsmöte. En rad välförtjänta kämpar har under årens lopp ihågkommit:

- 1936: Einar Karlsson
- 1937: Olle Tandberg
- 1938: Harald Hedjerson
- 1939: Einar Hammar
- 1940: Bengt Winqvist
- 1942: Bo Below
- 1943: Maud Cederholm
- 1944: Åke Alm (silver)
- Bengt Jäderholm (brons)

en gång haft historiska kämpar är det ingen garanti för att kämpar skall uppstå av sig själva ur jorden. De måste arbetas fram.

En förenings historia kan bjuda på många angenäma minnen och ur historien kan man också insupa inspiration. Men historien är också farlig. Den kan förblinda. Man får aldrig slå sig till ro och bara leva på minnena från fornstora dar. Det måste också alltid tas nya tag. »Minns du, minns du?» Av det slaget får det inte bli för mycket oss djurgårdare emellan. Det måste alltid siktas framåt. Framåt mot nya minnesvärda upplevelser.

K.L.

ANDRA UTMÄRKELSER

För inte direkt idrottsligt högkvalificerade insatser utan mera för förnämligt ledarskap har följande fått ta emot plaketten i olika valörer hos Gamla Djurgårdare.

- 1941: Nils Nordberg (silver)
- 1945: Axel Schörling,
Carl Sundholm (silver)
Carl Jahnzon (silver)
- 1949: Carl Jahnzon
- 1951: Bertil "Nocke" Nordenskjöld
- 1952: Torsten Svennberg (silver)
- 1956: Birger Nylund
Gösta Berg
- 1959: Hilding Lundberg (silver)
Ingvar Norén (silver)
- 1962: Torsten Svennberg
- 1969: Ingvar Norén
- 1974: Arvid Karlsson
- 1975: Hansfredrik Frostell
- 1976: Karl Liliequist (silver)
Béla Rerrich (brons)

-
- 1946: Åke Alm
 - 1947: Bengt Jäderholm (silver)
 - 1948: Bengt Modigh
 - 1949: Carl-Erik Andersson (silver)
 - 1950: Dan Netzell
Hans Stelius (silver)
 - 1951: Bertil Ahlin
 - 1952: Edvin Vesterby
 - 1953: Hans Tvilling
Stig Tvilling
 - 1954: Carl-Erik Andersson
 - 1955: Lennart Johansson
 - 1956: Signhild Tegner
 - 1957: Folke Mikaelsson
 - 1958: Gösta Sandberg
 - 1959: Sven Johansson
 - 1960: Björne Mellström
Elisabeth Thorson
 - 1961: Lasse Björn
Arne Arvidsson
 - 1962: Kathinka Frisk
 - 1963: Roland Stoltz
 - 1964: Hans Mild
 - 1965: Hans Jacobsson
 - 1966: Ronnie Pettersson
 - 1967: Britt Elfving
 - 1968: Björn Ferm
 - 1969: Karl-Åke "Putte" Palm
 - 1970: Carl von Essen
Tommie Karlsson
 - 1971: ingen kvalificerad
 - 1972: ingen kvalificerad
 - 1973: Jean Vaines
 - 1974: Sven Lindman (silver)
 - 1975: Björn Alkeby (brons)
 - 1976: Leif Högström

Där ej annat har angivits har plaketten utdelats i guld (förg. silver).

Vi sätter färg på Djurgården...

**- Köksskåpen
vill jag ha blå.
Som slipsen!**

**- Inget problem,
vi har Nordsjö
Tintorama färg-
blandningssystem!**

Nordsjö-Nordström & Sjögren AB

Yrkesbutik, Brännkyrkagatan 79-81, Tel. 69 97 00, 69 98 00

Synkroniserade sprinters bakom bob-sensationen!

Är Sverige på väg att få ett boblag av verkligt internationell klass med möjlighet att hota Italien, Österrike, Schweiz och Tyskland i kampen om VM-titlarna?

Frågan ger sig själv efter det att det på tre av våra landslagssprinters uppbyggda Djurgårdslaget i två tävlingar i olympiska backen i Innsbruck gjort sensation och åkt ifrån diverse storheter.

Ja, skillnaden mellan vårt tidigare lag och det här nya är de tre sprinterna, erkänner styrmannen på 4-mannabobben 46-åriga Carl-Erik Eriksson vid hemkomsten från de kontinentala banorna. Jag är idel överraskning själv över hur fint Christer Garpenborg, Kent Rönn och Torsten Johansson gick in i laget. De var liksom synkroniserade på en gång med mig och lärde på rekordkort tid hur man skall fungera i kurvor och sånt. Det är ju där och givetvis i själva starten som man vinner de 100-delar av sekunder, som avgör de främsta placeringarna.

De schweiziska tidningarna talade om oss som "den stora knallbomben", och jag håller gärna med dom. Det är så här man vill att bob skall fungera. Vi fick verkligen en flygande start tack vare våra sprinters och själv lyckades jag också kasta mig upp på kälken i tid. Man kanske inte är så osnabb ändå även om jag inte åtar mej att springa under 11 sekunder på 100 meter... Hade jag våra sprinters muskler och explosionsförmåga så kanske jag gjord'et.

De tider vi presterade i Innsbruck hade räckt till olympiskt brons i fjol. Då hade vi en hopplös bob, som jag nu låtit gå tillbaka till Italien. Vi körde på min gamla kälke, som är bättre trimmad än någonsin.

Ekonomiskt var våra lärdomar inte så billiga. 6.000 kronor kostade den här utflykten. Det var det nästan värt att sätta skräck i de utländska kollegorna.

FOTBOLL OCH ISHOCKEY

Överlämnade Ingvar Norén slutredovisning för Svenska Skidspelen 1955 utvisande en nettovinst på kr. 22.461:21, varav på DIF kr. 9.994:19.

I anslutning här till meddelades att Norén av DIF:s vinst inköpt premieobligationer för kr. 4.850:— (nominellt kr. 6.000:—) att tillföras föreningens obligationsfond. Uppdrogs åt skattmästaren meddela fotbollsstyrelsen om transaktionen, som innebär en amortering till sektionen för lånet till byggandet av skidbacken.

(ÖS-protokoll 14.11 1955)

Värningsdetaljen är ingen liten detalj för dem, som jobbar i branschen. Så här såg på sin tid Expressentecknaren Skiöld på problemet. Sedan dess har problemen bara blivit ännu större.

ÖDEN OCH KVAL MOT ALLSVENSKAN

1927-28 blev Djurgården, genom kvalseger över Eskilstuna-City med 2-1 och 1-0 allsvenskt för första gången. Orken räckte blott till en 11:e placering och därmed gradering. Så här såg det ut i botten:

10) IFK Eskilstuna	22	7	4	11	42-65	18
11) Djurgården	22	4	6	12	43-66	14
12) Stattena	22	5	1	16	30-74	11

Länge vistades Djurgården i den undre världen, men våren 1936 randades det åter ljusare tider. Det blev åter kval för Djurgården, som genom tre matcher mot Hallstahammar nådde allsvenskan igen. På Stadium vann Djurgården med 3-0, förlorade med lika mycket i Hallstahammar och vann i omspelet i Norrköping med

KANSKE DJURGÅRDSREKORD..

Från olika skolor i Stockholm har Djurgårdens under årens lopp fått fram många fina produkter, vilka sedan gått till våra A-lag i både fotboll, bandy, ishockey och handboll. Från Högländsskolan i Bromma har vi fått några stycken goda ishockeyknattar, men annars är denna skola ingen större producerare av blivande stjärnor. Nu har "Höglans" emellertid ryckt upp sig och slagit ett ofattbart världsrekord, som kommer att införas i världens stora rekordbok, Guinness rekordbok.

Vet någon vad rekordet handlar om? Jo, om basket.

Genom att i en enda följd och under totalt 57 timmar hålla en boll i gång utanför sin skola vid Skaldevägen kunde nio gymnasister, däribland en flicka vid namn Anne Sörman, som överträffade det tidigare av Amerika innehavda rekordet, bli världsberömda. Gamla rekordet slogs med god marginal, hela 3 timmar!

Alviks basketdirektör var strax framme och gjorde reklam för sig själv med att lova biljetter till Alviks matcher. Under nattens timmar var bollen givetvis också i gång, och de nio nöjde sig då med att uppvaktas av kompisar med kaffe, lättöl och mackor allt under det att radion spelade. Men då rekordet var ett faktum, smällde en champagnekork...

Rekordinnehavarna: Claes Magnus Åkesson, Bo Koller, Martin Norin, Håkan Ericson, Staffan Malm, Anne Sörman, Thomas Eliason, Anders Lindholm och Klas Holm.

Kanske något för Djurgården... Att få vårt namn i "Guinness book of records" vore väl något.

2-1. Men inte heller denna gång räckte krafter och förmåga till att försvara den allsvenska platsen. Återigen degradering efter en 11:e plats i tabellen, vars slut såg ut så här:

10) Gårda	22	6	10	30-44	18
11) Djurgården	22	6	14	39-52	14
12) Norrköping	22	5	14	31-46	13

Djurgården hade fint sällskap med Norrköpingskamraterna utför, men medan »Peking» var klar för comeback i allsvenskan redan 1910 för att sedan stanna där, var det dags för Djurgården först 1946 att komma tillbaka i fotbollens högsta societet.

Djurgårdens historia – våra hövdingars

Ett kapitel kring de stora på ordförandeposten

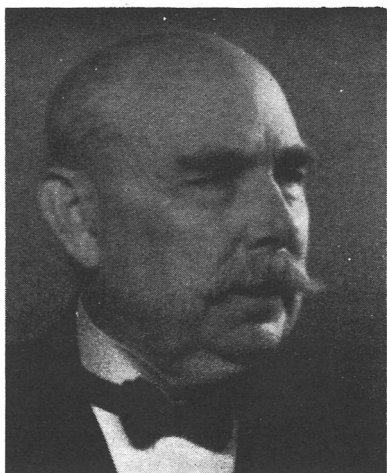
Sveriges historia är dess konungars. Vem som präglade denna historiska summering minns jag inte just nu, men det spelar kanske mindre roll i ett samhälle, där alla gamla vedertagna sanningar numera skall ifrågasättas och analyseras. Men varför inte göra en travestering och säga så här:

Djurgårdens Idrottsförenings historia är dess hövdingars . . .

De män, som getts förtroendet att bekläda posten som ordförande i vår förening, har sannerligen gjort sig förtjänta att ihågkommas av sin eftervärld. Gamle sekreteraren Eric »Ala» Ahlström gjorde vid 50-årsjubileet en summering av »De fem stora» som fram till dess stått i spetsen för vår förening. De hövdingar, som därefter haft ansvaret vid ordförandeklubban, presenteras av dagens sekreterare, som jobbat under de flesta.

»Alla fem har varit män av en ovanlig resning. De har varit personligheter, i läggning och kynne varandra fullkomligt olika, men i kraft och beslutsamhet samt i kärleken till föreningen och omsorgen om dess framtid av samma skrot och korn. De har givit det bästa av sin arbetskraft, det värdefullaste av sin initiativrikedom och mer än nog av sin tid, summerade »Ala».

Vår förste ordförande hette *John G. Jansson* från 1891. När han 1941 strax före 50-årsjubileet gick bort, sörjde man en reslig kämpe med malmklang i rösten och den som under sitt första och enda år som ordförande gav föreningen dess stil, sammanhållning, framåtanda, kärvhet och egensinnighet men han var först och sist idrottsman.

1891 års man var *John G. Jansson*: stiftare av vår förening.

Näste man att hålla i rorkulten uppenbarade sig först vid seklets slut, då *Gustaf H. Andersson* trädde till. Han var postmästare till yrket och van att umgås med folket. Han hade därtill sin förankring i gudasagans och vikingatidens värld. När han drömde sig tillbaka till vikingarnas härjningar, hetsade han dåtidens djurgårdare till stordåd, till en fruktansvärt stark

position inom den tidens stora idrotter: skidor, velocipedåkning och fotboll.

Gustaf H. Andersson

Näste store ordförande, *Carl Hellberg*, blev en ny typ för hårdföra djurgårdare. En elegant, högt belevad och modern affärsman med stark vilja och frisk framåtanda. I två decennier höll han i tömmarna och utvecklade föreningen till dess moderna storhet.

Carl Hellberg, en av de stora DIF-ordförande, gjorde en sista visit hos oss vid 60-årsjubileet.

En ursvensk norrlänning tog vid när *Carl Hellberg* ansåg sig ha gjort rätt för sig. Det blev *Nils Adolf Hedjersson*, och han gick rakt på sak och kallade allt vid rätt namn. En inkarnation av den äkta djurgårdaren, ärlig, rättfram och omut-

lig, desslikes litet från och med egen mening om saker och ting.

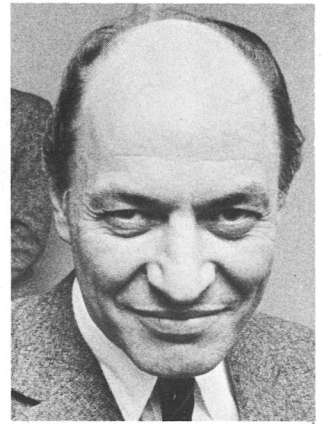
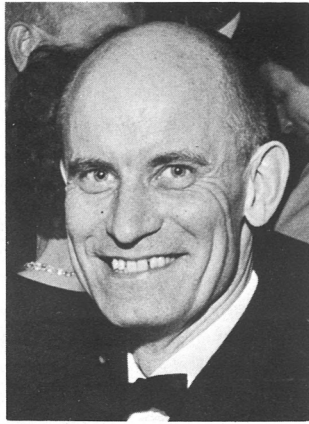

Nils Adolf Hedjersson

Efter bara några år föredrog N.A. emellertid att lämna över till *Bertil »Nocke» Nordenskjöld*. Återigen en kraftnatur med sprakande energi och med stora fordringar på sig själv och sin omgivning. Med förflutet från fotbollsplanen och därför utrustad med rätt recept att få fart på fotbollsskutan.

Företrädare och efterträdare på samma bild: *Nocke Nordenskjöld* (nederst) lyssnar när *Sven Larsson* håller hälsningsanförandet vid vårt 60-årsjubileum på Berns.

Fyra ordföranden i modern tid: från vänster Åke Dunér, Hugo Caneman, Carl-Hjalmar Bodman och Rudolf Walldén.

Dessa var Djurgårdens »fem stora» under ett första skede. När så den dag kom, då »Nocke» ansåg sig förtjänt att få ta det lugnare, rådde olika uppfattningar hur en ny ordförande skulle se ut.

Hämtad på Gotland

Den nye mannen hämtades från – Gotland! *Sven Larsson* – »Tattar-Lasse» – var ett okänt och oskrivet blad, när hans kandidatur fördes på tal. Men han gick igenom vägningen på guldväg och kom sedan att under ett 10-tal år leda föreningen till nya framgångar. Han var affärsman och med den utveckling till affärsföretag som idrottsklubbarna allt mer genomgick, kunde Tattersall-direktören sägas vara rätt man på rätt plats.

Getingbo

Sedan var tiden mogen för att hämta en ordförande från vårt eget styrelsebord i form av *Åke Dunér*. Han hade funnits i styrelsen som bl.a. intendent (en nu avskrivna befattning) och dessutom i skid- och orienteringssektionerna. Han var entusiastisk förmåga och ville utveckla föreningen med nya fronter. Tennis var en av dessa och visade sig också som ett getingbo. Det blev hårda törnar och slutade med att han följde tennisstjärnorna till en ny klubb.

Risk för nervsjuka?

Näste man på kommandobryggan på Djurgårdsskutan hämtades från bankvärlden i form av *Hugo Caneman*, tidigare bandyspelare i föreningen, och särdeles efterlängtat i och med att Djurgårdens ekonomiska situation inte var världens bästa. De, som backade upp honom, menade kanske att Sparbankens samtliga tillgångar skulle ställas till

Djurgårdens förfogande. Hugo valde andra vägar att föra Djurgården vidare och gjorde det med den äran, innan hans civila tid behövdes i andra uppgifter.

Eklut och balans

Därmed gick budet till förmodligen yngste ordföranden i Djurgårdens historia i och med att valet föll på *Carl-Hjalmar Bodman*. Han hade garvats i styrelsen under några år och gått igenom en eklut, som väl inte alltid var så rolig att ha kontakt med. Värdefulla erfarenheter emellertid, vilka gjorde att *Carl-Hjalmar* skickligt kunde balansera alla skilda intressen och föra föreningen vidare mot ännu fastare mark under fötterna.

En bit på väg

Efter en lång följd av år överlät han ordförandeklubban till vår nuvarande president *Rudolf Walldén*, som ännu bara hunnit en bit på sin uppbyggnad av Djurgården till ytterligare stabilitet i en hård och krass värld.

Idyllen från förr är länge sedan försvunnen. 1800-talets strävsamma men glada och obekymrade epok är förbytt i en stenhård kamp för existensen. »Vinna eller försvinna» är dagens paroll. Våra ordförande får allt större krav på sig att kunna balansera en affärsrörelse med åtskilliga miljoner att bolla med. Bolla, förresten – det är nog fel ord. I stället gäller det att hålla stenhårt i slantarna så att dessa räcker till för rörelsen.

Livet måste ju gå vidare även om man ramlar ur serien och inte hunnit samla något kapital att möta orostider med.

K.L.

VÄLJ DET RÄTTA!

Säg inte att vi inte hjälper gamla AIK:are! När *Lefte Skiöld* gick från Nynäshamn till AIK i hopp om att bli mästare, gick han på en nit. Ingenting i mästarväg drabbade honom. Men så hoppade han över till Djurgården 1959 och strax blev han svensk mästare och guldmedaljör i fotboll. Och ovanpå allt detta fortsatte han av bara farten att spela ishockey i Djurgården. Och blev på direkten svensk mästare i mars 1960 bland kändisar som *Lasse Björn*, *Tumba*, *Rolle Stoltz*, *Knivsta*, *Tjalle Mild* och några till.

Välj det rätta, välj *Cloetta* – så hette det i reklamen en gång i tiden för en chokladkaka. Att välja *Djurgårn* är ibland ett bra alternativ. Djurgården kallades vid den tidpunkten »kaffegänget» för att man hade tröjreklam för ett visst mockaföretag.

STOPP FÖR BANKETTERNA

När Djurgårdens fotbollslag hade sparkat sig fram till en plats vid de allsvenska köttgrytorna, säsongen 1936, blev man tydligen för generös mot spelarna. Å tminstone att döma av denna passus i ett protokoll från den tiden: *Herr Clarence Blomström* påtalade den bristande kontakten mellan föreningens olika sektioner och vädjade till Överstyrelsen att genom arrangerande av klubbaftnar och samkväm söka skapa en intimare samverkan. *Herr Hans Garpe* anslöt sig till *herr Blomströms* synpunkter.

Tydligt hade ryktet om fotbollsskivorna spritt sig inom föreningen att döma av ett protokoll någon månad senare:

Skattmästaren anhöll att till protokollet få anteckna reservation mot Fotbollssektionens middagsbjudningar för A-laget efter seriematcherna. Då systemet måste tolkas som stridande mot Svenska Fotbollsförbundets bestämmelser beslöts att i fortsättningen inhibera dessa banketter.

**Först
till målet ...**

... om idrottsgrejorna är från

IDROTTSMAGASINET

Birger Jarlsgatan 5

Tel. växel 20 88 25

STOCKHOLM

Leverantör till Djurgårdens Idrottsförening

LYXMOCCA
ett starkare ord
för kaffe.

VÅRT ISHOCKEYLAG A-61 TILL CANADA

61-laget har blivit inbjudna till Canada och kommer att spela ca 6 matcher runt Toronto vid Jultiden. Inbjudan har accepterats, och resen vilken finansieras av spelarna själva ingår i en planering att vinna Pojk-SM säsongen 1977/78.

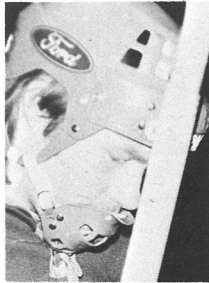
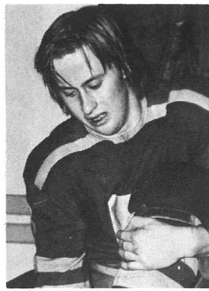
Laget som varit ett av sektionens bästa har till den kommande säsongen fått nya ledare. Lagledaren Roger Bothén har ersatts av Bo Brikell, och tränaren Björn Magnell av Björn Rylander. Laget har förlorat en spelare och god kamrat i Mikael Alming som tragiskt omkom i en bilolycka, Mikael hade spelat för DIF i 6 år. Tre spelare, Mats Holmström, Roland Nyman och Kenneth Erlandsson blev uttagna till årets TV-pucklag, de kvalade in sig bland spelare födda 1960, alltså ett år för tidigt, en applåd.

Bland de övriga spelarna finns kanske ytterligare 5-6 man som kommer att få spela i TV-pucken när det är 61-ornas tur.

Ungdomssektionen har fått fram spelare till dagens A-lag, Arne Orrestedt och Peter Wallin ur »57»-kullen är redan etablerade, ur 59-kullen tror jag att vi redan i vinter kan få se några debutanter som får prova på. Sedan kommer 61-orna om några år.

Ishockey'n börjar kanske blir självförsörjande till en viss del, redan idag försörjer vi J-laget till 90 %, och har alltså fått se några gå direkt från U-sektion till A-lag. Men bättre kan vi, bara vi får samma träningsmöjligheter som landsorts-klubbarna. Ta det som ett löfte från U-sektionen.

Björn Rylander

POJKLAGSSPELARE DEBUTERAR I AHEARNE CUP

CLAES NORSTRÖM pojklagsspelare född 1959 fick vara med bland de stora grabbarna i A-laget under 1976 års Ahearne cup turnering, det är »toppen» att A-lagets ledartrojka »dubbel-Hassarna» Mild och Svedberg inte är rädda att låta en ung talang få känna hur det är i representationslaget, och därigenom sporras till större satsning för att så småningom ta en plats på riktigt.

DJURGÅRDARE I POJKLANDSLAGET Tommy Mörth och Håkan Södergren, bägge födda 1959, representerade Sverige och Djurgården i pojklandslaget under årets turnering för nationslag som spelades i Jugoslavien. Lagg namnen på minnet.

VAD ÄR BINGO...

Ur protokoll i DIF:s boxningsstyrelse den 27.2 1963:

§ 3:1 Undertecknad lämnade rapport om telefonsamtal med Landskrona om möjligheterna till träningsläger och spelet BINGO. Beträffande detta senare har en idrottsklubb det som försörjning. För att få anordna detta spel måste arrangören ha en artist som uppträder och en polisman som kontrollant och söka sanktion hos polismyndigheten 7 dagar före.

§ 5:12 Undertecknad fick styrelsens uppdrag att ta reda på vad »Bingo» är.

Kurt Hammargren, sekr.

Tydiligen tog pionjären Kurre ordentligt reda på saker och ting ty nu vet vi allt om bingo.

ÅRETS DJURGÅRDSLAG I ISHOCKEY??

Ja, man frågar sig om inte det i år är ett pojklag, nämligen laget A-59, vilka har haft större framgångar än både A och Juniorlagen. »59-ornas» facit talar sitt eget språk: Pojk-Sm 2:a, Pojk-DM seger, S:t Erikscup seger, 59-elit serie seger, farmarhockey i junior div 1 seger. Bessercupen seger, Mora kål-Margit Trophy och Köpingscupen andraplacingar.

Laget spelar en underbar modern och hård ishockey vilken utarbetats av tränare Bo Eriksson, som får ta på sig en stor del av det fina resultatet. Laget innehåller spelare från pojklandslag 2 st och TV-pucklag 7 st, så lite krav får man väl ställa. Jag tror att kraven överträffas av laget. Vi tackar och önskar lycka i framtiden

Björn Rylander

Mikael Almings jordfästning, kistan flankeras av lagkamraterna Kenneth Erlandsson och Lars Rodenkirchen.

Ishockeyspelaren MIKAEL ALMING

född 23 juni 1961
död 13 juni 1976

Tisdagen den 22 juni jordfästes vår ungdomsishockeyspelare Mikael Alming, han omkom i en bilolycka den 13 juni. Mikael följdes till den sista vilan av sina ledare och lagkamrater. Mikael har i Djurgården spelat i ett av våra mest framgångsrika pojklag, där han varit en av de tongivande spelarna. S:t Erikscupen har vunnits tre gånger, dessutom har Mikael varit med om att hemföra en stor mängd övriga turneringspriser till Djurgården. Det var med stor förtvivlan vi nåddes av Mikael's dödsbud, vi känner idag en saknad och ett stort tomrum efter vår bortgångne kamrat.

Ledare och kamrater i Lag A-61
gn Björn Rylander

In i det sista hoppades vi att vårt ishockeylag inte skulle ramla ner i vaken och försvinna ur elitserien för ett år sedan. Här visar Tecknar-Anders det kritiska läget strax innan det sa' plump och good-bye.

Juniorernas Canadaäventyr

Storsucces för 61:orna i Canada

Strax efter jul avreste DIF:s Hockeylag Team-61 till Canada för en utbytesturne

Högtidsklädde Björn Rylander (t.v.) intervjuas i kanadensisk radio av Bob Spooner.

med start på Arlanda flygplats och därifrån flög vi tillsammans med "Gamla Tre Kronor". Lasse Björn gav grabbarna tips och goda råd inför mötet med "transatlanterna". Flygplanet landade i Niagara Falls, där mötte bussar för vidarebefordran till:

1. OSHAWA:

Endast 600 åskådare men härlig stämning och fantastiskt mottagande.

RESULTAT OSHAWA – DIF 4–4

2. Cobourg

Press, TV och Radio hade gjort allt för att informera om vår match i Oshawa, när vi ankom till Cobourg möttes vi av stor entusiasm, Björn Rylander medverkade i en 20 minuter lång hockeyutfrågning om Europeisk ishockey på radion som på detta sätt gjorde reklam inför kvällens match, tidningar och radio uppmanade

RADARPARET

Vi har haft radarpar i Djurgårdens ishockey även förr, när Hans och Stig Tvilling snurrade med motståndarna. Nu har Björn Palmqvist (t.v.) och Stig Larsson denna roll, och särskilt i årets serie, div. 1, östra, har de förstått att vända ut och in på försvararna och sedan panga massor med puckar i mål. Det är i dubbel bemärkelse TEMPO på dem och då hänger inte många med.

HISTORISKT

Ett på sitt sätt historiskt datum antecknades söndagen den 10 oktober 1976. Då spelade Djurgården för första gången i modern tid en match utanför den högsta ishockeyserien. Vårt lag hade degraderats till jaktmarker i mera undanskymda lägen.

Premiären gick mot Västerås IK och förvånansvärt mycket folk hade infunnit sig, 2.078 stycken, för att se Djurgården vinna med 3–0. Historiska målskyttar: Björn Palmqvist, "Myggan" Wallin och Peter Gudmundsson.

Sedan följde andra matcher med växlande jaktlycka.

SOM ANDRA SEKTIONER

Föredrogs protokoll från årsmötet i ishockeysektionen den 2.10 1955 och från styrelsesammanträde i samma sektion samma datum. Beslöts lägga de båda aktstyckena till handlingarna såsom högst ovanliga dokument att gälla denna sektion vilken därmed kunde tänkas umgås med vissa funderingar på att i fråga om sina meddelanden och protokoll arbeta i likhet med övriga sektioner.

folk att komma och se Svenskarna; resultat: 1.500 åskådare och nytt publikrekord för i år.

RESULTAT SCOTIA BANK MIDGETTS – DIF 4–6

3. Bay Ridges

Som i Cobourg, 1.200 åskådare, RESULTAT SHERIDAN MALL MIDGETTS – DIF 1–5

RAGNARÖK

»Och om Ragnarök skulle komma och plåna ut alla idrottsföreningar och idrottsmän från detta klotet, så tror jag, att de två sista som var kvar och bildade föreningen skulle vara – djurgårdare!»

Bengt Ahlbom

VEM SA' DET?

Gamle fotbollsspelaren Gurra Karlsson ligger på sitt yttersta:

»Goa pastorn, jag är en sådan stor, eländig syndare – jag har gjort allt ont i världen – ja, jag är den uslaste varelsen på jorden . . .»

– Ja, jag har hört sägas det!

– Jaså, vad är det för en jäkel som sagt det!?

4. Barry

Vi anlände till Barry segervissa, fick veta att 800 biljetter var sålda i förköp, efter första perioden låg vi under med 0–3, och började ana att något var fel, men så var inte fallet. Vi spelade mot Barry Co op's, Ontariomästare 3 år i rad och samtliga födda 1960.

RESULTAT BARRY Co op's – DIF 7–3

5. New Market

Vi anlände till New Market tidigt på matchdagen, revanschugna, ville avsluta turnen med en seger, recept lätt träning på middagen, sedan vila, spelare och ledare lovade varandra att göra sitt yttersta för att visa att Djurgården inte är en "dus-sinklubb".

Vi stördes tyvärr före matchen av en alltför påträngande press, de ville veta allt om oss, träningsförhållanden, matvanor, klädvanor, flickor etc etc, klart för match. Publik 1.900 Nytt publikrekord
RESULTAT NEW MARKET FLYERS – DIF 3–5.

Jag vill även berätta om ceremonierna före matcherna, spelarna åkte in en och en och presenterades, därefter höll stadens borgmästare ett tal från isen och önskade oss välkomna samt lycka till i matchen, efter det Björn Rylanders svarstal, han tackade åskådarna, staden och motståndarlaget och hoppades på en bra match. Nationalsånger och utbyte av presenter följde.

Avslutningsvis ett uttalande som gjorde oss stolta, det gjordes av Managern i Cobourg Liz Bassinger: "YOUR COUNTRY SHOULD BE PROUD OF YOU, FOR YOU ARE A FINE HOCKEY-ORGANIZATION WITH A WONDERFUL TEAM." Jag önskar att alla idrottskamrater i Djurgården får uppleva detta.

Hälsningar
Björn Rylander

Supporterklubbens styrelse framträder inte ofta inför offentligheten. Därför får de i vår tidskrift visa sina nunor så, att vi alla vet vad det är för flitiga arbetsmyror, som jobbar i det tysta. Uppifrån och ned tillhör ansiktetna Sven Öberg (t.v.) och Bertil Petersson, Leif Westerdahl (t.v.) och Ulla Flodmark, Åsa Caris (t.v.) och Kent Svensson, Gustaf Rystedt (t.v.) och Henrik Bromfält.

Gör om det här och du har chansen få plats i vårt A-lag i fotboll... Det är Curt Olsberg, som utför en s.k. bicykletas och gör de två gaisarna förstenade av skräck ...

BLOMMOR OCH BLADER

Djurgårdens Supporterclub har numera en väldigt pigg ledning, som kläcker idéer och sätter sitt folk i arbete på allehanda sätt. Och som därmed drar in slantar i olika former till föreningen. Senaste idén handlade om en jubileumstallrik, som beställdes i ett nummerat antal exemplar av 1.000 stycken. Tallriken gick åt som smör i solsken. Det blev en rejäl slant till Djurgården.

Bland sina medlemmar har Supporterklubben en omröstning, som gäller vår fotbollsidol och vår ishockeyidol, men ännu har man inte kommit fram till att rösta om vår idol i kungl. överstyrelsen . . . Eller i boxningsstyrelsen.

»Vår idol» i fotboll röstade supportrarna fram att gälla Sven Lindman, och det var ju ett utmärkt val. En kille med resning och med en ambition, som räcker att vända hopplösa matcher till segrar. Svenne smittar sina kompisar och får dessa att lägga på ett kol extra.

I fjol hette fotbollsidolen Björn Alkeby, och i ishockey föll Supporterklubbens val på Peder Nilsson. Vem blir vinterns ishockeyidol?

Det blev blommor och blader till Sven Lindman vid senaste Stadionmatchen, och Sven Öberg, supportrarnas härförare, gjorde därvid en snygg presentation av idolen med uttalande även av en förhoppning om att han skulle fortsätta att hålla smågossarna i hand, när det börjar blåsa emot på vårsidan.

Den här kvartetten bidrog till att vår fotbollsskuta kom upp i vind igen och avvärjde risken att gå under med man och allt. Dessa fyra bidrog nämligen till att sänka Öster i en nyckelmatch på Stadion med var sitt mål; från vänster Anders Grönhagen, Häkan Stenbäck, Per Lövfors och Curt Olsberg.

RYSK ROT

skall komma från Ryssland

Fråga efter äkta Rysk Rot, från Hälsoprodukter, Tenhult. Vi använder endast rysk originalvara vid tillverkningen.

Finns i tabletter och extrakt i droppflaska.

MARKNADSFÖRS AV:

Hälsoprodukter, 560 27 Tenhult • Esda kost, 762 00 Rimbo

KONTROLLERA ATT RYSK ROT KOMMER FRÅN OVANNÄMDA FÖRETAG

Nisse Ramm bläddrar i Djurgårdens boxningshistoria, sedan han numera dragit sig tillbaka med både hälsa och utseende i gott behåll.

DJURGÅRDENS YNGSTA – SQUASHEN

Djurgården har nu begåvats med en ny medlem i sin familj. Det är squashen som gjort sitt intåg hos de »blårandiga». Squaschklubben ODEN i Stockholm har slagit ihop sina påsar med DIF och startat den nya sektionen med ca 60 medlemmar.

För den som inte vet vad squash är kan nämnas att denna racketsport började någon gång i mitten av 1800-talet i England. Spelet som försiggår inomhus mot fyra väggar med en mjuk gummiboll är mycket snabbt och konditionskrävande. Racketen ser ut som ett mellanting mellan ett badminton- och ett tennisracket. Spelet är lätt att lära och är en utmärkt motionssport.

Alla Djurgårdare är mycket välkomna att prova på detta trevliga spel nere på Kungstensgatan 44 där squash-sektionen huserar på lördagar från kl 18.00.

Sektionen representeras av både dam- och herrlag i de nationella seriesystemen. Damlaget har efter serievinst förra säsongen avancerat till division II med sikte på allsvenskan. Herrlaget belade en hedrande tredje plats i den tredje divisionen men har i år förhoppningar om en bättre placering speciellt då man lyckats knyta f.d svenske mästaren Peter Stiller till laget.

Tyvänn är återväxten till lagen kanske inte den bästa då bristen på juniorer i

KANADENSISKA TRYCKARE

Äntligen fick även vi i Djurgården ett kanadensiskt proffs i ishockey. Steve Cardwell från Oshawa General gjorde entre i vårt serielag i höstas mot Göta och bidrog till segern med en del stänkare. Sedan började domarna tycka illa om honom ett tag – kanadensiska frossan – och körde med utvisningspekfingrar för hela gaget. Så småningom upptäckte man att Steve var en i själva verket mycket godartad företeelse. Han är född den 18 augusti 1950 och väger 85 kilo. De flesta av dessa använde han när han klämde in motståndarna i planket.

– Tycker att svensk ishockey står stark och att också domarna ibland är riktigt bra, även om det finns exemplar som dömer utvisningar för platt ingenting, sa Steve, innan han reste hem.

Steve kunde åtminstone en sak bättre än många backar. Han kunde slå genomskärande passningar även på långdistans. För det krävs att ha blick för spelet. Han hade det.

sektionen är stor men vi hoppas på en bättring där nu om juniorer från DIF:s övriga sektioner prövar på spelet. Har man bara spelat squash en gång kan man faktiskt inte låta bli att fortsätta och det går säkert omkring många dolda talanger bland Djurgårdens led.

En 70-åring...

Harry Wolff porträtteras

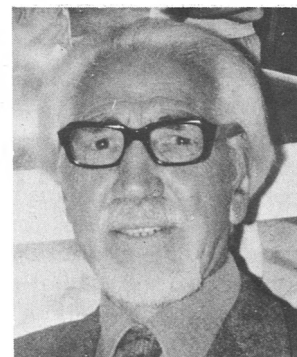
När en utövare av den ädla boxningskonsten haft förmånen att överleva och nått andra sidan av 50-årsstrecket, då skall han enligt »normal» uppfattning ha ett andra klassens människovärde. Då skall han vara tillbucklad i ansiktet, ha släpande gång och knappt kunna uttrycka tre ord i följd. Mer eller mindre punchig alltså. Och nog finns det dessvärre exempel på att vissa gamla boxningsproffs blivit märkta av sin hantering. Men det finns dessbättre mångfalt flera exempel på boxare, som är kristallklara i sitt tankearbete och som är spänstiga och omärkta av att deras ansikte blivit träffpunkt för en och annan boxhandske.

Vi har åtminstone två vitala 70-åringar av förnämligt boxningsmärke här i landet, vilka jag är mest imponerad av för att de å huvudets vägnar är så klara och begåvade, att de skulle kunna misstänkas vara inne med ena benet i svenska akademien. En är Nisse Ramm, som visserligen har en tillbucklad näsa men i övrigt svänger sig som en världsmän i diskussioner i vilket ämne det än gäller. Den andre 70-åringen är Harry Wolff, som med sitt gråa hår och ett i övrigt distingerat ansikte mera skulle kunna tros vara en ättling till någon stor holländsk målare på 1600-talet än en f.d boxare.

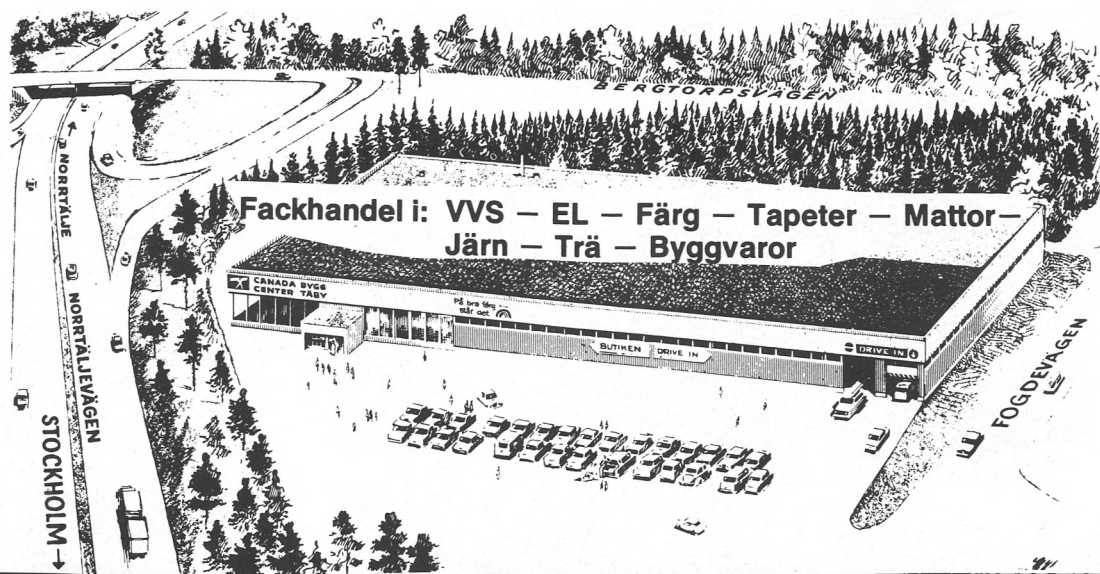
En boxningens Rembrandt

Det här med hans yttre likhet med Rembrandt och de andra holländska målargesällerna vill jag särskilt ha sagt bara för att Harry bland många strängar på sin bäge även fått gåvan att med ritstift och pensel ge prov på en av de flesta av oss okänd talang.

Men det här skulle alltså handla om boxaren Harry Wolff, i fjol fyllda 70

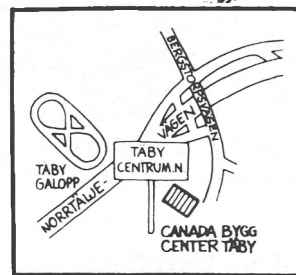
Harry Wolff som han ser ut i dag – ingen anar väl en f.d. storboxare bakom detta soignerade porträtt.

CANADA BYGG CENTER TÄBY

Vid Norrtäljevägen, snett emot Täby Galopp
ÖPPET: månd.-torsd. 8-18, fred. 8-20, lörd. 8-14

BRÄDGÅRDAR: Lidingö - Elfviksvägen 14 Öppet: månd - fred 7 - 16.30
Vallentuna - Rosendal Öppet: månd - fred 7 - 17.00

Gör som vi i Djurgården

Vid behov av **BUSS**

till resor i in- och utland

vänd Eder

med förtroende

till

**KRISTIAN LARSSONS
BUSSTRAFIK**

Björklinge

Tel. 018-37 50 28

**MÅLERIFIRMA
B. LARSSON
&
L. ÖRNMARK**

I STOCKHOLM AB

Östermalmsgatan 84

114 50 Stockholm

Telefon 08-67 03 40

TELEFON 08-67 03 40

BYGGNADSKONTROLL

SVENSSON & Co

BYGGNADSING. GUNNAR SVENSSON

UPPLANDSGATAN 27

TELEFON 30 22 02

STOCKHOLM

vårar och pigg som en mört, och alltjämt i verksamhet inom Djurgårdens boxningsadministration. När jag första gången fick mina blickar på Harry skedde det i Östra real vid Karlavägen, där Djurgården lyckats få en träningslokal och där »Konte» Johnsson & Co hade nöjet se massor med boxningsplantor förkovra sig till att bli landets bästa.

Harry misstänktes ha kinesblod i sina ådror genom sina något sneda ögonvinklar, men äktare svensk fanns kanske inte på hela Öfre Östermalm. Han slog igenom 1922 med att bli svensk juniormästare på Cirkus i bantam, och två år senare tog han seniorernas SM-titel i samma klassiska boxningstempel på Kungl. Djurgården. Sedan fortsatte det att bära uppåt och över allt fascinerades man av Harrys sätt att boxas. Trots att han i sin omgivning i Djurgården hade hardhitters som Gurra Bergman, Nisse Ramm och Oskar Kjällander att umgås med, smittades Harry inte att leta efter något knockoutslag. Han skulle utveckla sig till artisten med det eleganta boxningskunnandet.

Jag minns själv hur lyrisk jag blev i samband med en match på Cirkus, varifrån jag skyndade mig ner till Dagens Nyheter för att skriva av mig den stora upplevelse, som Harry inneburit för mig personligen. Han dansade omkring som en balettflicka, duckade och försvarade sig och plockade in sin raka vänster efter behag. En strålande uppvisning på ett artistiskt boxningskunnande.

Det var så vackert skrivet — det hörs väl hur jag pöser just nu? — att jag blev citerad i Idrottsbladet. Det var något som den tidens skribenter eftersträvade, och även om jag själv vid detta tillfälle ännu inte avslutat mina försenade studier i Östra real, kände jag mig å Harry Wolffs vägnar extra stolt över uppmärksammandet i IB:s spalter.

Fick först nej av Djurgården!

Harry Wolff måste bli föremål för en intervju efter sin 70-årsdag. Påringning till bostaden, där han svarar Harry Wolff, Södra Malmen . . .

Håller styvt på Söder. Formulera dig nu i en kort intervju, ber jag honom och får höra detta:

»Som liten knatte fick jag rätt mycket spö i plugget — Bromstens folkskola — men lärde mig därför att så småningom ducka för dom mesta slagen. Lednade till slut och ville börja slå tillbaka, varför jag tog kontakt med Djurgården, som boxades i Stadions klocktorn.

Men där menade deras ledare Calle Wilhelmsson, att jag först måste gå och ta några lektioner på Alex Weimarks boxningsinstitut vid Storkyrkobrinken. Jag var 15 år och tjänade en smula pengar genom att sälja bananer och choklad på lustbåtar och hade därtill 50 öre per dag hemifrån i matpengar. 20 lektioner hos Weimarks kostade 25 kronor. Jag fick ihop pengarna, gjorde lektionerna och kom tillbaka och knackade på hos Djurgården, där man nu tog emot mej.

Ganska snart kom jag i träning för »Konte» Johnsson, som hade ett stort stall boxare. Det var under George Carpentiers, Jack Dempseys och Jess Willards tidevarv, då boxintresset var våldsamt. Jag började i flugvikt, förlorade min första tävlingsmatch på poäng mot Allan Nettelblad i Djurgårdens klubbmästerskap på Auditorium, gick året därpå, 1922, upp i bantamvikt och vann JM på Cirkus. Oh, vilken seger och vilka tider! Smockfullt på Cirkus. Två år senare vann jag seniorernas SM och pressade ner mej i vikt för att platsa i landslaget mot Danmark i Köpenhamn.

Det var ett landslag det — jag själv alltså i flugvikt, och sedan Sven Donzo Andersson i bantam, Oscar Andrén i fjäder, Gurra Bergman i lättvikt, Edvard Hultgren i welter, Roland Morberg i mellanvikt, Calle Masen Jonsson i lätt

tungvikt och Gurra Magnus i tungvikt. Han vann sista matchen och det avgjorde att Sverige fick 4—4 och dömdes som vinnare i landskampen.

Olycksfall i arbete med knock

Jag var aldrig någon knockoutboxare, men tre gånger hände det i alla fall, att jag slog ut mina motståndare. Första gången det skedde, Thure Rundström skickade jag till golvet, blev jag illa berörd och efteråt grät jag. Rädd att ha skadat honom. Mina knockoutsegrar betraktar jag nu efteråt som olycksfall i arbetet.

Boxning innebar för mej i första hand att visa ett högklassigt försvarsarbete och hindra andra från att träffa mej. Men man kan ju inte vinna med att bara springa baklänges. Min styrka var raka vänstern, som gick som en pistong och oftast nådde sitt mål.

I de lättare klasserna anser jag inte boxningen särskilt farlig. Men tungviktarna lever förstas farligare. De reagerar inte så snabbt som en lättfotad kille, och de tunga slag, som de träffas av, ger mer skakande verkan. Deras motståndskraft står inte i proportion till de tunga fullträffar, som hittar fram.

Nu gläder jag mej mycket åt att svensk boxning börjat segla i medvind igen. Det har varit en del mörka år, då the noble art också blivit hårt kritiserad, men nu börjar det bli andra takter.

1924 blev Harry Wolff olympisk boxare i Paris, men hade oturen att i första matchen lottas mot den blivande guldmedaljören sydafrikanen William Smith och förlorade på poäng. 1926 gjorde han sin första SM-final och förlorade efter två extra ronder. Sådana tillägg hade man på den tiden.

Allison

Under 60 år i boxningsringarna

En historisk återblick på en nära nog 60-årig sektion skulle kräva en speciell liten bok. Eftersom varken tid eller utrymme medger en sådan utsvävning följer här i kortast möjliga drag sektionens årrika förflutna.

Man kan säga att boxningen inom föreningen är lika gammal som den moderna amatörboxningen i Sverige. Redan på nyåret 1917 bildades sektionen på initiativ av Carl G Swanberg och dåvarande sekr i Ö.S. Eric Ahlström »Ala», alltså drygt 2 år innan Svenska Boxningsförbundet bildades. Sektionens första träningslokal var belägen i Stadiontornet vid Sofiavägen och som tränare engagerades (oavlönad) Alex Weimark professionell boxare. Han hade då boxningsinstitut vid Storkyrkobrinken. Som skolmästare för nybörjare tjänstgjorde Carl G Swanberg.

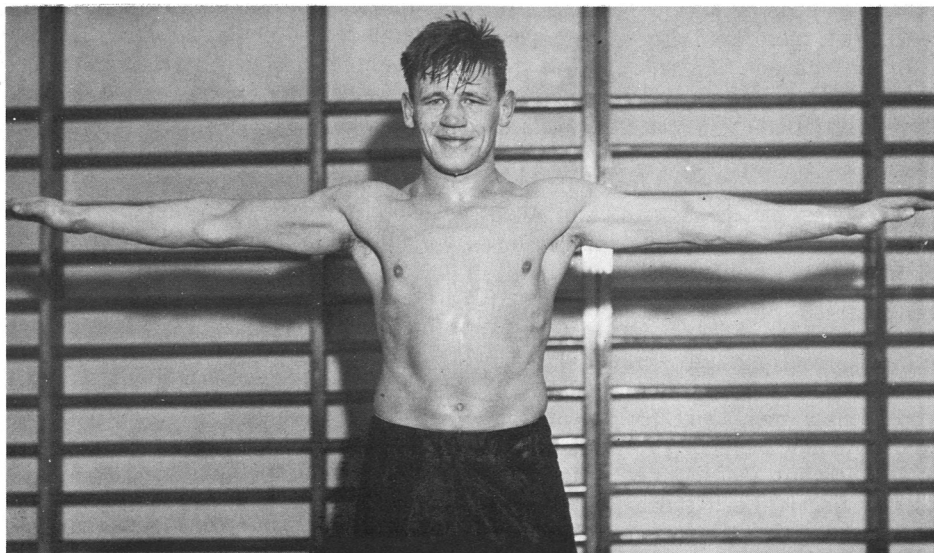
Den första träningstävlingen hölls där i lokalen den 23 mars 1918. De första officiella Svenska Mästerskapen i boxning gick av stapeln år 1920 och föreningen erövrade sitt första SM-tecken i boxning genom den stilfulle lätta tungviktaren David Lindén. År 1921 hemförde Oscar Källander det andra SM-tecknet i lättvikt. År 1922 hade Stadionlokalen blivit för trång, sektionen flyttade till en källarlokal under gymnastiksalen i Östermalms Läroverk vid Karlavägen. Weimark fick mycket att göra med sitt institut som flyttat till Regeringsgatan och efterträddes av eldsjäl och teknikfantasten »Konte» Jonsson. Resultat: 3 svenska mästare och 5 juniormästare.

Dessförinnan hade sektionen hållit sina klubbmästerskap i Auditorium vid Norra Bantorget, den tidens stora lokal för symfonikonsalter, dragspeltävlingar, politiska sammankomster och proffsboxningar. År 1923 fick sektionen nöja sig

med 2 SM-tecken men i Sveriges första landskamp mot Danmark var precis halva landslaget Djurgårdare.

På den tiden förekom det endast 8 viktklasser. År 1924 blev det på grund av den stora tillströmningen av intresserade för trångt även på Östermalm, alltså förflyttning till Döbelnsgatan 97 där vi alternerade med Acke Schörlings och Gotte Svenssons brottare. Resultat det året 1 st SM-tecken och 2 st juniormästare. Vår tränare »Konte» föregick med gott exempel och tog det ena JM-tecknet och inte helt okände Nisse Ramm det andra.

Detta år var Olympiåår och Sverige representerade för första gången i boxning. Det svenska laget bestod av 5 man varav 3 var Djurgårdare. År 1925 ett Europamästerskap, ett Svenskt Mästerskap och ett Juniormästerskap. Oscar André blev både svensk mästare och Europamästare och Nisse Ramm tog för

Nisse Ramm vid tiden för sitt genombrott, som kulminerade med att han vann olympiskt silver i Amsterdam 1928 i tungvikt. Dynamit i bägge nävarna.

SNABBA RYCK

Vid boxningsmatchen mellan Djurgården och Sparta från Köpenhamn för 50 år sedan – jubileumsminne alltså – stod resultatet 3–3 inför de två sista drabbningarna. Djurgården hade Niels Eriksson och Nisse Ramm att lita sig till för att ta hem segern.

Jag lovar att knocka min kille i första ronden, sa' Niels till Nisse.

Då ska jag inte va sämre, vi håller en krona på't, svarade Nisse.

Därpå gick Niels Eriksson upp i ringen och slog ut sin dansk på 30 sekunder!

Dags för Nisse Ramm mot en stöddig dansk bjässe. Efter 10 sekunder landade Ramms höger på den danska hakan. Saken var klar. 5–3 för Djurgården. Nisse Ramm vann vadet och fick sin krona. Hann inte bli varm ens.

övrigt silver i dessa första EM som hölls i Stockholm.

År 1926 blev ett framgångsrikt år med inte mindre än 3 svenska mästare, 4 juniormästare och 2 representanter i laget till Amerika. Sektionen hade det året besegrat sin värste konkurrent till titeln Sveriges bästa klubbåtta. Även boxningssektionen höll sig på den tiden med en så kallad arvfärdig. Det var I F Linnéas boxningssektion. Klubbmatcherna Linnéa–Djurgården om titeln samlade varje Trettondag fullt hus i Cirkus, den underbara »hästoperan» på Djurgården. Djurgården betecknades med rätta som Sveriges förnämsta boxningsklubb och beteckningen som Danmarks främsta inom samma gebiet kunde Sparta i Köpenhamn utan vidare tillskriva sig. En kraftmätning kom till stånd och Djurgården vann, också inför fullsatt Cirkus med samma segersiffror som mot Linnéa 5–3. 1927 blev även det ett stort år för sektionen med inte mindre än 1 st Europamästerskap, 4 st svenska mästerskap och 2 st juniormästerskap. Nisse Ramm bärgade hem Europamästerskapet i tungvikt från Berlin och Harry Wolff tog silver i fjädervikt.

År 1928 Olympiåår. Två svenska mästare och en juniormästare. Två Djurgårdare i det olympiska laget till Amsterdam. Nisse Ramm silvermedaljör i tungvikt, Oscar Källander placerad. »Konte» lämnade tränarsysslan och startade eget, B K 28, numera avsmnad klubb.

År 1929 två svenska mästare och en juniormästare. Juniormästerskapet genom urdjurgårdaren, backhopparen Gerhard

Karlsson som för en gångs skull höll sig på marken med den äran. På hösten blev även Döbelngatan för trång för den växande sektionen men genom »Topsy» Lindbloms försorg ordnades en hemtrevlig lokal i Nalenhuset bland »Tusen-skönorna».

»Konte» efterträddes som tränare av den energiske lättviktaren »Gurra» Bergman som bl a lotsade fram Olle Tandberg till sektionens meste poängplockare. »Gurra» hade också god hjälp av SM-tvåan i fjädervikt 1927 Gösta Dahlberg »Dahlis» som ännu håller god kontakt med sektionen.

Denna första 10-årsperiod mellan 1920 t o m 1929 erövrade sektionen 2 Europamästerskap, 20 svenska mästerskap samt 16 juniormästerskap. I mitten av 30-talet flyttade sektionen till Pontoniärgatan på Kungsholmen där träningen bedrevs t o m utgången av år 1975.

Av naturliga skäl, icke minst utrymmes- tekniska, kan de följande 40 åren inte granskas så ingående som detta första banbrytande decennium.

Följer alltså resultat i 10-årsperioder samt resultatlista med namngivna mästare inom sektionen.

Under 1930-talet	eröv. 2 EM	10 SM och	1 JM
» 1940 »	»	5 SM »	2 JM
» 1950 »	»	7 SM »	4 JM
» 1960 »	»	9 SM »	5 JM
» 1970 »	» hittills	4 SM »	1 JM

Juniormästare

1922 Rudolf Johansson	Flugvikt
1922 Harry Wolff	Bantamvikt
1922 Allan Nettelblatt	Fjädervikt
1922 Gösta Lundén	Lättvikt
1922 Gösta Lindin	Veltervikt
1924 »Konte» Jonsson	Lättvikt
1924 Nisse Ramm	Lätt Tungvikt
1925 Ivar Pettersson	Flugvikt
1926 Gösta Dahlberg	Fjädervikt
1926 Karl Sjöstrand	Mellanvikt
1926 Niels Erikson	Lätt Tungvikt
1926 Gustaf Andersson	Tungvikt
1927 Kurt Liljedahl	Flugvikt
1927 Gerhard Pettersson	Bantamvikt
1928 Arthur Litzén	Veltervikt
1929 Gerhard Karlsson	Mellanvikt
1931 Lennart Andersson	Lättvikt
1945 Sture Fröberg	Lätt Tungvikt
1949 Sune Wendel	Veltervikt
1955 Ingemar Johansson	Lätt Mellanvikt
1955 Olle Söderberg	Lätt Tungvikt
1956 Roger Höglund	Lättvikt
1959 Jarl Granberg	Lätt Mellanvikt
1961 Gunnar Barton	Tungvikt
1962 Hans Pincoffs	Flugvikt
1962 Sten Berglund	Lätt Veltervikt
1964 Bo Grebbert	Fjädervikt
1969 Clarence Täll	Lätt Mellanvikt
1970 Per Ljungström	Lätt Mellanvikt

Svenska Mästare

1920 David Lindén	Lätt Tungvikt
1921 Oscar Källander	Lättvikt
1922 Evert Karlsson	Flugvikt
1922 Gustav Bergman	Lättvikt
1922 David Lindén	Lätt Tungvikt
1923 Oscar André	Fjädervikt
1923 Gustav Bergman	Lättvikt
1924 Harry Wolff	Bantamvikt
1925 Oscar André	Fjädervikt
1926 Oscar Källander	Veltervikt
1926 Nisse Ramm	Lätt Tungvikt
1926 Gustaf Magnusson	Tungvikt
1927 John Pihl	Flugvikt
1927 Harry Wolff	Fjädervikt
1927 Nisse Ramm	Lätt Tungvikt
1927 Gustaf Andersson	Tungvikt
1928 John Pihl	Flugvikt
1928 Gustaf Andersson	Tungvikt
1929 Arthur Litzén	Veltervikt
1929 John Andersson	Mellanvikt
1930 Gustaf Eriksson	Lätt Tungvikt
1931 Kurt Liljedahl	Fjädervikt
1931 John Andersson	Lätt Tungvikt
1936 Einar Hammar	Veltervikt
1936 Olle Tandberg	Tungvikt
1937 Olle Tandberg	Tungvikt
1938 Olle Tandberg	Tungvikt
1939 Harry Ljushammar	Bantamvikt
1939 Einar Hammar	Mellanvikt
1939 Olle Tandberg	Tungvikt
1940 Einar Hammar	Mellanvikt
1940 Olle Tandberg	Tungvikt
1941 Einar Hammar	Mellanvikt
1942 Bo Below	Lätt Tungvikt
1949 Bengt Modig	Tungvikt
1950 Bertil Ahlin	Fjädervikt
1951 Bertil Ahlin	Fjädervikt
1952 Roy Swedberg	Bantamvikt
1953 Roy Swedberg	Bantamvikt
1953 Bertil Ahlin	Lättvikt
1958 Roger Höglund	Lättvikt
1958 Nils Olsson	Lätt Mellanvikt
1961 Ove Larsson	Lättvikt
1963 Hans Pincoffs	Flugvikt
1963 Ove Ljungkvist	Lätt Veltervikt
1963 Teofil Pollex	Mellanvikt
1964 Hans Pincoffs	Flugvikt
1964 Teofil Pollex	Mellanvikt
1965 Hans Pincoffs	Bantamvikt
1968 Bo Grebbert	Fjädervikt
1969 Carl-Axel Palm	Fjädervikt
1970 Carl-Axel Palm	Fjädervikt
1971 Carl-Axel Palm	Fjädervikt
1971 Christer Cornbäck	Mellanvikt
1972 Carl-Axel Palm	Lätt Veltervikt

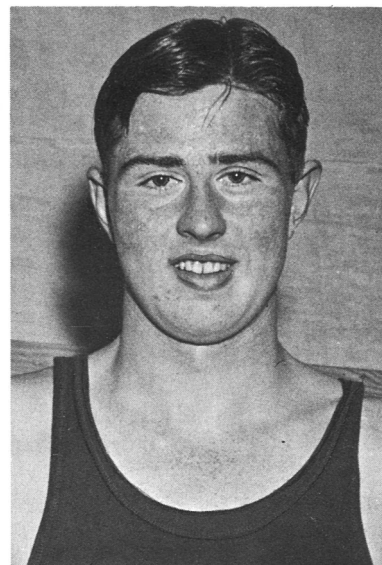
Nordiska Mästare

1963 Hans Pincoffs	Flugvikt
1970 Carl-Axel Palm	Fjädervikt

Följande sektionsmedlemmar har erövrat Europamästerskapsmedaljer.

Guld

1925 Oscar André	Fjädervikt
------------------	------------

Olle Tandberg som ett lovande löfte i tungviktsklassen, där han tog sin första SM-titel 1936 och därmed blev olympiskt hopp i Berlinspelen samma år. Sedan fortsatte han och tog SM ytterligare fyra gånger, innan han blev proffs och gav sig i lag med bl.a. Joe Walcott i en inte särskilt hälsosam match på Råsunda. Alltjämt är Olle utrustad med samma snälla och vänliga utseende.

1927 Nisse Ramm	Tungvikt
1937 Olle Tandberg	Tungvikt
1939 Olle Tandberg	Tungvikt

Silver

1925 Nisse Ramm	Tungvikt
1927 Harry Wolff	Fjädervikt

Brons

1930 John Andersson	Mellanvikt
---------------------	------------

Sektionen har representerats vid Olympiska Spel av:

Oscar André, Gustav Bergman och Harry Wolff i Paris 1924.

Oscar Källander och Nisse Ramm i Amsterdam 1928.

Olle Tandberg i Berlin 1936.

Bertil Ahlin i London 1948.

Karl Bergström i Rom 1960.

Carl-Axel Palm i Mexico 1968.

Av dessa har endast Nisse Ramm placerat sig: Silvermedalj i tungvikt.

Nämnas skall också de otaliga landskamper som sektionen representerat Sverige i. De flesta med seger, såtillvida vann Olle Tandberg 17 landskampssegrar i följd.

Som synes har sektionen med glans hävdad sej i den hårda konkurrensen och även om sektionen legat lågt de senaste

Hårda bud i början i DIF-militär och kvinnor portförbjudna

»Djurgårdens Idrottsförening, som bildades den 12 mars 1891, har till ändamål att utgöra ett föreningsband emellan personer, som äro hågade att genom öfningar af olika slag af idrotter söka fullkomna sig så, att de vid allmänna idrottstävlingar kunna deri med heder och utmärkelse delta.» hette det i DIF:s stadgar aktuella 1892.

Där stadgades att »endast hvarje välfrejdad mansperson, som uppnått 15 års ålder kunde vinna inträde i föreningen». Kvinnorna var bannlysta.

Inträdesavgiften var 1 kr och varje månad kostade det 25 öre i medlemsavgift. Tänk om vi skulle springa och ta upp 25 öre i månaden av våra medlemmar.

Den som inte betalat under 6 månader »blev från föreningen skild».

Av inlutna pengar skulle »afsättas 1/3 till kommande behof; med de öfriga 2/3 bestrides föreningens underhåll samt användes till pris vid täflingar».

Om en medlem »stör god ordning och takt inom föreningen, vare han af styrelsen på lämpligt sätt varnad, men skulle han åter fela, hänskjutes saken till föreningens afgörande, hvarvid dock erfordras att 2/3 av den närvarande skola vara ense om han bör uteslutas eller ej.»

Vidare stadgas så här: Ej må någon medlem falla annan i talet, så länge han har ordet, eller uppträda under någon diskussion förrän han erhållit tillåtelse.

Om det blev konkursbo . . .

»Varder föreningen upplöst delas dess tillgångar kvarvarande ledamöter emellan som äro alldeles fria från skuld till densamma.»

Tänk om Djurgården häromåret, när vi verkligen hade några slantar på kistbotten kommit i en sådan situation att vi skulle suttit och delat upp kosingen bland dem, som inte glömt betala sina medlemsavgifter. Bäst betala i god tid. Vem vet . . .

Senare tillkom en del ändringar och tillägg i stadgarna:

Militärer ega ej rättighet till inträde i föreningen.

Frånvarande ledamot får åtnöja sig med de närvarandes beslut.

åren hyser vi stora förhoppningar om framtiden. Vi har gott om lovande adepter och nu sedan vi fått Sveriges troligen flottaste träningslokal, en ny P-R-sinnad ordförande (förr rikstränaren Jonny Persson) samt eldsjelen Torsten Almkvist, kassör, bitr. tränare, matchmaker och lokalföreståndare m m, ser det lovande ut.

Kort sagt: sektionen siktar »mot nya djärva mål». *Må den leva.*

Harry Wolff

Medaljer vid föreningens täflingar utdelas icke såvida ej erkänt goda tider och resultat uppnås, dock får i betraktande tagas väg- och värderleksförhållanden. Men skulle tvistigheter i denna sak uppstå, utses av föreningen en Jury, bestående av 5 ledamöter, hvilka åsett men ej deltagit i täflingen, och blir föreningens beslut den mening, hvarom de flesta av Juryns ledamöter förena sig.

Ledamot får ej deltaga i föreningens täflingar, om han ej tillhört densamma i minst tre månader. Nu behöver man inte ha blivit medlem för att få ett fett fotbolls- eller ishockeykontrakt.

Jobb för klubbmästare

I fråga om klubbmästarna stadgades, att de ålåg dem »att för föreningens räkning ombesörja banors uppmätning och anläggning samt vid täflingar öfvervaka nödiga anordningar».

I dag har man svårt att tänka sig att någon klubbmästare skulle kuta i väg och mäta upp fotbollsplanen eller ishockeyrinken. Däremot kan man nog tänka sig att de skulle syssla med »nödiga anordningar» för att ge oss god mat och kalla drycker.

I stadgarna betonas vidare, att ingen kunde få ut sig tillerkända pris förrän han fullgjort sina skyldigheter samt att han kunde anses »blåst» på sina pris om han ej avhämtat dem inom ett år . . .

Det kunde löna sig att skaffa nya medlemmar berättas det i stadgarna. Medlem som anmält minst 10 nya medlemmar under ett år slapp betala årsavgift under ett år. För 25 nya medlemmar fick han ständigt ledamotskap. För ytterligare 25 eller flera nya medlemmar fick han en extra belöning.

I händelse av föreningens upplösning fanns stipulerat att föreningens tillgångar i priser delas mellan kvarvarande medlemmar, som äro fria från skuld till densamma. »Möjligen blifvande öfverskott av penningar öfverlämnas till idrottsorga-

En av Djurgårdens legendariske målvakter Fritte Rudén. Skönhetsrådet fanns inte på den tiden – skulle knappast godkänt dresen. Under den fanns dock talanger.

BÄSTE MAN PÅ PLAN MED DN-BUCKLA

Som extra krydda på arvfliendedusterna i fotboll mellan AIK och Djurgården har under senare säsonger införts något som heter DN:s fotbollscup. Det är en stor silverpokal uppsatt att tillfalla den som av en jury från tidningen bedömes ha varit bäste man på plan. Det är ingen överdrift att påstå, att denna utnämning bidragit till att få extra fart på matcherna. Förteckningen över dem, som haft nöjet bli nominerade till bäste man på plan, vittnar också om att det ofta varit gamla bataljhästar, som skärpt sig alldeles oerhört och därmed bidragit till sitt lags segrar. I allmänhet har nämligen »bäste man på plan» kunnat hittas i det segrande laget.

Vem står i tur härnäst att inför juryns allvisa granskning få framträda som matchens suverän och avgörande man?

Hoppoms att det äntligen blir en djurgårdare.

nisation, under hvilken föreningen sorterar.»

Tänk om vi i dag skulle behöva fundera på att dela på vår väldiga prissamling!

I fråga om klubbdräkten finns den angiven för fotboll så här: »blus på längden randig mörkblå och ljusblå, byxor svarta med revärer.»

Skönhetsråd fanns inte förr i tiden . . .

Nej tack till matchpengar och salt i backen

Vi har utrymme för några poänger i en extra spalt, om du alltså har något att berätta från dina år i Djurgården. Den uppmaningen fick föreningens sekreterare Kalle Liliequist av biträdande redaktören för Djurgårdaren. Han levererade strax dessa poänger ur Djurgårdens ännu inte helt färdigskrivna historia:

I dag var jag billig...

När det i dag handlar om storkova, då en fotbolls- eller ishockeyspelare rör på sig, kanske det kan vara intressant att veta hur det levdes för inte så där väldigt länge sedan.

Jag minns alltså från den tid, då jag själv hade nöjet spela i Djurgårdens A-lag i fotboll, att efter en seriematch följande inträffade!

En av våra mest hårdskjutande och snabba killar klev fram till kassören – när det var så dags – och sa' ifrån på skarpen:

– Du, visserligen vann vi i dag, men själv var jag så dålig, att jag absolut inte vill ha något betalt.

Det rörde sig inte om stora pengar, men rättframheten hos denne lirare im-

ponerade och gav mig en tankeställare. (Fast när det blev min tur tog jag utan att tveka emot de 10 kronor som gaget rörde sig om. Jag var en fattig gymnasist och behövde varje öre).

Men vilken spelare i dag skulle efter en plattmatch ens tänka på att inte få ut all kosing och gärna litet till.

5 säckar salt

Det har alltid varit ont om pengar i Djurgården. Det blev jag erinrad om vid en vindsröjning då jag hittade en betald räkning på 5 säckar salt. På eget bevåg hade jag åkt i väg till Rystedts saltlager vid Hammarbyleden dagarna innan vi skulle arrangera SM i Hammarbybacken 1961.

Det var halt i långa trappan upp mot

DJURGÅRDS-DOP

Den som vill ha sitt barn döpt på riktigt Djurgårdsvis skall vända sig till församlingsherden på Djurgården. Varför då? Jo, när vår förening fyllde 50 år skänkte vi till församlingen en dopfunt i form av ett gammalt förnämligt vandringspris. I denna dopfunt blir nu alla djurgårdare döpta. Passa på härnäst det blir tillökning!

backanläggningen och det var livsfarlig halka även på gångarna fram till hedersläktaren. Vi hade utlovats besök av Prinsessan Sibylla jämte små-sessorna Margaretha, Desirée och Christina. Vad skulle hända om det halkades omkull och bröts ben?

Utan att fråga kassören åkte jag och hämtade i eget åkdon 5 säckar grovt vägsalt och strödde också ut det för egen maskin. Ingen halkade och kungligheterna trivdes med tillvaron trots diverse snöflingor.

Att sedan få 32 kronor av kassören för inköp av vägsaltet var emellertid en hopplös uppgift. Trots att SM-tävlingen gav 70.000 kronor i rent netto! Kassören höll hårt om pengarna på de gamla tiden.

Djurgårdens fyra bobåkare är sexa i världen!

Bland de många miljoner – eller är det miljarder? – människor, som befolkar vårt jordklot, finns det fyra killar från Djurgården, som är sexa i hela världen. Det handlar om bobsleigh förstås. Vid senaste VM-tävlingen kom Sveriges lag, som är identiskt med Djurgårdens lag, på en 6:e plats efter fyra rafflande åk. Världsmästarna från Italien kom på efterkälken.

Kapten och styrman på Djurgårdens bob är Carl-Erik Eriksson, numera veteran inom bobsporten, och han blev intervjuad efter den förnämliga placeringen bland de andra högdjuren!

– Egentligen hade jag tänkt lägga av med bobåkandet i fjol, man börjar ju bli gammal, men så kom Kent Rönn och ville att jag skulle fortsätta och efter några dagars betänketid slog jag till och sa' all-right, men då ska vi ha snabba gubbar bakom mej på kälken.

På så sätt fick vi med våra främsta sprinters och trots att de alltså är rena nybörjare kunde vi bemästra svårigheterna och snabbt bli ett samspelt gäng.

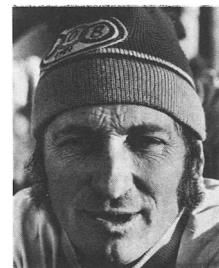
Sedan kommer man och säger att jag är för gammal och drar ner farten.. På det säger jag: o'okay då, men om jag är ett

minus i fråga om farten finns det desto flera plus bakom mej i de tre andra åkarna, och när det sedan kommer an på att styra en bob och få den att spåra rätt, då är jag ett stort plus.

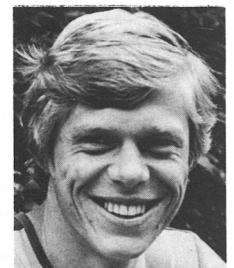
Men skulle ni inte vinna tid genom ikläda er de nästan rymdmänsliknande dräkter som de andra storåkarna har?, frågar någon.

Äsch, har man ett fint gäng och är i trim, så får dom andra klä sig i vilka jävla dräkter som helst. Det har ingen betydelse.

Mera betyder det att vi får en riktig bob och ett förråd av extra medar att åka på. Vi har en antik bob från Nordiska museet och medar, som vi hämtat på Nationalmuseums avdelning för bronsåldern. Nä, ordna så att vi får samma

Carl-Erik Eriksson

Torsten Johansson

Christer Garpenborg

Kenth Rönn

material att åka på som de utländska åkarna, vilka ju också har en hel stab mekaniker och direktörer för markservicen bakom sig, så ska vi nog ta olympiska guldet 1980. Passar mig bra som 50-årspresent. Lita på mej, hälsar Carl-Erik.

Och visst litat vi på vår veteran och optimist.

Blårand Kavalkaden

Vinstpengar över 30.000!!!

- Hur gör man?** Betala in 10:—/mån på postgirot 54 921-2
- Bonusdragning?** Alla som betalar 120:—/år är med i en extradragning. De som betalar 120:— före den 20/1 1977 erhåller en friplåt till en hemmamatch.
- Om Du vinner?** Vinnarna står i fotbollssektionens tidning Blå Randen, som Du på detta sätt får varje månad.
- Något mer?** En fest till självkostnadspris som avslutning och här dras bonusvinsterna.

Vinstplan för dragning per månad

1:a pris	1.000:—
2:a pris	200:—
3—6 pris	100:—
7—16 pris	50:—
Summa 192 vinnare som delar på	25.200:—

Vinstplan för bonusdragningen

1:a pris	5.000:—
2:a pris	1.500:—
3—6 pris	500:—
7—11 pris	100:—
12—21 pris	50:—
Summa 21 vinnare som delar på	9.500:—

Kontakta DIF:s Fotbollskansli tel. 60 61 07

VI BEHÖVER DIN BILRUTA

TILL STREAMERS

- VAD INNEBÄR DET?** Det innebär att vi vill samla ihop 1500 personer med bilar som är villiga att sätta en streamer på bakrutan på sin bil. Streamersen byts ut varje månad, och en ny skickas hem till Er, som Ni därefter klistrar fast på Er bil igen.
- VAD ÄR EN STREAMER?** Det är en plastremsa, med reklam som har måtten 10x70cm. Djurgårdsmärken kommer att inrama denna reklam.
- VARFÖR?** För att Ni på ett mer aktivt sätt ska vara med och stötja, samt hjälpa oss att finansiera vår ungdomsverksamhet.
- VAD SKALL NI GÖRA?** Ni skall snarast ringa Hjorthagens kansli och anmäla Ert intresse tel: 60 61 07 (namn, adress, postnr, bilnr.)

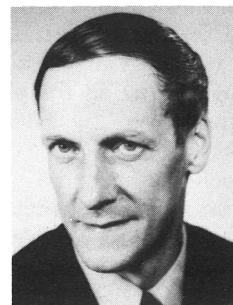

LYCKA ÄR ATT KÖRA MED STREAMERS

Allt för Er inredning

NÄR DET GALLER OMBYGGNADER
OCH RENOVERINGAR HAR VI ALLA
HANTVERKARNA
RITNINGS- OCH KOSTNADSFÖRSLAG LÄMNAS

HELTÄCKANDE - LINOLEUM - PLASTMATTOR

ALLINREDNING SVEN ÖBERG

Stockholmsvägen 60 C, 181 42 Lidingö

Telefon 08-765 46 16

Tre kullerbyttor i ishockeystarten

När eländet väl var över i fjol med degraderingen från elitserien och när vår ishockeystyrelse fått spelarna övertygade om att det fanns all anledning att satsa på en ny framtid – då återvände tillförsikt och förtroende. Alla stora tidningsrubriker om att 7–8 spelare var på väg från Djurgården hade ingen verklighet bakom sig. Har vi spelat laget ur elitserien är det vår skyldighet att spela upp det igen, så löd parollen.

Men det tog emot i ett tidigt skede. Omställningen var inte lätt. Småhandlarna i den lägre serien var inga småhandlare. Det gick inte att åka på en skridsko och be småhandlarna hålla sig åt sidan för storfräsarna. Därför hände sig att Djurgården sensationellt stupade på tre tuvor i följd, först Huddinge, sedan Hammarby och ovanpå det även mot Almtuna. Tre nyttiga läxor skulle det visa sig vara. Det hade antligen gått upp för de våra att en match varar 60 minuter och att även motståndarna känner till detta.

Sedan kom storsegrarna på löpande band, men det dröjde tre (3) månader, innan Djurgården armbågat sig fram till

HISTORISKT DJURGÅRDS-GULD

Norrköping och Malmö FF är våra mest guldbehängda lag. 11 gånger har dessa plockat åt sig guld, och det är ju åtskilligt mer än vad Djurgården orkat med. Dock finns det allsvenskt guld även hos blåranderna, och det kan alltid vara roligt att erinra om att allsvenskan vunnits av Djurgården fyra gånger!

Dagens yngsta generation kanske inte känner till detta, och med all säkerhet är dessa säkert okunniga om att första gången detta hände var för 20 år sedan och att Djurgården då representerades av detta lag:

Arne Arvidsson – Åke Olsson, Ingvar »Mysing» Petersson – Rune Othberg, Karl-Erik »Cacka» Andersson, Sigge »Sluring» Parling – Bernt Hugo Andersson (nu tränare i uppåtgående Vasalund), Hasse Tvilling, John »Jompa» Eriksson, Birger Eklund, Gösta »Knivsta» Sandberg.

Knivsta fortsatte att spela och vann allsvenskt guld ytterligare tre gånger och Arne Arvidsson tog också och stillade sin guldhunger med två medaljer av detta dyrbara slag.

De två senare är också de enda, som alljämt har viss verksamhet i gång i Djurgården.

Av dagens djurgårdare i A-laget är Sven Lindman ensam om att ha vunnit guld, det skedde 1966, och därjämte är lagledaren Olle »Lill-Lappen» Hellström med på listan med två allsvenska guldpengar.

serieledningen före lilla Huddinge. När skiftet på ledarplatsen kom, var det så en allmänt förutsedd händelse, att nyckelmatchen mot Göta bara bevakades av en enda tidning (DN). Saken ansågs inte värd någon egentlig uppmärksamhet. Och visst vann Djurgården stort, 13–2, för att sedan i ytterligare en match mot Göta vinna med 19–3. Rekordstora siffror hade då också stackars Nynäshamn fått påskrivet med – allt utvisande att Djurgården hamnat i fel serie.

Hur det sedan gick vet läsarna av denna tidning redan nu, men när detta skrives har inte ens kvalen mot elitserien börjat. Gick det bra eller blev det en kullerbytta?

PUBLIKREKORD

Man klagar på att publiken håller sig borta från dagens seriefotboll, men folk, som var med på 1920- 1930-talen tycker nog att man klagat dumt.

På den tid Djurgården höll till i serien närmast under allsvenskan var Tranebergs idrottsplats vår hemmaplan och någon trängsel förekom aldrig på läktaren. Vid en av matcherna mellan Marieberg och Stockholms Bollklubb sattes ett förmodligen unikt rekord.

Då uppgick den betalande publiken till 1 person. Totalt räknades in 20 åskådare men bara en behövde betala sin 1-krona i entre. Gissa vem det var? Jo, Mariebergs lagledare, som hade fått sparken veckan innan och nu hellre betalade än bad om nådegåvan att få komma in gratis.

Redaktion: Karl Liliequist
Annonser: Rolf Theblin, Rudolf Wallden, Axel M. Murray, Ossi Lilliequist.

Tryck: CEO-tryck ab, Sthlm.

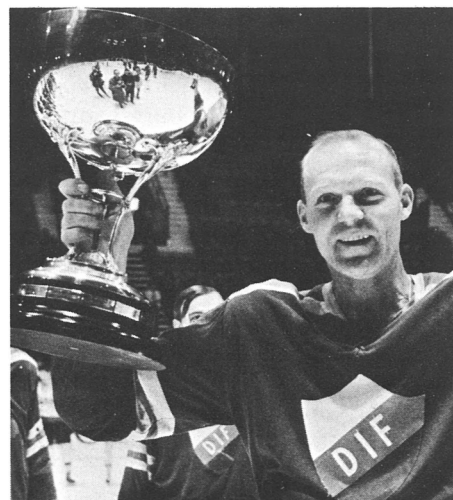
GLÖM INTE!

att meddela din nya adress och telefon om du bytt bostad (sådant händer ju!).

Glöm inte heller personnummer och postnummer.

Skriv då ett vykort – ring inte – till

**Djurgårdens IF
Stadion
114 33 STOCKHOLM**

Från den tid då det begav sig och Djurgården dominerade ishockeymarknaden: här strålar Rolle Stoltz i kapp med Ahearne cup från segeråret 1969.

DEGRADERING

1926 hade Djurgården vunnit SM men samtidigt ramlat ur klass I, högsta serien på den tiden. Jumbomatchen gick mot Traneberg och till den hade målvakten Nils »Björnungen» Johansson insjuknat. Lagledningen undrade bland reserverna om någon ville hoppa in, men ingen anmälde sig frivilligt, varpå order gick till en högerback att dra på sig rustningen.

Han kunde inte ta ett skär med de väldiga benskydderna och innan han upptäckt sin oförmåga hade han släppt in 5 puckar. Sedan tog han av sig skydden och klarade alla andra skott, men Djurgårdens utspelare lyckades bara pilla in 4 mål bakom »Tranans» målvakt. Varmed Djurgården åkte ur serien.

Djurgården bad att få spela kval mot segrarna i klass II, Lidingö, men Ishockeyförbundet höll redan då på sina principer och sa' nej. Några år senare lade Djurgården också ner ishockeyn.

Naturligtvis håller sig även vår tidskrift med en insändarsida, dit alla medlemmar är välkomna med förslag och synpunkter på tillvaron. Du, som läser detta, kanske undrar var din insändare finns någonstans? Svaret är att den kanske inte kommit fram – posten gör ju sina missar – eller att det inte gått att tolka dina kråkfötter. Vi får ibland absolut oläsliga brev, som inte ens teckentydare på observatoriet i Saltsjöbaden kunnat få ut något av. Använd därför gärna skrivmaskin nästa gång. Här kommer nu några insändare med försök även till svar.

Varför spelar vårt ishockeylag inte i Djurgårdens ordinarie tröjor med blått som dominerande färg utan i de skrikiga röda tröjorna?

Puckmedlem

Svar: Ja, det frågar man sig verkligen. Kanske beror det på att de gamla snygga tröjorna sedan 5 år tillbaka är under reparation. Annars lär de blå tröjorna ha skymtats i en match helt nyligen mot Göta, men så kom de röda tillbaka igen. Man får i alla fall vara glad att tröjorna i lila färg – ett offer för en kaffefirma i Karlstad – inte dyker upp igen.

Fråga: törs jag . . .

Törs jag ringa till Håkan Stenbäck och be honom bjussa mej på diskotek.

DIF-tjej 16 vårar

Svar: Törs på bara – Håkan bits inte.

Fråga: är det sanning?

Är det verkligen sant att vi slagit Malmö FF i fotboll med 5-0?

Vadhållare

Svar: Nej, inte med 5-0 men med 6-2 och det är ju inte heller så illa. Fast det var mycket, mycket länge sen.

Fråga: om betalt . . .

Kan jag få ett ärligt svar på hur mycket en fotbolls- eller ishockeyspelare har betalt och hur mycket en brottare och konståkare har, när det gäller Djurgården?

Praktikant

Svar: i fotboll och ishockey kan det röra sig om mellan 10 000 och 20 000 kronor, när allting klaffar. I konståkning är det i stället så att man får betala minst en 100-lapp för att få vara med. Och en brottare får mest suga på ramarna tills han blir ett s k affischnamn i stil med vår förre klubbmedlem Frankie Boy Andersson.

FINT, BJÖRN!

Kan jag få meddela detta:

Tänk att ha en så fin tillgång som speaker vid ishockeymatcherna som den här Björn Rylander. Han ger verkligen de riktiga beskederna till oss åskådare. Heja Djurgården, men tro inte att ni klarar AIK...

Maj Alm
(Skärholmen)

Fråga: kommer basket . . .

Varför gick styrelsen emot att vi skulle få basket på programmet? Är det möjligen bekant att basket är en världssport, som nu också går lavinartat fram i Sverige?

Svar: Jo då, det är bekant. Dessvärre finns det en ekonomisk sida också att ta hänsyn till. Vi väntar på en sponsor, som vill satsa

Fråga: världsmästare . . .

Har Lennart Öberg varit världsmästare i brottning?

Backhammer

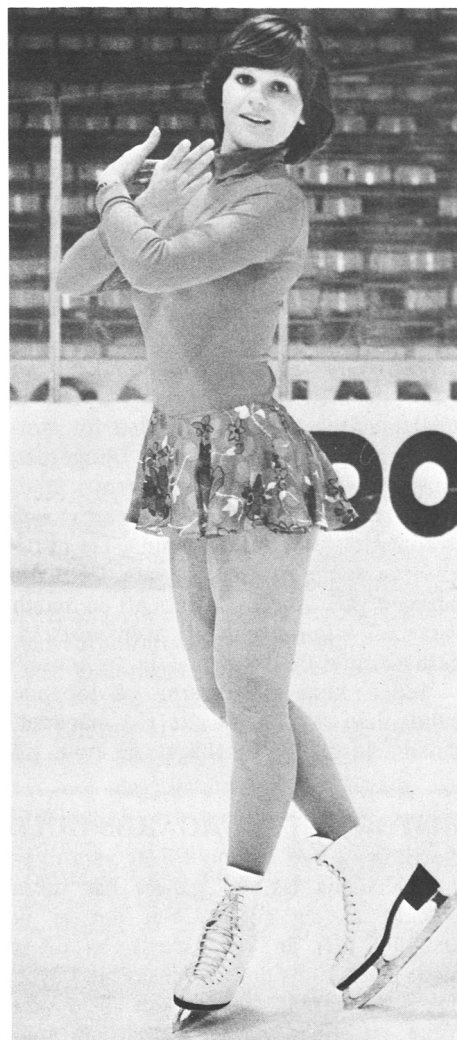
Svar: Vi har forskat i saken och inte kunnat finna honom bland världsmästarna. Men däremot är han närapå världsmästare, när det gäller att sköta våra lotterier. I ännu äldre dar hade vi en världsmästare i fjädervikt vid namn Fritte Svensson. Men han sålde inga lotter.

Fråga: är det dags snart . . .

Skulle det inte vara på tiden att pigga upp vår blårandiga och inte så lite murriga fotbollströja? Titta på ishockeyn!

Färagsprakande

Svar: Skönhetsrådet är delat i denna fråga. Några vill ha det färggladare, andra säger att det räcker om spelarna tar i ordentligt så att det gnistrar om dem.

Ett av våra största löften på konståkningsisarna, Jeanette Capocci, nära medalj vid senaste SM-åknigen.

OLIKA FALLA ÖDETS LOTTER

Hur olika falla väl inte ödets lotter... Här gör den nitiska styrelsen för våra konståkare en stor SM-tävling på Isstadion med landets elit på plats och med vår egen 16-åriga Lotta Crispin som det stora dragplåstret och då kommer det bara ett par hundra åskådare för att alldeles gratis få vara med arrangemanget. Och se hur Lotta blir svensk mästarinna.

Knappt en vecka senare spelar Djurgården en viktig toppmatch mot Hudinge på samma Isstadion. Det kostar 12 kronor i entré. Då kommer i det närmaste 10.000 åskådare. Vårt ishockeylag har trots degraderingen kvar sitt sug på den stora publiken.

Visst måste konståkningsstyrelsen tycka att skillnaderna är väl stora, men säkert känner de sig i alla fall göra ett både trivsamt och lyckosamt jobb. Publiken går bara inte att styra.

Nej till Falun: Ni är ju proffs...

Liemannen går hårt fram bland våra äldre medlemmar och inte sällan sker det i idrottsliga sammanhang. Under senaste året stupade således två av våra veteraner i samband med att de satt på läktarna och följde våra spelare i spännande fotboll och ishockey. Spänningen blev till sist för stark för deras hjärtan. På sätt förlorade vi två särskilt tillgivna och uppoffrande medlemmar, vilka alltid var beredda att ställa upp med insatser i olika sammanhang. De tvås namn förtjänar minnas: Roland Jacobsson och Wilmar Nilsson.

Två av våra mästare från forna storhetsdar har också gått bort: Percy Almström och Karl Sjöstrand, bägge med flera SM-tecken och med landslagsmeriter.

Bland medlemmar som även hade tillhörighet i Sällskapet Gamla Djurgårdare finns bland de hädangångna sådana som Georg Johansson, som var på väg till matchen Djurgården-Kalmar, då hans 73-åriga hjärta sade stopp.

UPPSAGDA SKYTTAR

Mer förvåning kastade sig redaktionens yngsta medarbetare över en rubrik i en stor dagstidning av följande innehåll:

Djurgårdens
skarpsskyttar
 uppsagda...

Vad nu då – skjuter Björn Palmqvist, "Stickan" Larsson, Tommy Berggren och Svenne Lindman så skarpt, att de måste sägas upp? Har de fått Stadions båda torn att spricka och har planket på Isstadion blivit kaffeved av de våldsamma skotten?

Men vi läste vidare i texten och blev lugnade.

I stället var det Stockholms stads frivilliga skarpsskytteförening, som blivit uppsagd från kontraktet på Stora Skuggans skjutbanor.

Kanske det därmed blir utrymme för i varje fall våra fotbollsskallar att skjuta därstädes.

LIVSTIDSKONTRAKT?

Djurgården efterträdde AIK som fotbollshyresgäst på Stadion hösten 1936 och har sedan dess bott kvar i Stadion-tornet. Första kontraktet gällde 6 år med rätt för Djurgården att spela alla sina hemmamatcher på Stadion oavsett om laget åkte ur allsvenskan bara man snällt och villigt betalade 15 procent i planhyra. Nu gäller något slags livstidskontrakt.

I ett tidigt skede kom Djurgårdens skidsektion i luven på framför allt Faluns skidåkare. Djurgården slog nämligen på stort vid sitt första arrangemang och inbjöd landsortens skidklubbar att tävla om priser värda 1.500 kronor. Falu Skidklubb, som vid denna tidpunkt (1893) reagerade mot att "Djurgårdsligisterna", som smeknamnet var på oss i vissa kretsar kunde utlova priser av sådant värde och ifrågasatte sanningshalten.

Falun ville ha garanti om priserna och fick efter en förolämpande skrivelse till oss svaret: Bankvärlden och andra oss närliggande har skänkt dessa priser. Eftersom ni ställer prisernas utdelande i första hand och idrotten i andra hand måste vi betrakta er som en professionell förening, varför vi återtar inbjudan eftersom vi är en amatörförening.

Skidfrämjandet tyckte det var ett rejält svar till ledarna i Falun, bakom vilka fanns Grängesbergbolaget. Falun kröp till korset men det hjälpte ej. Senare ville Falun ha besök av Djurgårdens amatörer till tävlingar i Dalarne, men det blev åter nej. Sedan gjorde Falun ännu mera avbön och lovade Djurgården att få sända så många medlemmar som helst till Falun och att alla skulle bli deras gäster under hela tävlingen. Därmed blev det förlikning.

Det berättas att tävlingen höll på att gå i stöpet genom att Överståthållarämbetet för polisärenden, där resolutionsansökan blivit liggande, lät sig företrädas av polismästarens hushållerska... Det var omöjligt att komma längre, men till sist förklarade vår ledare Axel Öfverstén att "jag måste väl först tjusa till hushållerskan för att få företräde hos polismästaren".

Till sist hade Öfverstén framgång och fick kontakt med polismästaren. Han glömde att berätta vad han gjorde med hushållerskan – läser man i ett efterlämnat aktstycke.

Kvinnan bakom allt redan då.

3 PUCKAR PÅ 2 ÅR

Det var trögt att få i gång ishockeyn utanför Stockholm med omnejd under slutet av 1920-talet. "Omnejden" bestod av Södertälje, och här klagade lagets kapten "Calle Aber" Abrahamsson bittert:

Varför tar inte landsortsklubbarna upp ishockey, som är mycket billigare att driva än bandy. På två år har vi behövt köpa bara 22 ishockeyklubbor, 2 målvaktsrustningar och 3 puckar. Alltsammans alltså jämt användbart. Jag undrar bara hur många bandyklubbor vi förbrukat under samma tid..

32.000 I VÅRA HJÄRTAN

År 1926 noterades Djurgårdens medlems-siffra till 847. Mycket för den tidens förhållanden. I dag, 50 år senare, är vi bortåt 6.000 djurgårdare. När Expressen röstar om "laget i våra hjärtan" är vi emellertid ungefär 32.000 stycken. Varför alla dessa inte kommit sig för att betala in sina medlemsavgifter är okänt. De skulle bara veta hur mycket förmåner som erhålles när medlemsavgifter är erlagd.

SPELA BINGO MED OSS I DJURGÅRDEN

DOMINO		IDAG kl. 19.15
HORNSTULL		BINGO
Tel. 694500		
Portarna öppnas kl 17.30		
(Spelas på gröna brickor stämplede 14/10)		
Vi spelar på	7:50 block	15:-block
Spel 1-5	50,75.125:-	100,150.250:-
Spel 6-10	50,75.250:-	100,150.500:-
		200,300.500:-
		200,300.1.000:-
POTTAN i alla ord.sp. före pussa 10dr el.snabbare.	250	500
		1000
TRIPPELJACKAR i 10:e ordinarie spel		
1 RAD	500:-	1.000:-
2 RAD	750:-	1.500:-
3 RAD	1.250:-	2.500:-
		5.000:-
1r.10dr.el.snabb.2r.30dr.el.snabb.3r.45dr.el.snabb.		
RINGBINGO FREEPLAY=1.200:-		
KOMMANDE BINGO: SÖNDAG kl. 15.00 o. MÅNDAG, TISDAG, ONSDAG, TORSDAG 19.15.		
NU! 15x500:-		I ALLA ORD. SPEL
I ALLA ORD. SPEL.	NU! 10x1000:-	
DOMINOALLIANSEN		

Nu spelar vi bingo på olika håll – följ med i dagspressens annonser! Här en av dom.

FEMETTA

Sveriges bekvämaste kassettradio

Philips FEMETTA med snabbval på alla FM-programmen. Byt program blyxtnsnabbt och banda direkt. Nät/batteri.

725:- Ca-pris

PHILIPS

JET SET

Philips hifi stereo set 2x20 watt
Helt klart för radio-stereo på FM

Komplett med två högtalare med riktbar diskant. Ca-pris

2300:-

PHILIPS

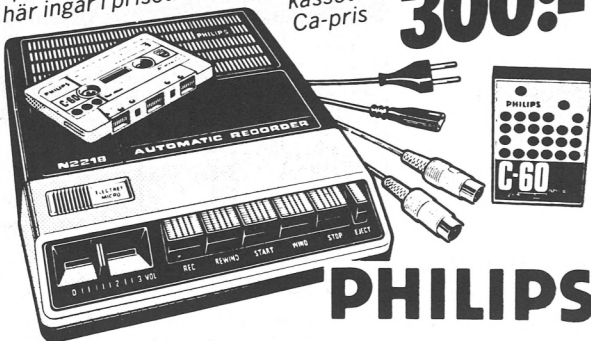
Ny kassettspelare

Philips kassettspelare N 2218 för nät/batteri

Inbyggd electretmikrofon med hög känslighet, autom. inspelningskontroll, autostopp, infällbart handtag. Allt det här ingår i priset: nätsladd, radioanslutningskabel, C-60 kasset!

Ca-pris

300:-

PHILIPS

Jämför bilden!!

Jämför Philips färg-TV med andra märken före köpet, så ser du att Philips har den mjuka varma färgskala, som ögat föredrar.

Philips 26" Karneval 454 med snabbstart. 8 programtangenter, skjutreglage. 2 fronthögtalare, benställ med hjul. Teak, palisander, valnöt, vitlack

PHILIPS

Sju nötter att knäcka

Varje bättre tidning skall naturligtvis ha en pristävling, som ger läsarna en smula bryderi. Därmed serverar vi vår läsekrets några nötter att knäcka i form av sju luriga spörsmål.

Svar vill vi ha senast den 1/6 1977. Någon kupong behöver ej fyllas i. Det går att svara på vanligt brevpapper. Adressera till "Sju nötter", Djurgårdarens red., Stockholm, 114 33 Stockholm.

Här kommer frågorna:

1) Är detta
a) den kinesiska ledaren Hua Kuo-feng,
b) tyngdlyftaren Lennart "Hoa-Hoa"
Dahlgren c) DIF:s fotbollsledare George
Johansson?

2) I vilket engelskt ligalag har Hasse
Jeppson medverkat:
a) Ipswich b) Chelsea c) Charlton?

3) Två åskådare på en fotbollslands-
kamp på Råsunda; vilka är de? (Ledning:
ingen finns i Djurgårdens medlemslista).

4) Vilka djurgårdare finns bakom dessa
smeknamn:

a) "Myggan" b) "Knutte Knopp" c) "Sig-
ge Sluring" d) "Mysing" e) "Munko"
f) "Sitting" g) "Norton"? (Obs.: alla
namn måste vara rätt).

5) I vilka av våra sektioner placerar du
dessa namn:

a) Carl von Essen b) Hans Thor c) Bengt
Lindbergh d) Margareta Fenyi e) Axel
Brun f) Lars Troedsson g) Kent Sånemyr?

6) Det här är en soldat under bered-
skapsåren men vem är det av dessa tre
möjligheter: Han finns i någon av Djur-
gårdens styrelser:

a) Bertil Ferséus b) Kalle Liliequist c)
Lennart Öberg?

7) Vad har hänt här med ishockey-
domaren: a) skriker av smärta efter att ha
fått en puck på smalbenen b) markerar
ett domslut för tripping c) vikarierar som
målvakt i TV-laget?

Upp och bevisa att du känner dina
djurgårdare! Rätt svar blir furstligt belö-
nade. Med vad då? Ja, låt det bli en glad
överraskning.

ENDE JÄRN-MANNEN?

En järnplakett finns enligt historie-
böckerna ingående i Djurgårdens medalj-
reglemente, men den har på något sätt
kommit bort i hanteringen. I varje fall har
en medlem blivit ihågkommen med denna
utmärkelse, nämligen föreningens vid
årsmötet 1941 äldste medlem, Axel
Öfversten. Utom att han var äldst hade
han mängder av arbete för föreningen
bakom sig. Är han vår ende järnman?

TELEGRAM

Lyckan kommer, lyckan går
Lycklig den som squashsektion får

Grattis på 85-årsdagen

Squashsektionen

DN:s DERBYPOKALER

Dagens Nyheters derbypokal har bidragit
till att fotbollsmatcherna mellan Djurgår-
den och AIK haft ett extra dragplåster
allt sedan 1968, då denna institution kom
till genom en AIK:ares försorg – Claes
Collenberg, chef på DN:s marknads- och
reklamavdelning. Kanske var Claes inte så
glad första året, eftersom då två djurgår-
dare vann derbypokalerna. Senare fick
han mera anledning till glädje i takt med
att AIK innehöll en del spelare av kva-
litet.

Här derbypokalernas vinnare hittills:

1968: Stig Åkerström, Djurgården, Jan
"Lillen" Svensson, do.

1969: Kurt Andersson, AIK, Dan
Brzokoupil, Djurgården.

1970: Hans Nilsson, Djurgården, Owe
Ohlsson, AIK.

1971: Dag Szepanski, AIK, Tommy
Berggren, Djurgården.

1972: Sven Lindman, Djurgården, Rolf
Zetterlund, AIK.

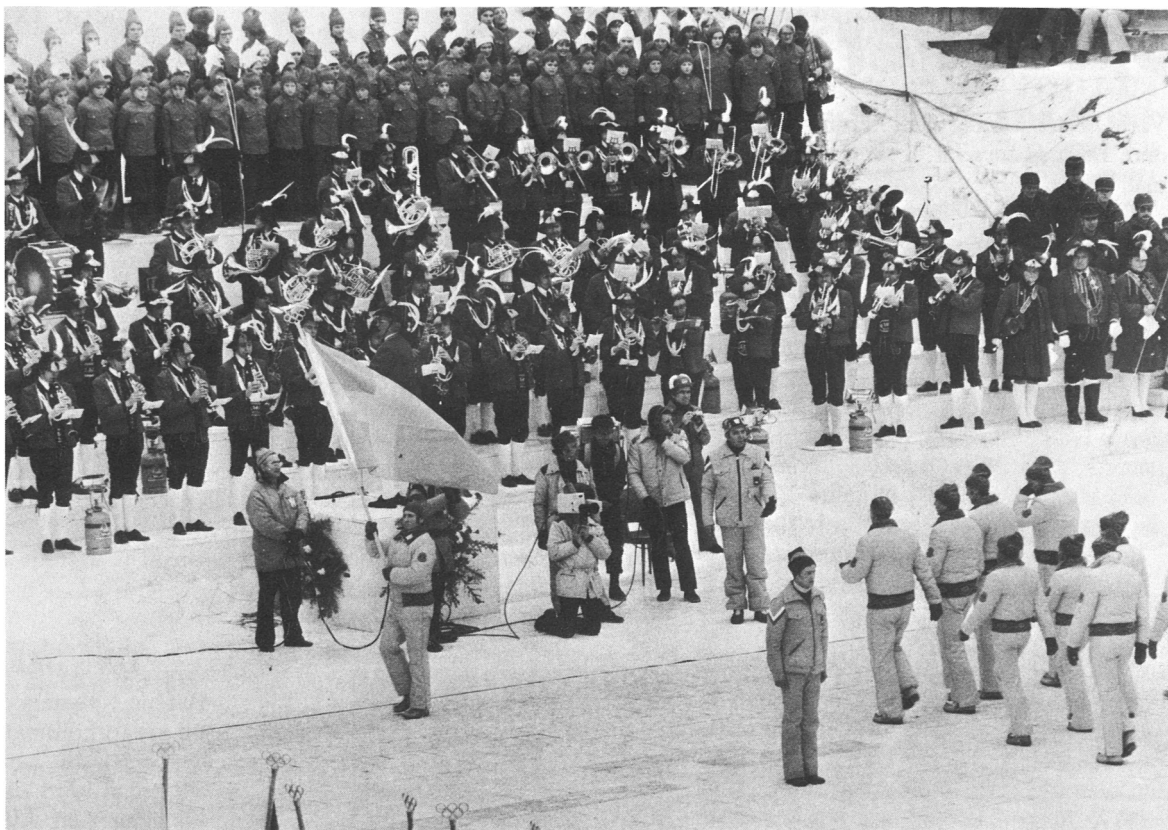
1973: Harry Svensson, Djurgården,
Yngve Leback, AIK.

1974: Christer Johansson, AIK, Yngve
Leback, AIK.

1975: Harry Svensson, Djurgården, Jan
Olof Wallgren, AIK.

1976: Per-Arne Wahlstedt och Göran
Göransson, AIK.

Egentligen är det väl bara en gång som
det funnits anledning diskutera valet, och
det var när AIK:s flyttfågel Per-Arne
Wahlstedt fick dyrgripen i 1976 års första
derby på Råsunda. Det verkade som om
en namn- och nummerförväxling skedde.
Pelle Lövfors med nr 12 på ryggen var
planens bjässe men så fick tolvan i AIK i
hastigheten pokalen. Ett olycksfall i arbe-
tet för jurynt?

En olympisk djurgårdare med hedersuppdraget att bära svenska fanan vid invigningen av vinterspelen i Innsbruck 1976: Carl-Erik "Jätten" Eriksson, vår bobsleighstjärna, tågar här in i spetsen för svenska truppen.

Runt ett händelserikt jubileumsår

Ett jubileumsår har gått till ända. När Djurgårdens Idrottsförening i dag samlas återstår att redovisa ett bokslut. Som så ofta när det drar ihop sig till jubileer samlas våra krafter till extra ansträngningar och djärva mål sätts upp, men lika ofta blir jubileerna något som våra motståndare också vill demonstrera sin styrka i och det leder ibland till att de stora tilltänkta framgångarna försvinner i fjärran. Med detta allmänna omdöme är bara att konstatera att vårt gångna år varit ett hårt år, ett år med sina toppar men också med sina djupa dalar, ett år med stora framgångar även på internationell nivå, ett år då Djurgårdens namn nämnts med aktning och beundran.

Att i detalj redovisa allt som hänt på de idrottsliga fronterna är sektionsstyrelsernas uppgift, och här blir det – som traditionen kräver – bara ett skummande på ytan med en sammanfattning som berättar att det gångna året bjudit på ömsom vin, ömsom vatten.

BANDY:

Målet var i vintras satt att snabbt komma tillbaka till division II, varifrån vi ramlade ur året innan med minsta möjliga marginal. Samlingen i leden var också den bästa och som alltid anmälde sig Knivsta Sandberg att dra det tyngsta lasset och med sina 85 kilo forcera alla cementbarriärer, som motståndarna kunde bygga upp.

Länge såg det också ut att gå vägen. Knivsta tog fart och plöjde fram och de

yngre i laget kom i kölvattnet och slog in diverse bollar i motståndarnas mål. Seger byggdes på seger, men när allting var över fanns också ett och annat minus att redovisa.

Slutet på alla förhoppningarna blev därmed bara en silverplats och ännu ett år i division III. Bakom A-laget började det också röra på sig. En del ungdomar har nu kopplats på i A-lagstruppen. Det kan bli ett genombrottsår i vinter i stället. Tyvärr började det illa med 2–12 mot Karlberg och 0–3 mot Helenelund, innan det blev 5–1 mot Ulvarna.

BORDTENNIS:

Bara ett tuffjäät skilde Djurgården från att gå upp i allsvenskan efter att ha varit det enda lag, som lyckades ta poäng på

seriefavoriterna från Ängby. I seriefinalen räckte de våra inte riktigt till och obesegrade kunde Ängby gå igenom kvalen och tog den plats i allsvenska solen, som var vårt mål.

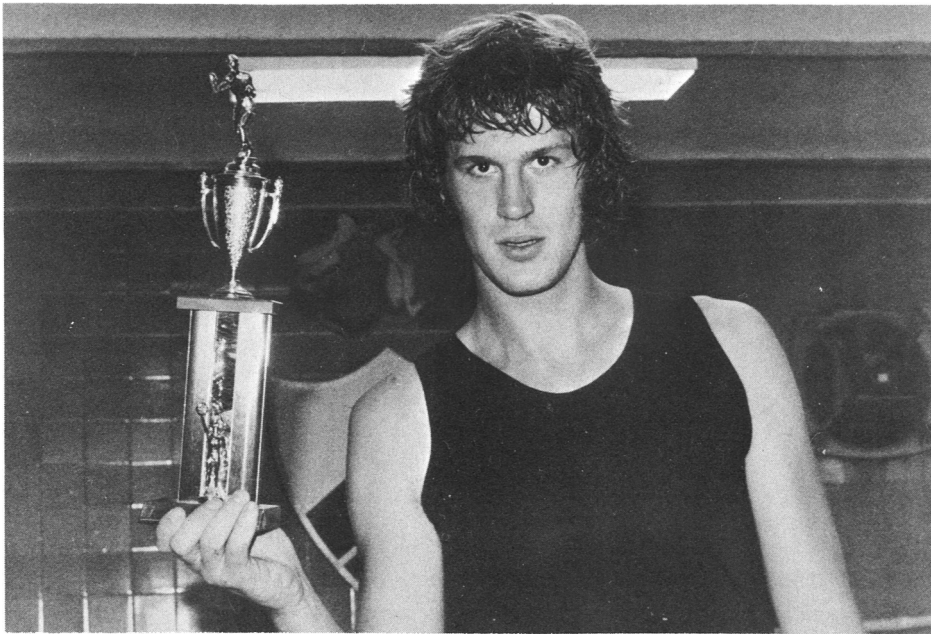
Mest lyskraftige spelaren Dror Polak har dessvärre för Djurgården återvänt till sitt hemland Israel. Innan så skedde, hann han sopa rent på många pingisbord och nämndes också av landslagstränaren Hasse Alser som en av de största talanger som dykt upp. Under sitt år i Djurgården rankades denne 16-åring som nr 1 bland Stockholms pingisjuniorer och nådde en 5:e plats på den svenska rankingskalan.

Comeback har gamle mästaren Björne Mellström gjort som tränare men även som spelare av god div. II-klass. Med Thomas Karlsson, Björn Carlsson och Leif Pettersson i laget anses kapaciteten räcka för att hålla ställningarna.

För att ytterligare bredda verksamheten har sektionen startat en s.k. farmarklubb vid namn Enskede BTK. Uträkningen är den att erhålla mera tränings-tider och flera aktivitetsbidrag och kanske utveckling av en och annan produkt till stjärnklass och därmed engagemang i Djurgårdens eget mera kända stall.

BOBSLEIGH:

Allt som händer på denna avdelning händer utomlands i och med att det alltjämt saknas ett kapital på något 10-tal miljoner

Karl Åke Ekström, 21 år (tungvikt). 2:a J-SM 1976, 1:a Norrlandsmästerskapen 1976. Mottagare av Sven Holmbergs pris till säsongens bästa Djurgårdsboxare 1976.

kronor att äntligen bygga en modern backe i Sverige. Och dröja lär det tyvärr, ty därmed dröjer det också för våra bobåkare att få redovisa med SM-titlar att de är landets suveräner. Deras förbund har nämligen fått avslag från Riksidrottsförbundet att utomlands få arrangera en tävling gällande SM.

Nu får styrman Carl-Erik Eriksson och hans närmaste nöja sig med att åka fort i de olympiska backarna och i VM och EM visa sin klass. Till något i medaljväg räckte inte ansträngningarna i vintras, men bara 100-delar av sekunder skilde de våra från de internationella kanonerna i övrigt.

Kommande säsong skall det emellertid bli bättre lovar alltid optimistiske skepparen på skutan och värvar vår svenska sprinterelit för att få upp farten på 4-mannabobben. Redan i vintras fanns där landslagssprintern Kent Rönn, och nu skall ytterligare två kanonsprinters söderifrån, Christer Garpenborg och Torsten Johansson plockas in för att springa i gång bobben med samma acceleration som en Formel I-kärra dundrar i väg från noll till 200 knutar på bara en sekund. Frågan om Carl-Erik själv skall hinna med och inte bli akterseglad påstår han sig inte ha några bekymmer med. En styrman måste alltid vara först på kälken, och jag får väl i värsta fall spanna fast mig redan vid uppvärmningen, säger han i ett uttalande, som han dock inte vill stå för.

I de olympiska åken i S:t Moritz hade västtyskarna satsat en halv miljon kronor på en bob av revolutionerande slag men utdelningen på all denna kosing blev bara

en silvermedalj. Det svenska deltagandet rörde sig om en kostnad på 25.000 kr. till träning och resor och reparationer av en bob, som sedan hade vänligheten att gå av på mitten när tävlingarna började. På en lånad bob var det sedan inte att begära att det svenska ekipaget skulle kunna göra något åt de utländska proffsen.

BOWLING:

Ännu ett år kvar i den relativa undanskymdhet, som en plats i div. II innebär – det blev resultatet av en spännande säsong för våra klotrullare. Längre stod det och vägde om Djurgården äntligen skulle ta klivet upp i högsta societeten, men på allra sista tampen rullade kloten inte riktigt våra vägar. Vi nådde samma päng som

Så här är ställningen när bowlarnas värspurt 1977 börjat sättas in:

Bowling, Div. II Västra Svealand

Djurgården	14	11	0	3	758	22
Taifun	14	10	0	4	761	20
Spare Club	14	10	0	4	756	20
Fux	14	9	0	5	736	18
Hammarby	14	8	0	6	745	16
Biet	14	8	0	6	737	16
Stureby	14	8	0	6	727	16
Trol	14	6	0	8	743	12
Jösse	14	5	0	9	740	10
Pin Club	14	4	0	10	742	8
Örebro SK	14	3	0	11	728	6
Spårvägen	14	2	0	12	736	4

Hermod men hade ynka 3 poäng sämre snitt och det betydde att Hermod gick upp och att vi får satsa på ny kula. A-laget gjorde en stark säsong och ökade sitt snitt till 757 poäng och drog med sig B-laget att också öka sitt snitt till 719 och därmed gå upp i reservlagsserien klass 1.

Bäste ligaspelare blev Hasse Östlund med 798 snittpoäng och med Leif Fockmo som tvåa på 776.

Annars blev SM-spelet i Malmö en vacer framgång för vårt 4-mannalag med en 4:e placering och med Leif Törnrestam och Hasse Östlund plötsligt uppe i finalkamp med mera etablerade storheter. Hasse visade sin klass med att ordna nytt klubbrekord i finalspelet varmed han plötsligt hoppade upp från en 27:e till en 2:a plats. Närmare stora SM-titeln var det länge sedan en klotets finbehandlare från Djurgården har varit.

En stark ungdomsfront finns också att glädjas över. Totalt har det verkligen lönat sig att rulla klot på såväl Birkahallen som Vårbyhallen.

BOXNING:

En ny giv har startats för att åter göra Djurgården till en av landets ledande boxningsklubbar och i dessa strävanden har den nya lokal som Djurgården erhållit i Centralbadet visat sig utöva stor lockelse på massor av ungdomar med dolda boxningstalanger. Av de lovande produkter, som redan kan redovisas, nämns framför allt 21-åriga tungviktaren Karl-Åke Ekström som mer än ett löfte. I våras hann han boxa till sig titeln som Norrlandsmästare i tungvikt efter att tidigare ha blivit tvåa på junior-SM. Våra ledare känner sitt ansvar och tillämpar regeln att "skynda långsamt" dvs. att inte i förtid släppa upp någon aldrig så lovande talang, som inte har de fysiska resurserna att stå emot en omgång. Bland dem som det knyts särskilda förhoppningar kring kan nämnas namn som Ronny Fröström i weltervikt och lille 16-åriga flugan Ali Dil.

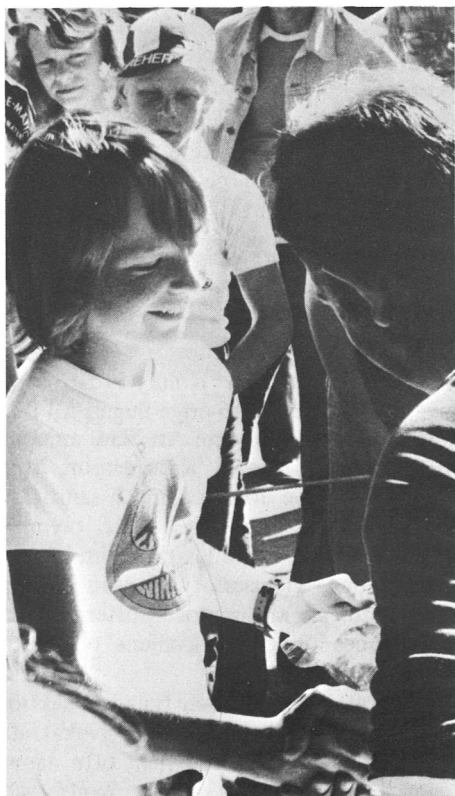
Ganska nyligen vann Ari Säisä en uppmärksammas seger i Katrineholm över Oxelunds Steve Johansson och samtidigt tvingades Sveriges bästa boxare, olympiske Ulf Karlsson från Katrineholm kämpa hårt i tre ronder mot vår egen Tomas Strålin för att få domarnas röster. Tomas utnämndes till en av kvällens två bästa boxare.

För att ge stadga och tyngd åt sektionen har gamla kämpar aldrig tvekat att ställa upp och då hittar man ofta namn som Olle Tandberg, Harry Wolff och Gösta Dahlberg för att nu nämna några av forna tiders mest aktiva och flyhänta ringkämpar.

BROTTRNING:

Djurgården finns inte längre i de stora tidningsrubrikerna som på den tid vi hade gjort allt för att bredda vägen för Frank Andersson att bli juniorvärldsmästare och som tack för det fick se honom lämna vårt brottningsstall. Men vad som stort sker, sker tyst, och våra slitsamma ledare håller nu på att bygga upp en helt ny generation av lovande plantor. Redan vid 7-8-års åldern plockas dessa fram för att sedan vara tävlingsklara som 10-åringar. Med ett uteslutande ungdomligt gäng kunde Djurgården hävda sig i seriestriderna och särskilt i fria stilen gick ett och annat DM-tecken till de våra. Ungdomarna varvades med äldre säkra gossar som Kent Sånemyr, Roger Haglund och Ola Sandberg, och därmed har också serielaget nu sådan tyngd och skärpa att man tror på avancemang till en högre serie. På internationell nivå fanns det anledning glädjas att vår sektionsskassör Acek Brun alltså har förtroendet på även de olympiska mattorna. Korades till en av de tre bästa i Montreal i somras.

In i det sista före detta årsmöte var brottarna framgångsrika och i söndags knep således våra brottare tre medaljer vid Svealandsmästerskapen i fria stilen i Norrtälje med Pekka Makkonen som individuell mästare i yngsta klassen.

Yngste man får pris. Jan Banfors, Djurgården har ofta fått hämta pris i år. Här är det 5:e priset i Farstalloppet.

Bronsmedaljörer pustar ut. Djurgårdens lagtempolag: (från vänster) Stefan Törner, Bo Hamerin och Bengt Baldesten ser nöjda ut när tredjeplatsen i Svealandsmästerskapen är klar.

CYKEL:

Våra pedaltrampare har fått sitt eget hem i Akalla, och därifrån utgår nu den mesta verksamheten. Denna har haft ett omväxlande år. Inga fullträffar i stil med Sveriges olympiska guld i Montreal, där ju Bernt Johansson vände upp och ner på alla begrepp och cyklade ifrån allt som fanns att cykla ifrån. På våra hemmafronter har Djurgårdens cyklister gjort aktningvärda försök att hålla konkurrenterna bakom sig, och särskilt på juniorsidan har detta lyckats så bra, att Stefan Törner kunnat bokföras för två individuella segrar i Mantorps GP och Falkenmilen.

Hårdast har före ordföranden Berthold Helgesson slitit sedan han överlåtit styrelsebesvären till andra krafter och grenslat sin cykel igen. Vid SM i Kumla nådde han på tempoloppet över 5 mil en 23:e plats och i linjeloppet över 18 mil en 51:a plats. Bengt Baldesten var något närmare täten, då han i juniorens tempo på 5 milen trampade till sig en 18:e plats.

Att verksamheten på bredden är omfattande vittnar bl.a. om av våra cyklister varit representerade i 60 olika tävlingar under det gångna året.

Fotbollstränaren Bengt Persson (t.v.) diskuterar över en matbit och en lätt-öl med Tommy Berggren och Sven Lindman hur taktiken skall läggas upp i nästa match.

FOTBOLL:

Det här var året då vi skulle blanda oss i toppstriden och slåss om det allsvenska guld. Visserligen höll sig vår fotbollsstyrelse på jorden och yrade ingenting om guld utan mera var det våra säkra experter i massmedia, som förgyllde vårt förhoppningsfulla A-lag. Dock var det väl flera av oss som gärna hängav sig åt guld-drömmar och kallt räknade med att bronsmedaljerna året innan skulle få en högre valör. Men snart vaknade man upp

ur dessa drömmar och upptäckte att omvärlden var både kall och obehaglig. Efter att redan i premiären ha gått på en bakstöt mot ett av tidigare guldmästare i Djurgården bemängt Landskrona kom Lill-Lappen Hellström och Bengt Perssons grabbar på något sätt av sig. Bollen ville inte riktigt gå Djurgårdens väg annat än i enstaka matcher och vid varje sådant tillfälle tog man ny sats och menade att nu hade melodin kommit tillbaka och nu

DJURGÅRDEN 8:a I MARATONFOTBOLL I ALLSVENSKAN JUST NU:

AIK	50	1125	487	255	383	2170-1778	1229
Malmö FF	42	951	480	224	247	1889-1267	1184
Norrköping	44	995	467	229	299	1980-1504	1163
Göteborg	44	977	464	202	311	2039-1571	1130
Helsingborg	42	933	418	183	332	1925-1611	1019
Elfsborg	43	960	396	203	361	1823-1682	995
GAIS	41	923	373	196	354	1619-1583	942
Djurgården	30	709	305	167	237	1282-1090	777
Örgryte	32	714	291	156	267	1398-1232	738
Landskrona	25	566	195	133	238	936-1128	523
Degerfors	24	528	200	117	211	867- 878	517
Örebro	21	478	163	128	187	696- 786	454
Sandvikens IF	21	471	165	81	225	775- 948	411
Halmstad BK	17	395	129	92	174	610- 758	350
Hammarby	19	434	124	94	216	621- 864	342
Sleipner	16	352	137	61	154	702- 738	335
Åtvidaberg	10	236	103	49	84	407- 343	255
Öster	9	214	96	57	61	391- 251	249
IFK Malmö	13	297	90	63	144	428- 619	243

FOTBOLLSFACIT EFTER 1976

Djurgårdens sämsta placering i moder tid blev en följd av en trasig säsong:

Halmstad	26	17	4	5	56-27	38
Malmö FF	26	12	11	3	37-21	35
Öster	26	12	8	6	51-39	32
Landskrona	26	12	8	6	34-34	32
Örebro	26	9	11	6	42-34	29
Kalmar	26	10	7	9	38-43	27
AIK	26	6	13	7	38-35	25
Hammarby	26	10	4	12	40-33	24
Norrköping	26	10	4	12	47-48	24
Elfsborg	26	8	8	10	42-48	24
Djurgården	26	9	6	11	32-38	24
IFK Sundsvall	26	9	4	13	43-57	22
Åtvidaberg	26	6	6	14	34-46	18
Örgryte	26	3	4	19	24-55	10

skulle det visas vad det var fråga om, när Tommy Berggren, Sven Lindman, Curt Olsberg och alla andra kämpar äntligen satte i gång för fullt.

Men ack, det visade sig mest vara tillfälliga uppflammanden och plötsligt dunkade vårt lag ned i bottenvåningen i allsvenskan. Därmed såg man ett öde likt det som vårt ishockeylag drabbades av ett halvår tidigare kunna bli även fotbollens.

Det blev att kavla upp tröjarmarna och lägga på massor med extra kol för att järnkaminerna skulle återuppstå. Segrarna började komma i samband med att alla våra sjuka och skadade spelare – och det rörde sig om rätt många – blev friskskrivna och kunde spela ut för fullt. Prövningarna, som toppades när vi utklassades av AIK med hela 5-0, fick sitt slut, när vi mot den andra derbybrodern Hammarby kunde vinna med 2-0. Sedan fick även Öster en påminnelse om sin dödlighet just i matcher mot Djurgården på Stadion. Alltnog slutade en orolig och skiftande säsong med att Djurgården räddade sitt allsvenska kontrakt.

Medan det ännu var semestermånad och svenska folket låg och badade vann vårt A-lag sin serie i Tipstotocupen och hemförde därmed även en del extraslantor till Bengt Lindberghs kassa. Nästa internationella front handlade om UEFA-cupen, där vi stötte på patrull mot de holländska mästarerna Feyenoord. En förlust som var mest smärtsam för samma kassör eftersom han tvingades bokföra en förlust på flera 10.000-lappar.

Vid sidan av A-lagets skiftande öden har ungdomsverksamheten kunnat intensifieras inte minst genom att ett eget kansli med egen personal och goda ideer uppstått. En av dessa ideer är öppnandet av nya arbetsfält i stans periferier, och så har t.ex. satsningen på Tensta blivit en stor succes med bortåt 400-500 ung-

Landslagen dricker Klar 2

Toppidrottskillar är nogga med sin vätskebalans. Erfarenheten avgör valet av dryck. Klar 2 är den effektivaste drycken när det gäller att ersätta vätskeförluster vid idrott och hårt, värmebelastat arbete. Finns i din sporthandel. Vill du fråga om Klar 2 – ring Semper Kundkontakt 08/24 77 00.

KLAR 2

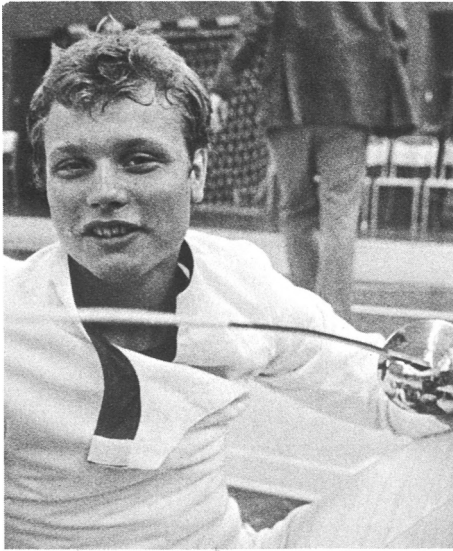
Semper

Djurgårdens nya hejaramsa:

”Röd, gul och blå
det är till Costa Brava
man ska gå.”

Genuin spansk restaurant. Sturegatan 31
(mitt emot Stadion). Tel. 21 1870.

Leif Högström, en av våra guldmän i OS i Montreal 1976.

domar spelande fotboll i Djurgårdens regi. De äldre ungdomarna hör till landets allsvenska elit. Redan har produkter därifrån fått tillfälle känna sig för i större sammanhang. En satsning av största betydelse.

De fotbollsspelande damerna har haft en fin säsong. Längre låg man bara en bröstlängd efter Sätra, som lyckades knöla in matchens enda mål och med 1-0 ta hem seriesegern. Samtidigt kunde Rågsved också knöla in ett mål i sin sista match mot Trångsund och därmed gå upp på andra plats, varmed våra tjejer plötsligt var bara trea och inte fick flytta upp till den högre divisionen.

Våra säkraste kulsprutor har varit Petra Schmid med 8 och Anita Jacobsson med fyra s.k. strutar.

FÄKTNING:

Vad det här året det största i Djurgårdens ärorika fäktningshistoria? Ja, det kan man verkligen fråga sig i samband med att kronan sattes på verket i samband med olympiska spelen i Montreal i somras. Där var det länge magert med svenska glädjeämnen, men undan för undan började våra olympier att ryta till och rycka upp till toppenplaceringar i prislister.

Till historien som det mest dramatiska, som strängt taget går att åstadkomma, kämpade det svenska 5-mannalaget på värja sig igenom alla skärseldar, alla hinder, alla skador och alla domares uppfattningar och nådde det olympiska guld. Och laget var huvudsakligen Djurgårdens lag. Efter ett välmotiverat erkännande till storheten hos vår skånske mästarkollega Rolf Edling, som för visso var den tunga biten i olympiaguldet, är det tacknämligt

att få hylla våra egna, Hans Jacobsson, Carl von Essen, Leif Högström och Göran Flodström. En för alla och alla för en kämpade de till det yttersta av sin förmåga. När allt var över efter en finaldag, som bara den handlade om 10-20 timmar, föll våra värjfäktare varandra om halsen, lika mycket av trötthet som av lyckalighet. I denna guldkrets stod vår fäkthemästare Bela Rerrich som en fyrbåk och som mannen bakom verket. Hans oerhörda arbete både dag och natt hade nått ett slut och gett ett resultat, som gick över hela världen. Det handlade ju om fäktingens blå band, menade högste olympiabasen Sigge Bergman i Montreal.

Tungan på vågen i all dramaten blev Hasse Jacobsson i en nyckelmatch mot västtysken Hehn, som snabbt satte Hasse i underläge med 1-4. I det läget syntes de svenska guldchanserna borta, men Hasse skärpte sig, kom igen kvitterade och vann matchen och sedan var det bara för Rolf Edling att gå upp och avgöra till 8-5. Innan vi kommit därefter hade Göran Flodström varit en av våra bästa för att dock plötsligt klappa igenom efter en stöt i magen. Han fick bäras bort bara för att få konstaterat att det var slutfäktat för hans del. Calle von Essen, som tänkt sig en lugn eftermiddag, måste snabbt rustas upp igen och med all sin rutin höll han stånd och bidrog verksamt till den slutliga triumfen.

Detta var den internationella sidan av vår fäkting. På hemmaplan hade SM-tecknen på lagvärjan redan bärgats och även i övrigt gjorde de våra vad man kan påstå rent hus på alla värjfronter. Det innebar DM- och JM-tecknen för Belas påläggskalvar. Det rörde sig bra även på florettsidan, och här framstod framför allt Maud-Ann Tesch som vår "leading lady" med dels en SM-titel dels en skandinavisk mästartitel.

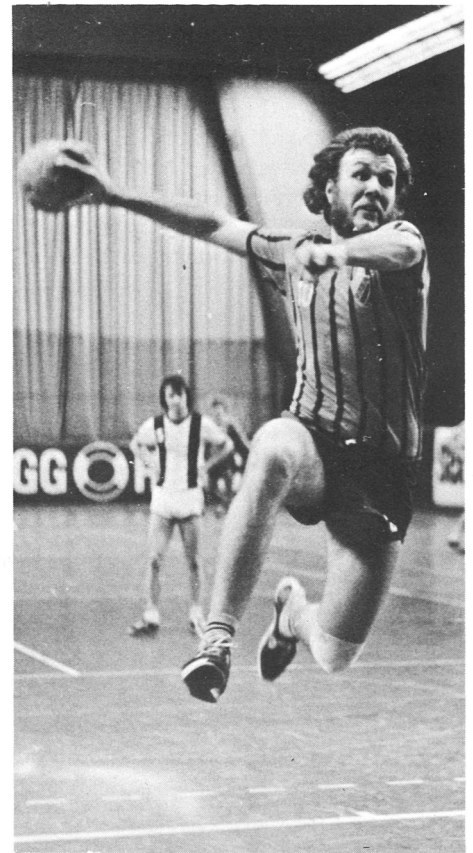
Ann Molvidson blev på sitt sätt en sensationsflicka då hon i Berlin vann det öppna tyska mästerskapet. När hände det senast att en djurgårdare blev tysk mästarinna? Inte ens våra omskrivna proffsspelare har nått så långt i det stora Vaterlandet.

Allting alltså tämligen gott i vår fäkting.

HANDBOLL:

Efter att i fjol ha avancerat ett trappsteg och nått div. III blev klimatet kärvarer för vårt A-lag i handboll. Segrarna var inte lika lätthämtade som i den lägre serien men vi vann tillräckligt mycket för att hänga kvar och därmed hoppas på en bättre framtid.

Sämre kunde seriestarten emellertid

Här laddas det för fullt och så blir det också mål för vårt handbollslag, som kämpar i div. III. Skytten som laddar så intensivt är Åke Köhler.

inte blivit än i höstas, då fyra raka nederlag förde ner laget på jumboplats. Det såg naturligtvis oroligt ut även om det hade sina förklaringar, bl.a. i form av att den ordinarie målvakten kom ur spel för lång tid framöver och därtill låg en del av folket i militärtjänst. Nu har man emellertid fått läget under kontroll och med två raska segrar börjat kättra uppåt för att vid juletidens paus vara bara trea från slutet...

Damsidan är också på gång mot en ny framtid sedan fjolåret dessvärre innebar en degradering.

Ungdomssidan har äntligen blivit en realitet när det gäller att skaffa egna produkter.

Handboll, Div. III

Visby/Gute	10	9	1	0	263-145	19
Sollentuna	10	7	1	2	202-159	15
Österåker	10	7	0	3	178-155	14
Skuru	10	7	0	3	163-144	14
Tyresö	10	7	0	3	197-194	14
Skånela	10	5	0	5	194-185	10
Hammarby	10	4	0	5	170-174	9
Uppsala Stud.	10	3	1	6	171-192	7
Djurgården	10	3	0	7	192-192	6
Rutger	10	3	0	7	185-201	6
Danderyd	10	2	1	7	180-221	5
Östermalm	10	0	1	0	135-268	1

Flygsemester i Sverige.

Tillsammans med resebyråerna har vi gjort i ordning färdiga paketresor för dig som vill semestra i Sverige. Precis som på en Mallorcasemester så kan du alltså få flygresan, hotell, måltider, sight-seeing inbokat och ordnat i förväg.

Vi kan också skraddarsy en resa helt efter dina egna önskemål.

Tala med resebyrån.

LINJEFLYG

ISSTADIONS och SÖDERSTADIONS

BARSERVERINGAR

HARALD HAMMARBERG

på Hovet . . .

Det är något visst!

ISHOCKEY:

När vi i fjol vid den här tiden skildes från vårt trots allt folkära ishockeylag andades det optimism inför framtiden. Efter några snygga inledningssegrar i den nya elitserien talades det i vår generalstab t.o.m. om chanser att nå slutspelet. Det lät uppmuntrande eftersom Djurgården och slutspel höll på att bli ett glömt begrepp. Sedan kom emellertid som det ofta gör den grå vardagen, och i fortsättningen gick det som det gick.

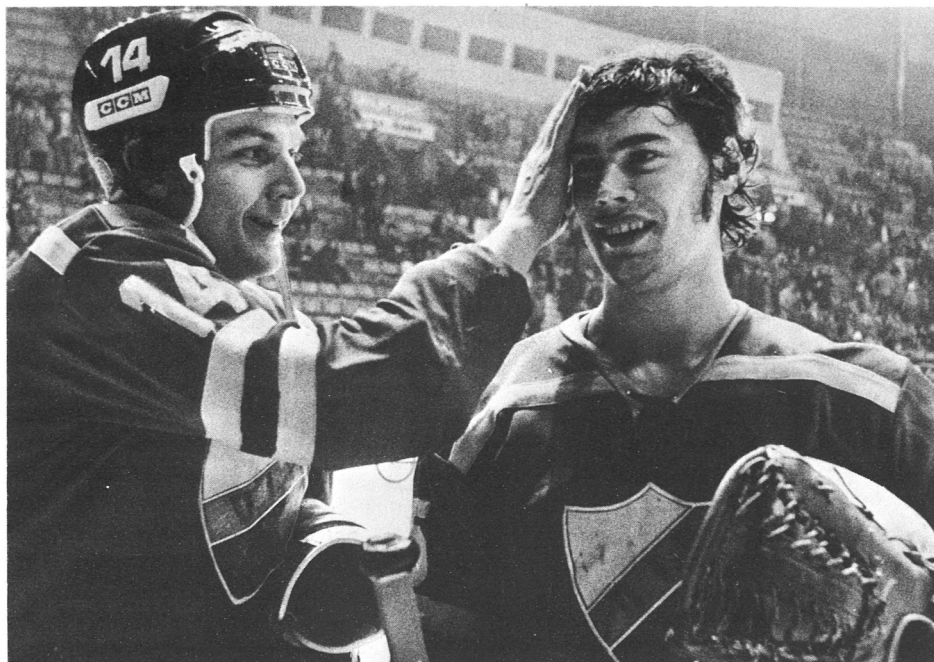
Det mesta gick alltså snett och som ett klubbslag drabbades oss sista matchdagen beskedet, att Djurgården för första gången i modern tid inte längre tillhörde landets ishockeysocietet. Ajöss alltså efter 35 underbara år.

Ännu den sista matchomgången, då hoppet stod till att Djurgården skulle på bortaplan klara av Leksand, räckte det alltså inte att våra grabbar lyfte sig i håret och spelade över sin förmåga. Det var nämligen även andra lag kring nedflyttningsstrecket, vilka gjorde sammalunda. Därmed besannades den gamla erfarenheten att det aldrig går att vänta till den sista skälvande minuten och hoppas att ett räddande halmstrå skall komma flytande förbi en drunknande. Man måste vara ute i tid.

Bara en futtig poäng skilde oss från AIK och Frölunda, vilka vi så gärna hade unnat att ramla ner i avgrunden. Det räckte alltså inte att vi i två matcher av fyra hade slagit AIK med 7-4, 12-3 och tagit 2 1/2 segrar i fyra matcher mot Frölunda, i och med att dessa inte gått på så många nitar mot andra blåbärslag som Djurgården. Vi tillät oss att låta Södertälje vinna tre av fyra matcher. Bara oavgjort i en av dessa och vi hade varit räddade.

Nu gick det alltså det gick och från och med i höst återfinns Djurgården ett trappsteg längre ner i något som kallas division I fast det handlar om div. II. Trots alla varningar att det även i ishockeyns buskisserier finns lag, som längtar efter att få knäppa Djurgården på näsan, var våra nedflyttade lirare inte riktigt på sin vakt i s.k. lätta matcher. Det fick till följd att bl.a. Huddinge och Almtuna fäste Djurgårdens skalper vid sina bälten och det fick även till följd att vi litet till mans i Djurgårdsfamiljen såg vår ishockeyframtid utstakad långt ner i gårdsgårdsserierna.

På det allra sista av dessa dagar kan numera rapporteras, att detta hot blev tillräckligt påtagligt för att Tjalle Mild och Hasse Swedberg, som har det närmaste ansvaret för laget, skulle få grabbarna att ilska till och krossa först Göta

Gråt inte Peder – det var ju inte ditt fel – och inte heller mitt – att det gick snett, tröstar Björn Palmquist sin målvakt Peder Nilsson efter ett av de nederlag, som kastade Djurgården ur elitserien och ner i den lägre tillvaro, som heter division I. Därifrån är man nu på gång att arbeta sig upp igen med vissa förhoppningar trots att vårt lag gick på två minor i de första matcherna mot Huddinge och Hammarby.

med 13-4 och sedan Väsby med 12-4. Därmed hade Djurgården lyckats kravla upp på en 3:e plats i tabellen efter Huddinge och Surahammar.

Och från vad som hände senast kan förtäljas att Djurgården spelade skjortan av något som heter Vita Hästen och som i detta sammanhang inte är en operett utan ett ishockeylag från Norrköping. När Djurgården vunnit med 11-0 fanns det dock frågetecken för om det verkligen varit ett ishockeylag och inte ett operettgäng...

Till glädjeämnen noterades också att Djurgården äntligen uppenbarade sig i nya kläder i de gamla traditionsrika färgerna med blått som dominerande. Och det var säkerligen inte bara en artig-hetsgest för sektionsordföranden Ulf Adelsöhns blåa partihörighet.

Möjligheterna för en säsong av glädjande slag har förbättrats. En mörk baksida är den ekonomiska detaljen. Det är dyrt att spela ishockey antingen man förekommer i högsta serien eller ett steg därunder.

Glädjande är junior- och ungdomsidan, som sköts föredömligt och varifrån några lovande plantor redan omplacerats i A-lagstruppen.

KONSTÅKNING:

Att Djurgården övertagit konståkningshegemonin i Stockholm är ingen nyhet av i dag. Så har det varit de senaste åren, då de gamla forna storklubbarna fått finna

sig i att bli överflyglade eller för att tala ett hårdare språk bli överkörda av våra talangfulla förmågor.

DM formade sig således som ett klubbmästerskap för Djurgården med alla titlar så när som på en till våra flickor och pojkar. Irene Jasputis och Matthias Eidmann hette mästarerna.

Hoppet att vi äntligen skulle plocka tillbaka SM-titeln till Djurgården – det var ju en del år sedan Britt Elfving åkte till oss fem mästerskapstecken i följd – gick inte i uppfyllelse, men även en andra plats för vår stora lilla stjärna Lotta Crispin, bara 14 vingar, smäller naturligtvis högt ändå. Samtidigt kunde på de närmaste platserna i prislistan hittas Lena Håkansson som 4:a, Ulla Örnmarker som sexa och Lena Fahleson som 9:a.

På de internationella isarna var konkurrensen naturligtvis hårdare med de närmast helprofessionella öststatsflickorna. En plats som 14:e flicka bland 22 på Europamästerskapet måste för Lotta Crispins del därför betecknas som en framgång. Redan vid nordiska mästerskapen klättrade hon upp på en 4:e plats bland 16 deltagare.

I massor av nationella tävlingar finns det också massor av segrarflickor från Djurgården, Ulla Örnmarker i Polarcupen i Malmberget Monica Söderholm i Björkcupen i Umeå samt Lena Fahleson och Jeanette Capocci i stora och lilla LM-mästerskapen.

Även pojkarna har börjat hugga för sig

Så här min flicka skall du hålla armarna, instruerar Mona Lisa Englund sin dotter Lotta Crispin, som redan nu börjat infria förhoppningarna genom att erövra SM-titeln bland seniorflickorna.

med Peter Söderholm, Mats Oxelgren, Jan Pettersson med SM-titel för juniorer, samt Matthias Eidman som de vanligaste toppfigurerna i många prislister.

Verksamheten har varit lagd på en mycket bred basis och gamla styrelsen med Lars-Erik Löfman i spetsen har verkligen gjort sig förtjänt av ett erkännande inte bara av alla föräldrar och deras telningar utan av föreningen i sin helhet. Med de hårdare ekonomiska tider, som nu är inne, har den nya styrelsen börjat aktningvärda försök att hålla verksamheten i gång efter fortsatta stora linjer.

ORIENTERING:

Som alltid finns här att rapportera en förnämlig verksamhet efter mottot "idrott åt alla" och därmed alltså sagt, att våra orienterare inte är ute så mycket efter de stora mästerskapstitlarna. Att bli segrare i något som heter "Hårda grabbar" smäller nästan lika högt och vinner man något som heter "Uggleskubbet" är det också något att minnas framför brasan under kulna höstdagar. Bara ett av dessa två

mästerskap kunde under förra säsongen visserligen hemföras av de våra, men Sven Bjelkeryd var i alla fyra "Uggleskubbet". Som vinnare av "Hårda grabbar" gick sektionens basen Lars-Erik Forsberg i mål. Nära en DM-titel var Erik Mogren, slagen med bara 19 sekunder. Det blev i alla fall guld-tid för Moppe.

Verksamheten inom sektionen handlar numera nästan om året-om-tävlingar, och då hinner styrelsen i alla fall med att utkomma med ett par nummer av sin traditionsrika tidskrift "Mellan Skärmarna".

SKIDOR:

Äntligen en säsong med Djurgårdens namn lysande upp på backhoppnings-sidan. Det var ju ett antal år sedan vår backhoppande avdelning började tyna bort och även i bokstavlig bemärkelse ge sig i väg till andra matgrytor. I detta läge kom räddningen från en klubb, som enligt uppfattning på vissa håll gjort oss stor skada, men inte därför tagit namnet Skade. Hur som helst ville Skade nu tillbaka till fadershuset, och med Karl-Harry Karlsson som energisk påmotare byggdes Djurgårdens skidsektion upp till aktning-värd styrka på backhopparsidan. Med Christer Wind, Christer Karlsson, Christi Jolevi, Jorma Taari och Tommy Karlsson fick vi åter ett slagkraftigt backhoppargäng. Djurgården kunde anordna DM och Svealandsmästerskap i Fiskis och tog hem det mesta i prislister. Vid SM i 90-metersbacken i Falun belade Christer Karlsson en 3:e plats och i 70-metersbacken på samma ställe blev han fyra. Därtill tog Djurgården brons i lag. Christer gick också raka vägen in i landslaget.

På skidlöpningsidan har satsningen på ungdomar att visa resultat. På DM 5 km. stackade Anna Erlandsson i mål som sexa.

Men även de äldre gjorde sitt och framför allt då i samband med Vasaloppet. Alla kom i mål utom en olycklig man, som blev påkörd redan i starten och därmed fick sina skidor förvandlade till kaffevéd. Bo Söderström var snabbast av de våra på en tid betydligt under 7 timmar. Två man ur styrelsen visade sig ha tjuvtränat så pass att de aldrig behövdes efterlysas sent på natten. Sune Hall var nämligen i mål redan efter 7 timmar och några minuter och en timme senare visade även Björn Fjellström i mål.

SLALOM:

Från det långt avlägsna år, närmare angivet till 1937, då Djurgården för första gången började ta för sig i slalom och störtlopp minns man hur en flicka Irene Söderbaum visade vägen och blev vår första mästarinna. Hon följdes nästan

omedelbart av Hasse Hedjersson. Som grädde på snömoset kom sedan Kerstin Winnberg/Ahlqvist med SM-triumf i stor-slalom. Det var en stark inledning. Senare gick det motigare för att dock följas av en epok med namnen Viv-Anne Wassdahl och Kathinka Frisk som sprakande lysbåkar.

Efter denna utflykt i historien raskt fram till dagens situation, där namnet Benny Lindberg utvecklats till Djurgårdens Ingemar Stenmark och som nu är mycket nära sitt stora genombrott om man får tro en sådan expert som sektionens styrelsens energiske optimist Lasse Pettersson.

Senast ledde Benny efter andra åket i SM efter det att de 12 bästa passerat under målskynket. Då kom kallduschen: den elektriska tidtagningen hade pajat just när Benny susade utför backen. Det blev att åka om. Det tjänade hemmasonen från Åre Anders Hansson på, och det förlorade våran Benny på. SM-tecknet flög Bennys näsa förbi, men i och med att han nu fått nosa på de stora möjligheterna utlovar Lasse Pettersson, att den kommande säsongen får även Ingemar Stenmark passa sig väldigt nog.

I övrigt är tillväxten god och på DM-fronterna hör det till att Djurgården plockar åt sig en del av mästerskapstitlarna.

SQUASH:

Den senaste lilla plantan i Djurgården heter squash och översatt till idrottsspråk sysslar den lilla plantan med ett bollspel inom fyra väggar och med väldiga krav på kondition och slagkraft. Första året har redan gett goda resultat. I div. III blev det för herrarna en bronsplats och samma medalj i Svealigan. Damerna vann liga B och gick upp i A. Vid SM nådde Anette Olofsson plate-finalen och samma framgång noterades vid veteran SM för Otto von Schrenk.

På den ekonomiska sidan noteras i protokoll att man sålt sin TV-apparat och tillfört kassan 300 kronor.

*

Curling och *tennis* finns officiellt i vår verksamhet men bedrivs mest på motionsnivå i väntan på att nya banor skall komma till.

INTERNATIONELLT:

Såsom redan framgått av vad som här berättats har djurgårdare på olika internationella fronter hjälpt sina förbund och sitt land att åstadkomma diverse triumfer. Utom guldfäktarna har våra bobåkare också varit både internationella och olym-

piska. Vidare finns att nämna att vi haft spelare i de olika landslagen i fotboll och vid något tillfälle behövdes en numera som ex-djurgårdare antecknad Kent Nilsson i Tre Kronors mundering. Våra konståkare är likaledes mycket internationella och i slalom och skidbackar har landslagen också varit djurgårdsfärgade. Glädjande att anteckna att samtliga våra representanter erkänts för sin förmåga både på och utanför tävlingsbanorna.

ÖVERSTYRELSEN:

Föreningens styrelse har efter årsmötet i fjol och därefter gjord konstituering haft denna sammansättning:

Rudolf Walldén, ordförande,
Roland Erixon, vice ordförande,
Reine Gustafsson, skattmästare,

Karl Liliequist, sekreterare
Kaj Alm med bland annat bingo som tungt ärende

Hilding Lövdahl som klubbmästare och bas för Stadionlokalernas värdande

Rolf Theblin som kommunal samordningsminister

Suppleanter med olika uppdrag har varit: Suzanne Dettner/Mathiasson och

Bengt Stagman

Till styrelsen har under året varit *adjungerade*:

Axel M. Murray och

Lennart Öberg

På kansliet har de löpande ärendena handhåfts av Bo Andersson och Cissie Lagerlöf.

Som av årsmötet valda ordinarie revisorer har Ingvar Norén och Curt Berggrén fungerat hela året, medan Gunnar Rinman efter ett halvår avgick för att ta över ishockeykassörens funktioner. I hans ställe inträdde Anna Dettner som ordinarie revisor.

Som aldrig förut har Överstyrelsen haft att ta itu med väsentliga ekonomiska frågor, vilka i mångt och mycket varit avhängiga i att bingointäkterna hastigt dalade och tvingade oss alla att dra åt remmarna och börja leva på barkbröd. Den omprövning, som därmed blev nödvändig på alla fronter i vår förening, drabbade kanske olika hårt och under hand kunde väl också en del jämkningar i anslagen till sektionskassorna åstadkommas.

Det bistra ekonomiska klimatet, som inte bara berodde på att bingomedlen smälte samman utan även på alla ökade kostnader, som inte ens idrotten går fri från när inflationen spelar sitt stora spel, har resulterat i ett bokslut med negativa slutsiffror. Mest bidragande härtill har varit ishockeysidan av våra affärer men därvid har det även handlat om s.k. gamla surdegar, som först nu förts upp till ytan och undan för undan också börjat be-

arbetas och betalas.

Överstyrelsen har i samråd med Förtroenderådet tillsatt en kommitté med uppdrag att se över föreningens totala verksamhet och framtida målsättning. Om Djurgården skall fortsätta att på historisk grund vara en stor allroundförening eller bli en specialklubb med bara ett fåtal idrottsgrenar är alltså något som ligger i vågskålen, när vi till nästa års årsmöte räknar med att utredningen skall kunna redovisa något av sina bemödanden.

Föreningens ekonomi är i dagsläget inte särskilt uppmuntrande, vilket närmare torde framgå av den särskilda berättelsen kring våra finanser. På en omsättning av närmare 8 miljoner kronor kan det inte redovisas någon vinst såsom fallet var i fjol utan i stället en förlust med ett inte oväsentligt belopp.

För att resultatet inte skulle blivit ännu dystrare finns många stödjare att tacka för de bidrag ur dels egna privata plånböcker dels från firmor och företag, vilka kommit föreningen till del.

Ett väsentligt underlag för vår verksamhet är att hålla vår medlemssiffra på

en hög nivå. Vi närmar oss ett totalt medlemsantal av 6.000 män, kvinnor och barn och målet är alltså detsamma som tidigare, att nå åtminstone 10.000.

Som en ringa motvaluta till medlemmarna har vår tidskrift haft ambitionen att utkomma med två nummer av Djurgårdaren. Ett kom i våras, det andra är utlovat i god tid före julafton i år. Därför har våra sektioner varit flitiga redaktörer. Konståkning, orientering, fotboll och bowling hör till tidningsutgivarna. Samtliga än så länge utan statligt tidningsstöd.

Våra förbindelser med konungahuset är de bästa. Just nu funderar enligt uppgifter ur säker källa drottning Silvia att följa sin makes kung Carl XVI Gustaf goda exempel och bli medlem i Djurgården.

Våra förbindelser med den gamla regeringen var goda.

Våra förbindelser med den nya regeringen väntas också bli goda.

Våra förbindelser med den kommunala förvaltningen, enkanterligen Idrottsförvaltningen, är goda och har gett oss vissa slantar att stoppa in i verksamheten. Och också gett kommunen stora pengar till-

Pangmål. Drömmål. Önskemål . . .
Apropå det ja, du vet väl att när du har
önskemål ifråga om sport-
och idrottsutrustning,
kläder och andra såna prylar
och är ute efter rejäla grejor,
då är vår sportavdel-
ning alltid bästa målet.

ÅHLÉNS

TEMPO

Öppet: vard. 10.30–01.30
sönd. 11–01.30

**RÔTISSERIE • GRILL
COCKTAILBAR**

Musikunderhållning

**CARLTON
RESTAURANT
BAR**

Öppet: sönd. 8–24
vard. 8–24

*Musik-
underhållning*

**TRÄFF-
PUNKTEN!**

IDROTTSHOTELLET

Hotellet man talar om i idrottssammanhang. Här är vi vana att ta hand om både utländska och svenska idrottsgäster. Vi vet vad de kräver för att trivas.

Centralt läge vid Kungsgatan, utmärkta restauranger.

Specialrabatter för idrottsgrupper
tala med Jacob Jonker, han ordnar allt

SNABBLUNCH

*Förrätt,
varmrätt 12:50*

FESTVÅNINGAR

10–120 personer

CARLTON
22 34 00 Kungsgatan 57, 111 22 Stockholm

baka.

Våra förbindelser med de stora idrottsförbunden är i allmänheten goda, i några fall dock inte vad de borde vara mot bakgrund av att de får ta ut så stora skatter av oss.

Våra förbindelser med de vanligaste klubbarna har inte störts av annat än att vi ibland gett dem en omgång.

Våra kontakter med massmedia visar ofta på oförstående för vårt behov att få några extra spalter gratisreklam för våra olika arrangemang. Här fordras mycken diplomati och förmåga att vara ödmjuk.

Ju äldre vår förening blir så blir även våra medlemmar äldre och detta dystra faktum innebär att vi också med sorg och saknad måste se dem lämna våra led. Under året har några av veteranerna i föreningen kallats bort. Utan att nämna några namn är det djurgårdare, som vi alla haft att se upp till och känna något alldeles extra för. Kanske ännu bittrare emellertid att uppleva hur några djurgårdare i sin ungdoms bästa åldrar av ödet getts ett alldeles för kort liv. Först en ung löftesrik juniorspelare i ishockey Michael Alming och sedan en av fotbollens största förhoppningar, Sven Krantz vilka båda kom i vägen för den hårda motortrafiken och därmed aldrig förunnades att bli fortsatta glädjespridare i vår stora medlemskrets.

Må vi minnas alla dessa veteraner eller ungdomar, som skapat vår historia.

Till många vänner och hängivna arbetare i de djupa leden av vår förening finns det stor anledning att rikta ett tack. Vid

ett läge för svensk idrott över huvud taget, då ledare inte längre går att skaka fram inte ens bland sådana, vilka som aktiva njutit goda frukter, har vi Djurgården också haft stora vanskligheter att fylla tomrummen.

Den nya given med föräldrar stöttande sina egna telningar på våra tävlingsbanor är så värdefull, att verksamheten på ungdomsfronterna annars ej skulle kunna bedrivas i den väldiga omfattning, som vi har tillfälle att glädjas åt i dessa dagar.

Ett värdefullt och ökat stöd från vår egen Supporterklubb, som med nya friska krafter i ledningen upplever en ny vår och hjälpt olika sektioner att komma över många besvärliga trösklar.

Vetskapen om att Sällskapet Gamla Djurgårdare på samma sätt står bakom oss när det blåser emot är också något att värdera högt.

Vi har ett jubileumsår bakom oss. Det har kanske inte gett de av oss mest eftertraktade stora framgångarna, men visst har vi lyckats med mångt och mycket och visst kan vi därför tro att framtiden är vår. Bara vi dess löften tro, när vi knyta förhoppningar i den lund där de härliga lagrarna gro som det heter i en gammal studentsång. Och är inte dessa lundar de ur vilka vår förening för 85 år sedan ute på Djurgårdens vattenomsvävade land började spira och så småningom växa till den förening, som ligger oss så varmt om hjärtat, ja som finns i våra hjärtan.

Och därmed går denna berättelse till sitt slut.

INTERVJU

När Knivsta var som mest i farten och pangade in mål både för Djurgården och landslaget, gjorde en pigg tidning en enkät (intervju) med diverse kulturpersoner och frågade bl a om de visste vem Knivsta var.

Den kände litteraturprofessorn Fredrik Böök hörde till dessa och svarade med en motfråga:

– Vem är Knivsta?

För att undersöka om okunnigheten var lika stor bland kulturmänniskorna, frågade tidningen Knivsta om han visste vem Fredrik Böök var.

– Nä, sa' Knivsta, jag håller inte reda på killarna i de lägre serierna.

HISTORISKT

En historisk match bland de många mellan Djurgården och AIK var den som spelades den 25 maj 1956 på Råsunda. Det var nämligen den 150:e mellan »arvfienderna» och det historiska blev inte sämre för vår del av att Djurgården vann sin första seger över AIK med 2–1 i allsvenskan. Tumba-Johansson gjorde förresten segermålet, när det var 45 sekunder kvar att spela. 33.000 åskådare exploderade, de flesta av glädje, några av sorg.

SVEN KRANTZ FÖRBI

Att möta hårda fotbollsbackar är en sak, en annan sak är att möta Stockholms hårda trafik. När en av Djurgårdens mest lovande fotbollsungdomar, Sven Krantz, hade slutat sin fotbollsträning en mörk novemberkväll i fjol drabbades han på en Södergata av en bil, som inte hann uppfatta situationen av den plötsligt uppdykande djurgårdaren.

Trots intensiva ansträngningar av läkarna gick det ej att rädda hans liv. Mänskligt att döma släcktes därmed en strålande fotbollsmana. Sven Krantz hade det mesta i fråga om talanger. Han var ett sparkapital och hölls därför ibland i reservlinjen, men när han fick chansen i allsvenskan dokumenterade han sin klass.

Som exempelvis på den här bilden från en match på Råsunda, där han snabbt viker undan för en attack och susar vidare mot målet. Och vilket mål gjorde han inte, när Djurgården slog Hammarby!

Varför – frågade vi oss alla – skall ödet vara så hårt?

PRISLISTA DJURGÅRDSSOUVENIRER gäller fr.o.m. 1 jan. 1977

med reservation för ev. prisändringar.

Souvenirerna kan beställas genom inbetalning på postgiro 5 69 16 - 0, adress Djurdens IF. Porto och exp.-avgift kronor 5:– tillkommer.

Sändes även mot postförskott då porto och postförskottsavgift tillkommer.

Nr	Artikel	Beskrivning	Pris
500	Nyckelring	med DIF-sköld	4:–
504	Väggvimpel, nylon	med DIF-sköld, vit botten	6:–
505	Kortspel, 2 lekar	med DIF-sköld, 1 röd, 1 blå	15:–
508	Manchettknappar	med DIF-sköld	19:–
509	Märke, broderat	med DIF-sköld, lämpligt för kavaj	8:–
510	Märke, galon	med DIF-sköld, lämpligt för overall	5:–
511	Bildekål, för insida	med DIF-sköld, 18 x 14 cm	8:–
512	Bildekål, för insida	med DIF-sköld, 9,5 x 7,5 cm	4:–
514	Knappmärke	"Heja Djurgår'n"	3:–
515	Knappmärke	"Ur-Djurgårdare"	3:–
517	Slips	enfärgad blå med DIF-sköld	19:–
520	T-shirt, gul (uppge storl.)	"Lycka är att vara Djurgårdare"	25:–
522	Frottehandduk, gul 42 x 70 cm	"En Djurgårdare kastar aldrig in handduken"	15:–
523	Väskmärke	DIF-sköld 5,5 x 4,5 cm	3:–
524	Halsduk, 130 cm lång, acryl	blå med DIF-sköld och röd-gula ränder på kortsidor	28:–
525	Mössa, mod. toppluva acryl	blå med DIF-sköld och ränder på uppvikant	20:–
526	Glasunderlägg, förp. 10 st.	med DIF-sköld	5:–
528	Sedelklämma	blå med DIF-sköld, fickor för ID-kort o.d.	8:–
529	T-shirt, blå (uppge storl.)	med DIF-sköld i autentiska färger och text "Djurgår'n Sweden"	20:–
530	Tändstickor, förp. 10 ask.	guldfärg med DIF-sköld och text: "Lycka är osv...."	5:–
531	Skärmössa, bomull (kommer i december)	blå-gul-röd och DIF-sköld	10:–
532	Kapsylöppnare	blå eller gul och DIF-sköld (kan även anv. som korkskruv)	4:–
533	Klistermärken, karta 3 st.	för utsida, 1 st 11 x 8,5 cm. 2 st 5,5 x 4 cm	10:–
536	Vimpel, plast	blå med vit frans 20 x 40 cm	10:–
537	Penna	med DIF-sköld och snodd	7:–
538	Mugg-porslin	med DIF-sköld	10:–

Djurgårdssouvenirer kan köpas på DIF-kansliet, adress och tider se adressförteckning samt hos: Skärholmens Bokhandel, Måsholmstorget 8, Skärholmen. Olle Wänlund Sport AB, Götgatan 90. Nynäs Bensinstation, Grycksbovägen, Bandhagen. PUB:s Sporthörna. NK:s Sportshop. Högalids Tobakskiosk, Långholmsgatan 5, Stockholm. Norra Tobakshandeln, Järnvägsgatan 70, Sundbyberg.

PÅ KANSLIET

Det här är Cissie

Bland vårt folk på kansliet på Stadion finns ett litet kvinnligt arbetsbi vid namn Cissie Lagerlöf, som väl åtskilliga av våra medlemmar haft kontakt med när det gällt att få besked om klubbmärken, souvenirer, bortkomna diplom och andra utmärkelser. Och oftast har de väl fått raka besked.

Det är egentligen bara när Cissie tillfrågas om vem som kallas för "Mördarn", "Ärtbössan", "Kongo" och andra underliga smeknamn, som hon går bet och ber vederbörande försöka få besked hos sekreteraren. Ännu färskare tekniska idrottsproblem löser Bosse Andersson åt henne, men i övrigt klarar hon det mesta. Det mesta är jobbigt men roligt, säger Cissie när telefonen håller sig tyst några minuter. Önskemål? Jo, det är en sak, som jag särskilt måste dra fram.

Vi borde kunna ge bättre information om samtliga verksamhetsgrenar att ge dem som söker medlemskap. Då skulle flera fullfölja sin medlemsanmälan. Nu gör bara 40 procent det. Särskilt är föräldrar naturligtvis intresserade att få veta var deras telningar håller till och när de t.ex. har matcher. Flera sektioner har kanske sådan information men centralt på kansliet skulle vi också vilja ge besked.

Idrotten är ju en vara som ska säljas, och den varan måste man göra attraktiv. Får man själv vara med i någon av våra idrottsgrenar växer naturligtvis intresset och sporrar dem, som har en svag lust innerst inne. Det finns naturligtvis många svårigheter, men en del av dem kanske kan övervinnas.

Och så en annan sak, som särskilt berör oss på kansliet:

Adressändringar vill man naturligtvis gärna ha besked om. Många medlemmar klagar på att de inte får sin tidning eller andra meddelanden. Ofta beror det på att våra försändelser kommer tillbaka till oss genom att medlemmarna flyttat utan att meddela oss om den nya adressen.

Då och då skriver Cissie ihop synpunkter på hur ett bättre liv ska kunna åstadkommas i vår förening. Snygga formuleringar gör att man skulle tro henne vara släkt i rakt nedstigande led med Selma Lagerlöf, men det förnekar hon vänligt men bestämt. Cissie har sin egen berättartalang.

NILS G. WÅHLBERG REVISIONSBYRÅ

Revisor Nils Gunnar Wåhlberg av kommerskollegium godk.
revisor. Ledamot av Svenska Revisorsamfundet.

**BOKFÖRING – REVISION – DEKLARATIONER
SKATTEFRÅGOR – BOLAGSBILDNINGAR**

Vinterbrinksvägen 23 · Box 15 · 133 01 Saltsjöbaden

TEL. 717 25 00 – 717 66 40

MILJONER ATT VÄNTA PÅ

När Tipstjänst letade efter möjligheter att plocka svenska folket på ännu mera tipspengar fanns det bara en väg att gå: spela fotboll i allsvenskan och övriga serier även under julisemestern!

Ingen rast, ingen ro,
bara gno, bara gno . . .

Så tyckte spelarna och så tyckte klubbarna, och tillsammans tyckte man att i så fall skall också Tipstjänst betala.

Man räknade snabbt ut att de svenska tipparna betalar 12 miljoner varje vecka på svenska matcher men att det i samband med att matcherna blir surrogathistorier på Tipstotocupen med alla dess okända lag blir en nedgång på 2 miljoner per vecka. Genom att hålla i gång serien under semestermånaden kan Tipstjänst räkna med att plocka in ytterligare 12 miljoner kronor.

Och då är det väl inte mer än rätt att hälften går till klubbarna, det är ju vi som ger möjligheterna till denna ökning, var den omedelbara repliken i fotbollsvärlden till Tipstjänst.

Dess direktör Lars Skiöld kontrade med:

— Så okomplicerat är det inte. Det är i alla fall industrisemester under den tid fotbollsspelarna engageras i den nya given, och säkerligen kommer omsättningen på kupongerna att gå ned. En minskning med 2 miljoner är en rimlig siffra. Därmed skulle det i alla fall bli 10 miljoner att diskutera kring.

Inte mycket att diskutera. Det ger oss marginal att få så där en sex miljoner att dela på, blev klubbarnas svar.

STREJK...

Meddelade sekreteraren, att planerat julnummer av "Djurgårdaren" ej hinner utkomma, enär samtliga bidragsgivare strejkat. Nytt preliminärt utgivningsdatum: slutet på februari.

(ÖS-protokoll 13.11 1956)

DYSTRASTE DAGEN

16 oktober 1960 markerar en av Djurgårdens dystraste dagar. Då åkte fotbollslaget ur allsvenskan efter att i sista omgången ha fått stryk av Norrköpings-Kamraterna med 4-1. Därmed vann »Peking» guld och Djurgården ramlade ner på 11:e plats på samma poäng men något sämre målskillnad än Hälsingborg.

Det dröjde innan beskedet kom från Hälsingborgs match och våra grabbar stod kvar på planen, huttrade och hoppades, men de 4-1 i baken var två mål för mycket. Hälsingborg fick stanna, Djurgården åkte ur.

Rolf "Putte" Asp har under årens lopp skrapat ihop diverse utmärkelser utan att ha blivit världsmästare i någon gren. Från att tidigare ha varit en figurklippt målvakt i ishockey övergick han till ett mer givande jobb som massör och har förmodligen rekord att vara "landets mesta massör". Inte bara djurgårdare får känna på hans nypor, även landslag i fotboll och ishockey är utsatta för hans fingerfärdighet.

I höstas firade han jubileum med att i 1.000:e fotbollsmatchen ge våra lirare välbehövlig gnuggning. Inte så underligt att han fått ihop många prylar som inte han själv så mycket som hans hustru Rut och hunden Frida håller ordning på.

Putte Asp debuterade i Djurgården som ishockeymålvakt.

OLYMPISKT BRONS FÖR INGA

Embryot till Djurgårdens damsektion, som sedan några år tillbaka lagts på is med flickorna utspridda i olika riktningar i manliga sektioner, var en önskan om mera ordnade förhållanden från de kvinnliga skidåkarna. Sigrid Sandström tog 1924 initiativet till en damavdelning, och vid sin sida fick hon sekreteraren Ally Nylund, när man kommit överens att ha sitt eget hus och slippa karlfolket. Historisk träff på Östra real vid Karlavägen. I början handlade det bara om skidor. Andra sporter ansågs ovärdiga för flickor.

Men allmän idrott kom snart i ropet i och med att Parisolympiaden 1924 haft kvinnor på sitt program. Två år senare rådde faktiskt något slags dam-idrottsfeber i Göteborg på Slottskogsvallen med bla den polska skönheten Konopacka i sällskap med två Djurgårdsflickor Elsa Haglund och Inga Gentzel. Senare följde Djurgården upp den nya given med att vinna 12 SM med namn utom de nämnda såsom Ebba Myhrberg, Anna Sundblad, Elsa Pettersson och Karin Svennberg.

Den fortsatte med att Inga blev olympisk bronsmedaljör 1928 i Amsterdam på 800 meter. Hon vann på världsrekordtid. Nu är Inga blivna högvärdig medlem i »Gamla Djurgårdare».

Mycket ska man uppleva, hälsar Inga och tycker att det ska bli kul att träffa alla gamla djurgårdare. För att göra dem yngre!

HÄLSNING FRÅN KIRUNA

Till Djurgårdarens redaktion har följande nyårshälsning inströmmat från en sympatisör långt norröver:

Hej, ett gott nytt år.
Sänder här några rim!

En ishockey-sarg,
och Djurgårn blir som en varg

AIK är så svaga
på dom kan man inte gnaga

Inte någe snack,
åt AIK säger vi bara tack

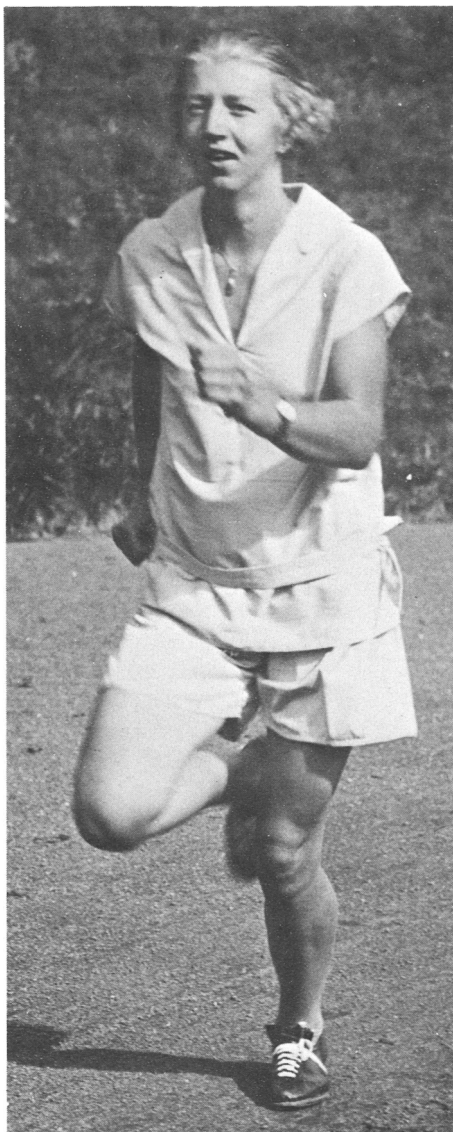
Djurgårns gäng
ger alla däng

Med stör och rör
är det ingen som oss rör

Vi är så lärda
så poängen är vi värda

Stig Ågren, Kiruna

Vi tackar för bidraget och lovar att rekommendera Svenska Akademien att vid första lägliga tillfälle ge dig en plats bland de aderton. Ta med eget stearinljus.

Inga Gentzel (på långt håll släkt med revyskådisen Ludde Gentzel i Göteborg) var tävlingsklädd så här på den tid det begav sig. Då fanns det ännu inte något skönhetsråd.

TORSTEN LINDBERG BÄSTE SVENSK?

De senaste 30 allsvenska fotbollssäsongerna har ju dominerats av Malmö FF och Norrköping, som plockat hem vardera 11 guldmedaljer, men hur är det med »männen bakom lagen»? Hur är det med tränarna?

Jo då, förmodligen bara bra . . . Det visar sig att särskilt de utländska tränarna haft det bra och tjänat storkova (förmodligen) på att de fört allsvenskarna till guld och annan härlighet.

Det är nämligen utländska tränare bakom 24 av de 30 årens guldrag. De övriga sex är svenska, och av dessa har Torsten Lindberg i Djurgården lyckats bäst med två guldtriumfer åren 1964 och 1966. Vackert Torsten!

Andra helsvenska guldtränare är

BLI EN TUSEN-SKÖNA

Skaffa oss en stjärna!

Just när detta nummer skall gå i tryck ringer en Djurgårdsbeundrare och säger att han finner det vara alldeles för tyst från oss. Är inga nya spelare på gång? Jag känner mig orolig inför vårsäsongen, händer det ingenting?

Vad svarar man? Jo, att vad »stort sker, det sker tyst» och att våra talangscouter är ute och spårar. Men de har inte mycket att locka med, när de vet att en ny spelare rör sig kring 200 000 kronor. Var hitta sådana slantar?

Jo, jag har en idé, säger rösten i telefonen. Varför inte låta medlemmarna ge ett bidrag. Jag är själv beredd att ställa upp.

Jag tycker att det bland Djurgårdens 5 000 eller om vi är 6 000 medlemmar skall finnas åtminstone 100 medlemmar, som både har råd och intresse att skänka var sin 1 000-lapp. Det skulle betyda 100 000 kronor, och det kan man väl få en ganska bra spelare för . . .

Jo då, svarar man naturligtvis och då lovar vår röst i telefonen att bli den förste att höra av sig med en tusenlapp.

Nu fattas bara 99 djurgårdare med samma välvilja och intresse.

Varför skall inte just du kunna bli en dylik »tusen-sköna» och bidra till att vi får ännu bättre fart på fotbollslaget till i vår.

1977 års »tusen-skönor» är välkomna. Bli en av oss och du får kanske valuta i form av allsvenskt guld.

Han som ringde var pensionär, hade aldrig fått en friplåt och ville inte heller ha det. En och annan miljonär finns bland våra medlemmar. De får gärna höra av sig med mer än en tusenlapp pr man.

Budkavlen går. Låt oss bli loo att börja med i att skapa resurser för våra talangscouter att finna nya storspelare!

Sixten Rosenqvist i Gais med guld till »makrillarna» 1954, Karl-Erik Grahn med guld till knallarna i Borås 1961, Bertil »Bebben» Johansson i Göteborg med guld till »Änglarna» 1969 och Sven-Agne Larsson med guld till Åtvidaberg 1972.

Dags för Bengt Persson att via Djurgården och guld 1977 ansluta sig till denna skara?

Antonio Durán, som missade chansen att göra Djurgården till guldrag.

Nio av guldtränarna har varit ungrare, 5 österrikare och lika många engelsmän (tre å rad senaste åren i MFF och Halmstad). Utom Torsten Lindberg har Frank Soo (1955) och Lajos Scendrödi (1959) hjälpt Djurgården till guldmedaljer.

Mystiska siffror utan mygel

Vad som hände den 1 oktober 1961 på en fotbollsplan i Sunne, långt borta i Värmland alltså, har aldrig upphört att få folk att klia sig i skallen och undra om inte någon form av mygel var med i spelet . . . Djurgården behövde nämligen slå Sunnes IFK med 11-1 för att komma i nivå med Stockholmskamraterna i deras inbördes jakt efter ett allsvenskt kontrakt. Och så vinner Djurgården med precis 11-1 . . .

Kamraterna spelade emellertid högst egenhändigt bort sina chanser genom att inte kunna klara sina motståndare på "Hovet" med mer än 2-1. Massor med chanser för IFK sköts åt skogen. Man var väl så säker på att Djurgården aldrig skulle kunna göra några 11-1 en gång till. Djurgården hade nämligen i serieomgången strax innan slagit Eskilstuna med 11-1. Även den matchen ville åtskilliga experter göra till en misstänkt historia. Visst var Djurgården bra, men mest berodde det på att Eskilstuna inte tog i särskilt hårt när Tumba, Knivsta, Lefte Eriksson och de andra kom forsande.

Tumba hade kastats in just på slutet och med sitt originella sätt att spela fotboll löste han upp motståndarförsvaren och löste även upp nervknutarna i Djurgårdens eget anfall. Plötsligt bara "flöt" kedjan fram med drömfotboll.

Det blev 11-1 mot Eskilstuna och en vecka senare blev det 11-1 i och mot Sunne. Och därmed gick Djurgården till

SKÅL

Råkar man läsa de s k officiella kunskörelserna i dagspressen kan man hitta en och annan godbit.

Som t ex denna:

Stockholms kommun har gett tillstånd till årsutskänkning av rusdrycker t o m den 30 september 1977 till bl a:

Tumba Golf Center, Gasverksvägen, Hjorthagen

kval och åter upp i allsvenskan.

Det var magiska siffror. Inte fullt så magiska 11-1 mot Norrköping i en allsvensk match i Norrköping 1945. För då fick Djurgården stryk med 11-1. Det glömmer vi så gärna, brukar "Farsan" Sandberg betona.

Det var lika litet något mygel den gången i Norrköping som det var det i Sunne för 15 år sedan. I stället för mygel handlade det om drömfotboll.

VAR VAKSAM PÅ DJURGÅRDSMÄRKEN

Som vi har berättat tidigare i dessa spalter görs det affärer med klubbmärken i stor skala nu för tiden. Det gäller bildekaler, väskmärken och dylikt. Inom Djurgården är vi naturligtvis glada åt att märken sprids och görs PR för vår förening. Men vi är däremot inte glada åt att det säljs massor av märken utan att varken tillverkare eller grossister tycks inse att man inte kan försälja vårt inregistrerade och skyddade märke med mindre än att en uppgörelse med föreningen har gjorts. Det är ju tack vare att Djurgårdens IF »är laget i så många hjärtan» som försäljningen är intressant för såväl tillverkare, grossister som detaljister.

Nu skall vi gå till storms mot detta och se till att de djurgårdsmärken som säljs i marknaden är försälda av företag som har gjort en uppgörelse med Djurgårdens IF.

Advokat Leif Silbersky, som vi har konsulterat, anser att vi inte behöver ha silkesvantarna på längre.

Du kan vara med och göra en insats för att få rätsida på problemen. När Du på en

Det här klubbmärket är Sveriges mest efterfrågade, och därmed har Djurgårdens prydliga märke blivit en stor handelsvara, som massor med firmor och företag gör kosing på. Nu klipper vi snart till och vill ha respekt för det märkesskydd vi skaffat fram. Dags alltså för Djurgården att vara med på pengarna.

bensinstation eller sportaffär som Du besöker, ser djurgårdsdekaler, ta reda på vem som man köpt in märkena ifrån. Meddela sedan till kansliet den uppgift Du fått. På kansliet noteras med tacksamhet vad Du rapporterar.

Föreningens ekonomi tillåter inte längre att enbart andra tjänar pengar på det som är DIF:s egendom. Vi själva har tillräckligt stora hål att stoppa pengar i, för att behöva sätta till alla klutar att få in dem.

Tack på förhand för Din medverkan.

Roland Erixon

Inte precis ett guldlag men på sitt sätt i alla fall ett historiskt fotbollslag är detta Djurgårdslag av årgång 1936. Då var Djurgården äntligen tillbaka i allsvenskan efter att ha ramlat bort 1927. Det gick inte särskilt bra 1936 heller. Respass på vårsidan 1937. Men innan man kom så långt var förhoppningarna goda och när detta foto togs en augustidag 1936 på Stadion innebar det första nappataget mot AIK. Hur det gick? Åt pipan med 1-2.

Djurgårdsspelarna, från vänster stående: Erik Nordgren, Sten "Knotan" Grönkvist, Hans Garpe, Gösta Blomström, Bengt Garpe, Sigge Bergh, Arvid Schough, Birger Warneby; främre raden: Gösta "Greven" Andersson, Henry Hagelin och Bertil "Bebben" Andersson.

GOLF OCH BEGRAVNING

Förslag har höjts för att vi skall ta upp golf på Djurgårdens rikhaltiga program. Förslaget kommer dock inte från vår förre ordförande Carl-Hjalmar Bodman, som numera halvt om halvt glömt bort tiden, då han kuskade runt med ishockeyknattarna och tyckte att det lät som musik när Håkan, Micke, Lasse, Rolle, Pärre och de andra killarna klämde in mål efter mål.

Sedan kom golfsmittan hem till honom, och nu spelar han golf dag och natt. Liksom alla golfmänniskor.

I sammanhanget passar den här historien från en engelsk golfbana. Det var dags att slå det avgörande slaget, då ett begravningsståg närmar sig. Vördnadsfullt sänker han sin klubba och tar mössan i handen medan tåget passerar.

— Sir, Ni kan verkligen behärska Er, jag själv skulle varit så uppe i spelet att jag slagit till trots begravningsföljet, erkände hans partner.

— Sir, det var inte heller lätt för mej, men Ni måste tänka på att jag varit gift med henne i 27 år.

Fotbollsstyrelsen kunde verkligen hålla sig allvarlig vid det här sammanträdet i höstas i samband med att vårt kära A-lag höll sig i närheten av allsvenskans bottenmarker. Då gällde det att inte tappa masken utan arbeta vidare i den här kretsen, vilken från vänster består av Rolf Fransson (en gång själv allsvensk spelare), Olle Pettersson, Carl-Henrik Barrling (som gick efter 1 år i styret), Gunnar Lundqvist, Bengt Lindbergh, Johan Björkman, Bo Brattlöf och George Johansson.

»OLYMPISKT» GULD FÖR STENNEK

70-åraden är en senare tids stortävling av olympisk modell och med 45.000 ungdomar i tävlan i diverse grenar, 15 år är gränsen för deltagarna. Vid riksfinalen erövrade Stockholm två guldmedaljer. En hamnade hos Djurgårdens brottare, 14-åriga Tore Stennek, som vann 44-kilosklassen efter att ha haft vissa besvär att hålla vikten. 20 minuter i bastun hjälpte honom till rätt vikt. Varpå det blev guld. Det andra stockholmska guldet infann sig i volleyboll för Vallentuna.

OM PENGAR

1961 rörde sig Djurgårdens IF:s årsomsättning om 898.000 kronor, varav hälften handlade om fotboll (500.000 i intäkter) och åtskilligt om ishockey (300.000 i intäkter). Annars mest småpengar i omlopp, som t ex cykel 88 kr. Mest back gick skidor, tennis och bandy.

10 år tidigare var den totala omsättningen 405.000 kronor. Fotboll tog in 340.000 och gav ut 300.000, medan ishockey tog in 21.000 och sedan visade back med 7.000.

Och i dag är omsättningen över 8 miljoner.

GULDKLOCKOR TILL SEX I FOTBOLL

Efter att ha gjort 300 matcher i Djurgårdens A-lag i fotboll vet man vad klockan är slagen. Ty då får en sådan jubileumsspelare en äkta guldklocka. 300 matcher är mycket, men det finns faktiskt tillräckligt slitstarka spelare för att vårt förråd av guldklockor skall ha lättats på en hel del.

Under guldepokens dagar nådde följande spelare fram till guldklockan:

Karl-Eric "Cacka" Andersson
Gösta "Knivsta" Sandberg
Hasse Tvilling
Stig Tvilling

Arne Arvidsson
Sven Lindman

Av dessa sex är det mest tyst kring "Cacka" Andersson, guldman även i ishockey och inte så oäven i bandy. Han var sin tids "Mr Djurgården" och man trodde att han aldrig skulle försvinna utan i sinom tid bli någon form av ledare. Men han var tydligen övermätt och försvann. Läser han denna efterlysning, så skriv gärna ett kort.

Knivsta skulle egentligen haft en dubbel guldrova eftersom han gjorde över 600 matcher!

Div. I	AIK	Djurgården	Elfsborg	Halmstad	Hammarby	Kalmar	Landskrona	Malmö	Norrköping	Sundsvall	Åtvidaberg	Örebro	Örgryte	Öster
AIK		5-0	1-0	3-1	2-0	1-1	0-1	0-0	3-3	1-3	2-3	1-1	5-2	2-2
Djurgården	1-1		2-0	0-2	0-3	0-1	0-1	0-1	2-1	2-1	2-0	2-1	1-0	4-3
Elfsborg	2-0	2-2		0-3	3-0	2-2	3-0	2-1	1-1	6-2	5-1	0-0	0-1	0-2
Halmstad	2-1	2-2	3-0		3-0	2-0	7-1	1-1	2-1	3-1	4-1	2-1	2-1	2-0
Hammarby	1-1	0-2	0-0	1-2		0-0	0-2	3-0	2-0	6-1	4-1	3-0	3-1	6-0
Kalmar	3-3	2-1	0-1	1-5	4-0		1-2	3-1	2-1	0-1	3-1	1-1	2-0	1-1
Landskrona	1-1	1-0	5-2	1-0	0-0	1-2		1-1	3-2	1-0	1-1	3-2	3-2	0-1
Malmö	1-1	2-0	6-0	1-0	1-0	1-0	2-1		3-1	3-0	2-1	0-0	0-0	1-1
Norrköping	3-1	3-2	3-5	1-3	2-1	2-1	4-0	1-1		5-1	1-0	1-2	3-0	0-2
Sundsvall	1-2	2-2	2-2	2-2	3-1	9-2	1-1	1-3	0-2		1-3	1-4	1-0	4-3
Åtvidaberg	0-0	1-1	3-0	1-2	0-1	1-2	0-0	1-1	1-2	0-1		4-2	4-2	2-3
Örebro	1-1	1-0	4-2	1-1	2-0	2-2	1-1	1-1	6-2	0-2	0-0		4-1	0-0
Örgryte	0-0	0-3	2-2	2-0	1-4	1-2	0-2	0-1	1-1	3-0	1-3	1-2		2-4
Öster	2-0	2-2	2-2	3-0	2-1	4-0	1-1	2-2	3-1	0-2	3-1	2-3	3-0	

Här är alla resultat i 1976 års fotbollsallsvenska.

Bandyglädje som vore det guld

EN GLIMT FRÅN EN AV DJURGÅRDENS OTALIGA MATCHER

Är man kontaktman med en sektion, så är man. Man får då ta även vissa risker till sin hälsa. Vad var annat att göra än att då försöka glömma att det var årets kallaste lördag med 15 bottenfrysta minusgrader på Söderstadions bandybana, när Djurgården skulle spela en s.k. ödesmatch och göra ett sista försök att rädda sitt kontrakt.

Alltså åkte man i väg och förvånades redan vid entren att målade polisbilar kört upp utanför grindarna och att ståtliga väl påklädda poliser fanns både på läktarna och runt isen. Vad väntade man sig egentligen?

Jo då, förklaringen var bara den att Djurgården mötte just Polisen i denna ödesmatch. Det hjälpte inte med poliser vare sig på eller utanför banan. Djurgårdens grabbar åkte ifrån dem allihopa och ledde snart med 3-1.

Redan nu var man övertygad om att ryktet att Djurgårdens bandytag bestod av bara spillror var betydligt överdrivet. Här fanns ju ett gäng, som höll fart och som mellan varven fick bollen att gå i snygga passningar.

Men vid 3-1 kom matchen plötsligt in i ett kritiskt skede. Först åkte Knivsta Sandberg av isen på 10 minuter och nästan i samma veva fick Rolf Fransson känning av gamla stridsivern och det betydde också 10 minuter utanför isen. Med detta gamla par utvisat och med bara Hasse Nilsson kvar som gamling bland resten idel ungdomar såg det mörkt ut.

Det blev nu för Erik Klockare i målet att framträda och visa alla sin skicklighet med ett par blixtnabba skridskoparader på vinande polisbollar, vilka kunde betygt utjämning och ovisshet. Sedan var det dags att överta befälet igen. Och när så Roffe Fransson kom in på isen var han tillräckligt utvilad för att dundra in ett mål på direkten och säkra ledningen till

4-1. På slutet nöj sedan centern Per Wiman till med samma löd, om möjligt ännu mera löd, som vid 3-1-målet, och med 5-2 kunde Djurgården sedan åka in i värmen och känna att kontraktet var i hamn.

Gladast över vad som hänt tycktes Hasse Nilsson och Knivsta vara. Riktigt spralliga som om det handlat om en vunnit allsvensk guldfinal i fotboll. Här handlade det inte om annat än segerglädje. Någon kosing fanns ju inte att hämta. Ingen hade anledning att på känt sätt räkna ut hur mycket 5 öre pr åskådare skulle betyda för deras bankkonto. Det är ishockeyspelarens vardag. Här fanns inga åskådare. Men behållningen för dessa gamla kämpar, bägge med guld i fotboll på den tid det begav sig, var lika stor.

– Nästa år tar vi seriesegern, lovade Knivsta medan duschen strilade över hans bitvis smärta 44-åriga lekamen. Ska vi hålla vad, Kalle?

Ja, varför inte, jag sätter 50 spänn, för det kan det en serieseger vara värd, blev mitt svar.

– Bäst du börjar spara redan nu då, för vi går upp nästa år, kom Knivstas råd.

De 15 minusgraderna var glömda, när jag gick hem och lade undan en första tia för att betala vadet om ett år.

Kalle Liliequist.

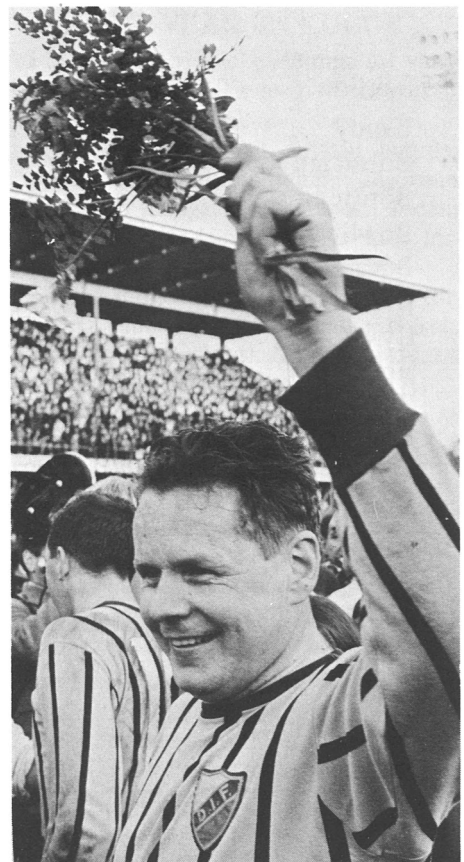
*

Mera sällan får Djurgårdens bandyspelare sina namn bevarade till eftervärlden. Här har vi nu våra förnämliga kämpar och (ibland) välspelare:

Erik Klockare och Johan Røjde i mål; backar och halvbackar: Rolf Fransson, Thomas Bengtsson, Bengt Björn, Hasse Nilsson, Lasse Stenbäck, Roger Casslind.

Forwards: Thomas Bergman, Per Wiman, Gösta Sandberg, Göran Holmberg, Robert Pettersson, Jan Gustavsson, Gunnar Kjellgren.

Lagledning och tränare: Leif Fransson, Conny Johansson.

Gösta "Knivsta" Sandberg med över 600 matcher i Djurgårdens A-lagsfotboll tackar här 40.000 åskådare vid senaste guldsegern på Råsunda för hyllningarna. Det var år 1966 – när blir det nytt guld och nya blomsterviftningar av nästa Djurgårdsklippa.

EN AV DE 18

Nu är Djurgårdens idrottsförening även representerad i Svenska Akademien. Gissa vem det blev? Nej inte någon av våra sagoberättare. Mycket bättre. Vi fick in en av de senast i vår förening nominerade hedersledamöterna, nämligen fäktningens förre ordförande Sten Rudholm. Detta med hans förflutna i fäktning var dock bara delvis avgörande, när Svenska Akademien med kungens godkännande utnämnde honom som en av de 18.

Mera var det hans egenskap av president i Svea Hovrätt och därtill en vittor man, som förde in honom i den krets, som varje år har det avgörande ordet när det gäller att utse Nobelpristagaren i litteratur. Vi litat på att Sten Rudholm nu föreslår någon av alla våra författare i och kring Djurgården att bli ihågkommen till i höst.

Våra hjärtligaste gratulationer till Djurgårdens förste – men säkerligen inte siste – ledamot i Akademien. Där har man som tradition vid sina högtidssammankomster att intaga årtsoppa och punsch. Precis samma favoriträtt håller vi oss med i Sällskapet Gamla Djurgårdare. Så vi skulle inte skämma ut oss...

Fastighetsaktiebolaget

TORNET
Stockholm

Resultaträkning 1.7. 1975 – 30.6. 1976

Sektion	Intäkter	Kostnader	Vinst/Förlust
Bandy	20.326:39	23.775:90	– 3.449:51
Bobsleigh	21.022:90	20.000:70	1.022:20
Bordtennis	63.072:–	147.621:49	– 84.549:49
Bowling	71.729:90	72.893:30	– 1.163:40
Boxning	17.603:17	12.656:50	4.946:67
Brottning	25.629:75	24.104:43	1.525:32
Cykel	21.935:09	24.840:05	– 2.904:96
Fotboll	2.837.232:52	2.817.166:04	20.066:48
Fäktning	91.903:72	85.025:10	6.878:62
Handboll	19.292:68	16.453:48	2.839:20
Ishockey	2.864.789:02	3.169.577:05	– 304.788:03
Konståkning	199.111:51	196.277:62	2.833:89
Orientering	7.984:70	7.027:14	957:56
Skidor	23.475:47	22.607:09	868:38
Slalom	28.962:77	29.297:75	– 334:98
ÖS	1.362.716:02	1.270.943:74	91.772:28
	7.676.787:61	7.940.267:38	– 263.479:77
Årets förlust	263.479:77	–	–
Summa kronor	7.940.267:38	7.940.267:38	– 263.479:77

HALVA PRISET!

Mer än så här kostar inte tur och retur från Stockholm, om du har SJ:s 2 klass rabattkort.

Gävle..... 49:–
 Göteborg..... 116:–
 Helsingborg... 141:–
 Jönköping..... 101:–
 Karlstad..... 88:–
 Linköping..... 56:–
 Malmö..... 141:–
 Mora..... 88:–
 Norrköping... 45:–
 Riksgränsen.. 213:–

Sundsvall..... 109:–
 Umeå..... 165:–
 Västerås..... 32:–
 Östersund..... 133:–
 OSV.....

2 klass rabattkort kostar 480:–.
 Med det åker du på halv biljett ett helt år. Det gäller både enkla och tur och returbiljetter.

Balansräkning den 30 juni 1975

Tillgångar:

Inventarier och lager	19.601:--
Reverser och övriga fordr.	389.991:83
Bostadsrätter	33.050:--

Kassa, bank och postgiro

Bandy	6.020:49
Bobsleigh	952:11
Bordtennis	128.417:57
Bowling	3.674:15
Boxning	1.072:28
Brottning	3.764:97
Curling	453:60
Cykel	6.632:37
Fotboll	274.661:81
Fäktning	6.778:59
Handboll	243:94
Ishockey	44.363:16
Konståkning	64.865:12
Orientering	4.370:79
Skidor	1.092:65
Slalom	308:86
ÖS	186.239:72

Kronor 1.176.555:01

Skulder:

Diverse skulder	462.262:80
Ungdomsfonden	416:--
Ständiga medlemmars fond	25.000:--
Ernst Nilssons fond	8.462:81
Balanserade vinstmedel	444.033:01
+ årets vinst	<u>236.380:39</u>
	680.413:40

Hur det står till med Djurgårdens affärer redovisas vid årsmötena, men det hinner ju bara bli en snabb titt på alla siffrorna för de några hundra medlemmar, som ställer upp. För de övriga medlemmarnas orientering kan det därför kanske vara av intresse att via vår tidskrift få studera siffrorna och därmed övertyga sig om att vi gärna tar emot alla slags ekonomiska medel...

Kronor 1.176.555:01

Balansräkning den 30 juni 1976

Tillgångar:

Inventarier och lager	25.571:--
Reverser och övriga fordr.	569.067:56
Bostadsrätter	33.050:--

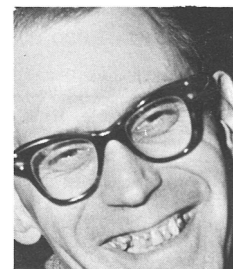
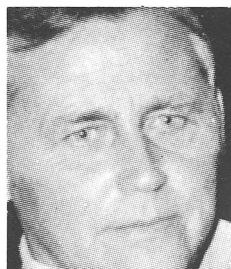
Kassa, bank och postgiro

Bandy	2.570:98
Bobsleigh	1.974:31
Bordtennis	43.868:08
Bowling	2.510:75
Boxning	6.018:95
Brottning	5.290:29
Cykel	3.727:41
Curling	453:60
Fotboll	279.679:45
Fäktning	13.657:21
Handboll	3.083:14
Ishockey	18.746:92
Konståkning	67.699:01
Orientering	5.328:35
Skidor	1.961:03
Slalom	1.555:38
ÖS	143.689:93

Kronor 1.229.503:35

Skulder:

Diverse skulder	778.227:36
Ungdomsfonder	416:--
Ständiga medlemmars fond	25.000:--
Ernst Nilssons fond	8.926:36
Balanserade vinstmedel	680.413:40
./. årets förlust	<u>263.479:77</u>
	416.933:63

Tre av dem som sköter de stora pengarna; från vänster Reine Gustafsson (huvudkassan), Bengt Lindberg (fotboll) och Gunnar Rinman (ishockey).

Kronor 1.229.503:35

Djurgårdens Idrottsförenings styrelser

Djurgårdens IF:s adress: Klocktornet, Stadion, 114 33 Stockholm – Tel. 08/21 15 83, 10 31 66 – Postgiro: 5 69 16 - 0.
Medlemsregistrets postgiro: 50 53 22 - 8 – Tidskriften Djurgårdarens postgiro: 45 98 62 - 9.
Expeditionstid på Stadion är måndag–torsdag kl. 8.30 – 12.00, 13.00 – 17.00
och fredag 8.30 – 13.00. Telefon 08/21 15 83.

ÖVERSTYRELSEN:

- Ordförande:** Rudolf Walldén, Tennisvägen 5, 161 51 Bromma, tel. 08/37 99 49 (arbete: 08/743 13 29)
- Vice ordförande:** Roland Erixon, Styrmanvägen 2, 133 00 Saltsjöbaden, tel. 08/717 59 92 (08/711 25 90)
- Sekreterare:** Karl Liliequist, Skaldeväg. 17, 161 40 Bromma, tel. 08/25 36 99 (0766/441 53).
- Skattmästare:** Reine Gustafsson, Gustafsvägen 11 B, 171 49 Solna, tel. 08/82 39 14 (08/743 32 67)
- Ledamöter:** Kaj Alm, Örnstrabacken 110, 127 36 Skärholmen, tel. 08/46 43 41 (08/22 40 80)
Hilding Lövdahl, Grefmagnigatan 12, III, 114 55 Stockholm, tel. 08/62 97 04
Rolf Theblin, Poppelvägen 20, 161 36 Bromma, tel. 08/80 09 35 (08/22 40 80)
- Suppleanter:** Suzanne Dettner/Mathiasson, Vallvägen 26, 125 33 Älvsjö, tel. 08/47 24 56 (08/63 10 00 - 5513)
Sture Danielsson, Paternostervägen 63, 121 49 Johanneshov, tel. 08/39 47 73 (10 81 88).
- Adjungerad:** Lennart Öberg, Slätbäcksvägen 22, III, 121 64 Johanneshov, tel. 08/81 79 76 (08/43 59 63)
Fotbolls- och ishockeysektionens resp. ordförande adjungerade enl. senare beslut (se namn- och adressuppgift på resp. sektioner).
- Ständiga ÖS-medlemmar:** Carl Hjalmar Bodman, Skaldevägen 15, 161 40 Bromma, tel. 08/26 78 27 (08/67 08 80)
Hugo Caneman, Backvägen 7, Stocksund, tel. 08/85 43 29 (08/14 01 40)
- Klubbdirektör:** Bengt Stagman, Åsbacken 30, 161 39 Bromma, tel. 08/25 76 77 (08/21 15 83)

SEKTIONSSTYRELSE:

(Med reservation för ändringar, vilka tillkommit efter denna tidnings tryckläggning, återges här adress- och telefonuppgifter till olika sektionsledare. Kompletta styrelseuppgifter kan fås på kansliet).

BANDY:

Ordf.: Gunnar Dyvik, Lojovägen 13, 181 47 Lidingö, tel. 08/765 56 03 (08/767 00 20).
V. ordf.: Bo von Scheele, Knalleborgsvägen 5 F, 170 10 Ekerö, tel. 0756/317 02 (14 01 40/319).
Sekr.: Leif Fransson, Platåvägen 7, 175 40 Järfälla, tel. 0758/354 73 (0758/116 26).
Kassör: Lennart Björk, Kallforsvägen 29, 124 32 Bandhagen, tel. 08/47 97 23 (08/39 01 50/30).
M. vård: Conny Johansson, Rådjurstigen 2, 191 46 Sollentuna, tel. 35 65 55 (35 62 22).
Ledamöter: Ingemar Lundqvist, Lummergården 30, 135 00 Tyresö, tel. 08/742 14 48 (08/53 55 16).
Jan Mårtensson, Upplandsgatan 74, 113 44 Stockholm, tel. 08/33 88 08 (08/22 30 60/379).
Lagledare: Leif Fransson, Platåvägen 7, 175 40 Järfälla, tel. 0758/354 73 (0758/116 26).
Postgiro: 35 92 49 - 0

Kontaktmän:

fotboll: Reine Gustafsson/Rolf Theblin
 ishockey: Roland Erixon/Karl Liliequist
 bandy: Karl Liliequist
 bordtennis: Rolf Theblin
 bowling: Kaj Alm
 boxning: Hilding Lövdahl
 brottning: Lennart Öberg
 cykel: Hilding Lövdahl
 fäktning: Kaj Alm
 handboll: Suzanne Dettner/Mathiasson
 konstakning: Karl Liliequist
 orientering: Suzanne Dettner/Mathiasson
 skidor, slalom: Suzanne Dettner/Mathiasson
 skidor, backe/längd: Sture Danielsson
 bobsleigh: Karl Liliequist
 bingo: Kaj Alm
 lotterier: Lennart Öberg
 lokaler, hyror, kommunala kontakter etc.:
 Rolf Theblin
 Stadionlokalchef: Hilding Lövdahl
 Klubbmästare: Suzanne Dettner/Mathiasson

BOBSLEIGH:

Ordf.: Jan Johansson, Björksåtra, 170 17 Färentuna, tel. 0756/427 63 (08/67 88 41).
Sekr. och kassör: Carl-Erik Eriksson, Kungsberga gård, 170 17 Färentuna, tel. 0756/420 56.
Postgiro: 35 59 19-2.

Bengt Stagman har utsetts till klubbdirektör hos Djurgården med placering på Stadion.

BORDTENNIS:

Ordf.: Bertil Ferséus, Tunnelgatan 12, 111 37 Stockholm, tel. 20 22 64 (22 91 20).
V. ordf.: Gert Strid, Döbelnsgatan 60, 113 52 Stockholm, tel. 08/32 20 38 (08/22 01 00).
Sekr.: Stellan Johansson, Årstavägen 57 121 66 Johanneshov, tel. 91 93 29 (93 00 20).
Kassör: Lennart Strömfelt, Harpsundsvägen 79 A, 124 40 Bandhagen, tel. 47 15 81 (67 02 00).
89, 116 53 Stockholm, tel. 84 57 86.
Tävlingssekr.: Gert Strid, Döbelnsgatan 60, 4 tr. 113 52 Stockholm, tel. 32 20 38 (22 01 00).
Materialförvaltare: Urban Olsson, Gullmarsvägen 39, 121 41 Johanneshov, tel. 91 37 14.
Instruktör: Björne Mellström, Slitvägen 12 132 00 Saltsjö Boo, tel. 715 68 00.
Postgiro: 50 93 21-6

BOWLING:

Ordf.: Berndt Hånberg, Bygatan 9 3 tr, 171 55 Solna, tel. 82 85 84 (18 81 00).
Sekr.: Per Gustafsson, Traststigen 27, 150 24 Rönninge, tel. 0753/548 96 (0755/395 80).
Kassör: Bertil Ohlsson, Pyrolavägen 22, 181 61 Lidingö, tel. 766 33 40 (62 66 15).
V. ordf.: Gösta Ericson, Persbergsbacken 63, 123 43 Farsta, tel. 94 60 27 (94 04 00).
V.sekr.: Jan Tymark, Rubinvägen 22, 126 41 Hägersten, tel. 19 34 67.
Suppl.: Jan Tymark, Rubinvägen 22, 126 41 Hägersten, tel. 19 34 67.
Hans Östlund, Gillerbacken 65, 124 42 Bandhagen, tel. 99 92 82.
UK: Gösta Ericson, Persbergsbacken 63, 123 43 Farsta, tel. 94 60 27 (94 04 00).
Träningshall: Birkahallen, Birkagatan 16–18, 113 39 Stockholm, 30 50 10.
Träningsstid: Onsdagar kl. 19.15–20.15.
Sektionens postgiro: 6095 31-9.
Ungdomssektionens styrelse:
Peter Alm, Örnstrabacken 110, 127 36 Skärholmen, tel. 46 43 41.
Göran Jansson, Eksåtravägen 220, 127 33 Skärholmen, tel. 46 83 85.
Arne Perman, Bromstensplan 5, 163 57 Spånga, tel. 36 16 71.
Helge Östlund, Björkhagsplan 9, 121 52 Johanneshov, tel. 39 48 99.
Ungdomsträning: Vårbyhallen, lördagar kl. 9.00–11.00.

BOXNING:

Ordf.: Johnny Persson, Spinnrocksvägen 14
161 34 Bromma, tel. 25 68 54 (23 80 00).

Sekr.: Henrik Bromfält, Långholmsgatan 7
5 tr, 117 33 Stockholm, tel. 84 50 72
(774 00 20).

Kassör, matchmaker: Torsten Almqvist,
Sandemarsvägen 17, 122 40 Enskede, tel.
39 25 77.

V ordf.: Harry Wolff, Kapellgränd 6A,
116 21 Stockholm, tel. 40 16 52.

V. sekr.: Roger Fröström, Bohusgatan 11,
116 67 Stockholm, tel. 44 63 28.

Klubbmästare: Lars Lundstedt, Sandemars-
vägen 19, 122 40 Enskede, tel. 48 90 35
(83 05 80/163).

Materialförv.: Martin Pettersson, Strind-
bergsvägen 40, 163 57 Spånga, tel. 36 10 12.

Suppleanter: Ari Säisä, c/o Kynkänniemi,
Myggdalsvägen 10, 135 00 Tyresö, tel. 742 16 69
Sven-Olof Åsbrink, Barrstigen 28, 161 35
Bromma, tel. 25 96 72 (34 94 00).

Träningslokal: Drottninggatan 88 (Central-
badet), tel. 21 39 16. Mån-ons-fredag 17.00
-20.00.

Postgiro: 45 35 19-1

BROTNING:

Ordf.: Carl-Axel Haglund, Kirunagatan 38,
162 25 Vällingby, tel. 08/38 44 32 (08/89 04 20
ankn 88).

Vice ordf.: Rune Isaksson, Larsbergsvägen 8,
181 38 Lidingö, tel. 08/767 38 35, (08/
767 39 73).

Sekr.: Christer Smedh, Vasagatan 9, 172 31
Sundbyberg, tel. 08/89 26 93, (0758/100 20
ankn. 1482).

Kassör: Axel Brun, Ljungvägen 14 B, 191 41
Sollentuna, tel. (08/35 50 71).

Ledamöter: Kent Sänemyr, Vattenlednings-
vägen 57 B, 126 34 Hägersten, tel. 08/45 33 35.

Göran Lönnborg, Lojovägen 62, 181 47
Lidingö, tel. 08/767 55 47 (08/767 34 30).

Hedersledamot: Lennart Öberg, Slätbaksvä-
gen 22, 121 64 Johanneshov, tel. 08/81 79 76
(08/43 59 63).

Suppleanter: Ove Feldt, Älghagsstigen 3,
162 41 Vällingby, tel. 08/89 08 47.

Lars-E Pettersson, Mockasinvägen 28, 126
39 Hägersten, tel. 08/19 09 61.

Ungdomstränare: Bo Hjulström, Kocksgatan
28, 116 23 Stockholm, tel. 08/42 69 43.

Seniortränare: Bengt Fridh, Gröndalsvägen
112, 117 45 Gröndal, tel. 08/18 06 66.

Postgiro: 19 47 24-1.

CYKEL:

Ordf.: Berndt Banfors, Tidkumes väg 15,
191 76 Sollentuna, tel. 754 34 19 (743 28 10).

V. ordf.: Lennart Törner, Betselvägen 11,
175 38 Järfälla, tel. 0758/381 94 (0758/
560 60).

Sekr.: Anita Carlsson, Skälbyvägen 14,
191 49 Sollentuna, tel. 35 08 54.

Kassör: Åke Holm, Larsbergsvägen 28,
181 37 Lidingö, tel. 08/767 32 36 (08/
63 55 80).

Ledamot: Rune Ekholm, Kruthornsvägen 60
A, 191 53 Sollentuna, tel. 08/96 16 74 (08/
24 77 00).

Tränare: Thomas Eriksson, Fiskarnas Gata
161, 136 62 Handen, tel. 08/777 99 92 (08/
54 17 00).

Klubblokal: Sibeliusgången 8, tel. 751 29 28.
Postgiro: 5 55 87-0

FOTBOLL:

Ordf.: Gunnar Lundqvist, Norrbackagatan 8,
113 41 Stockholm, tel. 34 24 77 (22 40 80).

V. ordf.: Johan Björkman, Sveavägen 22,
182 62 Djursholm, tel. 08/755 05 80 (08/
23 06 30).

Sekr.: Jan-Henrik Barrling, Surbrunnsgatan
32, 113 48 Stockholm, tel. 08/15 82 94.

Kassör: Bengt Lindbergh, Bjurholmsplan 22
6 tr, 116 63 Stockholm, tel. 41 13 89. OBS!
Bengt Lindbergh vill ej ha sin arbetst. utsatt.

Bo Brattlöf, Ängskärrsgatan 16, 171 58
Solna, tel. 27 50 47 (21 97 95).

Rolf Fransson, Backvägen 20, 175 40 Jär-
fälla, tel. 0758/343 67 (96 05 10).

George Johansson, Falköpingsvägen 9,
121 49 Johanneshov, tel. 49 07 77 (15 13 65).

Olle Pettersson, Öregrundsgatan 4, 115 38
Stockholm, tel. 08/67 81 97 (31 63 80).

Björn Lindgren, Slätbaksvägen 5, 121 64
Johanneshov, tel. 08/34 71 80 (08/81 85 85).

Ledare, A-laget: Olle Hellström, Sandfjärds-
gatan 10, 121 70 Johanneshov, tel. 81 28 78
(24 42 95).

Tränare, A-laget: Bengt Persson, Svärdslije-
vägen 79, 162 43 Vällingby, tel. 89 19 52.

Läkare: Christian Åkermark, Birger Jarls-
gatan 106 A, 114 20 Stockholm, tel. 15 78 88.

Mtrl. förv.: Harald Gustafsson, Kryss-
hammarvägen 6, 171 57 Solna, tel. 82 25 47
(781 47 34).

Postgiro: 35 37 30-5.

U-avdelningen:

Ordf.: Gunnar Dyvik, Lojovägen 13, 181 47
Lidingö, tel. 765 56 03 (767 00 20).

V. ordf.: Sven-Olof Åsbrink, Barrstigen 28,
161 35 Bromma, tel. 25 96 72 (34 94 00).

Kassör: Björn Lindbergh, Blekingegatan 36,
116 56 Stockholm, tel. 41 98 18 (14 01 40).

Sekreterare: Dick Persson, Saimagatan 3,
163 23 Spånga, tel. 751 05 25 (24 13 00,
67 95 20).

Ledamöter: Kurt Hammargren, Rästensga-
tan 14, 172 30 Sundbyberg, tel. 29 19 92
(15 16 20).

Stig Bengtsson, Gyllenstiernsgatan 17,
115 26 Stockholm, tel. 67 80 78.

Torbjörn Waax, Lavendelvägen 19, 145 73
Norsborg, tel. 0753/(825 01).

Suppleanter: Ulf Johansson, Milstensvägen
16, 141 41 Huddinge, tel. 774 29 39.

Leif Ståhl, Lilldalsvägen 15, 150 24 Rön-
ninge, tel. 0753/536 61 (86 67 38).

Postgiro: 19 99 39-0.

Klubblokal: Hjorthagens IP, tel. 08/60 61 07.

FÄKTNING:

Ordf.: Oscar Bernadotte af Wisborg, Frötuna
Gård, 740 53 Rasbo, tel. 018/36 80 00 (018/
36 80 01).

V. ordf.: Gunnar Friberg, Grumsgatan 3 8 tr
123 44 Farsta, tel. 08/93 65 70 (08/34 07 80).

Sekr.: Göran Andersson, c/o Johansson,
Karlsbergsvägen 27B, 113 27 Stockholm, tel.
31 72 12.

V. sekr.: Ann Molvidsson, Nybrogatan 61,
114 40 Stockholm, tel. 08/67 67 61.

Kassör: Bengt Lager, Fruängsgatan 22A
194 00 Upplands Väsby, tel. 0760/314 37

V. kassör: Hans Jacobsson, Fornuddsvägen
81, 135 00 Tyresö, tel. 08/712 05 51.

Lagkapten: Carl von Essen, Skogshögskolan,
104 05 Stockholm, tel. 08/755 82 80 (08/
15 09 20).

Juniorledare: Laszlo Sellei, Dalbobranten 16,
123 45 Farsta, tel. 08/64 49 29.

Damledare: Sonja Tesch, Årtullsvägen 10,
181 43 Lidingö, tel. 08/765 80 72.

Knatteledare: Kerstin Silversvärd, Roburvä-
gen 28, 181 33 Lidingö, tel. 08/767 49 52.

Postgiro: 60 43 60-8.

HANDBOLL:

Ordf.: Gillis Florsjö, Maria Skolg. 38, 116 52
Stockholm, tel. 84 32 34, (82 04 60).

Sekr.: Lars Troedsson, Källängsväg. 47,
181 44 Lidingö, tel. 765 45 41, (20 38 88).

Kassör: Hans Thor, Stagvägen 4, Saltsjö-
baden, tel. 717 73 77 (763 64 33).

Postgiro: 60 03 41-2.

ISHOCKEY:

Ordf.: Ulf Adelsohn, Hornsgatan 88, 117 21
Stockholm, tel. 08/84 22 61 (54 05 00).

V. ordf.: Per Bergström, Ludvigsborgs-
gatan 33, 117 26 Stockholm, tel. 84 99 55.
(13 09 00).

Sekr.: Gösta Bohlinder, Knipvägen 92,
184 00 Åkersberga, tel. 0764/616 17 (44 93 10).

Kassör: Gunnar Rinman, Hässleholmsväg. 9,
121 53 Johanneshov, tel. 49 16 64.

Ledamöter: Lars Lindgren, Rökubbsgatan 6,
115 28 Stockholm, tel. 08/61 95 53 (08/
34 96 10).

Roland Lindgren, Alsätravägen 22, 127 36
Skärholmen, tel. 08/97 53 85 (08/81 01 60).

A-lagsledare: Hans Swedberg, Dejegatan 2,
123 41 Farsta, postadress: Box 8073, 104 20
Stockholm 8, tel. 08/64 64 15 (08/50 90 71).

A-lagstränare: Hans Mild, Åsögatan 90,
116 24 Stockholm, tel. 08/43 95 33 (36 10 25).

Postgiro: 65 05 84.

Ungdomsavd.:

Ordf.: Rune Andersson, Bagarfruvägen 19,
123 55 Farsta, tel. 94 48 33 (67 90 70).

Sekr.: Bengt Lenander, Larsbodavägen 80,
123 41 Farsta, tel. 94 74 32 (23 07 50).

Kassör: Harald Hedengren, Lammholmsb.
154, 127 43 Skärholmen, tel. 740 00 58
(34 00 20).

Postgiro: 40 05 52-6.

KONSTÄKNING:

Ordf.: Allan Ögren, Högbergsgatan 18,
116 20 Stockholm, tel. 41 14 87 (743 10 00)

V. ordf.: Margareta Fenyi, Barnhemsvägen
52, 162 42 Vällingby, tel. 08/89 10 75.

Sekr.: Carin Johansson, Lövdalsvägen 25
141 41 Huddinge, tel. 711 91 51.

Kassör: Gunvor Jansson, Skebokvarnsvägen
215, 124 35 Bandhagen, tel. 08/47 72 32.

Ledamöter: Kenneth Gustafsson, Söderarms-
vägen 13, 121 54 Johanneshov, Tel. 08/59 11 66
(08/777 55 60 - 745 11 00).

Nadja Magnusson, Torsviksvängen 41, 181 34
Lidingö, tel. 765 92 07.

Bror Söderholm, Kallforsvägen 24, 124 32
Bandhagen, tel. 749 08 36.

Postgiro: 60 97 05 - 9

ORIENTERING:

Ordf.: Lars-Erik Forsberg, Klarabergsvägen
6 A, 136 66 Handen, tel. 08/777 39 64 (08/
738 33 91).

Sekr.: Bertil Wiström, Båtholmsbacken 2,
127 42 Skärholmen, tel. 08/710 49 02.

Kassör: Hans Gustavsson, Eklidsgränd 17,
123 46 Farsta, tel. 08/93 21 90 (08/23 46 30).

Tävl. sekr.: Sven Bjelkeryd, Slagrutevägen 7,
182 34 Danderyd, tel. 08/755 94 31 (08/
755 45 36).

Postgiro Orienteringssektionen 35 76 37-8.
Klubbstuga Höjden, Gudö, tel. 08/776 21 70.

Stugfogde: Lars-Erik Forsberg, adr. se ovan.
Postgiro Höjden-fonden 47 87 87-8.

SKIDOR:

Ordf.: Karl Harry Karlsson, Utkiksbacken
22, 117 47 Stockholm, tel. 08/45 68 17 (08/
744 30 01 -02-03).

Sekr.: Ingemar Sundberg, Bosöns Idrotts-
institut, 181 90 Lidingö, tel. före 18.00
767 01 24 efter 18.30 767 01 24.

Sekr. backe: Christer Windh, Fjurgänd 24,
175 45 Järfälla, tel. 0758/306 24 (0758/133 10).

Kassör: Sune Hall, Johann Enbergs väg 1,
171 62 Solna, tel. 08/27 38 68 (49 89 80).

Ledamöter: Ann-Mari Hall, (adr. Sune Hall).
Björn Fjellström, Styrbjörnsvägen 33, 126
51 Hägersten, tel. (08/54 00 80).

Nils Ericsson, Box 32, 146 00 Tullinge,
tel. 08/777 38 34.

Postgiro: 60 64 70-3.

SLALOM:

Ordf.: Matts Wassdahl, Lustigkullavägen 2,
117 45 Stockholm, tel. 744 33 11.

Sekr.: Ulla Carlsson, Grevgatan 33, 114 53
Stockholm, tel. 61 66 48.

Kassör: Lars Eric Pettersson, Domherre-
stigen 19, 150 24 Rönninge, tel. 0753-549 86,
(24 30 80).

Postgiro: 19 32 64-9

DAMIDROTT:

Postgiro: 50 22 11-6.

TENNIS:

Postgiro: 3757-2

CURLING:

Postgiro: 40 48 63-3

BASKETBOLL:

Postgiro: 3371-2

VOLLEYBOLL:

Postgiro: 3382-9

SQUASH:

Ordf.: Curt Malmsten, Karlbergsvägen 65, 113 35 Stockholm, tel. 30 96 01 (34 05 60).
Skr.: Kerstin Poehls, Hagalundsgatan 27, 12 tr, 171 51 Solna, tel. 83 39 07.

Kassör: Rolf Karlsson, Hagalundsgatan 27, 12 tr, tel. 83 39 07 (781 82 32).

V. ordf.: Sergio Maraldo, Högalidsgatan 34A, 117 30 Stockholm, tel. 69 59 09.

V. skr.: Ulf Diczfalusy, Alströmergatan 32, uppgång 5, 112 47 Stockholm, tel. 52 42 39 (34 05 60).

Klubbmästare: Uno Larsson, Erikslundsvägen 172, 183 44 Täby, tel. 0762/500 10.

Suppl.: Arne Benneborn, Odengatan 62, 113 22 Stockholm, tel. 31 60 50.

Tony Kaye, Östgötagatan 41, 116 25 Stockholm, tel. 40 22 22.

Postgiro: 3396-6.

REVISORER:

Curt Berggrén, Torggatan 8, 112 65 Stockholm, tel. 56 00 80 (24 15 00).

Ingvar Norén, Mössebergsvägen 28, 161 34 Bromma, tel. 25 71 22.

Sven Jansson, Sättragårdsvägen 69, 127 36 Skärholmen, tel. (21 10 36 - 21 10 37).

Suppl.: Anna Dettner, Artemisgatan 21, 115 42 Stockholm.

Bernt Gyllensvärd, Murkelvägen 206, 184 00 Åkersberga, tel. (21 10 36 - 21 10 37).

STADIONLOKALEN:

Hilding Lövdahl, Grefmagnigatan 12, III, 114 55 Stockholm, tel. 08/62 97 04.

Rangvald Gottfridson, Hägerstensv. 111, 126 49 Hägersten, tel. 19 47 27.

DJURGÅRDENS SUPPORTER CLUB:

Ordf.: Sven Öberg, Stockholmsvägen 60 c, 181 42 Lidingö, tel. 765 46 16.

V. ordf.: Leif Westerdahl, Krögervägen 22, 145 52 Norsborg, tel. 0753/824 27 (68 05 00).

Skr.: Åsa Caris, Kostervägen 18, 181 35 Lidingö, tel. 765 55 13 (765 25 85).

Kassör: Bertil Peterson, Siggebovägen 32, 181 33 Lidingö, tel. 767 13 03 (21 59 50).

Klubbmästare: Ulla Flodmark, Stockholmsvägen 60 C, 181 42 Lidingö, tel. 765 46 16.

Revisorer: Nils-Gunnar Wählberg, Vinterbrinksväg 31, Saltsjöbaden, tel. 717 34 24.

Gustaf Kvint, Vittangigatan 47, 162 20 Vällingby.

Postgiro: 35 21 20-0.

Information från DIF-kansliet

Medlemskortens utsändande under 1977 sker enl. följande:

Om avgift. bet. under tiden	Sker utsändning
24 nov. 1976 - 31 jan. 1977	Vecka 8
1 febr. - 30 aprl.	Vecka 21
1 maj - 30 juli	Vecka 34
1 aug. - 31 okt.	Vecka 47

Vi har som bekant övergått till automatisk databehandling av vårt synnerligen omfattande medlemsregister och då detta fungerar bra kan vi inte bryta de fastlagda rutinerna med manuell utsändning av medlemskort i enstaka fall.

SÄLLSKAPET GAMLA DJURGÅRDARE

Ordf.: Karl Liliequist, Skaldevägen 17, 161 40 Bromma, tel. 25 36 99 (0766/441 53).

Skr.: Gunnar Wählberg, Vinterbrinksvägen 31, 133 00 Saltsjöbaden, tel. 717 34 34 (717 25 00).

Kassör: Åke P. Johansson, Kummelväg. 40, 161 39 Bromma, tel. 27 70 91.

Suppleanter: Ragnar Annerbäck, Skeppargatan 39, 114 52 Stockholm, tel. 62 99 65.

Klubbmästare: Gunnar Dahlfors, Solängsvägen 43, 191 54 Sollentuna, tel. 754 13 13 (30 87 37).

Hedersordf.: Ingvar Noren, Mössebergsvägen 28, 161 34 Bromma, tel. 25 71 22.

Postgiro: 19 78 95-6.

tvätta bilen ofta

SNABBTVÄTT

i våra tvättbanor — det tjänar du på. En ren bil håller längre. Priset är lågt — **9** kronor.

Och det går snabbt — **3** minuter.

OK tvättbanor finns på följande platser:

Handen
Nynäsvägen 23

Solna
Ekensbergsvägen 118

Mörby
Mörby Centrum

Rinkeby
Rinkeby Allé —
Rinkebysvägen

Enskede
Sofielundsplan

Västberga
Kontrollvägen 2

Vällingby
Jämtlandsgatan 139 — 143

OK

Stockholm stad och län

Minneslista för resenärer:

1.

Resecheckar

2.

Utländska pengar

3.

Reserv-check

MAGNUSSON GÖTE
MAJROVÄGEN 16

02-00

122 45 ENSKEDE

EN NY GREN

på Djurgårds-eken har blivit squash. Här visar två av våra förmågor i denna yngsta sektion, Kerstin Poehls och Gösta Ignell, upp sig för fotografen med avsikt att vi andra också skall börja spela squash. Det ger järnkondition.

NÄSTA DECENNIUMS PUCKMÄSTARE I DJURGÅRDEN . . .

Bästa årgången inför 1980-talet är kanske detta ishockeylag, som under de senaste fem åren som 61:or vunnit diverse mästerskap; från vänster stående i bakre ledet: Stefan Holmkvist, Ronald Swahn, Mikael Storfeldt, Björn Karlsson, Per Magnell, Mikael Thelven; i andra raden: Mats Holmström, Ulf Karlsson, Lars Rodenkirchen, Bo Brikell (lagledare), Bernt Jansson, Kenneth Erlandsson, Stefan Nilsson; sittande längst fram: Bengt-Olof Wiberg, Tommy Jansson, Björn Rylander (tränare), Erling Lund (materialare) Mikael Eriksson, Roland Nyman.